
CORTS VALENCIANES

DIARI DE SESSIONS

DIARIO DE SESIONES

Número 101

VI Legislatura

Any 2005

Sessió plenària
realitzada el dia 27 de setembre de 2005
Primera reunió

DEBAT DE POLÍTICA GENERAL

Presidència del Molt Excel·lent
Senyor Julio de España Moya

SUMARI

(Comença la sessió a les 10 hores i 32 minuts)

Debat sobre declaració de política general realitzada pel President de la Generalitat Valenciana, Molt Honorable Senyor Francisco Camps Ortiz, de conformitat amb el que disposa la Llei 6/1987, de 23 de setembre, que modifica l'article 50 de la Llei 5/1983, de 30 de desembre, de Govern Valencià. Pàgina 3.605

Intervenció del Molt Honorable Senyor Francisco Camps Ortiz.

Intervencions del síndic del GP Socialista, l'Il·lustre Diputat Senyor Joan Ignasi Pla i Durà.

(Se suspén la sessió a les 14 hores i 50 minuts)

(Es reprén la sessió a les 17 hores i 3 minuts)

Intervencions del síndic del GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa, l'Il·lustre Diputat Senyor Joan Ribó i Canut, i del síndic del GP Popular, l'Il·lustre Diputat Senyor Serafín Castellano Gómez.

(S'alça la sessió a les 18 hores i 57 minuts)

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 27 de setembre de 2005. Comença la sessió a les 10 hores i 32 minuts. Presideix el Molt Excel·lent Senyor Julio de España Moya. Sessió plenària número 59. Primera reunió.

El senyor president:

Señores diputados, vayan ocupando sus escaños. Vamos a comenzar.

Se abre la sesión. La presidencia acepta la oferta de las Cortes y declara abierto el período de sesiones.

De acuerdo con el artículo 56 del Reglamento, tengo que comunicar a la cámara que durante las últimas vacaciones parlamentarias la Mesa de la Diputación Permanente se reunió los días 17 y 30 de agosto. La Diputación Permanente no se ha reunido.

Punto único del orden del día: debate sobre la declaración de política general realizada por el molt honorable senyor president de la Generalitat Valenciana, de conformidad con lo que dispone la Ley 6/1987, de 23 de septiembre, que modifica el artículo 50 de la Ley 5/1983, de 30 de diciembre, de Gobierno Valenciano.

Tiene la palabra el molt honorable senyor president de la Generalitat, don Francisco Camps. (*Aplaudiments*)

El senyor president del Consell:

Señor presidente. Señorías.

En primer lugar, quisiera, como presidente de la Generalitat Valenciana, y estoy convencido también que en representación de todos los grupos parlamentarios de esta casa y de toda la sociedad valenciana, la condena al nuevo atentado que se ha producido esta mañana de la banda terrorista ETA.

Senyor president. Senyories.

Els valencians estem d'enhorabona. Esta setmana passada en el Congrés dels Diputats culminàvem un constant i mantingut anhel per arribar, a través del nostre Estatut, al major nivell d'autogovern que la nostra Constitució disposa, equiparant-nos així a aquelles comunitats autònomes que, durant tot este període de conformació de l'estat de les autonomies, han tingut mecanismes polítics i reconeixements històrics per damunt dels que s'havien contemplat per a nosaltres.

El nostre procés autonòmic va començar en els mateixos inicis de la transició democràtica i va tindre la seua primera materialització en un estatut i en una llei orgànica de transferències que ens ha permés durant estos anys desenrotllar una forta i important administració al servici dels nostres interessos i en la seua defensa.

Hem creat durant estos anys una administració autonòmica moderna, eficaç i pròxima, amb una capacitat de gestió en inversió i despeses comparable a l'administració política més potent, tenint en compte les competències i les possibilitats que ens oferix. Junts amb l'administració, este parlament i el govern autonòmic també han desenrotllat facultats polítiques de decisió autònomes, consolidant un espai de debat i d'interés propis. I, finalment, hem relançat i recuperat singularitats i institucions que ens definixen en la nostra pròpia personalitat.

Però tots els valencians érem conscients que faltava alguna cosa, que el nostre procés autonòmic no estava complet, que la nostra capacitat política no es corresponia als nostres sentiments i a la nostra percepció de la nostra història i del nostre caràcter. Sempre que els valencians parlàvem

durant estos anys de la nostra autonomia acabàvem pensant que no estàvem reconeguts estatutàriament com ens corresponia.

Per això, la reforma aprovada en estes Corts –i aprofite en este punt per agrair a tots els qui en ella han col·laborat, als tres grups parlamentaris i als seus portaveus i, en especial, si em permeten, al principal partit de l'oposició, perquè sabíem que junts havíem de mamprendre este procés i junts hem d'acabar-lo– la reforma aprovada en estes Corts, com deia, no és qualsevol reforma, és la reforma política que tots estàvem esperant fer algun dia.

Això significa que, respecte a la nostra situació política i una vegada arribe l'acord definitiu en les Corts Generals, ja hem complit. Ara, quan pensem en la nostra autonomia, ja no tindrem la sensació que és un procés no acabat del tot, que ens donaven un tracte que no es corresponia amb el que nosaltres creíem que som i, sobretot, ja no tindrem la idea que els valencians no compartim un mateix model polític. Queden anacròniques, a partir d'este moment, les actituds polítiques que es basen en el desfament entre la capacitat política i la nostra pròpia personalitat.

Dimarts passat acabà l'etapa del desenquadrament autonòmic. Hem actualitzat, hem consolidat i hem dut a la nostra comunitat autònoma al lloc just on li correspon estar. Ens ha guiat a tots nosaltres la força de l'ambició, però sobretot la força del que és just i del que és raonable. Si a Espanya hi ha comunitats autònomes amb un perfil polític més alt, allí ens corresponia estar a nosaltres i ahí estem ja. (*Aplaudiments*)

Però esta setmana passada, quaranta-huit hores després del gran acord polític i la seua defensa amb èxit en el Congrés dels Diputats, també es va produir un altre fet d'una gran rellevància i enorme transcendència en el dia a dia dels valencians. Junt a Rafael Ferrando representant al món empresarial, Rafael Recuenco i Joan Sifre representant al món sindical i Gerardo Camps a l'administració autonòmica, culminaven amb la seua firma dies d'intens treball liderant els seus respectius equips per aconseguir acordar una nova aposta social i econòmica a la Comunitat Valenciana.

El Pacte valencià pel creixement i ocupació, Pavace, s'ha manifestat com un instrument eficaç al servici de les persones, al servici dels treballadors, al servici dels empresaris, al servici del benestar i també al servici dels reptes que entre tots hem de superar a través d'esforços concertats. Perquè esta és l'única via per a resoldre qualsevol problema que la història ens vaja a proposar.

Es firma este acord quan les previsions més optimistes del document base de negociació estan o complides o superades. La principal d'elles: l'ocupació, amb més de 100.000 nous llocs de treball dels previstos en el moment del seu inici, o l'aposta pressupostària del Govern que, a un any de la seua conclusió, ja ha superat el 90% del compromís dels 4.600 milions d'euros. Coneixedors tots de la importància de sumar esforços i traçar les línies per a fer realitat les grans apostes, hem volgut tots, els agents socials i l'administració, proposar noves qüestions, incloent factors de creixement i de competitivitat, com la investigació o les infraestructures.

Però també, pel potent caràcter social d'este acord, hem volgut incloure un compromís de govern per a portar a estes Corts el projecte de llei de renda mínima garantida, per a seguir amb eixe objectiu bàsic de qualsevol societat moderna: que la prosperitat estiga al servici del benestar i de la integració; és a dir, de tot allò que significa qualitat en la prestació de servicis –educació, sanitat, polítiques

assistencials— i, al mateix temps oferint a tots els ciutadans oportunitats perquè es puguem sentir en igualtat de condicions i de tracte per part de la nostra societat.

Ha sigut una setmana fonamental per a entendre el sentit d'una legislatura que ha aconseguit, amb estos dos grans acords, arribar a les més altes quotes del protagonisme de la política entesa com un treball de servici als ciutadans i a la societat que tots junts conformem. Una societat que ja havia arribat prèviament a la consecució d'altres acords en distintes esferes i en distintos recorreguts. Acords que són necessaris per a continuar plantejant projectes de futur plens d'ambició.

Són exemples d'això, del que els estic dient, el conveni amb el Ministeri de Foment per al desenrotllament de totes les nostres infraestructures de carreteres. O els acords de desenrotllament de les inversions de ports, aeroports o trens d'alta velocitat. El conveni amb el Ministeri d'Indústria per al desenrotllament dels plans de competitivitat, i que té com a eixos fonamentals les inversions, la internacionalització, la projecció, la formació i la qualificació. El conveni amb el Ministeri de Sanitat per a fer de la biomedicina un factor d'esperança, al mateix temps que aconseguim impulsar un sector clarament emergent. El conveni amb el Ministeri de Treball i Afers Socials en matèria d'immigració, que ja ha sigut aprovat pel Consell i que es firmarà d'ací poc. O els acords en matèria de residus sòlids amb l'oposició. O els convenis en matèria de vivenda de protecció oficial amb ajuntaments, entitats financeres i promotors. I inclús l'acord amb el govern d'Espanya per a l'augment de les inversions i de la projecció de la celebració de l'America's Cup 2007.

Senyories, una immensa multitud de convenis, d'acords, d'encontres, de propostes consorciades al servici del ciutadans, i sempre per a millorar les condicions de vida dels valencians, per a continuar apostant pel nostre propi futur, per a continuar creant un espai de qualitat, d'interés, de tranquil·litat i de confiança, per a fer que els valencians ens sentim a gust amb el que som i, sobre la base d'eixa tranquil·litat, continuar aspirant a millorar el nostre entorn, a millorar les nostres possibilitats i les nostres opcions.

Sóc optimista, senyories. Com a president de la Generalitat sóc optimista, com a valencià sóc optimista. Com a president de la Generalitat crec sincerament que anem pel bon camí i que al llarg del debat de hui podrem trobar noves ambicions compartides per a continuar creixent i continuar fent gran la Comunitat Valenciana. Com a valencià estic esperançat. Fa molts anys que anhelava que políticament la meua comunitat fora una comunitat de primera, que traslladara vibracions positives i que ací férem les coses plenes de sentit comú i sempre sobre la base de l'interés general. I crec sincerament que com jo pensa la immensa majoria dels valencians.

Però encara creiem que hem de continuar fent moltíssimes coses, perquè quan millor s'està es té l'obligació de pensar en apostes molt més importants. Mai es pot estar parat, mai hi ha temps per l'autocomplaença, mai es pot dir que està tot fet. Sempre cal estar en tensió, sempre en l'esforç, sempre hem de donar el millor de nosaltres mateixos.

I això els demane a vostés i a tots: que donem el millor de nosaltres mateixos, però des del convenciment que esta comunitat viu un moment especial i intents. L'ambició està en el demà, però la seua consecució ha de començar en el present. En això estem i a això hem dedicat l'esforç dels últims mesos, dels últims anys.

Faig totes estes apreciacions des de la força que ens proporciona ser una comunitat autònoma que sap exactament el que vol, que transmet estabilitat política i institucional, i que

ha creat, per tant, el marc adequat per a generar confiança. Des de l'autoritat que ens conferix el fet que les coses que es decidixen políticament en la nostra comunitat van sempre en la direcció adequada, sempre per a poder continuar creixent i sempre creant les nostres pròpies estratègies cap el futur.

Una d'elles, com ja he manifestat en alguna ocasió des d'esta tribuna, és potenciar la centralitat de la Comunitat Valenciana en l'espai de l'arc mediterrani —Catalunya, Múrcia i Andalusia Oriental—, i amb el major vector de prosperitat d'Espanya, el que uniu Madrid a la nostra comunitat i a les Illes Balears. Estem situats en la intersecció d'aquells dos grans eixos de prosperitat i desenrotllament que, a més, configuren junt un dels espais socioeconòmics més importants no sols de tota Espanya, sinó de tota Europa. L'atenció cap a eixe espai estratègic que ocupem ens obliga a continuar exigint majors inversions en infraestructures per a guanyar en competitivitat i fer realitat les potencialitats del nostre territori.

El Pla d'infraestructures estratègic previst per la Generalitat Valenciana és una aposta d'inversió que s'eleva a uns 15.000 milions d'euros, que ja està en marxa i que té com a objectiu preparar el nostre territori perquè pugam afegir tot el valor possible al que ací produïm i desenrotllem. Aeroports, ports, autovies i, a més, tren d'alta velocitat són algunes d'eixes grans infraestructures que estan executant-se al ritme que estem exigint al govern d'Espanya.

Però no només estem treballant en eixe gran front. Per a aconseguir les nostres metes resulta vital captar inversions nacionals i estrangeres. Per a aconseguir eixe objectiu s'ha creat l'Agència Valenciana de Captació d'Inversions o la nova Empresa de Promoció, que col·laboraran amb les institucions empresarials, com el Consell de Cambres i també l'Ixev, Sepiva i aquells organismes i agents socials i econòmics que tenen a vore amb la captació d'inversions.

La celebració en les nostres aigües d'una competició de prestigi mundial, com l'America's Cup, és la plataforma perfecta per a catapultar la nostra capacitat d'organització, el nostre excel·lent nivell d'infraestructures i eixa nova imatge que irradiem cap a tots els racons del món.

Els perfils inconfusibles de la Ciutat de les Arts i les Ciències es completen ara amb l'espectacular silueta del Palau de les Arts Reina Sofia. Este gran auditori està cridat a convertir-se en un dels centres mundials de referència de les arts escèniques i la música. I altres projectes de l'envergadura de la Ciutat de la Llum en Alacant i Terra Mítica, o el megaespai Castelló Cultural, ens vinculen a imatges de modernitat, qualitat i excel·lència.

Continuem modernitzant la nostra estructura productiva per a guanyar competitivitat i generar ocupació. El Pla de competitivitat de l'empresa valenciana és l'eina que permet als nostres sectors productius mirar el futur amb confiança.

I ja hem aconseguit, a dos anys vista, el meu principal compromís de legislatura. Superem ja la previsió que ens havíem marcat inicialment d'aconseguir 145.000 noves ocupacions. Hem arribat a la xifra dels 200.000. És per eixe motiu que ara hem revisat aquell objectiu inicial i n'hem marcat un de nou i més ambiciós: arribar als 250.000 nous llocs de treball.

Tampoc oblidem l'aposta per la logística, com ho demostren les instal·lacions que es constrüixen en estos moments en les proximitats dels ports d'Alacant o València, Parc Castelló o Sagunt. O la creació, gràcies a un ambiciós pla de promoció, de 20 milions de metres quadrats de sòl industrial o empresarial, dels quals quasi la mitat podran ser utilitzats al final d'esta legislatura, i els següents, a l'entorn

del 2009. Es tracta d'actuacions dissenyades per a seguir afegint-li valor, des del sòl industrial, al futur de la nostra comunitat, cosa que comporta una inversió directa de la Generalitat de 170 milions d'euros, una inversió induïda de més de 5.000 i la creació de 25.000 noves ocupacions.

Apostem també pel coneixement, la formació i qualificació dels nostres recursos humans, i continuem invertint en educació, en formació professional, investigació i innovació, i també en les nostres universitats.

Hem desenrotllat també un model avançat de societat de benestar, d'oportunitats, que permet que continuem esforçant-nos tots els dies per a superar els nostres grans reptes de futur.

Quan parlem de nous centres de salut, residències per als nostres majors o qualsevol tipus d'equipament de caràcter social, estem treballant per a fer realitat el nostre objectiu d'oferir idèntiques oportunitats per a tots. Una aposta per l'excel·lència del model sanitari que es xifra en més de 1.000 milions d'euros d'inversió directa en els pròxims quatre anys, o un avançat model valencià d'atenció social, que ha posat en marxa el programa Menjar a Casa i l'Agència Valenciana de Prestacions Socials, per a garantir el nostre compromís social.

Senyories, no puc deixar de costat tampoc el compromís per la igualtat i la protecció integral de les dones, les mesures que ajuden a conciliar la vida familiar i laboral, la garantia d'una vivenda accessible, com la que ja en estos dos últims anys disfruten milers de ciutadans de la comunitat, i, finalment, el compromís per la integració dels qui vénen de fora desitjant treballar i instal·lar les seues famílies al nostre costat.

Estem embarcats en una gran aposta de busca de reequilibrar el territori i cohesionar l'arc interior amb el litoral, obrint noves opcions de futur a tots els ciutadans de la comunitat. I este compromís amb l'interior de la comunitat s'ha concretat en un ambició pla, amb una inversió prevista de més de 7.000 milions d'euros. Gràcies a este esforç es parla ja de la segona i de la tercera línia de qualitat urbanística com a opció de futur en tot el territori, de la seua revalorització, perquè apostem per la seua connectivitat i pel seu embelliment, un embelliment al qual hem dedicat un pla especial de millora dels nostres municipis. El nostre govern és un govern pròxim, que contacta amb l'ànima del poble a què servix, i el meu compromís és que així continue sent.

Hem treballat per a assentar bases més sòlides, més fortes i més amplies, des de les quals contemplar millor, amb seguretat i major satisfacció, l'horitzó de l'any 2011. Hui puc dir que estic més que satisfet, perquè l'actuació del Consell que presidisc ha promogut més creixement econòmic, més ocupació i més prosperitat.

Hui en estes Corts ratifique el meu compromís per l'ambició, una ambició constant que busca un futur millor, perquè sempre hi ha nous reptes davant de nosaltres que no debades són els mateixos que tenen les regions més avançades d'Europa.

Fa exactament un any em vaig comprometre a complir una sèrie d'objectius que vaig ordenar en sis diferents compromisos. Compromisos que eren un Estatut fort per a una comunitat forta, les infraestructures, la cohesió territorial, l'empresa i els sectors productius, la integració i la solidaritat i l'educació i la sanitat de qualitat. Hui puc dir-los solemnement que tot està en marxa i tot va per bon camí.

El primer d'ells, l'Estatut, no només és una realitat, sinó que ja està en tràmit parlamentari en les Corts Generals i és referència inexcusable a nivell nacional de com fer les coses ben fetes. Nou anys després d'iniciada l'aposta per la reforma

del nostre Estatut, el Partit Popular i el Partit Socialista hem aconseguit el consens necessari per a fer realitat este anhelat somni. I en este cas, reitere el meu agraïment i la meua enhorabona als portaveus parlamentaris, Serafin Castellano i Joan Ignasi Pla, i als seus equips, per l'intens treball realitzat i per la exquisida presentació del projecte davant el ple del Congrés dels Diputats. Els anime als dos a continuar per eixe camí i a portar endavant la idea nuclear que ha guiat amb èxit tot el procés: que qualsevol modificació del text que puga plantejar-se a Madrid porte sempre, com a mínim, les firmes dels grups parlamentaris Socialista i Popular en el parlament nacional. *(Aplaudiments)*

La reforma és el fons i la forma. El fons és Constitució i la forma és consens. El límit és la Constitució; la clau és el consens. El principi i la fi és la Constitució; l'inici i la seua conclusió, l'acord constant i complet del Partit Popular i del Partit Socialista. La societat valenciana, moderna i avançada, mostra més que mai la seua enorme vitalitat i introdueix reformes per a continuar aprofundint en la consecució d'una democràcia millor i una major autonomia. I també, de nou i com sempre, per a continuar aportant bon sentit i estabilitat a Espanya des d'este projecte de prosperitat, convivència i solidaritat que és la Comunitat Valenciana.

Senyories, el meu segon compromís del passat debat va ser potenciar la nostra xarxa d'infraestructures estratègiques. Només en el 2004 s'han licitat obres en infraestructures per un import de 1.069 milions d'euros, 1.069 milions d'euros. El nostre ritme d'inversió és quasi dos vegades i mitja superior a l'anterior rècord històric d'inversió. Però és que, a més, en tot el que estem posant en marxa enguany arribarem a licitar fins als 1.200 milions d'euros.

Així i tot, no ens conformem, no en tenim prou. El nostre ritme d'inversió encara creixerà més. Per això vull anunciar hui ací el meu compromís d'avançar el compliment del Pla d'infraestructures estratègiques en un exercici, perquè en el 2009 estiguen executades o licitades el cent per cent de les actuacions que contempla. En eixa data haurem ultimat tots els projectes previstos per a la present dècada. Un esforç d'inversió que es materialitzarà en 81 quilòmetres de noves vies ferroviàries en estos anys; els 42 quilòmetres que s'estan licitant entre el Metro de València i el Tram d'Alacant en 2005. I també en el projecte de plataforma reservada en l'àrea metropolitana de Castelló, on iniciarem la primera fase en el 2006, amb una inversió de 24 milions d'euros.

La nostra aposta és encertada, ho acredita la xifra rècord de més d'11 milions de passatgers dels aeroports, amb un creixement espectacular en 2004, superior al 10%. No volguera tampoc oblidar l'aeroport de Castelló, que prompte serà una realitat.

Donat l'excel·lent resultat que va tindre la implicació en els òrgans de gestió portuària, la nostra voluntat era donar ara eixe significatiu i decidit pas en els aeroports. Per eixe motiu, hem creat un comitè assessor de política i gestió aeroportuària per a cada un dels aeroports de la Comunitat Valenciana.

També el trànsit marítim és crucial per a la consolidació dels ports de la comunitat, entesos com a motor de l'estructura productiva. Les dades avalen el potencial dels nostres ports. El port de València és líder en el Mediterrani en trànsit de contenidors, amb més de 2 milions de contenidors, de TEU, en 2004. El port d'Alacant acabarà l'any amb una taxa de creixement pròxima al 10% i prop de 200.000 TEU. I, finalment, el port de Castelló ha sigut el primer port espanyol en recursos generats en relació a la seua inversió, i està creixent en 2005 un 22% en el seu tràfic de mercaderies.

Una altra fita significativa és la creació de 2.400 nous amarraments per la reordenació de les dàrsenes interiors. Eixa xifra es duplicarà amb la creació de nous ports, el de Cullera, Peníscola, Santa Pola, i l'ampliació o reordenació dels que ja existixen.

Estem parlant de carreteres, de ferrocarrils, d'aeroports i de ports, però parlar d'infraestructures és també parlar d'una comunitat capaç de produir l'energia que necessita per a progressar sense dependències externes. Dos nous pols a Sagunt i Castelló marquen hui el nou mapa de la nostra autonomia energètica: la nova central de cycle combinat i la planta regasificadora de Sagunt, que es preveu que finalitze en 2006, i la posada en servici del gasoducte Castelló-Onda, juntament amb l'ampliació de la central de Castelló, que preveiem que estiga finalitzada en 2007.

És important produir energia, ser autosuficients i tindre llibertat d'elecció en este àmbit, però no ho és menys marcar l'accent en la preservació del medi ambient i aconseguir un major pes de les energies netes. El Pla eòlic ha tingut enguany el major impuls des de la seua creació, i en 2007 estaran en servici el 80% de les actuacions previstes. I la potència que està prevista en este pla és el doble de la capacitat de la central nuclear de Cofrents.

El colofó a la política d'infraestructures del meu Consell està representant per les carreteres. En estos dos anys de legislatura hi ha en la comunitat actuacions en carreteres de doble calçada que superen els 300 quilòmetres. Entre eixes actuacions, hi ha la finalització de l'autovia de la Plana entre Almenara i la Pobla Tornesa, que suposa una alternativa d'alta capacitat a l'A-7 i a la Nacional 340 en les comarques de la Plana. Hi ha també l'autovia de circumval·lació de València, que es prolonga fins l'Horta Sud i que ja està conclosa. O l'acabament del tram Sax-Castalla en l'autovia central. A l'execució d'estos grans eixos viaris, cal sumar la firma, amb el Ministeri de Foment, d'un protocol d'actuacions en matèria de carreteres, un conveni pioner, complet i històric, un conveni que és únic a Espanya i que, a més, constituïx la fidel evidència que el meu govern sempre anteposa els interessos de la comunitat a finalitats partidistes.

El conveni aconseguix, en un document només, plasmar les necessitats actuals i preveure les futures, sense perdre l'horitzó de la pròxima dècada. Té la virtut afegida que concilia a la perfecció la particularitat de la xarxa estatal i de l'autonòmica i, a més, conté infraestructures decisives, entre altres: una autovia gratuïta alternativa a l'A-7, la millora de les xarxes arterials de les àrees metropolitanes de Castelló, València, Alacant i Elx, o, finalment, una xarxa de carreteres en pintura que comuniquen l'interior amb la costa.

Esta és la nostra gran aposta, l'aposta per unes infraestructures que ens permeten estar perfectament ben ubicats en el món i continuar apostant pels nostres ports, aeroports i per les nostres zones logístiques. En definitiva, canviar el que era fa una dècada un fre per al nostre progrés per un impuls accelerador de prosperitat, transformar les antigues limitacions de les nostres oportunitats per un nou horitzó obert d'expectatives.

Senyories, m'he proposat que la prosperitat i la igualtat d'oportunitats de tots els habitants de la comunitat siga una realitat en la pròxima dècada. En el passat debat vaig anunciar que l'instrument per a aconseguir que, després de la vertebració, donàrem el pas qualitatiu cap a la cohesió territorial seria el Pla de revitalització de les comarques d'interior, vigent fins al 2011. Este pla suposa una inversió global de 7.000 milions d'euros, comprén 21 comarques, 331 municipis, i millorarà la qualitat de vida d'un de cada quatre ciutadans de la comunitat, beneficiant a prop de més

d'un milió de persones. Mai s'ha dut a terme una aposta de major calat polític i econòmic a favor de les persones que viuen a l'interior de la nostra comunitat. És un pla integral que comprén totes les perspectives possibles: donar més oportunitats als joves, l'accés a la formació especialitzada a través de les noves tecnologies, les ajudes per a crear empreses, la modernització de les infraestructures, la preservació del patrimoni i l'increment del turisme d'interior. No es tracta de projectes que es convertiran en paper mullat, sinó de realitats concretes. El Consell ja ha aprovat, des de la seua presentació el passat mes de juny, quatre plans: Tinença de Benifassà; El Rincón de Ademuz; el Valle de Ayora-Confrontes i l'Alt Vinalopó, que en total sumen més de 250 milions d'euros en la inversió total.

La comunitat som tots i, per això, alacantins, castellanencs i valencians que viuen a l'interior del nostre territori tindran les mateixes oportunitats, els mateixos nivells de prestació de servicis, d'infraestructures, de renda i de qualitat de vida.

Senyories, fa un any em vaig comprometre davant de tots vostés i de tota la comunitat a fer prioritària en la meua acció de govern una línia d'actuació seriosa, rigorosa i potent de suport als nostres sectors productius. L'activitat del Consell que presidisc no s'ha fet esperar, i ja en el mes següent al debat, en el mes d'octubre, vaig presentar el pla més ambiciós d'Espanya per a fomentar la competitivitat empresarial, amb una inversió de 300 milions d'euros i dirigit a 16 sectors: 11 consolidats i 5 emergents.

L'aposta de competitivitat de l'empresa valenciana 2005-2007 és una aposta coherent perquè ha aconseguit la implicació del Ministeri d'Indústria per a elaborar polítiques industrials complementàries i homogènies a les de la Generalitat. És una aposta consensuada perquè ha sorgit de la suma d'aportacions i voluntats de la Generalitat i de tots els agents involucrats. És una aposta completa perquè analitza en el seu conjunt totes les possibles amenaces i les debilitats existents, i dissenya també de forma detallada les oportunitats, els actius i les potencialitats de cada sector. És una aposta concreta perquè aporta solucions singularitzades en totes les matèries: formació, innovació, tecnologia, investigació, qualificació, competitivitat, canals logístics i distribució, així com estratègies de comercialització o màrqueting. És, finalment, una aposta crucial, perquè és l'aposta necessària per a continuar millorant la nostra capacitat d'aportar solucions als reptes que la història ens va posant pel camí. Però no és un instrument per a ser simplement contemplat, és un instrument viu i en ple funcionament. Al juny crearem l'Oficina de Gestió dels Plans de Competitivitat, i hui ja hem presentat els plans dels sectors consolidats: fusta i moble, joguet, metall i il·luminació, calcer i blanqueig de pells, i ceràmica. I en la nòmina dels sectors emergents: l'aqüicultura, la moda, la branca sociosanitària, les energies renovables, l'audiovisual i la biomedicina.

Un altre dels grans reptes de les nostres empreses és consolidar el seu grau d'internacionalització. I per això la Generalitat sempre recolzarà les empreses perquè no hi haja aventures empresarials en l'exterior, sinó apostes internacionals de garantia. Els empresaris de la Comunitat Valenciana tenen en l'Ivex una plataforma que els dona suport i presència i que s'ha convertit en un instrument per a arribar a qualsevol part del món. En estos dos últims anys s'ha ampliat la xarxa Ivex en 14 centres empresarials i punts de suport: Txèquia, Polònia, Uruguai, Xina, Índia, Bulgària, Puerto Rico, Egipte, Rússia, el Marroc, Dinamarca i Alemanya. I en oficines pròpies: a Àustria i Estats Units. En 2006 obrirem 9 centres empresarials a l'Havana i Nova York.

El compromís del Govern Valencià per les empreses significa també ajudar-les a obtenir el capital necessari per al desplegament dels seus projectes. En esta VI Legislatura, l'Institut Valencià de Finances ha facilitat préstecs per valor de 200 milions d'euros, que han servit per a recolzar més de 100 projectes, i han contribuït a consolidar 23.000 ocupacions i a crear-ne 5.000 de noves.

Com vaig anunciar l'any passat, hem creat l'Agència Valenciana d'Inversions per a atraure inversions a la nostra comunitat. A l'abril d'enguany, després de ser elaborat el seu pla estratègic, vaig presentar en el Harvard Club de Nova York esta nova societat dedicada a la captació, canalització i coordinació d'inversions en el nostre territori.

És evident que un dels pilars del progrés de les nostres empreses hui en dia, i més encara en el futur, és la investigació, el desenrotllament i la innovació, als que actualment destinem prop de 1.000 milions d'euros. Açò suposa el 8,8% del pressupost de la Generalitat, un 13% més que l'any anterior i l'1,2% del nostre PIB. Tenim ja una extensa xarxa d'instituts tecnològics, als quals cal sumar els dedicats a l'experimentació agrícola i que depenen de l'Ivia; tots junts conformen una de les plataformes d'investigació més potents de tot Europa. Una oferta àmplia i interessant del sòl industrial ben comunicat constitueix un altre dels elements que incrementen la nostra competitivitat. L'actuació decidida de la Generalitat en la gestió del sòl, creant nous parcs empresarials i de modernes dotacions, s'ha materialitzat en l'aprovació este any del Pla d'inversions de sòl empresarial 2005-2007, al qual ja me he referit a l'inici de la meua intervenció.

Senyories, que la inversió en turisme haja arribat al 13% del nostre PIB per primera vegada en la nostra història demostra, constata i dona fe que l'aposta de crear una nova conselleria dedicada en exclusiva a eixe important sector productiu ha sigut un total encert. Entre gener i agost de 2005 s'han incrementat un 10% els turistes estrangers en relació al mateix període de l'any anterior. Tot i ser esta dada molt gràfica, voldria recalcar una altra cosa, i és que encara són més importants per a mi els 300.000 treballadors que troben directament en el sector turístic el seu mitjà de vida. Hem posat en marxa el projecte de l'Institut Valencià Tecnològic i Turístic, Invatur, a Benidorm. Vam celebrar el passat més d'abril el primer certamen de la Fira Internacional de Turisme de la Comunitat Valenciana, i estem dissenyant el Pla integral de qualitat del turisme valencià 2005-2008.

A cap valencià se li escapa la importància del que representen els nostres agricultors i el sector primari a la comunitat, per la seua tradició, la qualitat dels seus productes, la dedicació de les seues gents i també perquè durant molts anys ha sigut el nostre millor ambaixador en tot el món.

El meu Consell està actuant decididament en les tres línies clau per a aconseguir la consolidació i modernització del sector primari: Hem apostant per la investigació creant la fundació Agroaliment, apostem per la competitivitat del sector gràcies al pla Millorar, i, per descomptat, continuem apostant per la modernització dels regadius amb el pla Gota a Gota.

El Pla de competitivitat de l'empresa 2005-2007, l'actuació de l'Ivex, de l'Institut Valencià de Finances, l'Agència Valenciana d'Inversions, la Xarxa d'Instituts Tecnològics, el Pla de sòl empresarial, les actuacions en turisme i agricultura i el magnífic colofó que suposa el Pavace, no entenen ni de conjuntures ni de circumstàncies ni de contingències, són un bloc sòlid de mesures d'actuació multidisciplinària del meu govern, posades al servici de la generació d'ocupació, riquesa i prosperitat en la comunitat,

que ha obtingut uns excel·lents resultats: 10 anys de creixement econòmic continuat; l'increment del PIB un 6,2% en els dos últims anys, creixent per damunt de la mitjana espanyola i europea; superar el 90% de la renda mitjana europea, quan a penes fa 10 anys arribàvem al 75%; per primera vegada a la comunitat treballen més de 2 milions de persones; s'han generat més de 200.000 nous llocs de treball en els últims anys; 100.000 dones s'han incorporat al mercat laboral en estos dos anys; entre 1995 i el 2005 la taxa de temporalitat s'ha reduït en 10 punts, des del 45% al 35% actual; la nostra balança comercial se situa quasi 30 punts per damunt de la mitjana espanyola; en 2004 es van crear 15.000 empreses a la Comunitat Valenciana, un 10% més que en 2003; i en el període gener-juny de 2005 s'han creat més de 9.000 empreses, un 4,5% més que el mateix període de l'any anterior.

Senyories, la política social és un dels grans compromisos de les societats modernes. Donar un pas endavant en política social suposa aconseguir una administració al servici de cada família i de cada persona. I això és el que fem nosaltres: passar del traç gros, que és estar al servici de la societat, al traç més fi, que és estar al servici de les persones, per a propiciar la igualtat d'oportunitats per a tots, igualtat de tracte entre homes i dones, integració dels que vénen de fora i dels joves amb dificultats, solidaritat que suposa el reconeixement i la gratitud per tot el que els nostres majors han fet per nosaltres.

El model social valencià és innovador i sòlid, coordina els tradicionals àmbits de protecció social amb l'avantguarda de les polítiques socials més avançades per acabar de consolidar i estendre el benestar social a tots. El nostre model és l'únic que està duent a terme a Espanya un pla de qualitat de les prestacions socials. Són més de 500 programes de tota classe els que el meu govern té en marxa dins del que es denomina genèricament *política social*, però que a mi m'agrada més anomenar *política d'atenció a les persones*.

La nostra comunitat té un dels censos d'immigrants més nombrosos d'Espanya, tenim un 12% de població estrangera resident, ens situem per damunt de la mitjana nacional, que és d'un 8%. On altres veuen un problema, nosaltres veiem oportunitats, i actuem. Som conscients de les necessitats que generen els 16.000 immigrants que han triat la nostra comunitat per a realitzar el seu projecte vital. Per això hem creat també una via valenciana d'integració, que s'encarrega d'atendre en matèria sanitària, jurídica, social, educativa i en tots els altres àmbits a la població immigrant.

Vaig anunciar en el passat debat la necessitat d'englobar totes eixes accions en un projecte multidisciplinari, i això s'ha concretat en l'aprovació el passat més d'abril del Pla valencià de la immigració, un pla que compromet una inversió de quasi 1.000 milions d'euros fins al 2007. A això, cal afegir que la Generalitat va destinar l'any passat més de 500 milions d'euros per l'atenció integral dels nostres immigrants, invertint 1.000 euros per cada un que aporta l'Estat.

El nostre compromís solidari per les persones va més enllà del nostre territori. El Pla director de cooperació valenciana 2004-2007 ofereix esperança, més oportunitats i més futur a les persones que viuen en països que estan en vies de desenrotllament. La inversió 2005 s'ha incrementat un 5% i, pràcticament, arriba als 25 milions d'euros.

Volem atendre els nostres majors preferentment en les seues llars, i per això hem duplicat el nombre de beneficiaris que reben a sa casa un menú diari en el programa Menjar a Casa. I ja són 1.500 les persones ateses en 79 municipis. La meua voluntat és que el programa continue creixent fins a generalitzar-se en tota la comunitat.

Hem augmentat en estos dos anys la xarxa de centres de trobada assistida en més de 40. Hem implantat el bo centre de dia, i per a les seues famílies, el programa bo respir.

En el curs de la legislatura s'han incrementat prop d'un 90% les places per a malalts mentals. A més, a finals de l'any passat es va aprovar la Llei del Consell Valencià de persones majors, amb la clara finalitat de fomentar la seua participació i aprofitar tota la seua experiència.

El nostre model social contempla els ciutadans en tota la seua dimensió humana. Per eixe motiu, i considerant que l'ideal d'atenció a la persona discapacitada continua sent el de procurar el seu màxim grau d'autonomia personal, hem incrementat el pressupost destinat a ells en un 14% en estos dos anys, superant els 100 milions d'euros este mateix any.

Hem posat en marxa plans dirigits a facilitar l'accés dels discapacitats a diverses activitats, els plans de platges i parcs naturals accessibles i el Pla d'esport adaptat, entre altres.

Com ja vaig avançar en el debat anterior, la lluita contra la violència exercida contra les dones ha sigut un objectiu absolutament prioritari de l'acció social del meu govern. I s'ha materialitzat en el Pacte social contra la violència de gènere. En este mes d'abril s'ha creat també l'Observatori d'Inserció Sociolaboral de Jòvens, i tenim en marxa l'avantprojecte de llei de joventut, que està en fase de debat dels agents socials.

80.000 famílies han tingut accés en estos dos últims anys, i de la mà de la Generalitat, a la seua vivenda. Un altre compromís complert al 80%, ja a mitat de la legislatura. Això m'ompli de profunda satisfacció. La de la vivenda és una política social de primer ordre, i gràcies a ella estem aconseguint una comunitat més humana, més amable i millor.

El Pla d'accés a la vivenda de la Comunitat Valenciana és el més ambiciós de tota Espanya. Comparat a altres territoris autonòmics demostra que les coses s'estan fent bé. Hem orientat tots els instruments d'actuació legislativa i de planificació urbanística cap a la promoció i construcció de vivendes protegides de qualitat.

En el Pla estatal de vivenda 2002-2005 es van assignar a la Comunitat Valenciana 38.000 vivendes. No obstant, donada l'excel·lent gestió realitzada per la Generalitat, que inclús ha reconegut el mateix ministeri, s'ha aconseguit finançar 50.000 vivendes.

L'import mitjà del metre quadrat construït en la Comunitat Valenciana se xifra en 1.600 euros, un terç per davall de la mitjana espanyola, que és de 2.300 euros. I això gràcies a la nostra gestió del sòl i la vivenda.

Senyories, la sanitat i l'educació de qualitat és l'últim d'eixos eixos que vaig anunciar en el passat debat. La percepció que tenen els mateixos usuaris del Sistema Valencià de Salut és el millor termòmetre per a fer un balanç. Tres de cada quatre enquestats afirma que l'atenció sanitària ha millorat en els últims anys, i nou de cada deu valora positivament l'atenció rebuda.

Encara així, ens hem marcat uns nous objectius que pretenen aconseguir un servei de màxims en l'atenció a tots. Nous objectius basats en quatre línies d'acció: el professional, el pacient, les infraestructures i la investigació i l'alta tecnologia.

Volem que els professionals de la sanitat tinguen garantida la tranquil·litat i la confiança en el seu propi treball, en el seu propi esforç, en l'exercici de la seua activitat diària. Desenrotllar eixa carrera professional crec que és un dels objectius més importants que podem emprendre. Per això, ens hem proposat posar-la en marxa abans que acabe la legislatura, per a aportar estímul,

compromís, implicació i projecció professional als treballadors sanitaris.

En tot això, la línia prioritària d'acció és el pacient. La sanitat al servei del ciutadà, que és de qui realment ha d'estar al servei, per a donar-li confiança i tranquil·litat, una tranquil·litat necessària a la qual contribueix molt el fet de saber que hi ha un sistema públic de salut que funciona i que té les seues portes obertes vint-i-quatre hores al dia, tots els dies de l'any.

La bateria de plans, iniciatives i projectes posats en marxa a l'entorn del pacient estos dos anys són innombrables. Des del Pla de garantia de no demora, que ha reduït en un 73% les llistes d'espera des de l'any 1995, passant pel nou Pla per a la millora d'atenció domiciliària 2004-2007, que ha atés prop de 150.000 visites des de la seua presentació en novembre, fins arribar al Pla d'humanització, que en la segona fase ratificarà el seu compromís per les persones, perseguint objectius renovats de major informació, més compromís social, una assistència més personalitzada i una responsabilitat compartida.

En la sanitat valenciana es parla de qualitat i també de quantitat, que equival a acostar els centres sanitaris als ciutadans. Volem que l'entorn també ajude a millorar la salut del pacient, i a donar tranquil·litat i confiança als seus familiars.

Infraestructures que parlen d'humanització, encara que puguen paréixer dos paraules incompatibles, però eixa és la nostra idea, que els centres hospitalaris siguen llocs més humanitzats, més pròxims i més agradables cada dia.

El pla Construint Salut 2005-2008, que té una inversió global de 1.000 milions d'euros, a més de comprendre la construcció de nou hospitals de malalts aguts i de quatre de sociosanitaris, culminarà el mapa d'atenció primària actuant en 127 centres. Este pla es va presentar el passat mes de març, i a data de hui ja hem conclòs les obres d'un nou hospital sociosanitari, el del Pare Jofre de València. Es troba en execució la nova Fe de València, que s'inaugurarà un any abans del previst; el nou hospital de Torreveja, que es finalitzarà en menys d'un any i, en breu, s'iniciarà la construcció dels nous hospitals de la Marina Alta i la Safor-Gandia, la licitació del nou hospital comarcal de Lliria i l'elaboració del Pla funcional del futur hospital de Sogorb. *(Aplaudiments)*

Gràcies, senyories, moltes gràcies. *(Remors)*

El balanç del Pla d'atenció primària és molt positiu. *(El senyor president colpeja amb la maceta)* En estos moments hi ha 3 actuacions de pla finalitzades i 64 en marxa, i a això cal afegir 21 centres més inaugurats durant la present legislatura, prèviament a la presentació del pla: 8 a Alacant, 3 a Castelló i 10 a València.

Senyories, hui en dia som un referent mundial en investigació i alta tecnologia. Les inauguracions en 2005 del Centre Superior d'Alta Tecnologia Príncep Felip, i del Centre Superior d'Oftalmologia fa més visible una comunitat que avança sense complexos pel camí de l'avantguarda, avantguarda que s'aconsegueix gràcies a reformes que ens permeten continuar avançant.

La creació de l'Agència Valenciana de Salut i la nova Llei de salut pública són el marc de la nova sanitat valenciana del segle XXI. Les seues arrels segueixen ben fermes en un sistema públic universal i gratuït, i les seues branques estan obertes a un model més humà i pròxim als usuaris, un model que es basa en la investigació i les noves tecnologies.

Senyories, un de cada set alumnes estudia en un nou centre inaugurat durant estos dos últims anys. *(Aplaudiments)* Són 199 centres els que han sigut creats des

del principi de la legislatura. Si els posàrem en fila, com diria el conseller d'Educació, en una línia imaginària, de Vinaròs a Pilar de la Horadada –que és on acaba la Comunitat Valenciana, i no en Guardamar del Segura... (*aplaudiments*), i posàrem en línia, des de Vinaròs fins a Pilar de la Horadada –on, torne a dir, acaba la nostra comunitat, el seu últim límit territorial al sud del nostre territori–, hi hauria un col·legi cada dos quilòmetres.

El curs que ara s'inicia comença amb 56 nous centres més respecte a l'anterior. I això suposa un total de 25.335 places escolars. Som ambiciosos. I per això el programa Crea Escola 2004-2008 s'ha vist ampliat des de la seua presentació en 150 centres més. És a dir, que ja tenim 304 col·legis i instituts amb una inversió de 1.200 milions d'euros.

Continuem potenciant l'atenció educativa en les zones rurals de la comunitat creant nous col·legis rurals agrupats. Són 39 col·legis i un total de 132 aularis en districtes municipals els que conformen l'actual xarxa i els que aproximen els centres a les necessitats educatives dels nostres xiquets i jòvens.

Per al meu govern són importants les infraestructures, però també ho és el personal docent, la seua tranquil·litat i estabilitat laboral. Per això, des de l'inici de la legislatura s'han incorporat prop de 4.000 nous professors, i s'ha firmat un protocol junt amb els sindicats per a millorar les seues condicions laborals i retributives. Des de 1985, fa dos dècades, no es firmava un acord paregut, des de fa 20 anys, senyories, 20 anys!

La nostra aposta per l'ensenyança pública és la major de la història. Per a demostrar-ho, deixen-me vostés que els pose altres exemples. La línia d'ajudes per al primer cicle d'educació fins als tres anys, iniciada en el curs 2004-2005, es duplicarà este curs amb l'objectiu d'arribar als 40.000 xiquets en 2008. S'ha subvencionat la compra de llibres de text a 167.000 alumnes, per un import de 14 milions d'euros. I més de 100.000 xiquets s'han beneficiat de les ajudes per menjador escolar, per un import superior als 50 milions d'euros.

L'ensenyança en valencià creix any rere any. Actualment hi ha 162.718 alumnes que estudien en valencià, un 152% més que en l'últim curs escolar governat pel Partit Socialista. I més del doble d'aquell any.

Existixen per primera vegada més de 1.000 centres que ofereixen ensenyança en valencià, i 2.353 línies o grups en valencià. I, finalment, una dada significativa: hi ha 15.000 alumnes més que cursen estudis en valencià dels que hi havia l'any 2003, a l'inici d'esta legislatura.

Els nostres jòvens formen part d'un món immers en una dinàmica de canvi econòmic i social. Oferir una formació adequada a les noves demandes del mercat de treball és un objectiu ja acomplit en un 88%, que correspon al percentatge d'alumnes de formació professional que troben treball en el primer any, 88%.

Estem parlant de 50.000 jòvens, no només ben formats per a trobar un treball sinó també per a millorar i fer créixer la indústria valenciana. Vull destacar el fet que la implantació de la formació professional específica es va iniciar al curs 1994-1995, quan hi havia 98 cicles, i que actualment s'ofereixen prop de 1.000 cicles en centres públics.

L'oferta per a estudiar formació professional s'ha multiplicat per deu en estos últims deu anys. L'aposta per la formació professional encara s'ha reafirmat més, creant enguany l'Institut Valencià de Qualificacions Professionals.

Finalment, vull destacar el pes que estan guanyant les noves tecnologies en el nostre sistema educatiu. Des d'aquell Infocole, que va significar el primer pas, fins a hui,

s'ha produït una revolució tecnològica. Les dos principals fites d'esta revolució són el programa Lliurex, que és un model per a la resta de comunitats, i, sense dubte, la generalització de l'ús de l'ordinador en les aules en 45.000 unitats, que al final de la legislatura en seran 60.000.

Este sistema global de benestar, de solidaritat, de servicis públics, de qualitat en sanitat i educació es troba perfectament imbricat en el model actual de finançament. Un model que només necessita polítics responsables en el Govern d'Espanya que l'apliquen amb justícia, equitat i sentit d'estat! (*Aplaudiments*)

La Generalitat ve reclamant l'aplicació del sistema financer vigent, que només necessita l'actualització d'alguns criteris, com el de la població, que per a la nostra comunitat té una importància decisiva.

Senyories, en la nostra comunitat viuen 600.000 ciutadans més que fa sis anys quan es va establir el total de població a efectes d'aplicació del model de finançament. Reclamem del govern d'Espanya que atenga com és degut estes persones, transferint-nos (*aplaudiments*)... transferint-nos els diners que ens corresponen, i no transferint-los a l'administració autonòmica, sinó a tots els ciutadans que vivim a la Comunitat Valenciana. Tots els diners que no transferix el govern d'Espanya en relació a la població real de la nostra comunitat s'està llevant directament a totes i cadascuna de les persones que reben de l'administració servicis fonamentals, com ho és (*aplaudiments*)... com ho és, per posar-los un exemple, el de la sanitat. Per tant, no dubten vostés que continuaré exigint els diners que se'ns deu als valencians. (*Aplaudiments*)

He dejado para el final del balance de estos últimos meses (*remors*) una cuestión crucial (*el senyor president colpeja amb la maceta*): el agua. (*Alguns diputats diuen: "el agua!"*). He estado intentando, señorías... (*Veus*)... He estado intentando entender durante estos meses por qué se plantean opciones claramente contrarias a nuestros intereses, que además son opciones que no benefician a nadie. He intentado comprender el porqué de decisiones tan difícilmente explicables como parar la ejecución de un trasvase o modificar el trazado de uno cuya ejecución está prácticamente a la mitad. He intentado descifrar las claves ocultas de propuestas tan alejadas de la realidad y del sentido común, que nos están haciendo perder esfuerzos, dinero, tiempo y oportunidades. Y les aseguro que, después de mucho esfuerzo, ni entiendo, ni comprendo, ni descifro tanto despropósito. (*Aplaudiments*)

Nuestra comunidad necesita agua. Desde que bajé de esta tribuna, ahora hace un año, hasta el mes de junio de 2005 se han vertido desde el Ebro al mar 17 trasvases como el que necesita nuestra comunidad. (*Veus. El senyor president colpeja amb la maceta*).

No sé si es que no me han entendido, y volveré a repetir la cifra. (*Protestes. El senyor president colpeja amb la maceta*). Desde que bajé de esta tribuna, ahora hace un año, hasta el mes de junio de 2005 se han vertido desde el Ebro al mar 17 trasvases como el que necesita nuestra comunidad. (*Aplaudiments*) En solo... en solo nueve meses 6.060 hectómetros cúbicos. Y eso en el año de mayor sequía del último medio siglo. Nosotros sólo reclamamos 350. (*Veus*)

¿Dónde están ahora los que hablaban de caudales ecológicos para negar el trasvase? ¿Dónde están ahora los que decían que habría años en que no se podría realizar el trasvase? La comunidad necesita agua. Y por eso la Generalitat lleva años haciendo sus deberes y cumpliendo con sus compromisos con un importante esfuerzo inversor, lo que le da legitimidad para exigir que otros cumplan con

sus obligaciones. Porque hacemos obras de abastecimiento, porque reutilizamos más que nadie, porque depuramos más que nadie, estamos legitimados para reclamar aquello que es justo: la garantía del agua. La que llega del Júcar desde hace miles de años. La que llega del Tajo al Segura desde hace décadas. O la que justamente reclamamos del Ebro, y que se despilfarra por miles de hectómetros cúbicos en el mar.

La comunidad necesita agua. Y por eso insisto en que cuando mi partido vuelva a gobernar en España hará realidad el trasvase del Ebro a nuestra comunidad. (*Aplaudiments*) De ahí que en abril de este año, en previsión de la prontitud de la llegada del Partido Popular al gobierno de España, hemos aprobado definitivamente un Plan de acción territorial de corredores de infraestructuras, que reserva los terrenos por los que discurrirá el mismo.

La comunidad necesita agua. Y por eso mi gobierno no va a caer en la incoherencia de pedir solidaridad para nuestra tierra y no ejercer esa misma solidaridad dentro de nuestros propios límites, posponiendo de forma irresponsable la urgente llegada de aguas del trasvase del Júcar al Vinalopó. (*Aplaudiments*)

Señorías, éste es el balance. Un balance que sólo dice que seguimos siendo ambiciosos para el futuro. Nos reconforta lo que hemos hecho. Nos reconforta lo que hemos trabajado. Nos reconforta lo que hemos conseguido. Pero sobre todo nos reconforta saber que queremos más, mucho más, y que somos los que, teniendo las ideas claras, podemos seguir haciendo lo que esta comunidad necesita.

Señorías, como les dije al principio de mi intervención, todo está en marcha y todo va por buen camino. Y para que todo siga por este buen camino, hoy quiero anunciar una nueva reforma, una nueva reforma para seguir progresando. Mi gobierno va a suprimir el impuesto de donaciones de padres a hijos y de hijos a padres. (*Aplaudiments*) Y los vamos a suprimir (*remors*) al mismo ritmo que lo estamos haciendo con el impuesto de sucesiones.

La desaparición, señorías, de este impuesto representa una defensa de los vínculos de cohesión y solidaridad familiar. Representa también una defensa de la continuidad de miles de empresas familiares y explotaciones agrarias. Y representa una defensa del ahorro dentro de la unidad familiar. Es un compromiso por la familia, que a partir de ahora verá recompensado su esfuerzo por la conservación del patrimonio en el núcleo familiar. Se facilita la ayuda de los padres a los hijos en la compra de la vivienda, al inicio de la carrera profesional, o bien de los hijos a los padres cuando éstos lo requieran, al no tributar estas transacciones dinerarias o patrimoniales.

Es un compromiso por la empresa que verá facilitada la transmisión generacional de empresas familiares y garantizará la permanencia de miles de pequeñas y medianas empresas en nuestra comunidad.

Es un compromiso por el sector agrario, porque permitirá que las explotaciones agrarias pasen de manos de padres a hijos sin injustas penalizaciones, ni para la familia ni para el campo valenciano.

En definitiva, es un compromiso por las personas y la libertad individual, por eliminar obstáculos y restricciones, porque las personas puedan disponer de la mayor parte de sus propios recursos.

Mi proyecto político busca la generación de crecimiento económico y de prosperidad, pero su última finalidad es poner esa prosperidad al servicio de las personas. Hablo de educación, de sanidad, de políticas de bienestar. Hablo, en definitiva, de conseguir una sociedad serena y confiada.

Señorías, la comunidad de hoy no es la misma de hace una década. Ha evolucionado, y hoy debe atender los nuevos requerimientos de una sociedad cambiante y exigente. El sistema educativo valenciano no es ajeno a estos cambios, y ha llevado a cabo reformas que lo han hecho mejorar sustancialmente. Se trata de nuestros niños, de nuestros jóvenes, de su educación. En definitiva, del futuro de nuestra sociedad.

La educación está en constante prospección para seguir mejor a la sociedad. Son necesarias respuestas flexibles a temas clave como la convivencia, la integración, las infraestructuras, las enseñanzas del valenciano y lenguas extranjeras o la evaluación de la calidad.

Mi propuesta de innovación para el sistema educativo valenciano se concentra en cinco líneas de actuación con el objetivo de aspirar a más calidad y más formación para lograr mejores personas. Este gobierno va a hacer todo lo que esté al alcance de su mano para mejorar la convivencia en las aulas. En este año presentaré el primer plan de promoción de la convivencia en los centros educativos de la comunidad. Hablar de educación es hablar de respeto, tolerancia y convivencia. Este plan es el instrumento para conseguirlo a través de múltiples medidas, como los mediadores de conflictos, protocolos de actuación, campañas de sensibilización y otras medidas que en algún caso ya se han puesto en marcha este curso como experiencia piloto. Entre ellas destaca la creación del Observatorio para la Convivencia Escolar de los centros de la Comunidad Valenciana y el comité de expertos para asesoramiento especializado, que ha venido trabajando con notable éxito.

Insisto en que quiero situar a la comunidad como un espacio dotado de una educación integral de calidad. Los valencianos tenemos el derecho a saber los niveles de calidad de que goza nuestra educación para actuar en consecuencia. Y por eso, a partir de este curso seremos la única comunidad autónoma que implante tres pruebas diagnósticas en la evaluación de la calidad, en segundo y sexto de Primaria y en segundo de la ESO. Ya hemos realizado la prueba de pilotaje a casi 1.500 alumnos de 46 centros de toda la comunidad, y en el primer trimestre de 2006 realizaremos la aplicación censal a los 42.185 alumnos de segundo de Primaria. Y será en el segundo trimestre de 2006 cuando llevaremos a cabo el pilotaje en sexto de Primaria y segundo de la ESO.

También se está haciendo un destacable esfuerzo para la incorporación precoz de una lengua extranjera en el primer ciclo de Educación Primaria, con la aplicación de los programas bilingües enriquecidos. Ya hay en la comunidad 233 centros que ofrecen esta posibilidad educativa a más 25.000 alumnos.

Señorías, les voy a anunciar posiblemente uno de los planes más ambiciosos en la educación y esfuerzo de futuro de nuestra comunidad. Tengo el compromiso de, cuando termine esta década, todos los niños de Primaria, además de aprender una lengua extranjera, estudien en la Primaria una asignatura con una lengua extranjera como lengua vehicular. Por lo tanto, 400.000 alumnos al finalizar esta década no sólo estarán aprendiendo una lengua extranjera, sino que estarán utilizando esa lengua extranjera para comprender y aprender conocimientos de ciencia o de matemática o de humanidades. (*Aplaudiments*)

Y dar respuesta... (*remors*) y dar respuesta es garantizar la integración de los 61.143 alumnos extranjeros, 4.854 más que el año pasado. Ampliaremos los programas de compensación educativa que actualmente cuentan con una dotación extra de 458 docentes, 79 más que el curso anterior, y una dotación económica de 1.151.110 euros.

Este año ponemos en funcionamiento un programa de adaptación para alumnado extranjero de la ESO y de tercer ciclo de Primaria, que llega a la Comunidad Valenciana a través de la creación de las aulas Pase, para quienes desconocen la lengua en que se imparte la enseñanza o su nivel curricular no se corresponde al nivel de nuestro sistema.

Otra pieza clave del sistema educativo es el personal docente. Nuestros profesores son los transmisores directos de conocimientos, comportamientos, formación y valores. En la actualidad ya hay 47.126 profesores en el sistema público. Casi 15.000 docentes se han incorporado en la última década, a la vez que ha disminuido el número de alumnos respecto del año 95/96. De ahí que la ratio profesor/alumno y la ratio alumno/unidad sea la mejor de la historia. Eso también es calidad en el sistema: menos alumnos por profesor.

El gran salto de infraestructuras educativas lo he comentado anteriormente. El balance es difícilmente superable, tan insuperable como sé que entra vértigo muchas veces cuando se analizan los datos. 190 centros educativos desde el inicio de esta legislatura, y un ambicioso programa Creascola que supera las 300 actuaciones, con una inversión global de 1.200 millones de euros.

Pero Creascola no es sólo el mayor macroproyecto de infraestructura educativa de toda España. Es ya una realidad que en su programación hasta el segundo trimestre del 2006 pondrá en marcha 120 actuaciones más, de ellas, 19 en Castellón, 50 en Alicante y 51 en Valencia; con una inversión global de casi 500 millones de euros.

Es intención de mi gobierno presentar próximamente un nuevo plan denominado Milllorescola, que permitirá en el período (*veus*) 2005-2009 la reforma, modernización y mejora de centros docentes, con una inversión de 200 millones de euros.

A ninguna persona bienintencionada se le escapa que llevar a cabo tan ingente tarea de construcción de centros educativos debe compatibilizarse con el uso de instalaciones provisionales. Pues, bien, al final de esta legislatura habremos acabado con las instalaciones educativas provisionales. (*Aplaudiments*)

En el curso que se inicia, ya hay una reducción de casi una tercera parte, 28,75%, con respecto al curso anterior, y el porcentaje de alumnos que estudian en estas aulas se ha visto reducido al 3,2% de los más de 700.000 alumnos del sistema educativo valenciano.

La educación valenciana del futuro se basa, pues, en adaptarse a las nuevas exigencias y ampliar sus horizontes de calidad, que no es más que la suma de sus partes integrantes: más convivencia, más calidad, más integración, más profesorado y, también, más centros.

Señorías, los objetivos marcados en la educación valenciana son ambiciosos y, de la misma forma, el sistema valenciano de salud será en breve un servicio de máximos en eficiencia y calidad, gracias al instrumento que hoy anuncio en esta cámara, el Plan de excelencia de la sanidad valenciana. Las nuevas tecnologías aplicadas a las prestaciones médicas se incorporan al plan a través del programa La Sanidad en Casa. La carta de servicios que plantea es casi revolucionaria: mensajes SMS con anuncio de campañas de información; prevención o vacunación; la solicitud de cita y respuesta a preguntas médicas a través de Internet; cajeros de salud a través de los que se puede pedir cita, cambiar de médico o el consultorio virtual; o una nueva vía de atención telefónica veinticuatro horas durante los siete días de la semana trescientos sesenta y cinco días al año.

Un plan que es un compromiso social con las personas al garantizar y promover derechos individuales tales como el consentimiento informado, el acceso a la historia clínica, la libre elección de centro y de profesionales o el derecho a una segunda opinión médica. Un plan que contempla asistencia personalizada, orientación, apoyo y seguridad asistencial. Un plan que plantea nuevas iniciativas en asistencia primaria y atención especializada, servicios de urgencia, atención a la embarazada, construcción de espacios adaptados (*remors*) o la mejora de la atención domiciliaria. El plan de excelencia complementa a otras líneas de actuación de futuro de la sanidad valenciana que se dirigen a un sistema más eficiente y de más calidad.

La mejora del rendimiento de nuestra red hospitalaria con el autoconcerto, que sin duda favorecerá de forma directa la disminución de las listas de espera o la mejora de la calidad asistencial mediante la implantación de la segunda vuelta del programa de chequeos para mayores de cuarenta años, incrementando las prestaciones del mismo, incorporando la vacunación triple vírica para los adultos y ampliando el grupo de edad a los que se oferta la vacuna antigripal, pasando de los sesenta y cinco años a los sesenta. Más calidad, más humanización y más rendimiento del sistema.

Y, también, como les comenté antes, 1.100 millones de euros en el plan Construyendo Salud, para llevar a cabo 13 nuevos hospitales en atención especializada y 50 nuevos centros de salud, 25 ampliaciones o reformas y 52 actuaciones de consultorios. Nosotros, por lo tanto, vamos seguir dedicándonos a lo que nos tenemos que dedicar, que es estar al servicio de las personas de nuestra comunidad, que es estar al servicio de mejorar mediante la inversión y la apuesta algo tan fundamental para entender e identificar a una sociedad moderna: su sistema de salud.

Asimismo, señorías, vamos a consolidar y ampliar el modelo social valenciano, comprometido con las necesidades actuales y futuras de las personas y coherente con el pulso social de la comunidad, poniendo en marcha nuevos proyectos a través de la Agencia Valenciana de Prestaciones Sociales.

El mapa de atención social de la Comunidad Valenciana 2005-2008 es un ambicioso proyecto de modernización de las prestaciones sociales que identifica los recursos disponibles y fija las infraestructuras que van a ser necesarias en el futuro para prever una adecuada provisión de estas: 23.500 nuevas plazas para mayores, discapacitados, enfermos mentales, mujeres y menores están disponibles en 2008, con una inversión de más de 700 millones de euros que generará más de 7.000 puestos de trabajo.

Tal y como hemos venido haciendo hasta ahora, nuestra atención debe poner especial énfasis en los colectivos más vulnerables. Para ello, hemos diseñado un plan de atención integral de la discapacidad y enfermedad mental, cuyos beneficiarios serán las personas con discapacidad y sus familias, desde un enfoque integral, transversal y cuantificado. Con él se conseguirá acelerar el proceso de integración laboral de las personas y asegurar su protección social.

Tras el rotundo éxito del programa Menjar a Casa, ahora vamos a ser más ambiciosos y completar el tipo de prestaciones que nuestros mayores necesitan que sean atendidas en su propio hogar. El programa Major a Casa va dirigido a personas mayores de 65 años con dependencia leve o moderada que, aun con sus dificultades físicas, quieren seguir viviendo en su propio hogar y que sufren la soledad. Nos queremos acercar a ellos y ofrecerles nuestra compañía, porque queremos que nos sientan a su lado como parte de la sociedad que todos juntos formamos y de la que no

queremos que se sientan excluidos. Por ello, se les va a atender y a prestar toda una serie de servicios como lavandería domiciliaria y limpieza del hogar.

El programa Bono de Atención a las Personas Discapacitadas da respuesta adecuada a las personas que sufren cualquier tipo de discapacidad, financiando las estancias en unidades de alta dependencia para discapacitados físicos dependientes, enfermos mentales crónicos y discapacitados psíquicos severos mayores de 45 años.

El Plan de igualdad de oportunidades entre hombres y mujeres 2005-2008, que va a ser aprobado en el próximo Pleno del Consell, va a ser ejemplo de políticas de igualdad en el contexto nacional y europeo. Sus medidas van encaminadas a potenciar la participación de la mujer en las políticas públicas y también en la empresa privada. Pretende cuidar su tratamiento en los medios de comunicación y analizar las áreas de empleo, economía y la conciliación de la vida familiar y laboral, profundizando en la salud integral de las mujeres. Y, además, este año aprobaremos el plan valenciano para combatir la violencia contra las mujeres, que será un instrumento de tolerancia cero frente a los maltratadores y una amiga y protectora para las víctimas. (*Aplaudiments*)

Voy a presentar la ley de renta mínima garantizada de ciudadanía de la Comunidad Valenciana. Una ley con el objetivo concreto de reducir las desigualdades y promover la cohesión social, una norma al servicio de la cohesión y del equilibrio social, una prestación económica que permitirá la inserción sociolaboral de las personas que carezcan de recursos suficientes.

Toda la apuesta que acabo de describirles conforma el enorme bloque de atención social, un compendio ambicioso que pretende plasmar en nuestra realidad social principios como el de solidaridad e igualdad encaminados a hacer una comunidad mejor y un mundo mejor. Un mundo mejor en el que los valencianos queremos implicarnos tal y como hemos venido haciendo hasta ahora con el plan de cooperación valenciano antes mencionado. Nuestro compromiso con la solidaridad se mantiene en el 0,7% en 2007. En ese año, el porcentaje del presupuesto de la Generalitat destinado a políticas de cooperación al desarrollo alcanzará nuestro compromiso de legislatura al llegar al 0,7%.

Somos pioneros en la implicación de nuestros inmigrantes en proyectos de cooperación en sus países de origen, practicamos el codesarrollo y, por primera vez, el año próximo habrá una convocatoria para este tipo de proyectos.

Además, vamos a interconectar todas nuestras políticas de cooperación al desarrollo con las políticas internacionales. Nuestras ONG van a tener acceso directo a las convocatorias de las agencias de cooperación al desarrollo más potentes del mundo, la Unión Europea y Naciones Unidas.

La Generalitat quiere escuchar a sus ciudadanos en todas las áreas de gobierno. Somos la única comunidad que hemos puesto en marcha un departamento específico de participación ciudadana, para conseguir una verdadera cultura de la democracia participativa, que será realidad a través del programa Participa.com... En España, que no nos avergüenzan, como otros lugares.

Señorías, tenemos perfilados todos los componentes que las sociedades modernas disponen para asegurar la convivencia de las personas. Me refiero a medios adecuados que garanticen la seguridad de los ciudadanos, a una estructura administrativa acorde a la actividad pública y al funcionamiento de un sistema judicial ágil.

Las últimas catástrofes naturales nos obligan a reflexionar y a tratar estos temas como prioritarios, porque afectan

a la seguridad y también a los sentimientos y al alma de las personas. Por eso, les anuncio dos medidas de gran trascendencia que son una actuación directa y decidida para lograr una sociedad con más confianza y más tranquila: la creación en los próximos días de la Secretaría Autonómica de Interior, como mando único ante situaciones de emergencia y máximo órgano de dirección y coordinación de las responsabilidades de seguridad pública y protección civil.

Se trata de mejorar aún más nuestra capacidad de respuesta a través de la máxima colaboración de todos los recursos del Gobierno Valenciano y de la mejor interlocución con otras administraciones públicas.

Y, en segundo lugar, la creación de un auténtico sistema integral de seguridad y comunicación de emergencias: el sistema digital de la gestión de emergencias 112 va a ver el salto hacia la tecnología digital y, además, quedará enmarcado en el desarrollo del proyecto Comdes, una red digital de comunicación donde se integrarán todos los servicios operativos de seguridad y emergencias de la Generalitat, que tendrá la gran virtud de poder ser adoptado por todas las policías locales.

Quiero una comunidad más segura, en la que las personas convivan en paz, en libertad y con tranquilidad. Por eso, una de mis principales reclamaciones al presidente del Gobierno fue que destinara a nuestra comunidad 1.000 policías y 1.000 guardias civiles más que, junto a los medios materiales necesarios, incrementen la seguridad de todos, tanto de quienes vivimos aquí como de quienes nos visitan. Mi gobierno pide lo que necesita para mejorar la seguridad ciudadana, y está legitimado para pedir porque cumple con sus obligaciones y actúa con decisión y diligencia en el ámbito de sus competencias.

Señorías, hablo de coordinación, pero la relación entre las entidades locales y la Generalitat va a ir más allá. Se basa en el respeto, el equilibrio y la normalidad. La segunda descentralización está más cerca que nunca y es inminente e imparable.

Su punto de partida lo ha tenido en la reforma estatutaria con la creación del Fondo de Cooperación Municipal, que se unió a la creación en abril de la Comisión Interdepartamental para el Desarrollo del Pacto Local y, finalmente, con la aprobación por el Consell la semana pasada del anteproyecto de ley de régimen local, que marcará un nuevo marco de relaciones interinstitucional más adecuado al siglo XXI.

Reducir la temporalidad de los funcionarios públicos de la Generalitat y ofrecerles tranquilidad en su vida laboral es un objetivo importante para todos. Desde el inicio de la legislatura se están tomando medidas concretas a través del Plan de estabilidad laboral, que a finales de este año estará cumplido en un 70% y del que se han beneficiado más de 6.500 personas.

La vanguardia de nuestros palacios de justicia se complementa con el decidido compromiso de la Generalitat por incrementar los medios materiales y humanos para agilizarla. El año pasado solicitamos la creación de 89 órganos judiciales en la comunidad, de los que a fecha de hoy sólo se han creado 5.

El programa piloto de juicios rápidos en materia de familia en Valencia sigue siendo un rotundo éxito y un símbolo de cómo se puede agilizar la administración de Justicia. Por ello, nuestro objetivo inmediato es acometer la implantación de dicho formato en Alicante y posteriormente en Castellón y Elche.

Las oficinas de atención a las víctimas del delito son la mejor expresión de una justicia más humanizada, un punto

de solidaridad y una mano amiga que atiende a quienes sufren la delincuencia. Ya existen 19 abiertas y marchamos por el buen camino para alcanzar a final de la legislatura el compromiso de que al menos una oficina esté implantada en cada partido judicial.

Señorías, he hablado en varias ocasiones de desarrollo económico. Pero para garantizar un mejor futuro para todos sus habitantes no es válido el desarrollo a cualquier precio. Crecimiento económico y desarrollo siempre tienen que ir acompañadas del adjetivo *sostenible*. Hemos de considerar a las personas y su calidad de vida como el objeto y fin último del desarrollo, que además no puede situarse en el corto plazo, sino con visión de futuro.

Todas las administraciones tienen la obligación de velar por el crecimiento económico y, a su vez, por legar a generaciones futuras el medio ambiente y el paisaje que recibieron, y hemos de obrar con total responsabilidad desde todas las administraciones públicas y, especialmente, desde nuestros ayuntamientos, para que su legítimo crecimiento sea ordenado y con las dotaciones adecuadas.

Voy a pilotar personalmente el recién presentado Plan especial de mejora de los municipios. Tras consolidar un gran proyecto social en nuestra comunidad, con colegios, hospitales, centros deportivos, espacios para cultura, la mejora de la seguridad en nuestras calles... quiero con este plan atender las demandas y necesidades de nuestros conciudadanos, y hacer de su entorno vital más cercano un espacio mejor donde vivir.

Con este plan vamos a apostar por espacios públicos de calidad. Espacios sostenibles. Verdes. Donde la accesibilidad no sea un problema. Y donde podamos disfrutar y participar de nuestra historia, de nuestra arquitectura, y donde al tiempo podamos proyectar espacios de futuro.

Es un plan en el que van a trabajar las consellerías de Economía, Infraestructuras, Territorio y la Vicepresidencia de un gobierno que quiere estar cerca de las personas, aportando a nuestra sociedad bienestar y oportunidades. Un plan que cuenta con una inversión inicial de 250 millones de euros, 250 millones de euros destinados a nuestros pueblos y a nuestras ciudades, 250 millones de euros destinados a conseguir una comunidad más próspera, más social y más humana.

Este plan es, por tanto, una gran apuesta por espacios públicos modernos, dinámicos y de calidad. Por espacios públicos de igualdad y libertad. El plan es *además de*, además de los colegios, los hospitales, los centros de salud, las piscinas o los polideportivos. Una vez consolidadas estas infraestructuras, es el momento de hacer nuevos esfuerzos para la mejora de la calidad de vida de todos nuestros vecinos. (*Aplaudiments*)

El perfecto complemento a estas actuaciones urbanas es uno de los mayores proyectos europeos que entrelaza ciudad y medio ambiente. (*El senyor president colpeja amb la maceta*) Bosques Metropolitanos colocará a Valencia, Castellón y Alicante y sus cinturones urbanos a la cabeza de las ciudades europeas en superficie de zonas verdes.

El proyecto está en plena ejecución. Y se han abierto las zonas de Cabo Huertas en Alicante, parque del Pinar en Castelló y Les Rodales en Vilamarxant. Se están ejecutando en Castelló el corredor que une la playa del Pinar con el Molí de la Font y el parque natural del Desert. Y en Alicante las actuaciones del Monte Orgegia y la Serra Grossa. Además tiene la enorme virtud de aproximar y hacer más accesibles el disfrute de los parques naturales desde las zonas metropolitanas. El Desert de les Palmes, la sierra de Espadán, la sierra

Calderona, la Albufera, el marjal Pego-Oliva y el Montgó.

Y hablando de parques naturales, quiero aquí anunciar un nuevo compromiso. En 2007, el 30% de nuestro territorio, casi uno de cada tres metros cuadrados, estará protegido. (*Aplaudiments i remors. El senyor president colpeja amb la maceta*)

Les decía, señorías... (*Remors*) Les decía, señorías, que ese compromiso significa que en el 2007, el 30% de nuestro territorio, casi uno de cada tres metros cuadrados, estará protegido. Actualmente... (*Aplaudiments*) Actualmente estamos cuatro puntos por encima de la media española, y dos sobre la europea.

Pero nuestra ambición por legar un territorio mejor no debe autolimitarse, sino que tiene que aspirar a más. Incidiendo en esa idea, al final de esta legislatura habrá 40.000 nuevas hectáreas de bosque reforestado. El ritmo de 3.000 hectáreas reforestadas al año de anteriores legislaturas se ha multiplicado de forma notable. En estos dos años ya tenemos en marcha la reforestación de 25.000 hectáreas.

Nuestra actuación es definitiva para lograr un mejor medio ambiente. Somos la única región europea que ha ganado superficie boscosa en los últimos años. Y lo ha sido por la reforestación. Y por el éxito de las políticas de prevención y extinción de incendios que están ganando la batalla al fuego. (*Aplaudiments*)

Les recuerdo que a finales de los 80 y principios de los 90, los incendios arrasaban hasta diez veces más superficie que en la actualidad. Eso ya es historia. Donde había fuego y destrucción, ahora hay bosques y naturaleza en plenitud. (*Aplaudiments*) (*Remors*)

Hablamos de parques naturales, de espacios verdes de calidad. Pero además quiero comprometerme también a lograr que el cien por cien de las aguas litorales de nuestra comunidad sean aptas para el baño. Toda nuestra costa es un lugar indiscutible de calidad. Pero en 2007 será un lugar de excelencia ambiental y turística. Les planteo pues una apuesta de futuro en la que son protagonistas mejores ciudades y pueblos.

El medio ambiente, costas de calidad, parques naturales y bosques plagados de biodiversidad. Y en el que sólo faltaba una asignatura que, a pesar de haberse dado importantes pasos, la comunidad no lograba aprobar desde hacía décadas: una solución para los residuos sólidos. Conseguir un tratamiento integral del cien por cien de los residuos urbanos de la comunidad va a ser una realidad muy pronto. Y he de destacar la aportación realizada por Cierval y la Federación Valenciana de Municipios y Provincias, con la firma del protocolo para la ejecución del Plan de residuos. Y también, y lo dejo voluntariamente para el final con el ámbito de destacarlo, la firma del Partido Socialista y el Bloc del acuerdo marco sobre este tema. A los que agradezco especialmente el haber encontrado este punto de encuentro. (*Aplaudiments*)

Los ayuntamientos, los empresarios, el Partido Socialista, el Bloc, el Partido Popular, y la sociedad en general, hemos comprendido que este es un asunto de enorme trascendencia. Hemos visto claro que aquí no había lugar para las disputas políticas, sino para el diálogo y el consenso. Es un éxito común que debe continuar hasta la conclusión del proceso, por la misma vía del acuerdo. Vía por la que estoy seguro todos seguiremos circulando.

Les ofrezco, señorías, un nuevo pacto. (*Remors*) Les ofrezco un nuevo pacto. Sin condiciones. Sin limitaciones. Sin matices. (*Remors*) Creo que sería muy positivo que todos los partidos políticos se unan a un gran pacto por el territorio y el urbanismo. (*Aplaudiments*)

Ya hay un proyecto de ley en esta cámara. (*Remors*) Pero estoy dispuesto a consensuar toda su extensión, de la cruz a la raya. Es la reforma a una ley que aprobaron los socialistas, y que nosotros hemos desarrollado. Es la reforma a una ley que no votamos los populares, pero que hemos desarrollado. Es una reforma, negro sobre blanco, para no hablar de cuestiones etéreas, abstractas, de cuestiones que no se materializan en un documento, que nos puede permitir el debate sereno sobre cosas que se proponen con seriedad. Escritas, escritas en esta cámara. Por eso no vengo a hablar de un pacto cuya finalización no tenga un comienzo cierto, sino que lo tiene, su ley y nuestra reforma. Y estos años de aplicación de la misma.

Pero además vuelvo a reiterar solemnemente en esta cámara sin condiciones: sin limitaciones, sin matizaciones, de la cruz a la raya. Ese consenso, ese proyecto, ese pacto lo brindo lealmente porque es el pacto por nuestra comunidad, por nuestro futuro, por nuestro desarrollo, por nuestra apuesta. Es el pacto para dejar el día de mañana nuestro territorio a generaciones venideras tal y como los políticos hayamos decidido. Los políticos, a través de lo que los políticos hacen: las leyes. Y esta es la casa de las leyes. Y como esta es la casa de las leyes, propongo la reforma de esa ley, mediante una reforma con propuesta de ley, un proyecto de ley.

Y estoy convencido de que el Grupo Parlamentario Popular, y lo sé por boca de su portavoz, está comprometido absolutamente a que esa reforma, a que ese pacto, a que ese proyecto sea sin condiciones, sin matizaciones, y sin ninguna circunstancia que imposibilite que todos lleguemos a ese acuerdo. (*Aplaudiments*) De la cruz a la raya. La ley que aprobaron los socialistas. La ley que proponemos su reforma los populares.

Señorías, buena parte de las oportunidades de futuro de la comunidad están hilvanadas, con el hilo conductor de la logística que está firmemente trenzado por tres factores estratégicos: la situación, las conexiones y la producción. La situación geográfica, la situación como factor logístico es clave para desarrollar las potencialidades de un territorio. La nueva centralidad que desempeña la comunidad en el arco mediterráneo, unida a unas infraestructuras de comunicación moderna y avanzada, está produciendo el deseable efecto de mayor crecimiento económico, vigor empresarial y más bienestar.

Esta comunidad está hoy en condiciones de convertirse en una de las principales plataformas logísticas de Europa. La comunidad ocupa el lugar central en el arco mediterráneo español. Está formado por Cataluña, Murcia, nuestra comunidad y Andalucía. Pero no se trata sólo de una cuestión geográfica. La centralidad de la comunidad da un salto cualitativo por estar y ser el eje que conforma las comunidades de Madrid y las islas Baleares. Espacios que suponen el mayor área de crecimiento y prosperidad de toda la península.

Toda la comunidad es un espacio de calidad logística. Pero su focalización en tres puntos estratégicos afina su perfil y define ámbitos con valor logístico añadido. Estos tres espacios están determinados en el norte de nuestra comunidad por el aeropuerto de Castellón –que se hará el aeropuerto de Castellón–, Parc Castelló y el puerto de Castellón. Por el Megaport Valencia-Sagunto, Parc Sagunt y Feria de Valencia en el centro. Y en el sur por el puerto de Alicante, el aeropuerto de El Altet, la Institución Ferial Alicantina y su futuro jardín empresarial.

En estos espacios el Gobierno Valenciano ofrecerá una amplia cartera de servicios y recursos energéticos,

humanos y materiales, que los convertirá en lugares idóneos para la implantación de nuevos proyectos económicos y empresariales.

Pero los espacios de calidad logística no son nada por la mera situación geográfica. Necesitan para su perfecto desarrollo y para alcanzar su plenitud que entre en juego el segundo factor de la logística: las conexiones. Hablo del enorme potencial de nuestros puertos y aeropuertos, nuestros equipamientos energéticos y de nuestras infraestructuras de carreteras ferroviarias o de suelo industrial.

Todos los sectores económicos, desde el industrial a la agricultura, el turismo o los servicios, necesitan una buena red de distribución y servicios logísticos adecuados. En nuestra comunidad las actividades logísticas ya suponen el 5% del PIB y están en permanente expansión. Y desde la Generalitat pensamos exprimir esa gran oportunidad que nos da nuestra situación. Y por eso hemos programado el Plan logístico de la Comunidad Valenciana, con una inversión de 230 millones de euros. Se trata de reafirmar a la comunidad como un lugar de oportunidades empresariales, al que vamos a seguir sumando valor añadido hasta convertirlo en el gran espacio logístico intermodal del Mediterráneo.

La Comunidad Valenciana no es un simple linde entre España y el Mediterráneo. Es la unión natural de ambos. Es importante ser punto de salida y de entrada hacia buena parte del interior peninsular. Pero ya lo he dicho muchas veces. Hay que hacer de la ambición una nueva señal de identidad de la comunidad. Y en este caso la ambición se corresponde con situarnos como la unión natural del sur de Europa con el resto del mundo.

Actuaciones como la ZAL, el Megaport o parc Sagunt en Valencia, la actuación y ejecución de la ampliación sur del puerto de Castellón con su nuevo acceso viario, fundamental para impulsar el polígono del Serrallo, o la nueva terminal de pasajeros del puerto de Alicante, son una buena prueba de esa intermodalidad que queremos lograr en los puertos de la comunidad.

Entre los años 2005 y 2015, en estos diez próximos años, los tres grandes puertos de la comunidad van a recibir una inversión de más de 4.500 millones de euros. Nuestro objetivo es que las instalaciones valencianas acojan cien millones de toneladas y cinco millones de contenedores en la próxima década, estando los tres puertos unidos por un tren de alta velocidad de mercancías.

Estamos en el buen camino para conseguir nuestros objetivos: ser el centro de operaciones para las principales navieras de distribución interoceánica, integrarnos en la red europea del tráfico marítimo a corta distancia –*short sea shipping*–, convertirnos en la puerta de las importaciones y exportaciones de los países del Magreb y consolidarnos como base de cruceros en el Mediterráneo.

Nuestra apuesta por las conexiones es una apuesta real. Las actuales ampliaciones de los aeropuertos de Manises y El Altet, así como la construcción del aeropuerto de Castellón-Costa Azahar, son unas infraestructuras imprescindibles para la captación de flujos turísticos y la exportación de bienes y mercancías de alto valor añadido.

Una moderna red de carreteras regala tiempo a las personas y competitividad a las empresas. Un regalo que viene envuelto en el papel que van a tener en el futuro la autovía gratuita, paralela a la AP-7, la ampliación de las redes arteriales de las tres provincias valencianas, la autovía del interior y la red de carreteras en peaje que comuniquen el interior con la costa. Es un diseño total, completo y global, puesto al servicio de las personas y la competitividad.

Desde el desdoblamiento de la autovía Eje del Segura o la CV-95, Orihuela-Costa, en Alicante, pasando por la segunda circunvalación de la Valencia CV-50, o la ampliación de la autovía CV-35 hasta Llosa del Obispo y finalizando con la CV-13, Torreblanca-aeropuerto de Castellón, o el tramo Pobla de Tornesa, Villanova de Alcolea de la autovía de la Plana, se está avanzando a tal ritmo que el año que viene todos nuestros proyectos del Plan de infraestructuras estratégicas en materia de carreteras estarán en marcha.

Pero además del ritmo excepcional de avance de las obras, tengo que hablarles de calidad y de superación en el trabajo del día a día. En este sentido, hoy quiero anunciar la puesta en marcha del Proyecto Vías-Parque, un proyecto que posibilitará que todas las carreteras ejecutadas por la Generalitat en los entornos urbanos o interurbanos de corta distancia tengan todo tipo de dotaciones: alumbrado, aceras, arbolado, carril bici, parada de autobús y otros servicios. Vías-Parque. El proyecto se dirige a las vías que comunican entornos urbanos y contempla un novedoso plan de acceso para las tres capitales de provincia: en Alicante, con la avenida de Denia; en Valencia con el nuevo bulevar de salida hacia el norte y en Castellón con el cierre de la ronda noroeste.

Señorías, la intermodalidad no se limita a puertos, carreteras y aeropuertos. Si existe un transporte continental con futuro es el ferroviario. En el siglo XIX fue el ferrocarril el motor de la revolución industrial. En el siglo XXI, de nuevo, será el ferrocarril el que nos enganche a una nueva revolución económica del mundo globalizado. Necesitamos AVE y necesitamos corredor mediterráneo. Y me comprometo en esta cámara a negociar, a debatir y a luchar por acortar los plazos en la ejecución de estas infraestructuras que significan, ni más ni menos, que acortar los plazos para alcanzar más prosperidad y más bienestar. Tendremos AVE y tendremos corredor mediterráneo. (*Aplaudiments*)

Por nuestra parte, el transporte metropolitano va a toda máquina. Cada tres meses inauguramos una nueva obra en la comunidad, transporte metropolitano, transporte público, desarrollo sostenible, movilidad, seguridad vial. Quiero destacar en Valencia la puesta en marcha el próximo día 3 de octubre de la estación de Bailén; en noviembre la puesta en marcha del tramo Terramelar-Valterna; en mayo el ramal de la línea 4, que permitirá desplazar a los ciudadanos de nuestra comunidad hasta las modernas instalaciones de la Copa de América; y, en septiembre de 2006, el tranvía orbital que unirá las poblaciones de Torrefiel-Oriols y Benimaclet.

En Alicante, la puesta en servicio de la estación del mercado, junto con la inauguración del tren Tram en el último trimestre del año que viene. En 2007 podremos coger el tranvía en Alicante y llegar a Benidorm, lo que significa una sustancial mejora de la conexión de dos de los pueblos más importantes de la provincia de Alicante, del centro de Alicante a Benidorm en tranvía.

Y en Castellón el comienzo de las obras en 2006 de la primera fase del sistema de transporte en vía reservada para el área metropolitana de Castellón y que unirá, antes de que finalice esta legislatura, la Universidad Jaume I y el centro de Castellón. Y en el 2007 se comenzará la prolongación hacia Benicàssim, Villareal, Burriana y el Grao.

Vamos a ser los primeros en Europa en conseguir que todas nuestras estaciones de metro sean accesibles. El servicio metropolitano garantiza un transporte público de calidad en las ciudades útil para todos. Y reitero la palabra *todos*, porque con este compromiso que se contemplará en

la próxima ley del transporte accesible, el metro será más que nunca para todos.

El suelo industrial es el último eslabón que forma parte de las infraestructuras del territorio, pero que está íntimamente unido con la producción empresarial. Tan importantes son las redes logísticas de transporte como que existan parques empresariales estratégicamente ubicados que ofrezcan a las empresas todas las dotaciones y nuevas tecnologías que optimicen su instalación en un lugar concreto.

El Plan de promoción de suelo industrial tiene una vocación global, atiende a toda la comunidad de norte a sur y de este a oeste, de forma que genera suelo a medida para cada iniciativa y cada puesto empresarial. Comprometemos la puesta en marcha de 20 millones de metros cuadrados de suelo industrial y empresarial, de los cuales la mitad podrán ya utilizados al final de esta legislatura, la mitad de estos 20 millones de metros cuadrados de suelo industrial, la mitad al final de esta legislatura. Y al final de 2009 el total de los mismos. En esta apuesta destacan: Parc Castelló y Parc Sagunt, que sitúan a la comunidad como plataforma logística y referencia de orden internacional.

La mundialización es la mezcla de bienes y oportunidades comunes donde hay que encontrar un puesto de liderazgo. Conservar y ganar cuotas de mercado en el mundo globalizado impone actuar sobre la producción, de forma que cada vez cobre más peso la innovación y la tecnología. Estos dos vectores deben dirigir y cimentar la alianza entre empresa, administración, universidad y ciencia. Y confío en que sus consecuencias sean tan positivas como lo han sido la creación de la conselleria que sumó por primera vez empresa, universidad y ciencia.

Actualmente, en este mundo cambiante, los productos, los procesos, las formas de hacer tienen una vida más limitada que antaño. La producción económica se ha hecho más dinámica y también más competitiva. Innovar es cambiar desde dentro, es cambiar para mejorar. Nunca la innovación vendrá dada, es una compleja evolución hacia los nuevos procesos, técnicas y métodos. Nuestra comunidad es conocida desde siempre por su innato carácter creativo. La revolución de la innovación está en marcha. La innovación debe impregnarlo todo y ser una apuesta de todos. Y hemos de aprovechar que lo que a otros les produce un terremoto en sus estructuras y vértigo hacia lo desconocido, nosotros lo entendamos con naturalidad.

La sinergia entre las empresas y el sistema de ciencia y tecnología, que recoge a centros de investigación y universidades, es para la Generalitat el elemento fundamental para potenciar la competitividad de los procesos y productos de nuestras empresas. Cada universidad pública de la comunidad contará con un parque científico donde confluyen institutos de investigación, empresas de base científica e incubadoras para emprendedores universitarios. Esta red de parques científicos conformará el espacio común donde se retroalimentan las apuestas empresariales de los avances científicos y tecnológicos nacidos de las universidades públicas valencianas.

Hace siete meses iniciamos lo que será el mayor parque científico de España, la Ciudad Politécnica de la Innovación, con 21.500 metros cuadrados y una inversión de 26 millones de euros. Nuestras universidades van a integrarse definitivamente en el espacio europeo de educación superior, que prevé la libre movilidad de estudiantes y profesores, es decir, enriquecerse mutuamente unido a una formación a la carta que conecte directamente las instituciones sanitarias con las empresas.

Si queremos no solo estar en Europa sino ser líderes hemos de situar a nuestra universidad internacionalmente.

Mi apuesta de futuro es la creación de la Universidad Internacional de Valencia. La primera de base no presencial y de acción internacional. Será el perfecto complemento para las universidades valencianas, y se está construyendo a partir de la fundación que ha sido creada este mismo año para su impulso. De esta forma, las universidades valencianas se consolidarán en un papel fundamental, no solo como centros de saber sino también como soporte de interrelación con el sistema productivo y empresarial.

Estamos al lado de nuestras empresas aportándoles reflejos, agilidad, medios materiales y financieros para que respondan al fenómeno de la globalización como así lo están haciendo, con más innovación y más diferenciación de productos.

Como les he dicho anteriormente, el Plan de competitividad de la empresa valenciana 2005-2007 es una declarada apuesta de futuro para nuestras empresas, porque contempla desde la innovación, el impulso tanto de los sectores consolidados, madera y mueble, juguete, metal e iluminación, calzado, textil, cerámica, químico, agroalimentaria, transporte, construcción y turismo, como de los sectores denominados emergentes, acuicultura, moda, sociosanitario, energías renovables, audiovisual y de biomedicina.

El hilo conductor de la logística ata con firmeza los factores de ubicación, conexión y producción. Y mi apuesta es decidida. Voy a optimizar nuestras fortalezas y oportunidades al máximo, y así vamos a conseguir que el PIB valenciano no solo continúe creciendo por encima de la media española europea sino que aspire a superar la renta media europea en el horizonte de 2011. (*Aplaudiments*)

Tenemos, señorías, excelentes previsiones de crecimiento para 2005. Mantenemos el ritmo de crecimiento, 3,4%, por encima de la media española, y duplicamos a la zona de Europa, 1,6%. Para lograrlo, para lograrlo, el presupuesto de la Generalitat va a crecer casi el 10% en 2006, y reflejará con nitidez las líneas de actuación y las apuestas de la Generalitat:

Seguir aumentando los recursos destinados a políticas sociales mejorando, al mismo tiempo, la calidad, eficacia y eficiencia de la prestación de servicios en las áreas de sanidad, bienestar social y educación. Impulsar la inversión pública como estrategia básica para el mantenimiento de un crecimiento económico, ordenado y sostenido. Potenciar decididamente las políticas en materia de empleo que permitan la creación de nuevos puestos de trabajo, con el objetivo de alcanzar el pleno empleo en nuestra comunidad. Fortalecer el grado de cohesión territorial de la Comunidad Valenciana e impulsar la innovación tecnológica y los procesos de investigación y desarrollo como estrategia para incrementar la productividad de los diferentes sectores y la competitividad de nuestra economía.

Señorías, la Comunidad Valenciana en 2007 entrará a formar parte del exclusivo club de las regiones competitivas de Europa, como consecuencia de las políticas desplegadas por la Generalitat en los últimos años y de la eficiencia demostrada en la gestión de los fondos estructurales y de la cohesión recibidos como región objetivo 1.

No hablo de opiniones sino de hechos. La propia Unión Europea lo constata al habernos ofrecido 120 millones de euros adicionales por nuestra eficacia en la gestión de proyectos cofinanciados por Europa, por lo que nos hemos convertido en referente para países de la ampliación, como óptimos, óptimos gestores de fondos europeos.

Nuestro crecimiento en estos dos años está claramente por encima de la media de la Unión Europea. Hemos pasado de curso y lo hemos hecho con buena nota. Pero ya se

sabe que en años sucesivos nuestro esfuerzo debe ser mayor y la comunidad tiene que comportarse ya como una región competitiva.

Nuestras oportunidades de futuro pasan en buena medida por la obtención de fondos a partir de 2007, inciden precisamente en inversiones en innovación, elemento esencial para alcanzar un alto grado de competitividad en los modernos países de la Unión Europea. Estamos preparados para ese reto. Una de nuestras herramientas para asegurarnos el éxito es la Fundación Comunidad Valenciana Región Europea, que desde su creación ha promovido la firma de cerca de 50 convenios y la participación de la comunidad en doce redes de regiones europeas, entre las que cabe destacar nuestra participación como única región española en la Red de Regiones de Lisboa, donde se dan cita las regiones más prósperas de toda Europa y más comprometidas con las políticas de competitividad.

También ha sido nuestra comunidad la promotora de la Red de Regiones de Efecto Natural. Es un punto de reivindicación de los intereses comunes de esas nueve regiones que abandonamos el objetivo 1 de forma natural. Es básico que la presión de nuestro grupo europeo consiga que los fondos que recibamos a partir de 2007 sean, al menos, el 50% de los que hemos recibido en este período de programación 2000-2006.

Sin embargo, la Comunidad Valenciana y España se encuentran en una situación difícil ante el desacuerdo europeo sobre el presupuesto 2007-2013. Es por ello que, sin perjuicio de nuestras iniciativas ante la comisión, exigimos del gobierno de la nación una defensa contundente de los intereses de la Comunidad Valenciana en orden a lograr un período transitorio en el que los fondos europeos sigan contribuyendo a paliar nuestro déficit estructural y a obtener un trato igual al otorgado a otras regiones que abandonara el objetivo 1 el año 2000.

En el período 2000-2006, la Generalitat habrá recibido ayudas por un importe cercano a 5.000 millones de euros, por lo que es preciso garantizar que la Comunidad Valenciana reciba al menos 2.500 millones de euros en el período 2007-2013, si queremos continuar sin sobresaltos por la senda de la prosperidad.

Hasta aquí he hablado de herramientas consolidadas que son necesarias para nuestro crecimiento económico desde Europa. Y ahora quiero anunciar la elaboración del Plan integral de la Comunidad Valenciana para el Mediterráneo.

La comunidad debe estar preparada para la próxima apertura del área de libre comercio en 2010, que supondrá una modificación del escenario geopolítico conocido y que puede ofrecernos grandes oportunidades para la modernización de la economía. Con el plan, analizaremos las debilidades, amenazas, fortalezas y oportunidades de este espacio común europeo, del que históricamente hemos sido parte y donde en el futuro queremos seguir siendo protagonistas.

Señorías, en mi investidura como presidente les anticipé cómo entendía nuestra posición internacional. Les dije: "Somos una comunidad que mira hacia su interior para reafirmarse, pero que sabe que es en el exterior donde encontrará los instrumentos para encontrar los desafíos de este nuevo siglo tan distinto, pero en el que tanto tenemos que decir. La Comunidad Valenciana siempre ha tenido presencia internacional..., nuestro objetivo es que la comunidad sea reconocida como un espacio de prestigio y de eficacia".

Tenemos la oportunidad de convertir el año 2007 en el gran año de promoción y proyección de la Comunidad Valenciana. Por ello, hemos creado la Sociedad de Promoción Estratégica de la Comunidad Valenciana. Su

función será gestionar todo el capital de promoción de la comunidad en el exterior y en España, y su principal objetivo potenciar las acciones de promoción y perfilar una imagen global y coherente de la realidad de la comunidad.

Se trata de aprovechar la ola del 2007 para subir sobre ella los nombres de Valencia, de Castellón y de Alicante en los terrenos económico, empresarial, turístico, cultural, creativo y social. La America's Cup va a ser nuestro buque insignia y va a llevar el nombre de Valencia y de toda la Comunidad Valenciana por todo el mundo.

Por lo tanto, hay una oportunidad, tanto política como empresarial, para que esa repercusión sirva de rampa de lanzamiento para nuestra proyección exterior. Y créanme que la vamos a aprovechar.

Todos los organismos de la Generalitat con presencia internacional van a sumar sinergias para que nuestra proyección internacional nos ayude a situarnos mejor en la baliza de salida. El Ivex, la Agencia Valenciana de Turismo o la Agencia Valenciana de Inversiones van a tener una nueva herramienta para crecer y obtener eficientes resultados.

Hoy, desde esta tribuna, tengo la satisfacción de anunciarles una gran apuesta que pretende convertir a la Comunidad Valenciana en sede de un gran evento deportivo inédito a escala europea. Quiero que en el año 2010 se celebren en la Comunidad Valenciana los primeros juegos europeos, donde concurrirán 35 países. Va a ser la lógica continuación de la oportunidad del 2007, que mantendrá a la comunidad como una referencia deportiva internacional con proyección mundial.

Esto no es un simple deseo. Llevamos meses trabajando en este ambicioso proyecto, que dotará a Alicante, Castellón y Valencia de un plan de inversiones en instalaciones deportivas que superará los 400 millones de euros en el conjunto de la comunidad, y que en breve –ya se han realizados las pesquisas, los contactos y las propuestas necesarias– será presentado formalmente al Comité Olímpico Español.

Debemos promocionar todo lo que es nuestro y todo lo que ocurra en este territorio: lo deportivo, lo económico, lo cultural, lo social o lo científico. Hemos de aprovechar el tirón turístico de nuestra comunidad como un símbolo de calidad, pero siempre hemos de aspirar a más. Y por eso, les propongo a continuación una serie de medidas para impulsar el sector.

Vamos a redactar un plan de turismo accesible para discapacitados, con el objetivo de posicionar a la comunidad como referente en los destinos de turismo y ocio para discapacitados.

Vamos a aprobar un plan de potenciación turística de pequeños municipios, para establecer un marco de ayudas que garanticen el apoyo necesario para la realización de las inversiones que pongan en valor los valores turísticos.

Vamos a establecer nuevas líneas de ayudas a la promoción y difusión de los destinos turísticos, con la finalidad de colaborar en los gastos realizados en ferias y promociones.

Vamos a aprobar un programa de potenciación turística de las comarcas rurales, con el objeto de hacer una programación estratégica y propia del turismo en el interior.

Turismo es promoción, y esta debe realizarse por todos los canales de entrada que nos ofrece el siglo XXI. Por eso, vamos a poner en marcha campañas de *marketing on line* y también una central de reservas en Internet que estreche la colaboración entre agencias de viaje y asociaciones empresariales.

Les he hablado de turismo como símbolo de calidad de la comunidad, y ahora voy a hablarles de otro símbolo de calidad: los productos agrícolas valencianos.

Les quiero anunciar que en el 2007 vamos a realizar en nuestra comunidad la primera feria internacional del vino de elite. Allí se darán cita las mejores bodegas del mundo, con sus mejores productos. Y no lo duden que allí estarán presentes nuestras denominaciones de origen, que cada día cobran mayor protagonismo internacional.

Llegados a este punto, señorías, quiero hacerles partícipes de algunas de las medidas de futuro más importantes que voy a impulsar en beneficio del campo valenciano.

Fomento de las agrupaciones para el cultivo en común para jóvenes agricultores, mediante la utilización común de medios de producción agrícola para varias explotaciones, apoyándose en estructuras existentes, como comunidades de regantes, cooperativas o sociedades agrarias de transformación. El objetivo es reducir los costes y mejorar la competitividad de los productos.

Fomento de la concentración de la oferta de los productos alimentarios, para evitar los efectos negativos del minifundismo, que provoca una dispersión de la oferta.

Consolidación de la Red Valenciana de Desarrollo Rural. Es un instrumento para mejorar la coordinación, colaboración e información entre los diversos grupos de acción local, a fin de un desarrollo y aplicación más eficaz de las ayudas europeas al desarrollo rural mediante los programas europeos Leader y Proder.

Elaboración de un nuevo programa de desarrollo rural 2007-2013, que en el 2006, como ustedes saben, finaliza el programa operativo europeo vigente.

Fomento de las industrias agroalimentarias en el medio rural, a través de órdenes de ayudas anuales con el criterio prioritario de ubicación en zona rural.

La creación de la federación de vinos de la Comunidad Valenciana y la promoción de consumo de productos agroalimentarios.

En definitiva, la calidad de nuestro turismo y la calidad de nuestra agricultura son símbolos a promocionar. Y por ello, debemos estar presentes siempre, en todos lugares, para lograr ser un referente. Así se nos distinguirá como una sociedad moderna y dinámica, y así se identificará a la comunidad como un buen lugar para vivir, un buen lugar para visitar y un buen lugar para invertir.

Señorías, uno de los mayores acontecimientos que congregará en Valencia, el próximo mes de julio, a más de un millón de personas de los cinco continentes es el V Encuentro Mundial de la Familia. La Generalitat, como miembro organizador a través de la Fundación V Encuentro Mundial de la Familia 2006, quiere dar al próximo encuentro el máximo realce y brillantez posible.

Señorías, la Generalitat considera al sector audiovisual como un sector preferente para la promoción de la comunidad, una promoción fundamentalmente industrial y cultural. En base a esta premisa, se vienen desarrollando importantes acciones de promoción y apoyo por las distintas consellerías, en el marco del protocolo del audiovisual, que contempla una inversión anual de más de 22 millones de euros.

La apuesta de la Generalitat por consolidar el sector audiovisual se ha plasmado en el Proyecto de ley del audiovisual de la Comunidad Valenciana, fiel a las particularidades, características y demandas del sector, y contiene medidas de impulso a la creación, producción y comercialización y difusión del audiovisual valenciano. Y, sobre todo, la profunda satisfacción de la puesta en marcha del más ambicioso proyecto audiovisual de Europa, la Ciudad de la Luz en Alicante. Es un antes y un después para este sector, actores, directores y todas las personas que trabajan en él. Es para

ellos una apasionante demostración de que el audiovisual va a ser un referente en nuestra comunidad, en la Comunidad Valenciana. (*Aplaudiments*)

Señorías, el pueblo valenciano tiene una cultura con siglos de historia, formada por los rasgos de las distintas civilizaciones que han pasado por nuestro territorio, que ha ido incorporando elemento de quienes se asientan entre nosotros y que ahora vamos a proyectar en el mundo. Esta tradición representa un valioso patrimonio monumental, artístico, literario, histórico, lingüístico y social, que se construye y completa día a día y que hemos de preservar y cuidar para proyectarnos y promocionarnos.

Nuestro mayor patrimonio inmaterial es nuestra lengua, el valenciano. Estoy comprometido con promocionar aún más el uso social del valenciano, y estoy realmente satisfecho de que el Consejo de Europa continúe en la línea trazado por mi gobierno, otorgándole identidad propia y carta de naturaleza internacional.

Hoy les propongo una nueva medida de promoción del valenciano que mi gobierno va a impulsar. Les anuncio que vamos a establecer con todos los periódicos que se editan en la Comunidad Valenciana, los de la Comunidad Valenciana y los que editan suplementos todos los días en la Comunidad Valenciana, les digo, vamos a establecer un convenio que permita que todos los días los periódicos que estén dispuestos a hacerlo sean traducidos al valenciano y sean puestos a disposición de Internet. Esto significa que les propongo a todos los periódicos de la Comunidad Valenciana la traducción simultánea de todo el periódico, desde la portada a la contraportada, para que en valenciano se cuelgue en la red y para que cualquier ciudadano que quiera pueda imprimir ese periódico en su casa, en su oficina o en cualquier otro lugar del mundo en valenciano. (*Aplaudiments*)

Quiero que todo el mundo sepa lo que pasa aquí, y quiero que se sepa en nuestra lengua. Es una opción que la técnica nos permite, y estoy dispuesto a colaborar con los periódicos para que haya esa opción de traducción inmediata al valenciano y la disposición de los periódicos en Internet, en el momento que decidan obviamente las editoriales, para que cualquier valenciano y cualquier ciudadano del mundo pueda leer nuestras noticias en valenciano.

Creo que es una gran apuesta, y creo, además, que es un paso que nos hacía falta dar. Hemos conseguido que el valenciano esté presente en la televisión y en la radio. Vamos a intentar que lo esté en Internet y vamos a intentar que lo sea a través de los periódicos que cuentan todos los días lo que aquí pasa, lo que aquí sentimos, lo que aquí proponemos, lo que aquí queremos, lo que aquí debatimos y lo que queremos en el futuro. (*Aplaudiments*)

Hemos de proyectarnos a partir de nuestra cultura, pero también hemos de preservarla y de mimarla. Hemos establecido un gran marco legislativo de protección y promoción del patrimonio valenciano. La Ley de patrimonio cultural, la Ley de archivos y la Ley del Misteri d'Elx son buenos ejemplos de la actividad de mi Consell. La Ley de ordenación del teatro y la danza, la Ley de protección del monasterio de la Vall d'igna y la Ley de parques culturales culminarán esta importante actividad legislativa.

Los hitos culturales de la comunidad deben ser puntos de luz en el mapa cultural de Europa. Al final de este año vamos a abrir una exposición clave en la Comunidad Valenciana, en la Corona de Aragón, en toda España, y en buena parte del Mediterráneo, una ambiciosa exposición sobre la Corona de Aragón, cuya sede será Valencia, la Comunidad Valenciana, el territorio de aquel histórico reino

que se siente ambicioso en el futuro de España, pero se siente orgulloso de haber pertenecido a la Corona de Aragón, en igualdad de condiciones con todos los territorios que la conformaron. Y esa exposición tendrá luego su correlato en Nápoles, otra de las grandes capitales de aquella Corona de Aragón. Hagamos de nuestra historia puntos de apoyo para el futuro, no distorsiones ni entelequias.

Tenemos abierta la exposición de La Luz de las Imágenes, Pasajes Sagrados, en Sant Mateu, Traiguera y Peñíscola hasta diciembre de 2005. De ella tomará el relevo en 2006 Alicante. Y permítanme que les diga que además de que tuve la enorme suerte como conseller de Cultura de poner en marcha aquel proyecto de La Luz de las Imágenes, me siento profundamente satisfecho a la hora de anunciar esta exposición de La Luz de las Imágenes en Alicante, que tendrá intervenciones especiales en la iglesia de Santa María y en el monasterio de la Santa Faz. Voy a cuidar esta exposición como si fuese aquella primera exposición de aquel joven conseller de Cultura. Y también Castellón, con una ambiciosa actuación en su concatedral. (*Remors*)

El sábado pasado inauguré la III Bienal de Valencia, en este año dedicado al agua. (*El senyor president colpeja amb la maceta*) Como siempre, marcará un nuevo éxito de asistentes y consolidará la imagen internacional de nuestra comunidad.

Estamos poniendo en marcha el programa de parques culturales de la Comunidad Valenciana, con cuatro lugares simbólicos en manifestaciones rupestres y declarados patrimonio mundial de la Unesco: Morella, la Valltorta-Gassulla, Bicorp y Pla de Petracos en Castell de Castells. Ante tal riqueza cultural, he encargado la redacción de un mapa de infraestructuras culturales de la Comunidad Valenciana que sistematice todos los elementos que nos identifican y nos distinguen en el contexto europeo y, a su vez, nos proyectan a todo el mundo.

Señorías, se dijo que este era un gobierno que no podía invertir por falta de dinero. Y la realidad es que en esta legislatura se ha invertido más que nunca, prueba de ello es el Plan de inversiones de la Generalitat 2005-2007, con un volumen de más de 14.000 millones de euros.

Señorías, se dijo que este era un gobierno endeudado. Y la realidad es que nuestro Plan de estabilidad ha cumplido el objetivo de reducir nuestro déficit durante el año pasado en 119 millones de euros.

Señorías, se dijo que este gobierno era el del paro. Y la realidad es que trabajan 200.000 personas más en nuestra comunidad en esta legislatura y se ha superado la barrera histórica de los 2 millones de personas trabajando en la comunidad.

Señorías, se dijo que este era un gobierno sin capacidad de diálogo. Y la realidad es que hemos llegado a acuerdos con la oposición en la reforma del Estatuto, o del Plan de residuos con los sindicatos, o en el Pavace con las entidades financieras, ayuntamientos y promotores para la construcción de vivienda protegida y con la empresa y los sectores productivos en los planes de competitividad.

Señorías, se dijo que este era un gobierno hostil con el ejecutivo de España. Y la realidad es que hemos sido los primeros en cerrar un convenio de carreteras con la ministra de Fomento por valor de 4.800 millones de euros, que hemos firmado con el Ministerio de Sanidad un convenio de cofinanciación del Centro Superior de Alta Tecnología y el Banco de Líneas Celulares, que hemos firmado con el Ministerio de Defensa un convenio en materia sanitaria, que hemos firmado con el Ministerio de Industria, Comercio y Turismo un convenio en apoyo de la competitividad de sectores productivos y

que vamos a firmar el convenio en materia de inmigración con el Ministerio de Trabajo y Asuntos Sociales.

Señorías, se dijo que este era un gobierno sustentado por un partido aislado. Y la realidad es que es el único partido que puede tomar sus decisiones libremente y con independencia. *(Aplaudiments. Pausa)* Es el único partido, como decía, que puede tomar sus decisiones libremente y con independencia, sin estar condicionados por coacciones políticas, sin estar condicionados por partidos minoritarios, sin estar condicionados por lo que otros decidan hacer con el agua del Ebro, sin estar condicionados por euroregiones de las que no somos protagonistas. En definitiva, somos libres porque nuestro gobierno no paga peajes ni hipotecas por gobernar, y esta libertad nos posibilita ser los mejores defensores de los intereses valencianos. *(Aplaudiments)*

Señorías, sin lugar a dudas, esta es la legislatura de la inversión, del ahorro, del empleo, de la innovación, de la concertación, del diálogo y de la mayor apuesta educativa de bienestar y de salud en nuestra historia.

Para mí, el mayor honor y orgullo es ser el presidente de todos los valencianos. Han sido dos años de trabajo duro, apasionado y sin descanso, pensando cada día en contribuir a mejorar las condiciones de vida de los que aquí vivimos, de los que somos y nos sentimos valencianos. Esta es mi ilusión, creo que es la más noble de cuantas puedan acometerse en política. Cuento con el esfuerzo y la ilusión de todos para seguir progresando: gobiernos, agentes políticos, económicos y sociales y ciudadanos en general. Les aseguro que juntos vamos a conquistar el futuro.

Nada más... y nada menos. Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Gracias, señor presidente.

Señores diputados, se suspende la sesión durante 15 minutos.

(Se suspén la sessió a les 12 hores i 50 minuts)

(Es reprén la sessió a les 13 hores i 20 minuts)

El senyor president:

Se reanuda la sesión.

Tiene la palabra el ilustrísimo señor síndic del Grupo Parlamentario Socialista, don Joan Ignasi Pla.

El senyor Pla i Durà:

Senyor president.

Senyories.

En la darrera setmana s'han produït dos esdeveniments dels quals voldria fer un pronunciament previ. En primer lloc, l'aprovació de la presa en consideració de la proposició de llei de l'Estatut de la nostra comunitat ha estat un fet simbòlic que ens ha permès als valencians i valencianes transmetre al conjunt d'Espanya la nostra disposició ferma de contribuir a generar un millor marc de convivència per al nostre futur com a país.

Tanmateix, per a tots nosaltres deu ser un motiu de satisfacció haver fet possible l'avanç en l'autogovern i dotar-nos d'un marc de relacions estables per a afrontar els reptes de futur que tenim com a comunitat.

Com a síndic del Grup Socialista, manifeste que este fet

és la demostració del compromís clar amb la nostra gent, de la voluntat ferma de posar per damunt de les nostres posicions els interessos de la nostra comunitat. En definitiva, de l'èxit de la democràcia i el sistema de llibertats.

Es tracta, per tant, d'un èxit col·lectiu, que respon als desitjos de la majoria dels valencians i valencianes i que ens deu comprometre al seu desenvolupament i aplicació perquè el marc del qual ara ens dotem siga un marc útil per millorar les condicions de vida de la nostra gent.

L'acord signat els darrers dies com a instrument per al nostre desenvolupament econòmic i social és una mostra més de la generositat dels agents socials que amb el Govern contribueixen a assentar les bases d'un millor futur per a tots i totes.

L'Estatut i l'acord social són la base i la guia d'actuacions per als poders públics i els agents socials. Ser rigorosos i fermes en el seu compliment deu ser per a tots un objectiu irrenunciable.

Dit açò, senyor Camps, he de dir-li que les coses quotidianes de la vida dels valencians i valencianes no han anat millor el darrer any per haver aprovat ara l'Estatut, per haver signat l'acord social o estar a punt d'inaugurar –per cert, amb dos anys de retard– el Palau de les Arts. Les coses quotidianes de la vida dels ciutadans de la nostra comunitat, des del punt de vista econòmic i social, van pitjor ara que fa un any.

Senyories, senyor Camps, des del respecte a qui és el president de la Generalitat, des d'eixe respecte, com a síndic d'un grup parlamentari que ha demostrat que sap fer l'oposició sense obsessions i sabent arribar als acords necessaris, he de recordar-li, senyor Camps, que està vosté en l'hemicicle on es condensa la representació del poble valencià, i no en els estudis de Canal 9 ni en una de les múltiples carpes que li munten per a presentar plans, *(aplaudiments)* plans que, per cert, mai complix.

Vosté ha demostrar en este darrer any que ni ha governat esta comunitat exercint els principis d'ètica, eficàcia i transparència en la gestió ni pensa fer-ho. I no pensa fer-ho perquè no li queda crèdit. No li queda crèdit, senyor Camps. El va esgotar el dia que va obrir el seu destí polític a l'home que simbolitza la perversió del tràfic d'influències i, per tant, la corrupció en esta comunitat, el senyor Fabra. *(Aplaudiments)*

El seu destí és cada vegada més tenebrós, i la seua veu al respecte cada vegada més muda. Com a prova del que dic és que vosté hui no ha dit ni una sola paraula al respecte. Vosté i el seu grup parlamentari han impedit que en este parlament es poguera debatre sobre el cas Fabra. Vosté i el seu grup parlamentari han impedit que es cree una comissió d'investigació que permeta aclarir alguns dels aspectes foscos del cas en l'àmbit de les competències de la Generalitat com, per exemple, la desaparició de valises entre la Conselleria de Sanitat i la d'Agricultura. Vosté i el seu grup parlamentari continuen pensant que evitant el debat, que emmordassant este parlament, que censurant la informació, podran evitar l'escàndol.

I mire, s'equivoca vosté, senyor Camps, perquè el seu destí polític ja està unit a Fabra, i si li queda un poc de decència política, vosté ha de fer que el senyor Fabra dimittisca o desmarcar-se d'ell apartant-lo del seu partit. *(Aplaudiments)*

Senyor Camps, la divisió del seu partit i la seua incapacitat per resoldre-la bloqueja permanentment l'acció del seu govern, impeding un funcionament eficaç de l'administració autonòmica, provoca conats de rebel·lió en el mateix

Consell, genera enfrontaments i desqualificacions vergonyoses com la protagonitzada pel ja, afortunadament, exdelegat del Consell a Elx.

Però el problema de l'enfrontament del PP va més allà. El problema és que s'ha traslladat este enfrontament a les institucions autonòmiques, locals i provincials, inclús a les caixes d'estalvi, com ho demostra el fet que no ha pogut renovar els membres del consell d'administració de la corporació financera per eixe enfrontament. I com a prova, la seua segona desautorització que vosté ha tingut de moltes de les seues diputades en esta cambra. Senyor Camps, també ací té vosté una altra marca difícil d'igualar. Ix a *plante* de diputats per any. (*Aplaudiments*)

En l'anterior discurs de política general acabava de remodelar el seu govern. Un any després, si no el torna a remodelar no és perquè no ho veja necessari, és perquè no té l'autonomia i l'autoritat necessària per a fer-ho. Vosté necessitaria una remodelació per any, i això sí que seria ja un complet desastre.

Perquè, clar, el panorama que tenim és, com diuen al meu poble, d'a xavo. Tenim un vicepresident del Govern que dedica més temps i esforços a defensar un presumpte defraudador d'impostos que a coordinar i a orientar el Govern Valencià; un conseller de Cultura que no es parla amb ningú del món de la cultura i que, juntament amb el portaveu del Govern, en el temps que este no es dedica a esbronar els mitjans independents, es dediquen a traure la llengua a tots els valencians (*rialles*); un conseller estrela, el d'Empresa, que igual amaga amb dimitir perquè no té diners que s'enfada com un xiquet perquè no l'han convidat a un acte en què res té a vore. I per acabar-ho de rematar, tenen un conseller, el d'Agricultura, que es manifesta contra la mateixa política del seu govern.

Mire, quin Govern, senyor Camps, quin Govern! Si l'instrument de govern, el Consell de la Generalitat, és dolent, les polítiques que estan aplicant o deixant d'aplicar al llarg d'este any estan fent anar la comunitat cap enrere.

Vosté ha dit hui que l'economia va bé i que el PIB valencià ha crescut en l'últim any per damunt de la mitjana espanyola i europea. I això, senyor Camps, no és més que un engany, una mentira. És una mentira perquè el PIB no ha crescut per damunt de la mitjana espanyola, com diu l'Institut Nacional d'Estadística –no ho dic jo. I això significa que cada dia que passa ens estem allunyant un poquet més de les autonomies més riques i avançades.

L'atur registrat, senyor Camps, s'ha incrementat en 6.665 persones, des d'agost del 2004 a agost del 2005. La segona comunitat en increment de l'atur registrat després d'Aragó, la segona.

Des que vosté és president, juliol del 2003, fins a abril del 2005, utilitzant el mateix sistema estadístic, no canviant-lo, utilitzant el mateix, hi han 26.213 valencians parats més. Vosté, desgraciadament, continua sent el president de l'atur. (*Aplaudiments*)

La precarietat laboral en la nostra comunitat, vosté ha dit que és del 35%. És un poquet més, és del 36%, quasi quatre punts per damunt de la resta d'Espanya. I el 73% dels contractes temporals que signen, senyor Camps, (*pausa*) –si vol escoltar, perquè no li dirà la veritat– és el 36%. (*Rialles*) Si vol escoltar, li dic que el 73% dels contractes temporals tenen una durada inferior a tres mesos.

Un de cada quatre joves, és a dir, un de cada quatre joves valencians, està en l'atur. Però, a més, dels que estan en l'atur, tenim una bona part dels nostres joves encadenant: contractes, atur, contractes, és a dir, en una situació en què no poden fer plans per a les seues vides; molts d'ells no poden

pensar a constituir una família, a tindre fills, i no digam a adquirir una vivenda, perquè en esta comunitat això és un somni impossible per als joves i per a moltes famílies.

Eixa és la realitat. Són els joves als quals vosté no garanteix res, només que paraules i programes de ficció respecte al futur. Què ha segut el seu programa estrela per als joves, el salari jove per a tots, que vosté va comprometre ací? Un engany.

Vosté ja no pot generar confiança en els joves perquè els ha enganyat. És que ni tan sols pot llançar un missatge d'esperança, que com a generació van a tindre futur. Per cert, la generació que ha de fer un gran esforç per fer de la nostra comunitat una comunitat moderna, creativa i socialment justa. Perquè vosté, senyor Camps, i el seu partit, amb la seua forma d'actuar, amb la seua forma de fer política, sols impulsen un model de societat egoista, de tot per a uns pocs, no un model socialment solidari.

Senyories, davant d'esta situació de més atur, de més precarietat, de pèrdua d'ocupació, què és el que ha fet el seu govern? Fer que parega veritat una mentira. És a dir, una vegada més, enganyar.

Diu que ha crescut l'ocupació, però amaga, senyor Camps, que la majoria de la nova ocupació són immigrants que ja estaven treballant i que l'única cosa que ha passat és que, amb la regularització promoguda pel Govern d'Espanya, són llocs de treball que han eixit a la llum i ara cotitzen a la Seguretat Social. Però ja estaven treballant, eren economia submergida i ara no! (*Aplaudiments*)

Diu que ha crescut l'ocupació l'últim any en la comunitat, però amaga, amaga, senyor Camps, que l'ocupació creada per primera vegada en molts anys, l'ocupació creada, segons dades de l'EPA, és inferior a la mitjana d'Espanya, quan abans, com dic, es creaven més llocs de treball que en la mitjana d'Espanya.

Senyories, cada dia n'hi ha més gent amb dificultats en esta comunitat, i la nostra economia perd competitivitat.

L'índex de producció industrial, al qual vosté no s'ha referit, ha baixat el darrer any. La nostra productivitat és de les més baixes de l'Estat espanyol. El pes de les nostres exportacions, a les quals vosté no s'ha referit, en el total estatal ha disminuït passant del 13,3% en el 1997 a l'11,65% en l'any 2005. I sap per què, senyor Camps? Perquè esta comunitat desgraciadament està en la cua d'Espanya en aquelles coses que determinen en gran mesura la competitivitat per una economia moderna, per una comunitat moderna, com la que tenim l'obligació de construir.

Senyor Camps, amb el seu govern esta comunitat continua a la cua en investigació, desenvolupament i innovació. Gastem i invertint menys que la mitjana espanyola i, per suposat, estem a anys llum de la mitjana europea.

Vosté va prometre incrementar, l'any passat, ací, en este debat, un 25% la inversió en innovació tecnològica, i no ho ha fet, i no ho ha fet! I el que és més greu, amb eixes modificacions de crèdit que el seu conseller fa amb nocturnitat i traïdoria, i publiquen amb nocturnitat i més traïdoria, vosté va llevar 20 milions d'euros consignats a la partida dedicada a promoció de parcs científics, per destinar-los a gasto corrent. Eixa és la realitat del seu compromís amb la investigació, el desenvolupament i la innovació.

Vosté ací, com en la major part de les seues polítiques, i les polítiques del seu govern, pensa que el resplendor fulgurant de la imatge és suficient, i que ho compensa tot inaugurar, com ha inaugurat i a ell s'ha referit, un macrocentre d'investigació sense objectius, sense cap tipus de sentit, allunyat de la realitat dels nostres investigadors. I ja som els millors, segons vosté. Això sí, vostés són els

millors en malbaratament, en opulència, en inconsistència i en falta de responsabilitat. En això sí que són vostés els millors! (*Aplaudiments*)

Respecte a la utilització de noves tecnologies i la societat de la informació, este ha estat un any perdut. L'enquesta general de mitjans per al període abril del 2004 a maig de 2005 demostra que no arribem a la mitjana espanyola en penetració en internet i ens trobem en el lloc 11 de les comunitats autònomes espanyoles.

Vosté i vostés han negat durant mesos, i quasi dos anys, la crisi dels nostres sectors industrials i productius. I quan han reaccionat, ho han fet tard i mal. Vosté ha tardat dos anys a reconèixer la crisi. Però és que ha tardat dos anys a començar a plantejar programes de futur per a este sector. I quan ha volgut reaccionar –com deia– ho ha fet amb programes insuficients, que no se'ls creu ningun dels sectors amb els quals vostés han pactat. Perquè, evidentment, són programes que no tenen consignació pressupostària, i a més els han fet a esquenes, a esquenes dels sindicats de treballadors. I això és un gran llast de partida. I mentre, senyor Camps, en este període de temps, mentre vostés han aconseguit batre un rècord difícil de batre: que esta comunitat en dos anys haja perdut 30.000 llocs de treball en els sectors industrials a la nostra comunitat. Mai no havia hagut tan poca preocupació per la salut d'estos sectors, senyor Camps, ho sent molt.

La realitat objectiva és que el Partit Popular i vosté havien oblidat les nostres indústries i ens han col·locat a la cua en innovació, a la cua de la societat de la informació, a la cua en investigació i desenvolupament.

S'ha acabat la pròrroga del model de finançament de les universitats. Vosté les ha passat hui per damunt. Les ha passat per damunt. I fins i tot només ha fet referència a un incompliment clar i flagrant de l'any passat, que era la creació la Universitat Internacional.

Com deia, s'ha acabat eixe model i vostés no l'han renovat. Encara no l'han renovat. I els rectors han d'estar demanant préstecs per poder pagar les nòmines de personal. On està el pla de finançament? On està el pla de finançament? On està el pla d'inversions per a les universitats? Pitjor encara, on està la Llei general universitària a què vosté es va comprometre ací l'any passat? On està? *En el baúl de los recuerdos*.

Senyor president. Senyories. La productivitat, la competitivitat, la fortalesa econòmica de present i de futur depenen també de l'educació.

Mire, vostés porten deu anys amagant-se en el passat per no assumir el present de la seua incompetència i falta de compromís amb l'escola pública. No sols continuem sent la comunitat autònoma que més estudiants tenim en barracó, incomplint vosté un compromís d'ací, l'any passat, que va dir que en any i mig haurien desaparegut. Hui ja ho ha allargat més. Hui ja ha dit fins el final de la legislatura. No sols continuarem esperant la finalització de tots els centres pendents; és que vostés, senyor Camps, han consolidat la precarietat de l'escola pública mantenint uns pressupostos insuficients i mantenint els retards en el pagament de la despesa corrent dels centres educatius.

S'ha instal·lat ací també vosté en l'opulència i els disbarats mediàtics, consolidant els projectes vistosos, disgregadors i gens realistes, front a l'obligació de dotar els nostres xiquets i professors dels mitjans per a tindre un ensenyament de qualitat.

Vosté ha anunciat *a bombo y platillo* la dotació de 20 milions d'euros per a les escoles de vela, fa poquet. Que estaria bé, estaria bé si els centres dels nostres fills tingueren

calefacció, ordinadors suficients, mestres de recolzament o simplement paper. (*Aplaudiments*)

Estaria bé, senyor Camps, estaria bé, estaria bé, si la ràtio d'alumnes per professor en aules per a tres anys –escolte bé, senyor Camps, que això no li ho han passat en el seu informe–, en aules per a tres anys la ràtio de professors en molts centres d'esta comunitat està en 27 xiquets, quan hauria d'estar en 20. I això ho sap perfectament el seu conseller.

Estaria bé si les inversions en suport pedagògic per a reduir el fracàs escolar no hagueren disminuït en el seu mandat, situant la nostra comunitat al capdavant de les comunitats autònomes d'Espanya en fracàs escolar i en mala qualitat del seu ensenyament.

Hi ha per tant, senyor Camps, poc compromís amb la nostra indústria, poca inversió en la societat del coneixement i investigació i poca despesa en educació per al que necessita la nostra comunitat, senyor Camps.

La veritat és que per a despesa, senyor Camps, la que han de fer les famílies valencianes que poden o intenten comprar-se una vivenda en esta comunitat. L'esforç que ha de realitzar una família per adquirir una vivenda de tipus mitjà ha passat d'una dedicació al pagament de la quota anual de l'hipotecari del 32% de la renda en l'any 2000, al 48,78% l'any 2004, que suposa un increment del 40%, del 40%.

Però el més greu, i el reflex de les seues polítiques egoïstes, de tot per a uns pocs, és que vostés han reduït dràsticament la vivenda protegida, dràsticament. Els visats de vivenda protegida han disminuït a la nostra comunitat el darrer any un 16,31%. En estos moments, senyor Camps, sols una... una, eh!, de cada deu vivendes que es fan en esta comunitat de primera residència són de protecció oficial. Vosté hui ha persistit en l'engany. Ha persistit. Ha continuat parlant de projectes en marxa i de 80.000 vivendes –he escoltat–, la qual cosa ja m'ha deixat perplex. Ha de dir ací ara vosté, que no ho ha dit, quantes vivendes protegides han fet en estos dos llargs anys. Ha de dir-ho. Quantes n'han fet? Quantes en tenen fetes? Quantes famílies valencianes han accedit a una vivenda protegida des que vosté és president de la Generalitat? Perquè, senyor Camps, les dades, les dades, les seues pròpies dades diuen claríssimament el contrari del que vosté diu i permanentment repeteix el seu conseller, radicalment.

Bé, si no és que l'informe de conjuntura de 2004 de la Direcció General de Vivenda i Projectes Urbans siga un d'eixos informes falsos que el seu conseller elabora per enganyar-nos. A la millor és així. (*Aplaudiments*)

Mire, mai, mai des del govern el conseller del ram s'havia convertit en el principal agent urbanitzador de la Comunitat Valenciana. Ni des del govern s'havia entés el territori com un enorme espai per a fer camps de golf i urbanitzacions que en la majoria dels casos són insostenibles. Mai un govern no havia renunciat a procurar un ús equilibrat i sostenible del territori. Perquè, senyor Camps, com és possible que existisca una percepció ciutadana generalitzada a la nostra comunitat, en Espanya, i fins i tot a Europa, que la Comunitat Valenciana representa el pitjor exemple de com compatibilitzar desenvolupament, urbanisme i medi ambient, i vosté diga que s'ha multiplicat el territori protegit en dos anys? Com és possible? O és que menteix? O és que maneja també un d'eixos informes falsos que li ha fet el senyor Blasco? Perquè la realitat, senyor Camps, la realitat és que després de la reforma de la Llei de sòl que va fer el senyor Aznar..., este que ha anunciat un canvi de règim, no sé si vosté també s'apuntarà al canvi de règim que anuncia el senyor Aznar. Com deia, este senyor Aznar l'any 1998 va

fer un canvi de la llei, i en eixe moment el sòl no urbanitzable se sotmetia a especial protecció o podia ser urbanitzat.

I mire, vosté computa com a sòl protegit tot el que està fora de l'acció urbanística. I li vaig a donar una dada a vosté i al seu conseller, que la sap, el que passa és que no la diu, que posa els pèls de punta, que posa els pèls de punta. Abans de la reforma del 98 del senyor Aznar, el sòl exclòs de l'acció urbanística a la nostra comunitat era més del doble que hui en l'any 2005. És a dir, que vostés han reduït en més de la meitat el sòl exclòs del procés urbanitzador. I eixa és la realitat, senyor Camps. (*Aplaudiments*) És a dir, mai un govern havia prioritzat la lògica del negoci immediat, del *pelotazo*, i havia atacat tant la cultura del progrés, el treball ben fet, la creació d'empreses i el desenvolupament econòmic.

Com mai en la història d'esta comunitat, des de la Conselleria d'Agricultura, hi havia hagut tanta preocupació per controlar les opinions de les associacions agràries i de subordinar-les als interessos del PP; evidentment, tan poca preocupació per fer front a la crisi que pateixen els nostres llauradors. (*Aplaudiments*) I mai la gestió de la Conselleria d'Economia havia sigut tan opaca i tan poc eficaç, mai.

El deute de la Generalitat continua sent, desgraciadament, el més alt d'Espanya, a anys llum d'altres comunitats amb les mateixes competències i millor posició econòmica i social. Però a vostè pareix importar-li poc, encara continua, pareix importar-li poc. Tant que, mentre no pot pagar els proveïdors de la sanitat, no pot pagar el transport escolar, no pot pagar els restauradors, no pot pagar els advocats d'ofici, no pot pagar els interins, no pot pagar els represaliats del franquisme, dedica els diners que els deu a tots ells a pagar puntualment a l'empresa Paramount per fer no res, és a dir, per estar present. (*Aplaudiments*)

Mire, no ha contribuït en este últim any, no ha contribuït en absolut, mínimament, a la transparència de la gestió pública del Govern Valencià, en absolut. Ni ha posat fi al malbaratament de la Ciutat de les Arts i les Ciències, de Terra Mítica, de Ciegsa i de tots els grans i ruïnosos projectes del seu govern.

A dia de hui, senyor Camps, la Ciutat de les Arts, que sapiem, costa 216 milions d'euros més del que vostés van dir que costaria. I la Ciutat de la Llum, 140 milions d'euros més del que vostés van dir que costaria. La seua incapacitat, malbaratament i opulència ens costa a tots els valencians i valencianes 356 milions d'euros més del que hauria de costar-nos. És a dir, 59.000 milions de les antigues pessetes.

Mire, eixa és una realitat que no pot amagar. Senyor Camps, vosté dirà el que voldrà. La retòrica és molt sofrida. Però hauria de saber que mai com ara s'havia ignorat tant les polítiques de cohesió, integració, seguretat i benestar, mai. Vosté i el seu govern tenen abandonades les famílies valencianes. Ho saben molt bé les dones d'esta comunitat que volen compatibilitzar la vida laboral i familiar, que no tenen plaça de guarderia per als seus xiquets. Set punts menys que la mitjana espanyola en places d'educació infantil. Ho saben molt bé les famílies que al marge dels seus recursos, a pesar del que vosté diu, continuen suportant a soles el pagament dels llibres de text. Ho saben molt bé les famílies que tenen persones dependents, no hi ha places de residència. I els qui no tenen diners per pagar la privada han de tindre els seus familiars a casa, com poden, recurrent moltes vegades a l'ajuda de persones immigrants, pagant-les de la seua butxaca i esperar les llargues llistes que tenen vostés a dia de hui. No hi ha centres de dia per als majors. Estem a la cua d'Espanya en tots els serveis públics bàsics

per a les persones amb discapacitat física i psíquica i són les famílies les que han de fer front a tot.

Hem arribat al punt, senyor Camps, que no poden vostés garantir una atenció digna a les persones que tenen tutelades, com s'ha demostrat estos dies en la residència de l'Eliana, evitant la desídia i la mentida que acompanya la seua gestió. (*Aplaudiments*)

I ara anuncien un nou pla, un dels quaranta que ha anunciat hui, per a dissimular i aparentar preocupació. Si vosté complira algun d'eixos quaranta que ha promés a esta comunitat, seria un paradís. Però no és així. Mire, ho dic claret, perquè s'entenga. De les seues promeses, senyor Camps, de les seues promeses sols queden les paraules. I dels seus plans, les fotos, els vídeos de Canal 9 i les carpes que posen per a presentar-los. Això és el que queda dels seus plans. (*Aplaudiments*)

Com estarien, senyor Camps, eixes persones si vosté i el seu govern hagueren destinat eixos més de 59.000 milions de les antigues pessetes que han dilapidat invertint-los en serveis d'ajuda a la família? Com estarien? Jo crec que prou millor del que estan.

És lamentable que els immigrants escolaritzats no compten amb mecanismes per a integrar-se lingüísticament en les dos llengües i culturalment en els valors democràtics i de convivència. Ací no tenim pràcticament aules d'acollida. En altres comunitats funcionen des de fa anys. Múrcia, governada pel PP, hi ha 88, una aula per cada 230 alumnes. Madrid, 166, una aula per cada 540 alumnes. Catalunya, 969, una aula per cada 110 alumnes. Ací saben quantes? 28, una aula per cada 2.184 alumnes. Quina vergonya, senyor Camps! Quina vergonya! (*Aplaudiments*)

Mire, a vosté li agrada presumir molt de valenciania, hui ha tornat a fer-ho. Hui ha tornat a fer-ho parlant de la traducció dels periòdics en internet. Molt bé. Està bé. Són iniciatives interessants. Però després se li oblidava dir que les polítiques de promoció del valencià estan parades, que el famós decàleg que van aprovar allà, a Ares... se'n recorda d'eixe decàleg? Si ja no se sap res més d'ell! I, evidentment, no se sap res més d'ell perquè a vostés no els importa en absolut el valencià. Només els importa per aparentar, per a res més. I com no, continuen sent bel·ligerants i contraris a la societat civil favorable a la recuperació de l'ús social del valencià. I en especial amb les trobades d'escoles en valencià, que continuen sent castigades pel seu govern. (*Aplaudiments*)

Mire, vosté també ha dit ací hui, i el seu conseller no para de repetir-ho, que vol o que està construït no sé quants hospitals, no sé quants centres de salut. Hui ho ha tornat a dir. L'any passat ja ho va dir, eh? Tots els anys, perquè com no en fa cap, ha de repetir-ho, però bé, anem a la realitat. (*Aplaudiments*) Mire, anem a la realitat de la sanitat.

La realitat és que tenim el major judici per un error estrepitos del sistema sanitari valencià en la nostra comunitat. El contagi per hepatitis C. I no sols porten cinc anys negant-se a prendre mesures, cinc anys negant-se a prendre cap mesura, sinó que, a més, hui vosté ni tan sols els ha proposat res als familiars. I li dic molt clar: jo ja haguera ordenat fer front a les indemnitzacions als familiars dels afectats per eixa malaltia (*apludiments*) per ajudar-los en el seu patiment. (*Aplaudiments*) Per dignitat.

La realitat, senyor Camps, és que, segons l'informe del Consell Econòmic i Social, hui encara n'hi ha 1.100.000 valencians que no estan atesos en el model d'atenció primària. La realitat és que dels hospitals eixos que està construït, se li ha oblidat dir que només està construït el de Torrevella i La Fe. Però al ritme que van evidentment passa

el que passa, que continuem amb els mateixos llits hospitalaris que l'any passat. I això fa que siguem la tercera comunitat per la cua en número de llits hospitalaris per cada mil habitants de tot l'estat espanyol.

La realitat és que, a pesar dels seus plans, la demora per a anar a un especialista és d'entre tres i sis mesos. I per a determinades operacions quirúrgiques, fins a un any. La realitat és que a la nostra comunitat sols un 23% de les dones, depenent d'on visquen i del dia que es posen de part, poden tindre anestèsia epidural. La realitat és que continua sense oferir l'assistència bucodental gratuïta en la sanitat valenciana, quan tantes comunitats autònomes ja estan oferint-la. La realitat, senyor Camps, és que no som els millors a atendre adequadament a la nostra gent. Eixa és la realitat.

I també n'hi ha una altra. La realitat és que som els millors en una cosa, només en una: en morositat. Som els que més deguem i més tard paguem als proveïdors de la sanitat. En això sí que som els millors. (*Aplaudiments*) Quin rècord! (*Aplaudiments*)

Senyories, la cultura i la creació són fonamentals per a enriquir els valors de ciutadania d'un poble. El nostre és un poble culturalment creatiu, que requereix dels instruments de recolzament que els governs del PP li han negat sistemàticament. Vostés fa temps optaren per la cultura de l'aparador, per la cultura de la trivialitat i per l'aparença, front al recolzament sincer i clar als nostres creadors i a la cultura del nostre poble.

Vosté ha superat el seu antecessor en opulència i en desvergonya. Era difícil, eh?, era difícil, però ho ha superat. Perquè opulència i desvergonya en molts casos són quasi totes les seues actuacions en matèria de música, de teatre, de cine i d'art. Quasi totes. Vosté va a gastar-se 2,8 milions d'euros, segons ha dit el seu conseller, en un únic concert de música, 2,8 milions d'euros, mentre que dóna l'esquena als nostres músics. I sobretot, mentre els nostres joves aprenen en locals sense insonoritzar en conservatoris tercermundistes. (*Aplaudiments*) Eixa és la realitat. (*Aplaudiments*)

Mire, la modernitat, senyor Camps, no està sols basada en edificis arquitectònicament moderns. La modernitat d'un poble està basada a més en la capacitat, preparació, oportunitats i treball dels nostres propis creadors i artistes. Però a vosté li agraden més els fastos que treballar pacientment i bé, i aixina els va.

Senyories, senyor Camps, una comunitat moderna, socialment avançada i solidària, hauria de ser una comunitat compromesa amb el progrés i benestar dels seus ciutadans, però també dels d'altres pobles del món que viuen situacions de pobresa. La lluita contra la pobresa i l'ajuda a la cooperació no ha estat entre les seues prioritats. Ho sent molt.

Hui s'ha referit a les dades del que destina. Vosté, en l'anterior debat de política general, senyor Camps, es va comprometre –atenció– a aconseguir el 0,7 del PIB d'ací a final de la legislatura. Crec que va ser un error, perquè evidentment hui –és al·lucinant, no?– perquè hui ha reconegut que destina el 0,23% del pressupost de la Generalitat a cooperació, molt allunyat del 0,7 del propi pressupost a cooperació. I evidentment a galàxies del 0,7% del PIB.

I mire, el govern de Zapatero, des d'eixe compromís real amb la lluita contra la pobresa, ha incrementat en el 2005 un 12,3%, i en el 2006 un 37% els pressupostos de l'estat destinats a cooperació, fent que en dos pressupostos Espanya passe del 0,23 del PIB al 0,35 del PIB. Eixe sí que és el model de país modern, socialment avançat i

solidari al que aspirem el Partit Socialista. Eixe. (*Aplaudiments*) Eixe.

Mire, vostés no estan interessats en una societat més cohesionada i forta. No estan compromesos amb una societat més justa i solidària. I per això els socialistes anem a impulsar, senyor Camps, un compromís pels objectius socials que comprega un conjunt de mesures adreçades a optimitzar les polítiques i aportacions del govern d'Espanya, i a incrementar els recursos i serveis que dedica la nostra comunitat en matèria de promoció social, sanitat, educació, atenció a la família i igualtat entre homes i dones.

Senyories, pel que fa a la qualitat democràtica, el darrer any vosté s'ha superat. Es va enfadar quan l'any passat li deia que la seua hipocresia i cinisme polític eren molts grans. Però de res ha servit, perquè vosté, a la hipocresia i cinisme polític, ha afegit el sectarisme a l'hora de prendre les decisions. (*Aplaudiments*) Mire, vosté ha optat per l'enfrontament, per la crispació i, si fa falta, pel conflicte entre els valencians per tal de mantenir-se en el poder.

Va començar l'any enviant –i quin paperot–, al seu conseller a pressionar l'Acadèmia Valenciana de la Llengua. El va continuar enfrontant-se amb quasi tot el món de la cultura, amb els membres del seu partit, que encara no ha acabat, encara que aparenten. I està acabant l'any volent controlar les organitzacions agràries i empresarials.

Senyor Camps, la seua presència en diverses manifestacions, a més de servir per a desunir més en la nostra comunitat, només incrementa la crispació que el seu partit, el Partit Popular, està impulsant arreu de tota Espanya. El president de la Generalitat, senyor Camps, no es pot dedicar a queixar-se, a plorar i a estar a tota hora en totes les protestes contra l'actual govern d'Espanya, i ho dic amb total solemnitat. I menys a estar present a Alacant en la reivindicació d'uns valencians davant la reivindicació d'uns altres; sabent, com vosté sap, que estan ginyant la gent, perquè defensen un transvasament des d'on no n'hi ha aigua per a transvasar. (*Aplaudiments*)

Vosté, a més, ha optat per l'opacitat com a estil de govern. La societat valenciana no té possibilitat de conèixer amb precisió quina és la gestió real del seu govern: En què es gasten els euros de tots els valencians i valencianes? Què costen les obres? Què costen els grans projectes? Quant paguen a determinada gent? Es neguen a donar informació als diputats. No volen cap comissió d'investigació, encara que raons per a crear-les, n'hi ha i prou. No hi ha informació pública i creïble, senyor Camps, de què és el que estan fent vostés. I això el fa molt poc fiable. Molt poc.

Com el fa poc fiable la manipulació dels mitjans públics de comunicació, ja que posen de manifest la baixa qualitat democràtica del seu govern, i la seua voluntat d'evitar qual-sevol mena de control ciutadà o polític de la seua gestió.

La seua falta de transparència, de pluralitat en Canal 9, és excessiva, sincerament. Només cal vore les racions de la seua figura i de la dels seus consellers en tots els informatius de Canal 9. En açò sí que són transparents. En açò. Tan transparents que vosté ix totes les dies, a totes les hores en els llocs més increïbles, com si portara la càmera de Canal 9 darrere penjada. (*Aplaudiments*)

Mire, i vosté, pel que es veu, això no pensa canviar-ho. I vosté no pensa canviar a pesar que, a més de ser un mitjà governamental, és una ruïna econòmica i un desastre en programació. Una ruïna econòmica. Deguem 800 milions d'euros, és a dir, 160.000 milions de les antigues pessetes. Evidentment, com el seu conseller sol dir, un deute productiu. Molt productiu. Productiu en manipulació, desinformació i mentira. En això sí que és productiu. (*Aplaudiments*)

Per això, per això, des del Partit Socialista hem impulsat una ofensiva per la transparència. I per això em comprometo al llarg de la present legislatura a portar a les Corts Valencianes una proposta de llei d'administració i comptabilitat de l'administració de la Generalitat. I sobretot que quan siga president de la Generalitat, la transparència i la claredat en la gestió pública seran objectius irrenunciables per a mi. (*Aplaudiments*)

Mire, vosté, senyor Camps, és un llast polític en esta societat i el millor exponent d'un projecte antic, província i acabat. Vosté no té ni model de desenvolupament econòmic per a la comunitat, ni model de benestar, ni cohesió i integració social, ni model de vertebració de país. I la veritat és que és una llàstima. És una llàstima, perquè els valencians i valencianes, els empresaris d'este país, els joves, els treballadors, les dones i la societat civil d'esta comunitat, poden molt més del que vosté i el seu govern han sigut capaços d'aconseguir.

Perquè en el fons, què ofereix vosté, senyor Camps? Què pensa fer en el temps que li queda de ser president? Un any i mig més plorant i perdent el temps? Un any i mig més de falta de sentit de govern? D'enfrontaments dins del seu partit i amb el Consell? D'empobriment intel·lectual i social d'esta comunitat?

Mire, només li demane una cosa. Una només: que no es condicione molt més el futur de la comunitat. Que procuren no estropear més la comunitat. No facen molt més. Perquè quant més fan més l'empastren. Més l'empastren i més gasten, i ja tenim la caixa buida.

Mire, només en estos moments els socialistes podem garantir l'execució de les infraestructures bàsiques: l'aigua, la Copa Amèrica, la cohesió social, el desenvolupament econòmic, sòlid i innovador, una ciutadania plena i una societat valenciana més vertebrada (*Aplaudiments*) De fet... –Aigua també. Ara parlarem de l'aigua.– De fet, senyor Camps, esta comunitat ha tingut la sort, ha tingut la sort, que al govern central governara el Partit Socialista en el darrer any. I eixa ha sigut també la seua sort personal (*Remors*) Mire, eixa ha sigut la seua sort personal. (*El senyor president colpeja amb la maceta*) Això li ha permés passar –en un any, eh?, només en un anyet– del victimisme ploró i ranci al triomfalisme fictici i profitós, que és el que vosté hui ha explicat respecte a la seua relació amb el govern. Perquè vosté ha tingut la cara d'apuntar-se com a punts, com a iniciatives pròpies, inversions del govern de Zapatero.

Mire, li ho dic ben clar, li ho dic ben clar perquè ho escolte. Si la Comunitat Valenciana ha avançat alguna cosa en este darrer any ha sigut gràcies fonamentalment al govern de Zapatero. Si haguérem depés de vosté, apanyats estaríem. (*Aplaudiments*) Mire, mire, la comunitat s'ha beneficiat de més inversions en carreteres, en aeroports, en ports, on els pressupostos del govern s'han incrementat un 150%; és a dir, quasi tres vegades més que en les legislatures del PP.

Dades de Ceopan, patronal espanyola de l'obra pública: la licitació de l'obra pública de l'estat en esta comunitat s'ha incrementat un 240% el darrer any. S'ha beneficiat de la major eficàcia i compromís en obres com l'AVE, on vostés des de l'any 2001 a l'any 2004 havien invertit 163 milions, mentres que en un any el govern ha invertit 333 milions, i estan tots els trams de veritat en marxa, no com en la seua època.

Mire, (*aplaudiments*) com en la gestió de l'aigua, com en la gestió de l'aigua. En huit anys del govern del PP vostés no aportaren una sola gota d'aigua més a esta comunitat. Ni una gota. Tot ho deixaven per a l'Ebre. Tot ho deixaven esperant l'Ebre i, mentres, no

van fer res. I ara tenim sequera, però la sequera es combat abans, no quan la tenim. I vostés no van fer absolutament res.

Sort que el govern socialista ha posat en marxa la dessaladora de San Pedro del Pinatar. (*Remors*) Un segon. No, deixem acabar. Deu anys després. (*El senyor president colpeja amb la maceta*) Deu anys després que el mateix govern socialista la posara en marxa. I gràcies a això hui, trenta-dos pobles d'Alacant estan bevent, i si no tindrien restriccions, per la seua responsabilitat i irresponsabilitat. (*Aplaudiments. Remors*)

Mire, fets, senyor Camps, fets i menys demagògia. I menys demagògia. Demagògia és el que des del seu gabinet de premsa es difon tots els dies pels mitjans de comunicació de la nostra comunitat. Vostés parlen d'integració, parlen de llengua, parlen de democràcia, parlen de futur, parlen d'il·lusió, parlen de modernitat; parlen, parlen, parlen. Però vostés no són gent de paraula. Són gent de consignes. De consignes repetides fins avorrir a través dels mitjans públics, privats que controlen, i públics de comunicació. Això en política es diu demagògia i en la vida real es diu enganyar, en la vida real es diu enganyar, enganyar és donar a la mentira aparença de veritat.

Senyor Camps, su Partido Popular engaña a la ciudadanía de nuestra comunidad cuando dicen que piden el agua para la agricultura. El seu Partit Popular enganya la ciutadania de la nostra comunitat quan oculten el que no han fet ens els darrers 10 anys. El seu Partit Popular, senyor Camps, enganya la ciutadania de la nostra comunitat quan oculta els diners que estan costant de més les obres del col·legis, la Ciutat de les Arts, la Ciutat de la Llum...

Senyor Camps, el seu Partit Popular enganya la ciutadania de la nostra comunitat...

El senyor president:

Señor Pla, por favor.

El senyor Pla i Durà:

...quan assumix amb naturalitat que un dels seus alcaldes, el de Torrevieja, obtinga uns beneficis personals de quasi 6 milions d'euros en un any per la venda d'uns solars a una promotora que desenrotlla sòl en el seu poble. (*Aplaudiments*)

Senyor Camps, el seu Partit Popular enganya la ciutadania de la nostra comunitat quan permet que el president de la Diputació, i del PP a Castelló, continue en el seu càrrec a pesar d'estar imputat d'un o uns quants delictes contra l'administració pública i d'un delictes fiscal. (*Aplaudiments*)

Senyor president –senyories, vaig acabant, vaig acabant–, vosté té majoria absoluta però no controla el seu grup, i per això està sense nord i desorientat. Després del temps perdut, vosté ha vingut hui ací a fer una altra inversió, però vosté ja no té ni temps ni credibilitat. Ve a vendre'ns futur, que és precisament el que no té vosté, futur. Un futur distint és el que cal construir en esta comunitat, però un futur distint davant la falta de respostes del govern del PP.

La Comunitat Valenciana necessita un impuls, i és el que anem a donar-li els socialistes, perquè els socialistes estem treballant de valent elaborant el pla de futur per a la comunitat, un projecte solidari, creatiu i dinàmic, capaç de generar riquesa, territorialment integrador i totalment transparent, un projecte per a la vida real dels valencians i valencianes que

repercutirà en el benestar de la majoria del nostre poble.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor Pla.

Tiene la palabra el molt honorable señor president.

El senyor president del Consell:

Gracias, presidente.

Señorías.

Un pla de futur que, como siempre, no especifica, ni nos desarrolla, ni nos propone, ni nos dice cuál es la iniciativa. (*El senyor president colpeja amb la maceta*). Ací el que no té futur és Pla, esa es la realidad, ningún futuro. (*Aplaudiments*).

El otro día vi la fotografía del portavoz del Grupo Socialista en el Ayuntamiento de Valencia desencajada porque el ministro Sevilla había dicho que guardaba una sorpresa para el ayuntamiento. Y estaba pensando mientras escuchaba: si yo hubiese estado en ese almuerzo y el ministro Sevilla hubiese dicho que guardaba una sorpresa para la Comunidad Valenciana, posiblemente yo sería el que se hubiese quedado un poco desencajado, porque la mejor garantía de que el Partido Popular siga gobernando en los próximos años es que lo hacemos bien y que usted lidera la nada. (*Aplaudiments*) Voy a firmar un convenio con el señor Sevilla para que por favor lo mantengan hasta las elecciones de 2007, porque usted es una garantía, usted es una garantía de éxito político, de éxito político. Y escuchándole cómo hablaba, con demagogia, cómo no entraba a la propuestas que he realizado esta mañana, cómo no decía la verdad en los datos –y ahora lo diré– respecto de las cuestiones que ocurren en nuestra comunidad, cómo ha insultado al presidente de la Generalitat, cómo ha utilizado demagógicamente a enfermos, estaba pensando: y aun así hemos conseguido reformar nuestro Estatuto. La verdad es que hemos hecho una auténtica heroicidad. (*Aplaudiments*)

Mire, señor Pla, usted, además de ser el líder en la cámara parlamentaria autonómica de un partido político, es el secretario general de un partido político que tiene responsabilidad, por si no lo sabe –posiblemente usted es que no ha tenido nunca responsabilidad de gobierno, bueno, seguramente no, no la ha tenido nunca–, responsabilidad de gobierno en muchos ayuntamientos. ¿Cómo puede usted venir aquí a hablar de campos de golf cuando leo en un titular esta mañana, en portada, en un periódico: (*Remors*) “58 alcaldes del Psoe prevén urbanizar suelo equivalente a 10.000 campos de fútbol? Pero, ¿de qué está usted hablando, señor Pla? (*Remors. El senyor president colpeja amb la maceta*) Es más, es más, claro, independientemente de la preparación del titular, ¿esto es o no es realidad?, ¿hay 58 alcaldes del Partido Socialista dispuestos a urbanizar 10.000 campos de fútbol en forma de campos de golf en la Comunidad Valenciana? ¿Sí o no? (*Aplaudiments*) Entonces, ¿de qué estamos hablando?

Señor Pla, usted, que ha hecho un papelón, un papelón..., y que, además, le propondría que deje de insultar desde esta tribuna porque esta tribuna es la tribuna de los oradores que representamos al pueblo valenciano, y esta tribuna no se merece insultos como usted ha hecho esta mañana. Yo no insulto nunca, y usted solo hace que insultar. El insulto es la tapadera del que no tiene nada que decir, señor Pla. (*Aplaudiments*) Bueno, pues quería decirle que, además

de su visión catastrofista de una comunidad que no es como usted la pinta, creo es importante que valoremos también la apuesta de todos los que hacemos Comunidad Valenciana todos los días.

La firma del Pavace de la semana pasada con los sindicatos UGT y Comisiones Obreras y con los representantes de los empresarios es la mejor demostración de que juntos estamos haciendo posible que en nuestra comunidad trabaje más gente que en toda la historia, que nuestra comunidad tenga más futuro que en toda la historia y que, además, nuestra comunidad tiene un proyecto de futuro perfectamente definido. Y el único partido que puede dirigirlo desde luego es el Partido Popular.

Y más le diré. Son tantas las incorrecciones, las mentiras, los desajustes del número que ha hecho esta mañana, que le voy a dar un dato que me parece realmente importante. Habla usted de la deuda y, como siempre, habla de algunas cosas en el momento más inoportuno. Es que, además, usted tiene mala suerte porque dice las cosas en el momento más inoportuno. No solo no sabe sino que es inoportuno, que son dos condiciones que llevan siempre al fracaso. Mire, le diré, justo este último trimestre ha bajado la deuda en la comunidad Valenciana y es la primera vez que lo hace en los últimos once años. El primer trimestre. (*Remors*) Y es más, en el último, en el último año (*el senyor president colpeja amb la maceta*), en el último año de gobierno del Partido Socialista...

El senyor president:

Señores diputados, por favor, respeten al orador.

El senyor president del Consell:

Este dato es importante porque, ya puestos, me gustaría que todos lo escuchasen, señor Ribó, es que me gustaría, porque yo creo que esto es bueno, porque como sí que digo datos de verdad, yo creo que es bueno que todo el mundo los conozca, incluido usted, señor Ribó. Verá, en el último año de gobierno socialista creció la deuda en la Comunidad Valenciana un 25%. Este último año ha crecido un 0,5%. ¿Dónde está la buena gestión económica de los socialistas?

Respecto de los datos de paro y de precios de distintas circunstancias y cuestiones que usted está planteando a lo largo de esta mañana, le tengo que decir que, en relación al crecimiento económico acumulado, la Comunidad Valenciana está creciendo muy por encima de las legislaturas cuando ustedes gobernaban, que el número de ocupados en la Comunidad Valenciana –y utilizo las estadísticas del vicepresidente económico del gobierno de España, la EPA, que usted constantemente oculta, y que el ministro Solbes es lo que utiliza–, los ocupados en la Comunidad Valenciana hoy son más de 2 millones de personas. Cuando ustedes se fueron trabajan en la comunidad 1.200.000. 800.000 personas más que cuando ustedes gobernaban. (*Remors*) No, no, pero más le diré, porque, claro, una cosa es las personas que trabajan, ahora les diré las personas que estaban desocupadas. (*El senyor president colpeja amb la maceta*) En la última legislatura, en la última legislatura del Partido Socialista, con una población activa menor, con menos trabajadores, había 365.000 parados en la Comunidad Valenciana. Ahora hay 158.000 menos que cuando ustedes gobernaban.

¿Se da usted cuenta de que cuando cogemos los datos lo que yo digo es irrefutable? La tasa de paro cuando gobernaba el Partido Socialista era del 22%; en estos momentos es del 9,2%. Menos doce puntos de tasa de paro en nuestra

comunidad. La tasa de actividad cuando ustedes gobernaban era del 52% y hoy es del 58%. Seis puntos más que cuando gobernaban los socialistas. El número de centros educativos finalizados cuando ustedes gobernaban era de 63 y hoy son 190. El número de centros educativos finalizados y la inversión en millones de euros es de 88 millones contra 875 millones de euros en nuestra época. El gasto de sanidad ha pasado de 1.900 millones de euros a 4.163 millones de euros. La inversión de la Generalitat ha pasado de 83 millones de euros a 211 millones de euros en sanidad. Los días de demora para intervenciones quirúrgicas han pasado de 252 cuando gobernaban los socialistas a 68 gobernando nosotros. (*Aplaudiments*) La creación de empresas ha pasado de 1.167 a 1.543. La matriculación de vehículos ha pasado de 1.800 a 3.619. La subvención por alumno a las universidades ha pasado de 1.520 a 4.873 euros. El grado de ejecución del Plan nacional de regadíos, 0 en su época, 154% en estos momentos. La superficie de riego localizado 57.000, cuando gobernaban ustedes; 175.000 gobernando nosotros. Ha subido el gasto de I+D+I agraria en un 13%. Las hectáreas quemadas cuando ustedes gobernaban 58.000; 2.500 en nuestro momento.

Y más le diré, porque tengo aquí muchas más cosas. La inversión en prevención y extinción de incendios: en su época, 27 millones, en estos momentos superamos los 80 millones. Y el precio de la vivienda libre, en estos momentos, en la Comunidad Valenciana –como he dicho antes– es inferior a la media española. Fueron 315 euros por metro cuadrado el año pasado, y ya son 338 euros por metro cuadrado menos en el año 2004. Y, además, en comparación con Andalucía, o con Cataluña, o con la comunidad de Madrid, o con el País Vasco, o con la media nacional, tenemos el precio de metro cuadrado de vivienda más barato de toda España. (*Remors*)

El senyor president:

Señores diputados, señores diputados, por favor, no se me destemplan.

El senyor president del Consell:

Para terminar, usted que habla de futuro social para la Comunidad Valenciana. Mire, los últimos presupuestos... Y aquí no hablamos en términos absolutos, que se podría decir: claro, ustedes gobiernan 10 años y en términos absolutos hay más millones de euros a invertir y a gastar. En términos relativos los últimos presupuestos del Partido Socialista, de la última legislatura socialista, solo el 72% se dedicaba a gasto social; los nuestros dedican el 78% a gasto social, además de haber crecido las plazas residenciales para mayores, para personas con discapacidad, para enfermos mentales y, en definitiva, también, plazas de alojamiento, etcétera, etcétera.

Todos los datos de la Comunidad Valenciana son hoy mucho mejores que cuando gobernaban los socialistas. Todos los datos de la Comunidad Valenciana son mejores año tras año, y, además, irrefutables, irrefutables, porque están aquí. Y estos son los datos.

Por lo tanto, señor Pla (*el senyor president colpeja amb la maceta*), en mi intervención, en mi intervención, aparte de hacer un balance de estos últimos doce meses, he hecho una vez más una propuesta de futuro para nuestra comunidad. Una vez más usted ha mirado no sé adónde, pero, bueno, posiblemente al pasado o a ninguna parte, señor Pla. Ha vuelto a insultar, ha vuelto a estar crispado, ha vuelto a estar lleno de tensión, nervioso, incómodo... Eso es lo que

hoy nos ha demostrado, la incomodidad del que no tiene nada que decir, la incapacidad del que no sabe proponer cuestiones para trabajar en conjunto y, además, señor Pla, la incomodidad de un político que sabe que nosotros hemos conseguido poner en marcha pactos y convenios con el gobierno socialista de España porque es el camino para seguir progresando: inversiones en infraestructuras, inversiones en planes de competitividad, inversiones en sanidad... Pero que pese a eso, pero que pese a eso, seguiremos defendiendo nuestros intereses, cueste lo que cueste, seguiré reclamando el dinero que nos corresponde para la sanidad y para la educación, y seguiré defendiendo el proyecto de agua para nuestra comunidad, para la Comunidad Valenciana. (*Aplaudiments*)

Señor Pla, ¿cómo puede decir usted que el trasvase del agua del Júcar al Vinalopó no puede realizarse porque en la toma prevista no hay agua? ¿Cuál es el agua que hay entonces al final de todo el curso del río Júcar hacia su desembocadura? (*Veus*) Exactamente, ¿dónde está la mayor capacidad del acuífero para su trasvase aguas abajo? (*Veus*)

El señor Pla hace exactamente un año nos dijo que el trasvase del agua del Ebro, (*el senyor president colpeja amb la maceta*) entre otros motivos, se había rechazado, paralizado, destrozado por los socialistas, porque no había comenzado su ejecución. ¿Se acuerdan ustedes? ¿Se acuerdan ustedes de que llegó a decir aquí: “si estuviese realizándose el 20% de la ejecución de aquel trasvase, estaríamos hablando de otra cosa”?

Señor Pla, el trasvase del Júcar al Vinalopó lleva el 40% de su infraestructura ejecutada, señor Pla. ¿Cuál es ahora el motivo para intentar paralizar ese trasvase? ¿Quién genera tensión entre valencianos? ¿Quién está creando en estos momentos elementos de crispación en torno a un proyecto de solidaridad como es el agua para todos los valencianos? (*Veus*) ¿Qué partido político en esta comunidad, bajo la tremenda coacción del socio de los socialistas en Cataluña y en Madrid, (*protestes*) está paralizando el trasvase del Júcar al Vinalopó? (*Aplaudiments*)

Por eso, por eso (*el senyor president colpeja amb la maceta*) le hablé de la libertad del que sabe que está haciendo bien las cosas, (*veus*) de la libertad del que sabe que solo defiende los intereses de los valencianos, de la libertad del que sabe que su discurso político no se sustenta sobre mentiras, el de la libertad de formar parte de un partido político que no está bajo la coacción de pequeños grupos minoritarios que no creen en España, (*veus*) la libertad del que sabe (*el senyor president colpeja amb la maceta*) que todos los días se hace Comunidad Valenciana de frente y por derecho, y no haciendo una visión catastrófica de una comunidad que está viviendo ¡su mejor momento!

Por eso dije en mi intervención: soy optimista, muy optimista; y también le dije, señor Pla, le he propuesto una serie de convenios, de proyectos, de planes, de reformas, de apuestas, de propuestas, y no he escuchado nada, porque ahí no hay nada.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor presidente.
Por favor, tiene la palabra, señor Pla.

El senyor Pla i Durà:

Sí, senyor Camps, vosté no millora. No millora. L'any passat ja va donar mostres molt clares que no sap admetre

les crítiques, es posa molt nerviós amb les crítiques, i ho senc molt. Té una inclinació natural a l'autoritarisme, a evitar el debat i al discurs únic que és exagerada, i per molt que amence, per molt que xille, per molt que mos intente acovardir, no mos va a acovardir, no mos va a fer callar, mire, li ho dic clar, li ho dic clar, tranquil-let! (*Aplaudiments*)

Jo crec que no n'hi ha pitjor insult que la mentira, no n'hi ha pitjor insult que la mentira, i vosté és que en la rèplica continua mentint, (*veus*) i amb la mentira (*el senyor president colpeja amb la maceta*) com a instrument no sols està insultant vosté els que estem ací, sinó està insultant tot el poble valencià. (*Aplaudiments*)

Però nosaltres venim a controlar-lo des de la nostra legitimitat democràtica, i volem saber coses i volem que els valencians sàpiguen en què es gasten els seus diners, volem que els valencians sàpiguen per què n'hi ha i s'amaguen tantes corrupteles, volem saber i conèixer de veritat què està fent o no el seu govern i què és el que pensa de fer, de veritat, de cara al futur. Això, volem saber-ho, i per això estem ací!, i és la nostra obligació i, per tant, hem d'exercir-la.

I també molts valencians i valencianes, després de la primera intervenció meua, volen saber, i no ho han escoltat, si tenen un president valent i honest que no va a deixar que continue en el seu càrrec el senyor Fabra, volen saber-ho també els valencians i valencianes! (*Aplaudiments*) Què va a fer?

Bé, escolte, jo crec que, a més, els valencians i valencianes volen saber exactament –jo crec que la seua responsabilitat és explicar-los-la– per què som la comunitat més endeutada. Vosté ha tornar a enganyar ací a tot lo món. Diu, “hem baixat l'endeutament”... Home!, “hem baixat l'endeutament”, però, mire, baixant-lo i tot este any encara és superior al del 2004 i encara és la comunitat més endeutada d'Espanya en relació al PIB. (*Aplaudiments*) És veritat o no?

Jo crec que tot això és responsabilitat seua, i vosté deuria assumir eixa responsabilitat. I, evidentment, la nostra obligació és denunciar i explicar als valencians i valencianes per què vosté no parla res d'això. Diu: “hem reduït l'endeutament”, però no diu allò altre. I, mire, anem a continuar exercint la nostra responsabilitat, encara que siga recorreguent tota la comunitat de dalt a baix, es pose vosté conforme es pose, senyor Camps, i manipule Canal 9 tant com haja de manipular, anem a complir la nostra obligació. (*Aplaudiments*)

Mire, és que vosté ha d'acostumar-se a assumir errors, no assumix mai cap error, tot és bo, tot és bonic, tot ho fem bé. Ha d'assumir errors i ha d'assumir algun que altre error, i en política, senyor Camps, no existix l'oblit, existix a vegades el perdó, però molt poques vegades. I és que vosté el que pretén, fonamentalment, és que li perdonem tot allò imperdonable i oblidem allò inoblidable, i, si no, s'enfada, si no, es posa com una fera... No, tranquil, home, tranquil!

Mire, vosté ens demana permanentment, jo tenia unes notes ací que... Clar, però els errors, evidentment, els errors no es sufraguen amb penitències, en política els errors es sufraguen d'una altra manera. Vosté comet errors, la gent que l'acompanya comet errors, i açò no és religió, açò és política. En la religió, els errors es sufraguen amb les penitències; en política, els errors es sufraguen amb responsabilitats, presentant dimissions o cessant les persones que no exercixen bé els seus càrrecs. (*Aplaudiments*)

Mire, jo, de tot el que ha dit, he pres una nota que em pareix... Clar, és que no sé de què parlar-li, perquè ha dit tantes coses al mateix temps sense sentit i sense trellat que, evidentment... Vosté no està assumint les seues responsabilitats,

no està disposat a assumir-les, no està disposat!, per això genera conflictes, per a aparentar que defensa més que ningú els valencians. Per això només fa que presentar plans multimilionaris que després sap que no ha de complir, per això continua amagant els comptes, perquè darrere sap que tindrà milions i milions en publicitat i propaganda, publicitat i propaganda que paguem entre tots i tots el valencians, publicitat i propaganda que deuria, senyor Camps, i li ho dic molt clar, deuria destinar-se a informar la ciutadania i no a manipular i a mentir la ciutadania, com vostés fan en la publicitat i propaganda oficial.

I, mire, nosaltres vam governar el segle passat esta comunitat, (*remors*) senyor Camps, no este segle, el segle passat. És a dir, està vosté parlant de coses de fa deu anys!, i que trist haver de comparar-se amb un govern del segle passat per a reafirmar-se vosté com a president, que trist! (*Aplaudiments*)

Mire, futur és el que vosté no té, no té futur, li ho he dit abans, no té futur, perquè no té temps ni credibilitat. Per a mostra, un botó: mire, “lograr el pleno empleo al final de esta década y converger con las regiones más prósperas de Europa, son mis principales objetivos para el crecimiento de la comunidad”. Això és de l'any passat, això és de l'any passat, senyor Camps, i a on estem en la realitat, es pose vosté com es pose?: encapçalant l'increment de l'atur en Espanya i allunyant-se de les regions més pròsperes d'Espanya. (*Aplaudiments*)

Segona cosa: “hemos facilitado el acceso a la vivienda a 20.000 ciudadanos. Además, en estos momentos hay 54.000 actuaciones”... Vosté ara ha dit que en tenia 80.000... “Hechos, y no palabras, garantizan una vivienda al alcance de todos”. Cal tindre barra per dir el que diu i per fer el que fa. Per molt que s'obstine, li ho he dit abans, i ara li done exactament la xifra de vivendes que vostés van fer el darrer any: 6.308 vivendes protegides. Què va a dir vosté als més de 13.000 valencians i valencianes als quals l'any passat els va atribuir una vivenda protegida i hui encara no la tenen? Què va a dir-los, senyor Camps? (*Veus*)

Clar, a aquestos jo crec que va a continuar enganyant-los, ja no pot creure-ho ningú... I, evidentment, en el tema de l'urbanisme, jo vaig a dir-li dos coses molt clares. Vosté ha parlat d'un titular de premsa que han elaborat, ací n'hi ha un altre... Un altre que reflectix que només amb sis actuacions de municipis governats per vosté va a urbanitzar-se el doble del que vosté diu ací. Però no anem a parlar d'això –està ahí el titular també, eh?–, només anem a parlar de qui té la responsabilitat d'evitar això: la responsabilitat és seua, la responsabilitat és del seu conseller, i, per tant, no dels alcaldes, que ja fan prou amb apanyar-se conforme poden amb el finançament que tenen.

Si alguns es pretenen desenvolupar sòls, i ho fan mal i és desequilibrat, paren-los, paren-los i no passa res, no passa res, eh? (*Aplaudiments*)

Ara, compte!, paren-los a uns i a altres, (*veus*) a uns i a altres, no continue utilitzant l'urbanisme sectari que està utilitzant en estos moments, en què només es paren els plans generals d'ordenació urbana del Partit Socialista i no els altres. Això està passant. (*Aplaudiments*)

Mire, i vaig a dir-li la segona cosa: vol un pacte, un pacte urbanístic per a què? Per a continuar en la senda o per a donar-li una certa idea de punt final al que ha passat fins ara i emparant el que ha estat un desenvolupament depredador consentit per vostés? És per a això? Per a això no compte amb nosaltres, per a això no compte amb nosaltres.

Per a parlar de futur i d'un model de desenvolupament per a la nostra comunitat, compte amb nosaltres. Ara, evidentment,

jo sí que pose condicions. Vosté ha dit, “sense condicions”!, no, jo en pose una: vosté ha de retirar el projecte de llei actual i, a més, ha de mostrar de manera clara la seua voluntat de retocar les dos lleis que vostés aprovaren amb la piconadora d’estes Corts, que són les que han portat a esta comunitat a la situació que tenim. I llavors parlem. (*Aplaudiments*)

Mire, de pactes continue parlant-li: nosaltres ja hem demostrat que quan hi ha voluntat i lleialtat estem disposats a arribar a acords en els temes que pensem que són importants, ja ho hem demostrat, i a mi m’agradaria que vosté avui ací també ho demostrara, que hui també demostrara la responsabilitat de futur per a la nostra comunitat amb un pacte, el que jo vaig a oferir-li, el pacte per l’aigua, la creació d’una mesa de l’aigua en la qual estiguem els grups parlamentaris, el Govern, els agents socials, (*veus*) que siga capaç de proposar un gran pacte polític per a dissenyar el futur de la nostra comunitat en l’aigua i en les nostres responsabilitats. Compte!, i en allò que hajam de dir-li al Govern d’Espanya i a les altres comunitats. Jo estic disposat i m’agradaria que vosté també estiguera disposat, perquè estem parlant del futur de la nostra comunitat, i ja està bé de partidismes en un tema tan important com este, senyor Camps, per favor. Li ho demane per favor. (*Aplaudiments*)

Mire, –vaig acabant– jo crec que, com li he dit, vosté ja no té crèdit, ni té temps, ni té futur, ja li ho he dit. Però, faja el favor, no ens hipoteque més, no ens hipoteque més, no malbarate i endeute més en projectes que no resolten res dels valencians i valencianes, no deposite en el conjunt d’aquells que tenen de responsabilitzar-se de les coses la responsabilitat de tindre de pagar generacions futures el seu malbaratament i la seua incapacitat.

I, per tant, senyor Camps, acabe: deixes d’enganyar-se i deixes d’enganyar-mos, deixes d’enganyar-se vosté i deixes d’enganyar-mos. Pot ser que a vosté li convinga enganyar, però a la comunitat no li convé. Mire, la modernitat i el progrés que es mereix la nostra comunitat requereixen responsabilitat, compromís i fermesa per passar d’un projecte polític esgotat, com el seu projecte polític, a un projecte de futur per a la vida real de les persones!, d’un model especulatiu i individualista a un model de benestar per a la majoria de tots els valencians i valencianes.

Necessitem, com dia abans, al final de la meua intervenció, un projecte diferent. Els valencians i valencianes s’ho mereixen i nosaltres estem en disposició de poder-lo oferir amb claredat. Un projecte socialment solidari, culturalment creatiu, generador de riquesa, com dia abans, territorialment integrador i totalment transparent. Amb seguretat que vosté no pot aconseguir-ho, caldria canviar tantes coses que serà molt més fàcil canviar-lo a vosté en les pròximes eleccions. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor Pla.

Por favor, tiene la palabra el molt honorable senyor president.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

En el tema del agua, Esquerra Republicana de Catalunya; en el tema del urbanismo, Esquerra Unida. Yo, señor Pla, le digo, sinceramente, que le ofrezco, sobre la base de la reforma de la ley de los socialistas urbanística, que se ha ido aplicando estos años en la Comunidad

Valenciana, hubo un consenso con la reforma propuesta encima de esta mesa. Y le diré más, si usted lo que pretende es que yo retire esta reforma, esta propuesta, está usted dando pábulo a que se siga aplicando su ley socialista que tanto critica. Está usted haciendo imposible que reformemos esta ley. ¿Qué oscuros intereses hay detrás de esa propuesta? (*Veus*) ¿Qué oscuros intereses hay detrás de esa decisión? (*Aplaudiments*) ¿Por qué le tiembla, por qué le tiembla el pulso? ¿Por qué le tiembla el pulso, señor Pla, y no con gallardía acomete la reforma de la ley que ustedes aprobaron y que durante estos años se ha desarrollado? Exactamente, señor Pla, ¿por qué no quiere acometer la reforma de esta ley?

Señor Pla, ¿por qué se pasa el día hablando del urbanismo y no tiene la capacidad política de decir: “De acuerdo, reformemos esa ley”? Porque sobre estas cuestiones, puntos, derivadas y propuestas, creo que puede haber una reforma de esa ley. Que lo sepan todas las valencianas y todos los valencianos. La ley que critican los socialistas, aprobada por los socialistas, tiene en estos momentos una propuesta concisa, clara y escrita para proponer su reforma, que se abre en su consenso a los socialistas. Y que lo sepan todas las valencianas y todos los valencianos. Esa ley que critican los socialistas, que aprobaron ellos solos, están ellos imposibilitando que se reforme, pidiéndole al Partido Popular que retire la reforma que ya está en esta cámara. (*Aplaudiments*)

¡Que lo sepa todo el mundo! Porque al final, al final parece que seamos nosotros los que pretendemos no sé qué cuestión. (*Veus*) ¿Qué miedos tiene, señor Pla? ¿Cuáles son las hipotecas que usted tiene que pagar, señor Pla? (*Veus*) ¿Qué es lo que le exigen algunos alcaldes de su partido imposibilitando que usted se acerque a una reforma de una ley urbanística, señor Pla? ¿Qué miedos tiene usted, señor Pla? ¿Qué es lo que le atenaza, señor Pla? ¿Por qué le asusta hablar de urbanismo, señor Pla? ¿Por qué no quiere reformar esa ley, señor Pla? ¿Qué es lo que pasa en esta comunidad, señor Pla? (*Aplaudiments*) ¿Qué esconde el Partido Socialista en esta comunidad, señor Pla? (*Aplaudiments*)

Nosotros, con claridad y con transparencia. Por cierto, hablando de claridad y transparencia, señor Pla: hay instituciones de fiscalización de la administración autonómica que todos los años revisan las cuentas de nuestra comunidad, de los presupuestos de la Generalitat. ¡Ya basta de mentiras, también en torno a la falta de transparencia de este gobierno! Porque este gobierno está fiscalizado en esta cámara, y este gobierno está fiscalizado por la Sindicatura de Cuentas. Y en último instancia, por los jueces. Y si usted tiene algún problema, ¡váyase al juzgado de guardia, que es donde se ponen en valor las sospechas!, (*aplaudiments*) y no aquí, señor Pla. Pero, ¿qué falta de entidad y de calidad y de propuesta política es la que usted representa? (*Veus*)

En fin, usted atenazado por Esquerra Republicana de Catalunya, con el agua, y atenazado por Esquerra Unida en tema urbanístico. (*Veus*) O por alguien que usted no nos cuenta... (*Exclamacions*) O por alguien que usted no nos dice... (*Veus i rialles*) Es que realmente, realmente me deja perplejo que quien critica su propia ley no quiera su reforma. Me deja perplejo que pida, que pida árnica para esa ley, que pida tiempo, que pida descuento. No, no, no reformemos la ley urbanística, no, no. Aplacémoslo, aplacémoslo porque posiblemente, posiblemente haya algo que le imposibilite al señor Pla, con gallardía y valentía, venir aquí, con nosotros, a reformar esa ley urbanística, que sigo sin poner condición alguna para su reforma, que se seguirá tramitando en esta cámara... (*aplaudiments*) y que le he pedido a mi

grupo parlamentario que con tranquilidad, artículo por artículo, se discuta en esta casa, ¡con la cara bien alta, de frente y por derecho, y no como ustedes, pidiendo no sé qué prórroga a esa ley que ustedes critican todos los días!

A partir de hoy, a partir de hoy, pido a toda la sociedad valenciana que tenga claro que quienes no quieren reformar la ley urbanística son los socialistas..., (*aplaudiments*) que quienes lo impiden son los socialistas, ¡ellos! ¡Ya está bien! (*Aplaudiments*) ¡Ya está bien!

Pacto del agua. ¡Claro que sí, claro que sí! ¡Agua para todos! (*Veus*) Ese es nuestro pacto: ¡agua para todos! (*Aplaudiments*) ¡Claro que sí! Ustedes votaron aquí, en esta cámara, votaron en esta cámara que se hiciese el trasvase del agua del Ebro. Lo han votado ustedes aquí, que se hiciese el del Júcar-Vinalopó. Y, además, le recuerdo diciendo: “Y lo antes posible, que se aceleren las obras”. Eso lo han votado ustedes aquí. ¿Qué oscuros intereses guarda el Partido Socialista... (*exclamacions*) para ahora estar en contra del trasvase del agua del Ebro en nuestra comunidad? ¿Qué oscuros intereses guarda el Partido Socialista para parar el Júcar-Vinalopó? ¿Qué oscuros intereses guarda el Partido Socialista, con el señor Pla a la cabeza, para no ponerse al lado de los valencianos defendiendo el agua para todos? ¿Qué oscuros intereses? (*Aplaudiments*)

Urbanismo y agua. Mire, señor Pla, lo he pedido en mi intervención. Le pido, por favor, le pido, por favor, que continúe en la línea emprendida junto con el portavoz del Grupo Parlamentario Popular en la reforma de nuestro Estatuto. Creo que es bueno que pese a su intervención –creo que desgraciada, esta mañana en esta cámara–, sigamos juntos para hacer posible, grande esta comunidad. Creo que es buena la demostración de fuerza, de cohesión y de confianza que esta comunidad le ha dado a toda España.

Y más le diré, señor Pla. No solo es un activo bueno para la Comunidad Valenciana. Hoy, desde la Comunidad Valenciana, estamos haciendo España. Hoy, desde la Comunidad Valenciana, estamos demostrando que nuestras instituciones, que nuestra Constitución, que nuestro proyecto de convivencia está más vivo y más fuerte que nunca, en el siglo XXI. Se lo dice el líder del partido del siglo XXI, al líder del partido del siglo pasado. Porque, como usted ha dicho, es verdad, ¡gobernaron en el siglo pasado, tienen ideas del siglo pasado, solo miran al siglo pasado, se han quedado en el siglo pasado! (*Aplaudiments*) Y yo lo que pretendo esta mañana es que nos acompañen a los populares en esta apasionante aventura de la Comunidad Valenciana en el siglo XXI. Eso es lo que le propongo. Y además con planes, con proyectos, con iniciativas, con propuestas, sustentado sobre los datos sobre los que se acrecienta una imagen potente y dinámica de la Comunidad Valenciana.

Señor Pla, no solo los datos, no solo lo que piensan fuera de la Comunidad Valenciana de lo que somos la Comunidad Valenciana, no solo la proyección de esta comunidad, no solo el esfuerzo diario de tantas valencianas y valencianos puede hacer grande esta comunidad, sino además, además, –y lo digo lleno de orgullo, como valenciano– 600.000 personas han querido venir a esta comunidad porque ofrece prosperidad, trabajo y bienestar. ¡Aquí han venido! Y no a otro lugar. Y eso me enorgullece, como valenciano. Y voy a seguir trabajando para que estas 600.000 personas se sientan acogidas en esta tierra como si fuese la suya, ¡que es la suya!

Y más le diré, y más le diré, señor Pla. Esta comunidad, que tanto ha trabajado, nuestros empresarios, nuestros trabajadores, reclamaron en un momento crucial de su historia mano de obra, y vinieron personas, y vinieron familias, y

vinieron jóvenes, y vinieron personas mayores, y vinieron personas que hablaban nuestro idioma y personas que no hablan nuestro idioma, y vinieron personas capacitadas y personas que a lo mejor no lo estaban. Y todas ellas tienen en esta comunidad su lugar para trabajar, su lugar para vivir, y el lugar para hacer que sus familias crezcan con tranquilidad y en prosperidad. Y a eso voy a prestarme también en los próximos años. (*Remors*)

Y nos queda mucho tiempo, señor Pla. Un mes es importante en la vida de una familia. Un año es importante en la vida de una familia. (*El senyor president colpeja amb la maceta*) Seis años son importantes en la vida de una familia, porque tenemos el tiempo de las veinticuatro horas, de la semana, del mes, del año, de esta legislatura y de las legislaturas que han de venir en el futuro, gobernadas por el único proyecto político que con libertad dice, y además en letras mayúsculas y muy alto: “Viva la comunidad en donde todos hacemos posible que haya bienestar, trabajo y prosperidad: la Comunidad Valenciana”. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor presidente.
Se levanta la sesión hasta las cinco de la tarde.

(*Se suspén la sessió a les 14 hores i 50 minuts*)

(*Es reprén la sessió a les 17 hores i 3 minuts*)

El senyor president:

Se reanuda la sesión.
Tiene la palabra el ilustrísimo señor síndico del Grupo Parlamentario Entesa, don Joan Ribó.

El senyor Ribó i Canut:

Bona vesprada, senyor president del Consell.
Senyor president de les Corts.
Diputades i diputats.

Abans de començar amb les propostes que jo duia d'alguna manera pensades per a parlar avui ací, sí que m'agradaria fer algunes consideracions respecte a la seua intervenció d'este matí, perquè crec que és important referir-se a elles.

La primera, felicitar-lo perquè crec que vosté ha guanyat un *guinness* este matí, un rècord com a mínim. Una intervenció de 137 minuts crec que no és habitual i és la més llarga de la història d'aquestes Corts. Em sembla molt bé, no tinc res a criticar. Però sí que vull constatar un detall que m'ha estranyat. Vosté ha fet la meitat de la intervenció en valencià i la meitat en castellà, i hem tingut la sensació que moltes vegades en castellà repetia moltes de les idees del valencià, com si d'alguna manera tinguera por que no l'entengueren en valencià. Si fóra aixina, no és precisament un bon camí.

La segona. Mire, la seua intervenció, nosaltres la sintetitzaríem en tres idees: plans, fotos i pactes. Dels plans, la veritat, com que són de fum, no en vaig a parlar, no en vaig a parlar. De les fotos, sí. Mire, jo crec que nosaltres, com a força d'oposició al seu govern, tenim l'obligació de contraposar algunes de les seues grans fotos amb l'altra cara de la moneda, amb la realitat. Li posaré alguns exemples, tres o quatre, per a contraposar-ho.

Vosté este matí ha parlat d'una foto que serà famosa dintre d'uns dies, el 8 d'octubre, la seua foto en la inauguració

del Palau de les Arts, una foto que ens costarà 250, 280... no sé quants milions d'euros. Es multiplica per cinc, sis, el seu pressupost inicial; que la seua inauguració costa, diuen, 2,8 milions. I em permetrà que li contraposem una altra foto, la foto d'una consellera que no està, eixint d'un *zulo*, d'un *zulo*, d'una casa malalts mentals, que indica el desastre dels serveis socials. Em permetrà contraposar-ho amb la incapacitat de posar en marxa les inspeccions de treball de l'Invasat, i totes les persones que per culpa d'açò continuen morint en el seu lloc de treball. Jo crec que són fotos. L'una és la seua bonica i l'altra és tan real com esta, com a mínim.

Em permetrà una segona foto, una foto sanitària. Mire, no ho ha dit vosté, però li ho dic jo. Este país és el que més ressonàncies magnètiques nuclears de tota Espanya fa. Sí, senyor! En el País Valencià es fan tantes ressonàncies com en Andalusia, en Madrid, en Catalunya i en el País Basc junts. Sap per què? Perquè és un negoci per a una sèrie d'empreses. Qualsevol anàlisi raonable diu que és un excés, que s'han de fer altres coses. Em permetrà que li contrapose açò amb una altra foto, la foto dels damnificats d'Ardistil, que quants anys fa que haurien d'haver cobrat i no han cobrat, encara que tinguen sentències judicials? La foto dels damnificats de l'hepatitis C, que vosté els ha deixat abandonats. Eixes fotos també són de la Sanitat.

Una altra foto que li vull emprar. Vosté este matí ha afirmat: "Tenim el 30% del sòl protegit en el país". Doncs igual és cert. Però mire, tenim el 70% restant amenaçat d'urbanitzar, amb tots els plans d'actuació integrada. El 30% és una foto. El 70% –que se n'ha oblidat vosté, i després parlarem amb més detall– és l'altra foto de la destrucció sistemàtica d'este país a nivell de territori. Són les fotos que nosaltres, com a oposició, tenim l'obligació de contraposar a les seues preteses fotos boniques.

Hem parlat també de pactes. Ha començat amb un pacte, el de l'Estatut; ha parlat del pacte de residus; no ha parlat d'alguns pactes a nivell municipal que s'han realitzat en Rabassa, en Cabanes, en Elda, i altres coses que podríem parlar. Nosaltres tenim la sensació que vosté ha utilitzat els pactes com a *bálsamo de Fierabrás* per tapar moltes de les seues mancances, per tapar gran part de les seues mancances. La realitat és que molts minuts els ha dedicat als pactes. I, senyors del Partit Socialista, vostés veuran, vostés veuran. Vostés veuran. Nosaltres pensem que s'ha de pactar, em sembla estupend que es pacte, per exemple, amb les forces sindicals el Pavace. També és cert que l'any passat ens manifestàvem perquè aquest pacte es complira. I li avance que nosaltres presentarem una resolució perquè els propers pressupostos es complisca, perquè és fàcil pactar i després es tan fàcil oblidar-se'n. Per tant, a nosaltres ens preocupen estos pactes. Ens agraden, ens n'alegrem, amb les forces socials i econòmiques, però ens preocupen a nivell polític, perquè d'alguna forma moltes vegades aquests pactes són el seu bastonet per a amagar moltes insuficiències. (*Remors*) Que no se sent. Val.

Dit açò, anem un poqui al que li plantejava. Com veiem nosaltres la comunitat? Mire, nosaltres li ho resumiríem en una frase: la veiem demanant a crits un canvi, un canvi de govern i un canvi de política. Per un motiu. Mire, el seu govern, en primer lloc, és un govern trencat de forma permanent pels problemes interns. És un govern que sistemàticament es dedica a batre i combatre enemics exteriors, a vegades a interiors també, com a cortina de fum per a amagar insuficiències. Va ser l'Euroregió, van ser els catalans i aragonesos per l'Ebre, van ser els catalans pel tema de la llengua. Sempre és Esquerra Republicana. De vegades és el govern de Madrid. Ja són els xinesos. És un govern

endeutat fins els nivells màxims vistos a Espanya, quasi el doble, malgrat el descens que altres vegades s'ha produït. És un govern en convivència amb els problemes de corrupció. Mire, abans un company del seu grup em deia: "Si tu no parles de Fabra, segur que el senyor Camps no dirà que ets comunista". Mire, jo parle de Fabra, vosté faça el que vulga, vosté faça el que vulga. Per suposat que vaig a parlar de Fabra, eh?

És un govern ineficaç en la resolució de la major part dels problemes: indústria, agricultura, investigació, desenvolupament... És un govern incapaç de donar serveis públics de qualitat. És un govern que confronta uns valencians amb uns altres: el cas de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, el cas del Xúquer-Vinalopó. És un govern que es dedica a privatitzar tots els serveis públics, i d'açò també en volem parlar. És un govern que està depredant i degradant el territori valencià fins a límits insostenibles. És un govern que abandona la nostra llengua i cultura a la seua sort.

Però mire, li reconeixem algunes coses, eh? És cert, té una gran capacitat de manifestació. Açò és cert. S'ha manifestat no sé quantes vegades. Però, per cert, ens ha cridat l'atenció que en la seua primera intervenció ha dedicat quatre minuts al tema de l'aigua –en *castellano*– de 137, quan durant l'any tenim moltes històries. Nosaltres pensem que això palesa una cosa: vosté va fracassar estrepitosament en l'última manifestació d'Alacant, després d'un mes de convocar amb el seu company d'Alacant. Ajuntar menys de 10.000 persones en una manifestació, com indiquen clarament... Sí, menys de 10.000 persones en una manifestació. No aconseguiren ni que anaren els seus militants de l'Alacantí. Per açò algú no va anar, algú que comença per Fa- i acaba per -na. Per açò algú no va anar, perquè sabia que fins i tot s'havia desconvocat.

Li reconeixem també la seua voluntat d'aparèixer com a *Capitán Trueno* contra els enemics exteriors. El que no sabem és si això són característiques pròpies d'un president de la Generalitat.

Mire, nosaltres pensem que esta comunitat necessita una altra política, amb una economia diversificada, no només construcció i turisme, amb una política hídrica i mediambiental sostenible, amb uns serveis públics de qualitat i pensats per a tota la població, amb una defensa clara de la nostra llengua, cultura i autogovern. Necessitem un altre país des de plantejaments d'esquerra, progressistes i valencianistes. I de veritat, ens agradaria trobar altres partits que miren un poqui més per este país que cap a Madrid, que pense més en la gent del carrer que en els poders de sempre, que, en definitiva, tinguen la seua brúixola més orientada cap a l'esquerra que cap a posicions centristes.

Senyor Camps, resumint, aquesta comunitat té una necessitat: que vosté en el 2007 no torne a governar-la, que vaja començant a fer les maletes com a president del Consell, que el Partit Popular no torne a governar. Per què demanem açò? Mire, en primer lloc, per les seues divisions. Ha passat com si no haguera... no hi ha divisions en el seu partit. Però mire, moltes coses s'han fet i s'han deixat de fer per culpa dels problemes interns del PP.

Anem a posar alguns exemples. ¿Haguera estat la mateixa posició la seua davant el cas Fabra si no necessitava les seues tropes com a aigua de maig contra els seus contrincants? Haguera tingut la mateixa actitud d'encapçalar l'enfrontament entre les comarques del País Valencià pel canvi de transvasament del Xúquer-Vinalopó si no haguera tingut por que podria ser una senyera d'una part del seu partit? S'haguera hipotecat el Consell en un projecte tan ruïnós econòmicament com l'aeroport de Castelló –no dit per

nosaltres, dit per Aena i per moltes institucions—, si no haguera estat suggerit per l'inefable senyor Fabra? Haguera mantingut a capa i espasa una actitud tan poc democràtica de no moure el mínim del 5% per accedir a les Corts en la reforma de l'Estatut si no haguera tingut por al que li deien els vents del sud, que parlaven de possibles fragmentacions del seu partit, tal com s'ha rumorejat insistentment en aquesta cambra? Podríem continuar. Però estes divisions, per molt que les vulguen amagar, afecten directament al nucli dur, a molts elements de la seua política.

Reforma de l'Estatut, el primer tema amb què ha entrat. Ha començat amb este tema. Mire, la nostra posició ha estat molt clara i transparent. Haguérem volgut arribar a algun tipus d'acord entre tots els grups, treballàrem en esta direcció. Però la reforma d'aquestes Corts em sembla totalment insuficient, li ho volem reiterar. L'Estatut, del qual vosté es vanaglòria, és una prolongació d'aquell estatut concedit i modificat per Madrid en l'any 1982. És cert, hem guanyat coses, negar-ho no tindria sentit. Però també és cert que n'hem perdut algunes, eh? Jo li'n vaig a mencionar dues.

Primer, s'ha blindat de forma bipartidista determinades lleis amb els dos terços, que no estava abans. I això és negatiu. Segona, s'han introduït elements secessionistes del valencià, que no estaven en l'anterior projecte. Quantes vegades apareix —sí—, quantes vegades apareix el terme *idioma valencià*, que no estava en l'anterior projecte? Hem arribat als primers, és cert, però aquesta pressa ens ha fet perdre moltes oportunitats. Per exemple, el tema municipal. Coses que demanen els seus i que han signat els seus municipalistes —alguna diputada d'aquí—, que demanen els seus municipalistes, no estan en l'Estatut per la pressa. Es mantenen aspectes antidemocràtics, com el mínim del 5%, a nivell de país, per a accedir a les Corts. Ho volem reiterar: el pitjor de tota Espanya. S'introdueixen plantejaments respecte al valencià contraris a les mateixes definicions de l'Acadèmia i contraris a qualsevol plantejament científic. No hem avançat de forma significativa en el finançament.

Mire, nosaltres compremem, senyor Camps, que a vosté este Estatut li agrada, ho compremem. Aquest Estatut li va bé a la dreita valenciana, i ho entenem. Per açò hem vist el seu entusiasme avui aquí, ho entenem perfectament. És el seu Estatut. Però mire, als que ni som de dretes, als qui tenim una consciència valencianista, este Estatut no ens pot agradar. No ens agrada, ens sembla insuficient, i ho hem manifestat d'una forma molt clara. Aquest Estatut a vosté li va bé, però a l'esquerra i a les forces valencianistes, senyors del Partit Socialista, no els va bé.

I mire vosté, fins ara este Estatut necessitava d'unes majories. Ara estem en una situació nova. Ara a Madrid hi ha majories suficients per a canviar aspectes antidemocràtics i aspectes anticientífics de l'Estatut. I jo els demane que el tema del 5% es rebaixe, els ho demane formalment. I els dic que en les Corts espanyoles hi ha majoria suficient per a fer-ho. Jo els demane que es traguen aquells elements secessionistes del valencià respecte al català. I els dic: en les Corts espanyoles hi ha majoria per fer-ho. Si vostés volen, es pot. Si vostés volen, es pot. El que no sabem és si vostés volen. De veritat volen? Doncs anem-hi. Vostés veuran. Els mecanismes permeten canviar este Estatut. El que no saben és si han arribat a un pacte tan acabat que els permet anteposar este pacte a qualsevol plantejament democràtic i de respecte als plantejaments científics del valencià. Si vostés volen, es pot, podem. Però no sabem si vostés volen.

I anem a parlar de Fabra. Què farem! Ja que no ha parlat vosté este matí, haurem de parlar un poc, no? Mire, és cert, senyor Camps, vosté arriba a la Generalitat amb un

currículum de major ètica, etcètera, que el seu antecessor. El seu antecessor tenia xarrades telefòniques que, en fi... eh? Però açò de l'ètica passa com als soldats "el valor se le supone", no? Però, per desgràcia, el cas Fabra, acompanyat del seu silenci sobre els alcaldes de Torrevella i d'Oriola, ens ha ensenyat qui és vosté en la pràctica, perquè pels seus fets l'hem de valorar.

Mire, el cas Fabra és el cas de corrupció política més important que hi ha en estos moments en Espanya. És una qüestió molt clara. Ha emprat la seua influència per a legalitzar un plaguicida davant el Ministeri. Tots els papers ho diuen amb claredat, amb implicacions molt clares de polítics de Castelló vinculats amb la política estatal. No és normal que un president de la Diputació es dedique a fer informes copiats de pàgines web, això ho sabem tots, etcètera. Sap vosté que el senyor Fabra és un presumpte defraudador d'Hisenda, utilitzarem la paraula *presumpte*, que va tenir la barra que en la declaració de renda de 1999 li tornaren 2.800 euros, quan n'havia de pagar 150.000.

Però, mire, el problema no és el senyor Fabra. El problema pitjor és com ha reaccionat el Consell, com ha reaccionat vosté davant el cas Fabra. Vosté recorda que té un codi ètic el seu partit? I ara li parle com a president del Partit Popular, que té uns articles 8, 9 i 10, que són d'aplicació immediata? Ja no tenen codi ètic? Ja no tenen codi ètic. Sí? Aleshores, per què no li l'apliquen al senyor Fabra?, perquè és d'aplicació immediata, això fins i tot els xiquets ho veuen.

Mire, el seu temor que l'assumepte Fabra es conega, els passe factura, ha provocat que en aquestes Corts s'hagen vist censurades, en el nostre cas dos vegades ja, una abans de les eleccions de 2004 i l'altra l'any passat, en la legislatura anterior, impeding tasques fonamentals de control del govern pròpies d'un sistema democràtic. El seu govern ha faltat per escrit a la veritat amb preguntes respecte a Fabra, quan li hem formulat per escrit si se'ls havia demanat informació des del govern estatal. Ens han dit que no, i estan en els tribunals de Nules. Ens ha faltat a la veritat per escrit. Vostés s'han embrutat les mans i tot el seu comportament polític emparant, recolzant i defensant el senyor Fabra fins límits intolerables.

Mire, li faré una pregunta: Creu vosté que s'ajuda a la independència, senyor Camps, de la justícia anant a sopar mig govern amb el senyor Fabra de forma pública i vosté el dia anterior? Creu vosté que s'ajuda a la independència? Mire, és una actitud comparable amb el fet que el vicepresident dels Estats Units, allà en els anys trenta, abans de jutjar Al Capone se n'anara a sopar amb ell, igual, exactament el mateix. Ajudaria igual a la justícia que passara açò. Per cert, senyors del Partit Socialista, caldria que férem alguna cosa perquè es guanyara en estabilitat amb els jutges, jutgesses i fiscals del cas del senyor Fabra. Hauríem de fer alguna cosa, perquè pensem que és imprescindible avançar en aquesta direcció.

Però, mire, senyor Camps, la pregunta és: per què fa açò? Tan pillat està amb els seus problemes interns? Abans deia que no. S'ha tirat tant a una piscina que no té aigua, de forma tan irresponsable políticament, que ens costa acceptar que la causa principal estiga en les cuites internes del PP. No hi haurà algun motiu més global, més contundent, que afecta a parts substancials del mateix Partit Popular?

Mire, hi ha actuacions que van més enllà del poder d'un senyor de Castelló, per molt important que siga, per exemple en els canvis d'opinió ràpids amb el Ministeri d'Agricultura. No serà que estem davant un problema general d'aquells que no es poden nomenar, ni dir per telèfon, ni

gravar, perquè pertanyen al clavegueram fosc i opac del finançament del partit? Vostés veuran.

En altres governs la corrupció i la manca d'ètica s'ha simbolitzat en alguns, molt pocs, noms concrets; en este té un nom: Carlos Fabra. A partir d'ara, el seu destí està vinculat al de Fabra. Ja no demanarem més la dimissió de Fabra, haurem de demanar directament la dimissió del seu govern.

Ha dedicat vosté quatre minuts, com li deia, només al tema de l'aigua. Ens ha cridat l'atenció. Pensem que vosté ja comença a ser conscient amb molta força, molta força, però pensem que comença a ser conscient que este tema està esgotat, està esgotat.

Mire, nosaltres hem estat sempre contra els transvasaments, vosté ho sap. Abans que vostés governaren, amb el senyor Borrell i Felipe, quan va governar Aznar i ens imposà el Pla hidrològic de l'Ebre per *cañetes*, i ho hem defensat amb el govern de Zapatero. Sempre hem dit no als transvasaments, perquè pensem que és un conflicte continu. I, mire, no anem a parlar de l'Ebre. Per moltes històries que ens conte, el transvasament de l'Ebre està mort, definitivament mort. Per moltes històries que ens conte, per molts plans de protecció que ens conte, fins i tot vosté s'està adonant-se.

Però, mire, no és tolerable, en el Xúquer-Vinalopó, en una societat democràtica, que hi haja consellers que amenacen dirigents agraris directament perquè tenen una opinió determinada. Encara que els considere molt seus açò no és tolerable, no és propi de les societats democràtiques. I van veure com determinada associació agrària, l'Associació Valenciana d'Agricultors, van ser els seus dirigents amenaçats directament. Almenys dos consellers del seu govern.

Mire, senyor president, els números del Xúquer estan mal fets a consciència. Es van acceptar perquè venia aigua de l'Ebre. Quan no ve aigua de l'Ebre, els números del Xúquer no poden funcionar, no poden funcionar. Els transvasaments mai porten els recursos promesos.

I hi ha una cosa que sí que li volia dir del Xúquer-Vinalopó. Els cabdals transvasables del Xúquer per Cortes, això que vostés defensen, en el millor dels casos no transportarien excedents, transportarien reserves d'aigua. Reserves que ara, per exemple, estem emprant en un moment de sequera. Jo li pregunte una cosa: com estaria en estos moments la Ribera, València, el Camp de Morvedre, si amb la sequera actual estiguera funcionant el Xúquer-Vinalopó? Amb restriccions, amb restriccions. Tenim sort que no funcione. Quan es pensa en aigua de fora, els recursos propis no es gestionen adequadament.

No li sembla un poc vergonyós, senyor Camps, que en el tema de l'aigua ens diguen les estadístiques oficials, l'INE, que en el País Valencià es perd el 28,4% de l'aigua potable en les canonades, mentre que a Espanya es perd el 18,7%? Sap el que suposa això? 54 hectòmetres cúbics. Més que el Xúquer-Vinalopó, més que el Xúquer-Vinalopó. Ser igual de malbaratadors que la resta d'Espanya, que es malbarata, suposaria recuperar 54 hectòmetres cúbics.

Sap vosté que les depuradores alacantines envien aigua a la mar per 48 hectòmetres cúbics l'any, segons la memòria de sanejament? Més aigua que la que pot aportar el Xúquer Vinalopó. Sap vosté que el conveni de reutilització del mont Orgègia, el conveni Zaplana-Tocino signat el 17 de novembre de 1997, fa set anys i deu mesos, encara no està funcionant? No els dóna un poquet de vergonya.

Sap vosté que tenim les aigües més contaminades per nitrats i per fòsfor de tota Espanya? Sap vosté que en 2001 el senyor Zaplana va signar un acord de modernització de regs del qual de 45 sectors quatre anys després només n'han acabat tres? No els dóna un poc de vergonya?

Mire, nosaltres també els volem fer una proposta, una proposta que revisem el Pla de conca del Xúquer i que ens posem d'acord en una sèrie de coses. Vosté este matí ha parlat que depurem molt bé. Mire, acabem d'arribar als nivells raonables. Per què no invertim en coses en què tots estem d'acord, que estan fins i tot en acords de presidents del Consell i que fa molt anys que no estan acabades? Per què no arribem a acords ahí, temes en els qual podríem estar d'acord? Nosaltres li presentarem una proposta en aquesta direcció.

Però, mire, això està vinculat necessàriament, encara que vostés intenten amagar-lo, a un altre aspecte: la construcció i el turisme i la construcció especulativa. En deu anys ha crescut el 50% el sòl urbanitzat en este país. La immensa majoria d'aquests projectes estan fora de qualsevol planificació municipal i Pla general d'ordenació urbana. Per dir-lo d'una altra manera, com ho ha dit alguna associació: s'ha privatitzat la planificació urbanística en mans de l'agent urbanitzador.

A nosaltres ens agradaria preguntar-li una cosa, senyor Camps. S'ha preguntat quin país va a deixar al seus fills? S'ha preguntat quines hipoteques territorials, mediambientals, de recursos naturals deixa per al futur? No creu vosté que està ajudant excessivament la seua conselleria, està fent-se fotos en què, a més de dedicar-se als *pelotazos*, no tenen cap d'inconvenient en reconèixer-ho públicament? Recorde una foto, una foto molt bonica, el conseller de Territori, gran senyor urbanitzador, i un alcalde. És una foto preciosa, un *pelotazo* reconegut públicament.

S'ha plantejat que practicar el monocultiu de turisme de residència és a la llarga malbaratar el turisme que dóna recursos a este país? S'ha plantejat que construïm molt, però el nosaltres joves no tenen un pis on poder viure independents?

Mire, nosaltres li proposem un acord, resolndria els conflictes d'este matí: que si la Llei urbanística valenciana, que si la parem, que si no la parem, si la canviem. Mire, anem a intentar un acord, nosaltres li posem només una condició prèvia: una moratòria urbanística per a tots aquells elements que no estiguen dintre el pla general; els que estiguen en pla general, cap problema. Ens podríem posar d'acord. Nosaltres també li ho plantejem, li fem un plantejament en aquesta direcció. Però, açò sí, no continuem construint fora de programació mentre no tinguem clars tots els elements, totes les lleis urbanístiques.

Bé, i entrem en els serveis públics. Mire vosté, contarà el que vulga de la sanitat valenciana, però els índex oficials ens diuen que estem en la cua en llits per habitant. Ens contarà el que vulga respecte a l'organització, però el Síndic de Greuges ens diu que hi ha més de 10.000 treballadors sense un lloc en els programes d'assistència sanitària; que hi ha més d'un 50% de precarietat; que la sanitat es redueix en dos anys el 34% de la despesa en personal, malgrat pujar el pressupost; que la despesa en substitucions d'este mateix estiu ha baixat fins a un 28% en moltes àrees.

El balanç és decebedor. Vosté em contarà la famosa enquesta, però, mire, hi ha estudis amb 15 paràmetres objectius que col·loquen la sanitat valenciana com la pitjor de tota Espanya, junt a la comunitat de Madrid, segons l'anàlisi de 15 paràmetres objectius.

I, clar, ja li he comentat el tema de la ressonància. Vostés dediquen els diners a la privatització. L'últim, la privatització de l'oncologia en la Marina Baixa. Per cert, que un dels beneficiaris és un dels beneficiaris de la ressonància. Jo crec que és important recordar que ens hem excedit en estos últims anys en 11,2 milions d'euros respecte al que vostés mateixos han presupostat. Açò que malgasten ací, açò que malgasten amb tots

els elements de privatització, després no tenen els diners mínims per a poder ajudar a uns damnificats d'Ardystil, per a poder ajudar a uns damnificats de l'hepatitis.

Eixa és la seua excel·lència de la sanitat. Mire, vosté, una excel·lència sobretot per a les empreses beneficiàries. Nosaltres els volem felicitar. Aquestes empreses de les resonàncies magnètiques que han fet el negoci del segle. Han fet el negoci del segle amb els diners de tots els valencians. Per cert, alguns d'ells estaven assegurats fa no molts anys ací i vosté ho sap perfectament. Alguns d'ells eren, i imagine que continuen sent, del seu partit i alguns d'ells van ser fins i tot presidents de la Comissió de Sanitat. Jo crec que és hora de felicitar-los per la seua eficàcia a l'hora de fer negocis. Llàstima que els seus negocis siguen a costa de les espatlles de tots els valencians, a costa d'augmentar un pressupost que després no té recursos.

En ensenyament passa un poc com amb el Pla eòlic, senyor Camps. Vosté ens ha contat que un de cada set xiquets està en centres nous. Segurament és cert. Ha de ser cert, no li ho negue. I vosté ens ha contat també que en el Pla eòlic que en dos anys, crec que ha dit en el 2007, tindrem 2.000 megavats de potència, la potència de Cofrents és 1.000 i molt poc, 2.000 megavats de potència. Té raó i és possible que siga així. Però, mire, açò em recorda el cas que en un campionat mundial de natació va participar un senyor que pràcticament no nadava i l'home va arribar quan els altres ja... I en l'últim moment va fer un esforç terrible. Clar, vosté em diu "en el Pla eòlic ara ho anem a fer tot". Sí, però mire les dades de producció eòlica i vorà que estem a la cua de tota Espanya. I la producció eòlica va començar en 1995 a Espanya, no li done la culpa als socialistes ahí.

Clar, vosté em diu "hem fet molts col·legis". Clar, han fet molts col·legis. Però jo a continuació li dic: hi ha més de 6.000 xiquets encara en este país que no estan, que són de Secundària i estan en col·legis de Primària, més de 6.000. Sí, sí, sí. I sap què passa? Que açò ja no és legal. I sap què passa? Que açò ja no passa en tota Espanya. I sap què passa? Que han tardat tant en fer col·legis que passa com a aquell nadador, que al final els últims 20 metres diu: "xe, com corre este home". No ha fet els anys anteriors i ara diu que corre molt. Efectivament. No han fet res.

I mire, jo tots els anys li pregunte al president en qüestió, al senyor Zaplana, al senyor Olivas i a vosté, com va la situació. I és pot fer una gràfica. Vostés en l'últim any, en els últims anys han construït el que havien d'haver fet molt abans. Queda moltíssim per fer. Jo li vull reiterar que vostés han declarat acabat el mapa escolar, però que hi ha molts centres en el mapa escolar que no estan ni començats. Que ara han declarat acabat el Creaescola, i ara faran el *mucho-escola* i després *la passada d'escola*, però això és fum, fum, absolutament fum. Continuen havent molts xiquets...

I mire, Ciegsa, jo li vaig a fer una proposta. Per què no la dissol? És que guanyaríem tots. Ciegsa. Per què no dissol Ciegsa i tornem a un sistema de gestió com hi ha en la majoria de comunitats autònomes, que el resultat és que ho fan més ràpid que nosaltres, i per suposat amb més transparència que nosaltres i amb més recursos i amb menys increment dels pressupostos inicials, 50, 60, 70%... És que sempre passa el mateix en este país, eh, senyor Camps! Sempre! Els pressupostos inicials s'incrementen el 50, el 60, el 70. No li parle del Palau de les Arts perquè em sembla... (*Inintel·ligible*)

Mire vosté, sap vosté que tenim creats centres...? Però que hi havia una altra foto, eh, la foto del Lluís Vives sense llum, la foto de la majoria dels centres públics sense recursos, endeutant-se al començament de curs perquè els hi arriben els diners tard, insuficients i malament. Sap vosté que

ens ha dit...? Ara li vaig a parlar d'un pla, el pla Pase. És una passada este pla, eh! per a integrar els xiquets immigrants. Està molt bé. Jo crec que això està molt bé. Però, mire vosté, com m'han comentat abans, però jo ho vull reiterar, en este país tenim per damunt del 8% d'immigrants. Les comunitats autònomes que tenen estos immigrants tenen este pla, la majoria d'aquestos amb una unitat en cada centre. Per exemple, Catalunya, més de 900 centres. Nosaltres en tenim 28, en fase experimental. Molts d'ells encara no han començat perquè no saben què fer en els centres -dit siga de passada-. Per a quan esperen concretar-ho? Quan els xiquets ja hagen crescut? A nosaltres ens sembla una propaganda, per desgràcia. I fa molta falta integrar, perquè no es pot donar classe amb un xiquet xinés i un altre que ve de Romania, perquè, entre altres coses, no coneixen la nostra llengua. És un desert l'educació infantil pública, és un desert. Les taxes valencianes estan molt per sota de la mitjana estatal.

I mire, en el tema del valencià, està molt bé allò dels diaris en valencià, eh?, molt bé en internet. Però sap què passa? Se'n recorda vosté d'aquell programa...? Se'n recorda d'allò d'Ares, aquella declaració d'Ares tan bonica? Què bonica era!

Se'n recorden, vostés del Partit Socialista, que fa quatre anys, senyor Pla...? Senyor Pla! atenga'm un moment. Senyor Pla! (*Remors*) Se'n recorda vosté que fa quatre anys...? No, no, la declaració de l'estat de la comunitat li afecta a vosté, jo no vull parlar només amb ell. Jo crec que afecta a tots. No, no... (*Veus*) Se'n recorda vosté que fa quatre anys signaren un acord de promoció del valencià per al nomenament de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua? No han fet res, no han fet res. De passada els volia dir que seria bo que feren complir més els acords que signen, seria bo, perquè si no després la gent no ens ho creuren, eh!

Se'n recorda, senyor Camps, del seu conseller de Cultura entrant en l'Acadèmia com el cavall de Pavía a les Corts Espanyoles? Creuen vostés que això ajuda a dignificar el valencià, a potenciar el seu ús?

Mire vosté, no es compleix la Llei d'ús i ensenyament del valencià, després de molts anys, encara ni els centres públics. Els xiquets quan passen de Primària a Secundària molts d'ells han de deixar el seu ensenyament en valencià perquè no tenen línies. Si no, mire vosté, les línies de Primària de sisé i les línies de primer d'ESO. Comprove-ho, comprove-ho, i veurà com la disminució... Quan passem de primer cicle d'ESO, quan passem a Batxillerat, desapareix el valencià. Quan passem a Formació Professional desapareix. Quan passem a la privada o a la concertada, desapareix absolutament el valencià.

No estan fent els deures. L'únic que fan és moure aldrull. A vostés el valencià els interessa per a ser brasilers en lloc de portuguesos, que per cert és el mateix, eh?, és exactament el mateix. Però bé, si a algú li fa il·lusió! Però no miren darrere el que diu el Consell d'Europa sobre l'incompliment de vostés sobre aquest tema.

Em sembla que vostés palesen molt clarament la seua concepció del valencià. El valencià només serveix per a usos simbòlics, lúdics o de confrontació amb altres comunitats. Per a què anem a gastar tants diners tan mal que anem, no?

I bé, en serveis socials jo crec que ahí hi ha una cosa molt clara. A mi m'agradaria parlar de llibres oficials, del Llibre blanc de la dependència... quan vosté ha parlat de molts projectes i molts plans. Mire, som els últims de tota Espanya en el servei d'ajuda a domicili. L'1,67% de la població, quan la resta d'Espanya és el 3,14%. Tenim l'índex de cobertura de centres de dia quasi la meitat de l'estatal. I mire, són dades oficials. Tenim, de vivendes tutelades,

tenim deu vegades menys que tota Espanya. En places de geriàtrics, que s'ha de reconèixer que s'ha avançat en privades, continuem estant el 30% per sota de la mitjana estatal.

I ara per acabar-ho ens van a fer una Ciegsa bis. Pobres de nosaltres i pobres de les persones majors! Si tenen pocs recursos, ara la meitat dels recursos serviran per als negocis de les empreses que es dediquen al tema.

En el tema dels malalts mentals, jo vull reiterar que hi ha un descontrol absolut per la manca d'inspectors que la mateixa llei seua, eh?, planteja. 18 inspectors, en estos moments hi ha 8.

En dones maltractades –que vosté ha parlat este matí–, mire, jo li vull recordar que per desgràcia la nostra comunitat és la comunitat on més dones han estat assassinades pels seus companys fins el 15 de setembre. Som la comunitat amb més dones assassinades. Sap vosté que estan sobrecarregats tots els serveis judicials? Sap vosté com ha acabat eixa educació dels maltractadors? No veu vosté que això s'ha de canviar?

Nosaltres volem saludar, volem saludar els esforços en transport públic. Em sembla positiu. Em sembla positiu que es donen passos per augmentar el metro, el tramvia a València, a Alacant. Ens agradaria que correuera un poquet més, que es fera més esforç. Pensem que s'ha de prioritzar açò front al tema de carreteres. Pensem que el públic és més important, i ho serà dintre de més anys.

Però mire, voldríem aprofitar també per a parlar de seguretat, un poquet. Picanya, per desgràcia, és un element que està ahí. I en un moment en el qual la majoria de xiquets tenen mòbil, molts taxistes tenen GPS, ens estranya que no hi haja un mecanisme de connexió, uns mecanismes de seguretat millors. Això no pot ser. Tenim uns mecanismes de seguretat... i li presentarem una moció en este sentit perquè pensem que s'ha d'avançar.

No estem bé en seguretat, en protecció. Incendis en centres geriàtrics, que els treballadors no saben què fer. Problemes en els trens. Problemes de descontrol en protecció civil. Nosaltres pensem que este tema, ens açò ens agradaria ser un país civilitzat i desenvolupat, no un país subdesenvolupat ni els Estats Units davant del Katrina. Ens agradaria ser un país un poquet més civilitzat i més avançat.

I bé, en el tema de la indústria, mire vosté, nosaltres diem que per molts projectes i plans que ens diguen, hi ha coses que són molt clares, la indústria valenciana perd empreses, perd índex de producció industrial, perd exportacions. La indústria valenciana està en una pèssima situació. No es fa res per energies alternatives que no siga l'energia eòlica des dels grans elements.

En agricultura, és cert que des que vostés governen han desaparegut la meitat dels agricultors, és cert que és imprescindible fer un pla jove perquè els pocs que queden tinguen algun tipus d'oportunitat, treballar en agricultura ecològica, agricultura de qualitat. No es fa res.

I en el tema de l'atur, com a conseqüència d'açò, nosaltres volem reiterar que saludem la signatura del Pavace, però li manifestem que estarem vigilants perquè el govern complisca els compromisos signats. Però la situació no és bona, eh!

Per cert, hi ha una cosa que li volem reconèixer. Vosté, ho he estat seguint, almenys ha tingut la dignitat en este cas de no utilitzar una frase que utilitzaven molt "la sociedad del pleno empleo". Ho ha utilitzat un moment d'una forma col·lateral, fa bé, perquè es que parlar, quan està augmentat l'atur, parlar de societat de plena ocupació, com parlaven a bombo i plateret fa dos o tres anys seria un sarcasme.

El que és cert és que en estos moments l'atur, no des del Partit Socialista, des del segle passat, des dels últims anys, des que vosté governa, l'atur està augmentant. Almenys això diuen les dades de l'Inem. Sí senyor, sí senyor. El País Valencià és la comunitat autònoma on més puja l'atur l'any 2004, segons l'Inem. El 5,5 puja al País Valencià, mentre a Espanya baixa el 2,4. Jo sé que vosté em parlarà que ha fet molts llocs de treball. Però, mire vosté, a mi m'interessa una cosa que és tan clara com esta, que ha pujat l'atur amb les dades de l'Inem. Les dades de l'últim mes de l'Inem, una altra vegada, assenyalen exactament el mateix. I mire, temporalitat, el 37%; sinistralitat laboral, no s'està fent el que està fins i tot legislat. S'estan retardant moltíssim.

Bé, i en I+D ens ha contat un pel·lícula, veritat? Ens ha arribat a dir que havia dedicat, senyor Camps, l'1,2% a investigació més desenvolupament. Mire vosté, les dades últimes parlen del 0,87%, oficials, eh?, 0,23% per sota de la mitjana europea. Per suposat, estem molt per sota. Estic parlant d'I+D. Significa altres coses. Igual sí que ens posarem d'acord, però ahí sens dubte no.

Hi ha una altra imatge. Jo recorde quan li plantejava els problemes de la investigació, vosté em parlava del nou centre d'investigació de sanitat, m'ho donava per fet a l'abril i es va caure a l'agost. Se'n recorda? És un símbol també, és un símbol.

Mire, i avui ha baixat, avui hem tingut la notícia que el seu govern ha baixat com altres vegades, com altres trimestres ha passat ja, el seu nivell d'endeutament, ha baixat un poquet. Jo no sé si açò és conjuntural. De vegades diuen que és conjuntural. Si és conjuntural o no és conjuntural ho veurem dintre d'una temporada, quan veiem la resta de trimestres. Però de moment, de moment, senyor Camps, estem a l'11,2%, quan la mitjana estatal és el 6,2. Ha baixat més a nivell estatal...

El senyor president:

Vaya terminando cuando pueda, por favor.

El senyor Ribó i Canut:

Ha baixat més a nivell estatal que a nivell de comunitat autònoma. Tenim el màxim deute respecte a pressupost autonòmic, el 88,5%, quan la mitjana estatal és menys de la meitat, el 40%.

Senzillament, després de veure tot açò, en què es gasten els diners? En inversions no. Perquè en agost com feia... com feia eixe senyor, que preferisc no nomenar, doncs trauen el decret, ja fa uns quants anys que el trauen, quan estem de vacances agafen... eh?, i encara que ho hagen fet abans, canvien d'inversions a despeses de funcionament, etcètera. En què es gasten els diners?

Mire, jo vull acabar amb un crit a l'esperança. Jo crec que este país té solució, té esperança. Este país ha demostrat que pot tenir uns altres governants, que vostés són uns mals governants i que necessita que se'n vagen el més prompte possible.

Des d'Esquerra Unida-Els Verds: l'Entesa anem a treballar per a construir una alternativa progressista i sostenible per este país, com s'ha fet a Astúries, com ho han fet a Catalunya, com ho ha el BNG a Galícia o com en altra legislatura es va fer a Balears. És possible i, per damunt de tot, és necessari, i anem a treballar en esta direcció. Però això no significa només canviar de govern, vol dir també canviar de polítiques. Significa donar prioritat als serveis públics, vol dir apostar per la sostenibilitat, equival a una aposta per la formació, l'I+D i la indústria abans que la construcció a lo

loco i els camps de golf. És un compromís pel valencià i per la nostra cultura.

Un govern distint significa polítiques distintes, prioritats diferents, vol dir redreçar este país. Per açò estem preocupats amb moltes de les seues polítiques, senyor Pla, ens preocupen els seus pactes, que miren més a la dreta que cap a on han de mirar. Ens preocupa la seua poca tenacitat per fer complir els aspectes positius dels pactes. Ens preocupa el poc que els preocupa el territori en alguns municipis com Alacant, Elda, Cabanes, amb la incineració damunt de l'acord de residus. Ens preocupa la seua feblesa davant del Partit Popular en el tema de l'Estatut. Vostés veuran.

Per a Esquerra Unida-L'Entesa l'important no és qui governe, el més important és com es governa i, sobretot, per a qui es governa. Vostés veuran, però respectuosament i amablement els volem avui avisar, ací, amb llum i taquígrafs.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor Ribó.

Tiene la palabra el molt honorable senyor president del Govern.

El senyor president del Consell:

Gràcies, president.

Senyories.

És curiós que Esquerra Unida..., ho dic perquè és una qüestió per a no deixar-la passar de qualsevol manera, perquè moltes vegades es parla de valencianisme, es parla de la defensa de les nostres institucions, es parla del nostre parlament, es parla del nostre poble, i, és curiós, qui utilitza moltes expressions intentant parlar d'un sentiment quasi nacionalista siga respecte de la reforma de l'Estatut, que ha obtingut la majoria aclaparadora dels representants polítics de la Comunitat Valenciana, crega que en el parlament d'Espanya s'ha de variar la voluntat dels representants polítics dels valencians.

Jo crec, senyor Ribó, que esta és possiblement la reflexió política que més clarament demostra que el seu projecte polític no hi és, no existix, és no res. Com és possible que un polític que parla de valencianisme, que un polític que parla de nacionalisme, que un polític que parla de les nostres institucions d'autogovern no crega democràtica la majoria dels representants polítics en este parlament per a plantejar la reforma del nostre Estatut.

I que es reclame d'eixe parlament, que pareix no és el seu parlament, perquè és un congrés d'un estat que per a ell no existix, d'una nació que no existix, que modifique la reforma plantejada pels polítics en la Comunitat Valenciana.

A partir d'este moment, exactament, senyor Ribó, de què hem de parlar?, on està el valencianisme?, on està el seu nacionalisme?, on estan les seues arrels, la seua defensa dels nostre interessos?, on està el principi polític respecte el suport per a la seua reflexió en relació a la realitat política de la nostra comunitat? Senyor Ribó, de què estem parlant? (*Veus*) Que Madrid canvie el que ací, a València, no ha pogut ser, que el parlament d'Espanya, que el parlament d'Espanya canvie el que el parlament autonòmic ha fet de manera diferent.

Senyor Ribó, estic molt preocupat, perquè esta no és una qüestió qualsevol. Senyor Ribó, vosté no creu en el parlament valencià, vosté no creu en la democràcia valenciana, vosté no creu en les nostres institucions d'autogovern, vosté no creu en la representació política del poble valencià, vosté

no creu en la Comunitat Valenciana. (*Aplaudiments i remors*)

De tot el que ha parlat vosté hui, esta vesprada, possiblement esta siga la qüestió més important, és la reflexió més profunda, és la que indica un camí polític impossible, és la millor manera de demostrar que vosté no defén els interessos dels valencians.

Estic preocupat, sincerament. Com a president de la Generalitat, com a valencià, com a representant democràtic de votants valencians per a este parlament, estic preocupat. Vosté hui ha donat tota una classe de teoria política respecte del que significa Esquerra Unida a la Comunitat Valenciana. A partir d'ací, ho tenim molt complicat, senyor Ribó.

Hui és el debat de l'estat de la Comunitat Valenciana, hui estem parlant de les polítiques en la Comunitat Valenciana, hui estem parlant del Govern de la Generalitat Valenciana, en el parlament valencià en què vosté no creu. Llavors, exactament, senyor Ribó, a qui representa vosté?, exactament, senyor Ribó, quin és el seu plantejament per a la Comunitat Valenciana? Si vosté està públicament dient que els acords polítics del parlament valencià no tenen consistència democràtica, exactament, senyor Ribó, de què estem parlant vosté i jo esta vesprada?

És molt complicat, senyor Ribó, perquè la resta de les coses són coses que diuen vostés sempre, ací, al parlament valencià, en un ajuntament o en qualsevol altre lloc, és la veritat, és pràcticament una guia de discurs per a dirigents d'Esquerra Unida. Això ho he escoltat jo a l'Ajuntament de València, quan era regidor, i també al Congrés dels Diputats, quan era vicepresident del Congrés. És el mateix, perquè la línia política de defensa dels seus interessos i plantejaments polítics no varia, no varia, senyor Ribó, en cap lloc. Això sí que és coherència. No varia, té igual, és un discurs que val per a la Comunitat Valenciana, per a Espanya o per a l'ajuntament més xicotet de la Comunitat Valenciana.

Ara, el que sí esta vesprada sí que ha variat, perquè no se n'ha adonat i ha parlat el seu cor, eixe cor que no creu en este parlament, és dir-li al Partit Socialista que varie en Madrid el que els valencians políticament hem decidit en este parlament.

Senyor Ribó, això és molt greu, això és un frau polític de primera magnitud. Vosté, com a portaveu d'un grup polític ací, a les Corts Valencianes, ha fet possiblement el major frau que es puga fer a les nostres institucions d'autogovern. Vosté ha dit que no sé quin currículum per a arribar a ser president de la Generalitat. Clar, ara ho entenc: el meu currículum, senyor Ribó, són els vots dels valencians, (*el senyor president colpeja amb la maceta*), és a dir, la democràcia, és a dir, l'autonomia. Comprén? Democràcia, autonomia, Comunitat Valenciana, entén vosté exactament quin és l'abast d'estos termes? Jo crec que no, senyor Ribó, jo crec que no.

En fi, tenim un greu problema, senyor Ribó, està vosté en un parlament en el qual no creu i parla per una comunitat en la qual no creu. Mai en vint-i-cinc anys d'autonomia havia escoltat una cosa d'estes característiques, mai, mai... Mai havia escoltat un discurs tan clarament en contra de la democràcia valenciana i en contra dels interessos polítics dels valencians, mai havia escoltat un menyspreu tan gran a la realitat política que conformem els valencians.

En qualsevol cas, dir-li, com també ha fet un esforç respecte d'algunes qüestions, que la Generalitat Valenciana, el Govern Valencià, està fent un gran esforç en inversió en educació, el més gran que mai s'ha fet, que s'està fent també una inversió molt important en sanitat pública, perquè creem de veritat en la sanitat pública, el més important que

mai s'haja fet; que no són veritat les dades d'atur que vosté ha dit abans, no és veritat, ho sent moltíssim. L'últim any més ocupació i menys atur, treballa més gent a la Comunitat Valenciana que mai en la vida, mai en la vida havia treballat tantíssima gent com està treballant en estos moments, més de dos milions de persones treballen a la Comunitat Valenciana.

I, a més, eines fonamentals de futur són clarament apostes del Govern Valencià com és la innovació, és la ciència, és el desenrotllament, és la internacionalització, són les infraestructures i, en definitiva, és fer més competitiu l'espai territorial, socioeconòmic de la Comunitat Valenciana.

Per tant, senyor Ribó, no a soles la seua fotografia és de color sépia, no del XX, del XIX, sinó que a més no és realitat el que vosté ha dit, no és realitat, les dades no es corresponen amb la realitat política, social i econòmica de la Comunitat Valenciana, no és realitat.

Però allò més greu d'esta vesprada ací és eixa manera d'entendre la política autonòmica dels valencians. Mire, senyor Ribó, no vaig mamprendre la reforma de l'Estatut com una qüestió a soles per a un grup determinat. Vaig parlar des del primer moment amb el líder dels socialistes valencians, i des del primer moment també vaig dir que eixa reforma hauria de ser una proposta de les Corts Valencianes, hauria de ser una proposició de llei signada pels grups parlamentaris, perquè és fonamental que tingam clar mosatros que les propostes que tenen a vore amb l'autonomia són de tots, independentment del partit polític, de la ideologia o de les condicions socials o el que siga, és de tots, és de tots els valencians, dels valencians de hui, dels valencians d'ahir i dels valencians de demà. Dels valencians que han naixcut ací, com jo, i dels valencians que tenen ara carta de naturalesa ciutadana perquè han vingut ací a treballar en qualsevol sector o a viure ací, a la Comunitat Valenciana. Per als valencians que hem naixcut ací i per als valencians que no han nascut ací.

Esta és la gran comunitat, senyor Ribó, i vosté ho sap, una comunitat hospitalària, una comunitat gran, una comunitat acollidora, una comunitat que creu en totes les persones que vénen de fora a parlar d'esta comunitat i a lluitar per la Comunitat Valenciana.

Jo crec que ninguna de les persones que han vingut de fora a treballar i a viure en la Comunitat Valenciana poden dir que esta comunitat no ha segut una comunitat acollidora, una comunitat hospitalària, tots els que han vingut de fora, tots els que han naixcut ací. I així ha de ser i ha de continuar, una reforma de tots, un projecte polític de tots i, en definitiva, una aposta de futur per a tots.

He donat al llarg d'este matí, en el meu discurs, crec que al voltant de 90, 95, 85 propostes, estan ací totes... 81 propostes. Vosté no s'ha referit a cap d'elles, excepció feta d'Aulas Pase, d'integració de persones que vénen de fora de la nostra comunitat, i també respecte del valencià i la proposta de fer que els periòdics que s'editen a la Comunitat Valenciana tinguen la seua traducció al valencià.

En qualsevol cas, senyor Ribó, crec que este matí he fet jo almenys un esforç, un esforç per fer propostes de futur, un esforç per fer una balanç del passat immediat i del que jo vull per al futur de la Comunitat Valenciana. Almenys, encara que fóra per l'esforç que es fa per part de les persones que venim ací per a parlar de la Comunitat Valenciana, hauria segut interessant la seua posició política al respecte d'estes qüestions.

Seran millor o seran pitjor per a vosté, però en qualsevol cas són propostes de futur per a la nostra comunitat, per a

les valencianes i per als valencians, i no he escoltat absolutament res al respecte... Fulles grogues, fulles del passat, fulles que no encaixen en una comunitat del segle XXI. I el pitjor de tot, fulles que, em dóna la sensació, no creuen en la Comunitat Valenciana.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Muchas gracias, señor presidente.

Para el turno de réplica, tiene la palabra don Joan Ribó.

El senyor Ribó i Canut:

Senyor Camps, em permetrà, abans d'entrar en la rèplica, fer un comentari que m'he deixat abans i que no voldria deixar-m'ho, i és parlar un poc més del tema dels residus, perquè este matí m'ha al·ludit amb la mirada directament en el compromís dels residus.

Nosaltres estiguérem pensant signar este compromís, però, mire, quan ens plantejàrem açò ens vam trobar, per una banda, que havíem tingut molts problemes amb la Llei de residus i, per una altra, una molt greu, que va aparèixer un fantasma que anava convertint-se en realitat a la Vall d'Alba: la incineració.

Nosaltres no signarem cap acord amb cap govern que es plantege la incineració com la solució final dels residus. Açò ho vaig dir jo en l'any 2000 ací, quan debatíem la Llei de residus, i ho volem reiterar perquè li quede clar a tothom. Em sembla una solució insostenible, com diu qualsevol plantejament seriós del tema dels residus, i, a més, està fora de qualsevol pla de residus actual.

Un comentari respecte a la seua intervenció. No m'ha comentat res del cas Fabra. Mire vosté, si no em diu res és que, reitere, nosaltres continuem pensant que el cas Fabra és la punta de l'iceberg d'alguna cosa més important. No és explicable la seua actitud en el cas Fabra si no hi ha temes més importants. No té altra justificació.

I anem al seu tema fonamental. Home!, mire vosté, aquesta argumentació jo l'he sentida als independentistes catalans: no es pot tocar res a Madrid del que s'acorda en el Parlament de Catalunya. I vosté ha vingut ací a dir el mateix. Doncs, mire, jo no sóc independentista, sóc molt coherent, no som independentistes, nosaltres som partidaris d'un model federal. I, per tant, nosaltres respectem el que diu. És que si no es pot tocar res, per a què es posen a discutir a Madrid, la comissió constitucional? Per a què hi ha una sèrie de mecanismes? Per què? Si no es pot tocar res, com ha plantejat vosté, per què s'estan plantejant açò? Vosté no creu que s'està plantejant el tema perquè li interessa, perquè és un Estatut que a vosté li afavoreix, que afavoreix la dreta, s'està plantejant aquest tema amb uns plantejaments que no són constitucionals? Vosté no sap que és perfectament legítim en estos moments que qualsevol grup es plantege a Madrid esmenar determinades coses que són burrades antidemocràtiques o científiques? M'he referit a estes dues però podríem parlar d'incorporar elements que n'hi ha respecte al tema municipal. És una qüestió perfecta lògica, havíem quedat que esta comunitat estava integrada en un estat, en un nació espanyola, siga quin siga el concepte de nacionalitat, de nació o el que siga. O és que no estem d'acord amb açò?

Per tant, és perfectament legítim –i li ho reitere–, senyor Pla, que hi ha vots suficients en el parlament de Madrid per a canviar determinats aspectes per a fer aquest Estatut mínimament presentable per a les forces d'esquerra i per al valencianisme, i que depén de vostés. Jo comprenc que

s' enfade! És el seu Estatut! El problema és que és el seu, no és l'Estatut de l'esquerra ni és l'Estatut dels valencianistes. Este és el terrible problema. Però, vostés hauran de fer una opció, hauran de saber a quins senyors serveixen, hauran de fer una opció i s'hauran de plantejar que hi ha determinades coses que val la pena canviar-les. Entre altres coses, la dreta valenciana, quan n'hi havia una altra correlació de forces i ací guanyà l'esquerra, no va tindre cap problema en canviar l'Estatut a Madrid. Ho hem comentat moltes vegades i no li he sentit a vosté protestar que van canviar *País Valencià* per *Comunidad Valenciana*. O és que va a protestar ara amb la mateixa argumentació que m'està fent a mi? Va a protestar del que es va fer a Madrid?, perquè hauria de protestar en igualtat de condicions, senyor Camps.

Vosté no està fent una defensa d'este parlament, vosté està fent una defensa dels seus interessos com a partit, perquè ha obtingut un rèdit en este Estatut com a partit, i el que està defensant són uns interessos de partit, i no li importa res a la dreta valenciana canviar-ho a Madrid. És que tenim una experiència! Què passa? Abans es podia canviar i ara és intocable, com diuen els independentistes? Nosaltres no som independentistes, que ho tinga clar. Nosaltres volem un País Valencià integrat a Espanya, que ho tinga clar. Per tant, l'Estatut d'Autonomia, que forma part del bloc constitucional, s'ha de decidir també a Madrid. I si s'ha de decidir i s'ha de votar és canviable, és canviable. I dir el contrari és un plantejament absolutament interessat i és un plantejament absolutament fora de les línies del seu partit. Diuen açò perquè els interessa, res més.

Mire vosté, jo m'alegre de tenir una guia, m'alegre de tenir una guia i que siga una guia raonable. I pense que aquesta guia l'hem seguida i l'anem a continuar seguint. Anem a continuar denunciant tots els casos de corrupció, anem a continuar denunciant, senyor Camps, com s'utilitzen les privatitzacions en benefici d'un entorn industrial, d'un entorn empresarial molt pròxim a vostés, molt vinculat moltes vegades al seu propi partit, com li he dit abans en les ressonàncies magnètiques. Ho anem a continuar fent, clar que sí, li agrade o no li agrade. Sincerament, ens dóna prou el mateix, no és una qüestió que ens preocupe massa. Són els nostres plantejaments i ho anem a fer.

Anem a continuar denunciant, senyor Camps, que vostés no estan fent res seriós pel valencià. Molt bonic això d'Internet, molt bonic això d'Internet, però, per favor, allò que signàrem fa quatre anys per què no ho compleixen? La Llei d'ús i ensenyament del valencià per què no la compleixen? Els acords que vostés van dir en la declaració d'Ares per què no els fan? Ens troben amb esta bonica declaració, que està molt bé, precisament per intentar amagar tots els seus incompliments sistemàtics respecte al tema del valencià.

I, li reitere, el serveis públics valencians, segons dades objectives, són els pitjors o almenys dels pitjors de tota Espanya, per moltes operacions de cosmètica que faça: la sanitat, l'ensenyament, l'atenció a les persones majors, als malalts mentals. I les dades són molt clares, i no pot contraposar a les dades oficials.

I mire, vosté ha parlat d'un altre tema, el tema de l'atur. Jo li vull tornar a dir, i li vaig a repetir, amb les dades de l'últim mes de l'Inem: l'augment de la desocupació inter-anual va ser del 3,4 al País Valencià mentre disminuïa l'1,5 a tot Espanya, és a dir, al nostre país va augmentar l'atur mentre a Espanya disminuïa. I açò és totalment cert, totalment cert. La única cosa que ha de fer és anar a la pàgina web de l'Inem i mirar-ho, si es vol molestar, la única cosa que ha de fer, són dades oficials. Que vosté em porte unes altres, que vosté em parle que ha tingut molt creixement de

llocs de treball, molt bé, però el que és cert és que l'atur en este país creix més que la mitjana a nivell estatal.

I nosaltres pensem que seria hora que d'una vegada per totes es posara terme als elements, ja que parlen del món de treball, als elements de temporalitat, temporalitat escandalosa en llocs on vostés poden influir, poden decidir, com és el tema de la sanitat, com és el tema de l'ensenyament. Ens agradaria que d'una vegada per totes posaren els recursos necessaris perquè n'hi hagueren inspeccions de treball, i també de serveis socials, perquè disminuïra la precarietat laboral.

Ens agradaria que aquests elements que són fonamentals per a un país que tinga alguna cosa més que fotos boniques, que fotos que puguen resultar molt agradables, tinguen elements de cohesió social i elements d'avanç d'una societat de benestar. El que passa és que estem convençuts que vosté no és capaç de fer-ho. Vosté de l'única cosa que és capaç és de dedicar-se a grans operacions d'imatge, d'endeutar-se fins a límits intolerables i, per açò, pensem que és imprescindible que comence a fer les maletes, senyor Camps, que el 2007 està molt prop.

Gràcies.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Ribó.
Tiene la palabra el señor presidente.

El senyor president del Consell:

Gràcies, senyor president.

Senyor Ribó, mire, és que el conseller d'Educació em passa dades d'estes, i, clar, he d'ensenyar-li-les perquè és que, òbviament, em diu: "no, no, el que és més gran és el d'ara, i el que havia abans..., aules en valencià". Ací, a la millor, ja comprén del que estem parlant, línies de grup en valencià... És a dir, no és veritat, senyor Ribó, no és veritat. Hi ha més línies en valencià, hi ha més centres en valencià, hi ha més alumnes en valencià. Ja està! Tranquil·litat, senyor Ribó, tranquil·litat. És la realitat, és la veritat, és la veritat.

Señor Ribó, ha utilizado una expresión un tanto curiosa: las puntas de iceberg. ¿Nos podría contar las veces que se ha estrellado usted contra puntas de iceberg, señor Ribó? Porque, yo llevo muchos años escuchándole, hablando de puntas de iceberg, y lo único que he visto a lo largo de estos años es estrellarse usted contra puntas de iceberg. Tengo que hacer la relación, porque debe haber tantas puntas de iceberg como puntas hay en la realidad en el Atlántico Norte, estoy absolutamente convencido. Se ha estrellado usted una vez tras otra, es una cosa curiosa. Pero, bueno, allá usted, allá usted y lo de las maletas, porque aquí quien tiene preparadas las maletas es usted. Y lo sabemos todos. Y otra cosa le digo. Ya no es que usted tenga preparadas las maletas, es que a este paso todo el grupo, todo el grupo. Porque, se lo digo sinceramente, señor Ribó, le está hablando una comunidad que ya no es, han de variar el discurso. Se lo digo sinceramente y con todo el cariño del mundo, porque me caen muy bien. Tienen que cambiar el discurso.

Fíjense ustedes si son incoherentes: "Soy antitrasvases, soy antitrasvases. Ahora, si el trasvase a Vinalopó es desde el Azud de la Marquesa, sí". Bueno, algo hemos adelantado, porque hasta ahora Izquierda Unida, Esquerra Unida, era antitrasvase, y con esto de la modificación parece ser que ese trasvase podría ser interesante, cosa bastante curiosa porque ha sido un cambio de actitud y, posiblemente, sea un primer paso hacia lo

que tenga que ser hablarle a esta comunidad que necesita trasvases y que necesita agua.

Y respecto de esta cuestión, de esos cuatro minutos intensos de los que hablé en su momento del agua, decirle que ¡qué reflexión tan tremenda y tan dura la que usted hace! Justifica el no trasvase del Júcar al Vinalopó porque usted y los suyos se han cargado el trasvase del Ebro. ¡Qué curioso! Me cargo el trasvase del Ebro y a partir de entonces digo que lo demás que estaba previsto tampoco se puede hacer. Eso es una barbaridad política de primera magnitud, señor Ribó. Eso se llama maldad, maldad política, maldad, señor Ribó. Y así tampoco se puede hacer ni proyecto de futuro ni compromiso para todos, compromiso para todos, señor Ribó, como es la reforma de este Estatuto, como es nuestro Estatuto y como es nuestra Constitución. La grandeza de la Constitución española, como la grandeza de nuestro Estatuto de Autonomía, como la grandeza de la reforma de nuestro Estatuto de Autonomía, es que no es ni de unos ni de otros, es de todos. Y usted está esta tarde reclamando constantemente que el Estatuto sea de unos contra otros, porque eso es lo que usted lleva en la cabecita, unos contra otros, no un proyecto de todos. Esta es la diferencia.

Por eso, por eso, señor Ribó, ya no le habla a la comunidad de hoy. Para usted la sociedad es unos contra otros, los proyectos son de unos contra otros, y los consensos son de unos para ir contra otros. Y, en cambio, nosotros pensamos en el proyecto que es de todos. Tanto es así, que también tendría que hacer —y eso es muy de ustedes— revisión, revisión de la historia reciente de España. La reforma del planteamiento de nuestro Estatuto no fue de unos contra otros, no, fue un acuerdo del Psoe y de UCD en su momento. Y las reformas posteriores de los estatutos siempre han llevado como mínimo el acuerdo del Psoe y el Partido Popular o del Partido Popular y el Psoe, de todos juntos, de todos juntos, no de unos contra otros, y menos cuando hablamos de cuestiones tan esenciales como es nuestra Constitución o es nuestro Estatuto de Autonomía.

Estamos, señor Ribó, en la época de todos, del consenso de todos, del proyecto en el que cabemos todos, no el de unos contra otros, señor Ribó. Eso es de otra época, lo que pasa es que a usted le sale de vez en cuando porque lo tiene en la cabecita, y aquí intenta transmitirnos que hay que hacer políticas de unos contra otros, y la política es de todos a favor de todos.

Por cierto, igual de solitario que se quedó usted aquí se quedaron sus compañeros en el Congreso de los Diputados de España, exactamente igual de solos, posiblemente porque ellos también piensan en esa España de unos contra otros. Y España es de todos para todos, igual que la Comunidad Valenciana es de todos para todos, señor Ribó, y así seguiremos trabajando desde el Gobierno de la Generalitat, a favor de todos, de este inmenso proyecto que va creciendo y que, por cierto, otra cuestión, otro ejercicio matemático que podría hacer usted, y usted sí que es de ciencias, y es la transferencia económica que deduce luego usted respecto del dinero que destinamos en relación a otras comunidades autónomas a servicios básicos como la sanidad y la educación. Comprenderá que a una misma transferencia del estado, cuando hablamos de 600.000 personas más la división no sale igual, el ratio del que usted habla, que es una división, no sale igual.

Por eso reclamamos, y me gustaría que usted lo hiciera con nosotros, el dinero que nos corresponde por el aumento de la población en nuestra comunidad, para que esa ratio, esa división, salga favorable al menos hacia lo que yo entiendo tiene que ser como mínimo en la Comunidad

Valenciana, que es tender hacia la media nacional. Si usted no está de acuerdo con la ratio, también le brindo la oportunidad de trabajar junto a nosotros para que esa ratio en relación a la población, en relación a la transferencia económica, para financiar servicios como la educación o la sanidad, tengan la transferencia económica por población que nos corresponde.

Y respecto a los residuos sólidos, señor Ribó, creo que es un gran acuerdo de todos para todos, ¡de todos para todos! Es de esas decisiones que, en principio, pueden parecer no muy importantes, pero son muy importantes. Afectan al día a día de los valencianos, al día a día de nuestros pueblos y de nuestras ciudades. A lo mejor para usted esto no es muy importante, porque se trata de cuestiones que no tienen esta entidad política de las que ustedes hablan normalmente, pero son cosas que afectan al día a día de nuestros conciudadanos, señor Ribó. Hay que pisar la calle, señor Ribó, hay que preocuparse de las cosas que preocupan a nuestros conciudadanos, señor Ribó.

Y ese acuerdo, y ese consenso, como tantos de los que hemos puesto en marcha durante estos últimos meses, es un acuerdo, es un consenso que está a favor de la gente, a favor de nuestros pueblos y de nuestras ciudades, a favor de una Comunidad Valenciana mucho mejor.

Si usted bajara a la calle y comprobase que ese acuerdo es muy importante, pero que muy importante, posiblemente usted también lo firmaría. No tiene excusa alguna para no firmarlo, so pena que para usted las cosas que afectan a los ciudadanos no sean importantes, y me da la sensación, señor Ribó, que a usted la gente le importa bien poco.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El señor president:

Muchas gracias, señor presidente.

Tiene la palabra el ilustrísimo señor síndico del Grupo Parlamentario Popular, don Serafín Castellano.

El señor Castellano Gómez:

Gràcies, senyor president.

Molt honorable president de la Generalitat.

Si algun debat ha de fer-se, senyories, pensant en els ciutadans i pensant en la societat, deu ser, sense cap de dubte, este. Perquè ací hem vingut a parlar, hem vingut a debatre sobre la radiografia de la situació de la Comunitat Valenciana, sobre quin és l'estat de la Comunitat Valenciana, i açò és el que ha fet el president de la Generalitat, ha demostrat amb xifres i amb dades contundents que la Comunitat Valenciana ha creixcut, que hem avançat i que hem progressat en tots els nivells.

Però encara més important, senyories, és que si governar és assumir nous reptes i requerix avançar i adequar-se al ritme que evoluciona la societat, el discurs del president de la Generalitat ha respost sobradament a eixa expectativa: noves idees, nous projectes i futur absolutament per a tots. En una paraula, senyories, no a soles s'ha demostrat en este debat que la Comunitat Valenciana va bé, sinó que encara va a anar millor de cara al futur. No a soles ha demostrat que ací, en estes files, n'hi ha optimisme, n'hi ha il·lusió i n'hi ha futur, i que en esta altra banda n'hi ha pessimisme, n'hi ha frustració i n'hi ha passat.

En este debat el Partit Popular renova el compromís amb els valencians i amb el seu futur com a únic projecte seriós i de criteri. 81 propostes ha fet ni més ni menys que per al

futur immediat dels valencians el president de la Generalitat, i a mi, senyories, no m'ha produït ninguna sorpresa que ningun dels dos portaveus de l'oposició, que, per cert, no estan ni l'un ni l'altre, hasquen dit ni tan sols una paraula al respecte, perquè com sempre, en els temes importants dels valencians, no tenen res a dir, sempre defugen la responsabilitat.

El discurs del Partit Popular ha segut un discurs d'una gran sensibilitat social. Miren vostés, d'atenció a les persones més necessitades de la nostra comunitat, i d'ahí una proposta important: la llei de renda mínima garantida de ciutadania. Mosatros som solidaris amb aquelles persones que més ho necessiten, eixa és la verdadera política social. Però ha segut també el discurs de la rebaixa dels impostos. Ha anunciat el president de la Generalitat la supressió de l'impost de les donacions entre pares i fills i fills i pares, cosa tremendament positiva per a l'economia familiar i per a totes les empreses familiars, que són majoritàries en la Comunitat Valenciana.

I açò destaca, perquè és precisament el contrari de la política econòmica del govern socialista, que l'única política econòmica que té és la pujada incontrolada i desmesurada dels impostos.

L'any passat, el president de la Generalitat anuncià la supressió de l'impost de successions, i s'està complint en temps i forma eixa rebaixa de l'impost de successions en tots els pressuposts anuals de la Generalitat. I ara ha anunciat la supressió de l'impost de donacions i se complirà també en temps i forma.

Però, sobretot, este també ha segut un discurs, el que ha fet el president, d'autoestima i de valencianisme. Mosatros volem seguir liderant les polítiques en Espanya, mosatros seguim liderant els grans projectes, i ahí està la Copa de l'Amèrica, ahí està el Palau de les Arts, que se va a inaugurar el proper mes d'octubre, o ahí està eixa candidatura als primers jocs europeus, que hui ha dit el president de la Generalitat i que va a dinamitzar el nostre projecte i va a donar una estímul a les nostres infraestructures esportives.

Però, a més, com sempre, és el Partit Popular el que està defenent les senyes d'identitat des de la sinceritat i des de la contundència més absoluta. Però diem que la Comunitat Valenciana és pròspera a tots els nivells i, miren vostés, a nivell econòmic, promesa electoral del Partit Popular, digué a principi de legislatura que anava a crear 146.000 llocs de treball; equador de la legislatura, més de 200.000 llocs de treball, eixa és la realitat de la nostra comunitat.

Més de 99.000 nous afiliats a la Seguretat Social en els últims mesos, més de 15.000 empreses creades al llarg de l'any 2004, quasi 50 empreses diàries, encara sort, senyories, que va mal la indústria, encara sort!, més de 15.000 empreses creades en l'any 2004. El nostre producte interior brut creix a una mitjana del 3,6% anual. Si parlem de turisme, senyories, quasi nou milions de turistes en este últim any, per primera vegada s'arriba al 13% del producte interior brut de la nostra comunitat en el turisme.

I ha parlat en el plànol econòmic, estem mirant que anem bé i que anem en la senda de garantir el futur. En el plànol social, en l'educació, bé, jo crec que ficar en funcionament 190 centres des del principi de la legislatura fins a la data, jo crec que és ambicions. Comparen-se amb altres comunitats autònomes i sabrem realment el gran esforç que s'està fent en la comunitat.

Però, a més, Programa Creaescola, 255 actuacions completades. Senyories, si des que governa el Partit Popular s'han creat quasi 15.000 noves places de plantilla del professorat, s'ha reduït la ràtio professor/alumne, que en el curs

2005/2006 estava en 21,8 i ara està en 14,3; o la ràtio alumne/unitat, que estava en el curs 2005/2006 en 32 i ara està en 23,7. Senyories, això és apostar per l'educació i la resta és demagògia, que a més no se pot creure ningú, perquè als pobles on s'estan creant i on construint i on s'estan ficant en funcionament els centres d'educació no fa falta que ningú els diga el que està fent el Govern, perquè ho veuen en el dia a dia en les seues instal·lacions educatives.

La sanitat, se critica sempre la sanitat. Doncs, una de les enquestes més famoses d'este estiu era que molta gent venia a la comunitat, perquè ací tenim una sanitat de qualitat, i ho dia el periòdic *El País*, perquè teníem una sanitat de qualitat. Tant és aixina que totes les enquestes diuen que el 93% dels pacients –el 93%– valoren de manera positiva l'assistència sanitària en la nostra comunitat.

Estem construint hui l'hospital més ambiciós, més gran i més ben dotat de la sanitat pública espanyola com és La Fe, i l'estem construint, senyors de l'oposició, sense ningun tipus de finançament de l'estat com sí que tenen altres hospitals en altres comunitat autònomes en les mateixes condicions. Eixa és la realitat de l'aposta per la política sanitària.

O l'aposta per la investigació: centre de referència nacional, amb centres d'investigació punters com el de biomedicina, o el d'oftalmologia, o el centre de salut pública, o el gran esforç que està fent també per a les malalties neurodegeneratives.

Senyories, això és aposta per la qualitat de vida i això és apostar per la sensibilitat social, i vosté d'això no volen saber res, vostés d'això no volen, efectivament, parlar. Tenim el millor parc tecnològic sanitari d'Espanya, 126 milions d'euros s'han invertit en estos últims anys.

I, senyor Ribó, fem més ressonàncies magnètiques que la resta de comunitat autònomes perquè tenim una sanitat pública de major qualitat i perquè tenim una atenció personalitzada al pacient a través d'un gran pla d'humanització que està en marxa.

Polítiques d'atenció a les persones: més creació –d'un 90% més– de places per salut mental; 22.000 noves places per a residències de la tercera edat; un pla valencià d'immigració amb més de 930 milions d'euros d'inversió; més de 100.000 vivendes al llarg de la legislatura, ja complides quasi en un 60% en el que portem en este equador de legislatura.

Però, miren vostés, en estos últims deu anys ha creixcut el pressupost per a polítiques socials un 90%, significant actualment el 78% de tot el pressupost de la Generalitat destinat a polítiques socials. I vostés vénen ací a parlar d'una foto del Govern o d'una foto de la consellera de Benestar Social. Doncs, mire vosté, la foto és la de la responsabilitat, la de la serietat i de les solucions, perquè este govern dóna la foto de la serietat, de la responsabilitat, de les solucions i de l'eficàcia. Eixa és la foto que representa en estos moments el Consell de la Generalitat.

Però parlem del pla polític. En el pla polític s'han fet ni més ni menys que 23 iniciatives legislatives, i n'hi han 10 en tramitació. I són iniciatives legislatives de gran calat, que parlen de les persones, que van a solucionar els temes a les persones, i de gran projecció ciutadana.

I què hem fet en este últim any? Senyories, el que hem fet ha segut defendre les senyes d'identitat. Defendre la nostra llengua, defendre el nostre territori, defendre la nostra cultura, sense complexos, sense hipoteques, (*el senyor president colpeja amb la maceta*) sense pagar peatges absolutament a ningú, i ho hem demostrat en la reforma de l'Estatut d'autonomia, i ho hem demostrat ací, en la Comunitat Valenciana, en Madrid, en Catalunya, en

Extremadura, en Andalusia i a on faja falta, perquè tenim el mateix discurs en tots els llocs.

I, senyories, des del Partit Popular no anem a consentir que ningú nos diga el que som els valencians ni el que tenim de ser de cara al futur. Som els valencians els que planifiquem el nostre futur democràticament en este parlament, en este Consell i en totes les propostes que se porten endavant.

Però hem defés també en este últim any, d'una manera important que jo vull destacar, les nostres necessitats hídriques, i ho anem a seguir fent: mentre la Comunitat Valenciana tinga set, el Partit Popular va a defensar les seues defenses a l'aigua, a una aigua de qualitat i suficient, li pese a qui li pese. I anem a seguir reivindicant els transvasament de l'Ebre i del Xúquer-Vinalopó, i anem a seguir reivindicant que no se baixe el cabal del transvasament del Tajo al Segura. I ja els anuncie que anem a presentar, el meu grup, una proposta de resolució perquè vostès puguen rectificar, perquè els entre el sentit comú en les seues polítiques, i puguen votar a favor d'eixa proposta de resolució.

Però, miren vostès, senyories, en política institucional jo crec que el Partit Popular ha consolidat i ha encunyat un nou estil de fer la política basat en l'acord, en el diàleg i en el consens. Mos hem apartat dels interessos partidistes que sols menegen altres partits, per a centrar-nos en els interessos dels valencians i per a governar per a tots, cosa que ha afavorit un clima d'estabilitat política, social i institucional envejable a la nostra comunitat, com diuen tots els acords que hem fet en estos últims dies.

Hem aplegat a acords tan importants com la reforma de l'Estatut a nivell polític, i que des de fora de la comunitat mos diuen que és referència per a altres territoris. Una reforma, a més, que ha arreplegat pràcticament més del 90% de l'acord del Congrés dels Diputats. I que resulta que ací, el mateix grup que se quedà a soles votant en contra de l'Estatut, s'ha quedat també en el Congrés dels Diputats a soles votant en contra de l'Estatut. Som referència a Espanya, per això defenem l'Estatut com a beneficis en entusiasme des de la il·lusió, i aixina anem a fer-ho fins que s'aprove definitivament en el Congrés dels Diputats.

Hem renovat el Pavace a nivell social. Jo crec que a ningú se li escapa que renovar, amb el que són els sindicats, amb el que és la patronal, amb el que és la societat civil, acords d'eixa envergadura per a la creació d'ocupació, per a anar combatent el que són els accidents laborals, per anar millorant el que és la nostra economia, és una cosa importantíssima.

Jo no vull reiterar –perquè ho ha dit el president– l'acord en residus sòlids, o l'acord d'estabilitat institucional firmat entre el president de la Generalitat i el secretari general del Partit Socialista per a la normalitat, per a la participació democràtica.

Senyories, jo crec que això són fets i no paraules. Això és realment pactar i dialogar, i no dir no sé quines coses de *talant* que després no signifiquen absolutament res. I si no arribem a més pactes, senyories, i ho dic molt clarament, des d'esta tribuna, és perquè el Partit Socialista no vol. No vol, o bé per interessos electorals o de partit, o bé perquè Esquerra Unida no li ho permet. Perquè sobre la taula, sobre la taula està la nostra oferta de diàleg en matèria urbanística. I ho ha dit el president de la Generalitat. La nostra oferta de diàleg en matèria urbanística i en matèria de l'audiovisual.

I els ho vaig a dir, senyories, als dos grups de l'oposició, perquè no tinguen excuses, perquè no tinguen cap tipus de dubte. Demà s'acaba el termini de presentació d'esmenes

per a la Llei urbanística. El dia 4 d'octubre s'acaba el termini per a la Llei de l'audiovisual. Mosatros estem disposats a fer una última pròrroga si n'hi ha realment voluntat de negociar. Però com sempre, vorem, vorem què és el que fan. I com sempre, vorem que no volen negociar el nostre territori, el nostre urbanisme, perquè s'ha quedat molt clar. No els interessa –i ja sabrem, perquè el temps mos ho dirà–, per què no els interessa negociar el tema de la Llei d'urbanisme.

Doncs bé, eixa és la nostra realitat, senyories. Però a més, per a saber com estem, sempre és bo fer una comparativa a nivell del que és la marxa de les altres comunitats autònomes o la mitjana nacional. I miren vostès, s'ha parlat molt de dades d'ocupació. Ací sols n'hi ha una realitat: que l'ocupació a la Comunitat Valenciana creix un 1,5% superior a la mitjana nacional. I eixa és la realitat i vostès ho pinten com vulguen. Més de dos milions de persones, s'ha dit fins la sacietat i en el dia de hui, estan treballant actualment a la Comunitat Valenciana.

En matèria d'educació, que els agrada molt als senyors de l'oposició. Miren vostès, ací s'invertix més de 178 euros per alumne més que la mitjana nacional, i més de 200 euros per alumne que la mitjana europea.

O mire vosté, el nostre producte interior brut creix tres dècimes per damunt de la mitjana nacional. Quan governaven altres en la nostra comunitat estàvem cinc punts per davall de la mitjana nacional en el nostre PIB. Som líders en transport sanitari, les ràtios són per a no entrar, perquè les dades són absolutament contundents.

O en les construccions de vivenda de protecció oficial. La vivenda, política social, mire vosté, 43.684 VPO reconegudes pel ministeri front a les 28.000 que està portant el ministeri endavant.

I parlen vostès també d'infraestructures i modernització del camp valencià i del regadiu. Jo crec que això... Sí, sí. Vaig a demostrar-los que això, ahí encara estem molt més millor. Mire vosté, la Comunitat Valenciana té el 50% de la seua superfície agrícola amb reg localitzat front al 8% de la mitjana espanyola. Crec que la diferència, 42% més, parla per si mateixa.

Però mire vosté, de tota la infraestructura de regadiu prevista, la conselleria té, o acabades o executades, el 78,8% de les obres, i el ministeri, el que li correspon a l'estat i al ministeri, el 28,3%. Jo crec que les dades parlen absolutament per si mateixes. I bé, i eixa és la realitat, i això és del que ha vingut a parlar el govern de la Generalitat i el Grup Parlamentari Popular que el sustenta.

Però vostès ací ni parlen d'això ni els interessa parlar d'això. Perquè vostès són una oposició que no exercix, que no té discurs, que no té alternativa. I que viu pendent de les seues hipoteques i dels seus interessos de partit, més que viure pendents de la situació de la Comunitat Valenciana. Ací venen, com sempre, com a discos ratllats, a dir el de sempre: a insultar, a desqualificar; però no aporten ninguna idea, no aporten ninguna proposta. Ni tan sols són capaços de comentar les propostes que ha fet el president de la Generalitat.

I senyors de l'oposició, i concretament al senyor Pla –li ho contarà el senyor Sarrià que està en el seu escó, perquè no està, però confie que li ho conte–, l'oposició deu ser alguna cosa més que un grupet de graciosets recorrents, que perden més temps i se preocupen més de com dir les coses que del que diuen. L'oposició és alguna cosa més que buscar titulars a qualsevol costa i no preocupar-se dels problemes dels ciutadans. I vostès se preocupen més d'arribar al poder a qualsevol preu, i no importa que pacten amb independentistes o amb radicals, la qüestió és que el Partit

Popular no governe. No es fique nerviós senyor Such, no es fique nerviós.

Vostés l'única cosa de què estan preocupats és de vore què els va a deparar l'any 2007, i si poden fer tripartits i coalicions estranyes que ja sabem el resultat que donen: un caos d'estabilitat política allà on està. Doncs molt bé. *(Aplaudiments)*

Hui, en este debat, s'ha evidenciat qui porta la iniciativa política a la Comunitat Valenciana que no és altre que el Consell de la Generalitat i el Partit Popular. Hui el president ha tornat a parlar de futur. Però des de la credibilitat. Han parlat del Pla d'infraestructures estratègiques, del programa ambicions dels ajuntaments, que a vostés els fa molta gràcia eixe programa, però els qui hem sigut alcaldes i alcaldes de pobles xicotets, sabem de la importància que té i sabem realment el significat de futur que té.

Ha parlat també del pla de carreteres. Ha parlat de noves polítiques socials, majors a casa, etcètera, etcètera. I bé, a l'oposició se li plena la boca de crítiques i acusacions buscant traslladar una imatge negativa de la Comunitat Valenciana. Senyories, vostés sols transmeten pessimisme. És l'única cosa que saben transmetre: pessimisme. Pareix que del seu discurs se desprenga que els agradaria que la Comunitat Valenciana vaja mal.

Però mire, fixe's vosté, no va mal. Si és que és tot el contrari. La realitat diu que la Comunitat Valenciana és una comunitat forta, dinàmica, emprenedora, amb una personalitat pròpia i que confia plenament en les seues potencialitats. Tot el món es mira a través de l'espill dels nostres grans projectes, que vostés de manera irresponsable es dediquen a boicotejar i a desprestigiar. Terra Mítica, la Ciutat de les Arts i de les Ciències, el Circuit Ricardo Tormo, Castelló Cultural. Ara anem a inaugurar el Palau de les Arts, li ho he dit abans, i tots mos miren amb enveja d'unes infraestructures que donen un perfil de modernitat, de prosperitat i de benestar per a tots. *(El senyor president colpeja amb la maceta)*

O miren també les nostres polítiques socials innovadores. El que vostés critiquen ací estan copiant-ho comunitats autònomes governades pel seu partit. Eixa és la seua incoherència. O mos miren també com a referents, com s'ha demostrat, de diàleg i de responsabilitat, com hem demostrat en la reforma de l'Estatut.

I vostés això se dediquen a desprestigiar-ho, com el seu partit ha fet des que ha aplegat al govern d'Espanya. Des que han aplegat al govern d'Espanya mos han negat l'aigua. Han paralitzat el Pla hidrològic nacional i el transvasament de l'Ebre. Ara volen ficar traves i paralitzar el transvasament del Xúquer-Vinalopó. Han ficat en tela de juí de manera irresponsable i perillosa un dels motors del nostre sector econòmic com és el turisme. Han criticat de manera clara i contundent el turisme de sol i platja, sabent que és un motor important de la nostra economia.

Però a més, és que són no sols autocomplaents, sinó també còmplices quan ataquen les nostres senyes d'identitat per part dels seus socis polítics.

Bé, doncs tot açò el que demostra és que l'absent senyor Pla i el seu partit han perdut una vegada més la seua oportunitat. La seua oportunitat d'haver aprofitat este debat de política general per a dir que tenien alternatives, per a dir que tenien idees, per a dir que estaven ahí per a treballar per esta comunitat.

Però bé, jo crec que s'ha demostrat que a l'única cosa que han vingut ací és a servir fidelment els postulats dels seus socis polítics i del govern central. En lloc de vindre a

fer oposició, ací han vingut el senyor Pla i el seu grup parlamentari no a parlar dels ciutadans, sinó a lloar i a fer-li la pilota al senyor Zapatero, no siga cosa que n'hi hagen sorpreses i no siguem candidats en l'any 2007, com està passant també al senyor Rubio en l'Ajuntament de València.

A això han vingut, i jo crec que és perdre no sols una gran oportunitat parlamentària, sinó que a més crec que també és deixar de costat tots els ciutadans que segueixen este debat parlamentari. Doncs bé, els ciutadans de la Comunitat Valenciana, davant este debat de política general se pregunten per què el govern socialista està negant l'aigua a la Comunitat Valenciana. Això és el que els interessa als ciutadans.

Per què insulta els nostres llauradors i els nostres ciutadans dient que som uns balafiadors d'aigua? Per què està paralitzat el projecte d'impacte mediambiental de l'AVE Castelló-València? Per què una infraestructura tan important com és l'aeroport de Castelló està tenint també traves per part del govern socialista? Per què el Partit Socialista de la Comunitat Valenciana no s'ha ficat del costat dels valencians per a reclamar el finançament sanitari que mereixem i que altres sí que tenen?

Miren vostés, els valencians... Atenguen i aprendran, atenguen. Els valencians rebrem 29,7, quan la mitjana espanyola està en un 35,8. Eixa és la realitat. Per què vostés són còmplices quan atempten contra les nostres senyes d'identitat? Eixe és el debat. I això és el que interessa també als ciutadans en un debat com el que hui estem tractant.

I vostés han vingut ací a muntar no sé quin circ de la transparència a què mos tenen acostumats. Bé, jo crec que s'han ficat ahí un grupet d'endevinadors, que estan mirant a vore com fan més sensacionalisme o com busquen més titulars de premsa. Miren vostés, amb claredat li ho dic, davant eixe tipus de temes, davant eixe tipus de temes, respecte el principi constitucional d'innocència, respecte les qüestions *sub iudice*, i després assumir amb responsabilitat les resolucions judicials. Això és el que fa un bon demòcrata, i la resta són ximplexes.

I ací, els vaig a dir més, l'únic partit que té condemnat i que té sentències fermes per corrupció en la política espanyola no és altre que el Partit Socialista. Aixina que a donar lliçons, a un altre lloc. *(Aplaudiments)* L'únic, el Partit Socialista. *(Remors)*

Miren vostés, si els ciutadans... *(Remors)* Jo sé...

El senyor president:

Por favor... por favor, templemos los ánimos. Estamos terminando. No nos agitemos.

El senyor Castellano Gómez:

Jo sé que quan els diuen la veritat els sap mal. Però han d'assumir-la, evidentment. *(Remors)*

Miren, els temps de la corrupció, de l'atur, de l'estancament de l'economia i de la confrontació formen part del passat. Del seu passat, senyors socialistes, no els busquen ara ací. Formen part del passat. *(Remors)*

I bé, i deia que este debat també dóna algunes altres conclusions. I que jo, si les seues senyories m'ho permeten...

El senyor president:

Señorías...

El senyor Castellano Gómez:

...si les seues senyories m'ho permeten...

El senyor president:

Señorías... (*Remors*) Señorías... por favor. Estamos terminando.

El senyor Castellano Gómez:

Si se tranquil·litzen les seues senyories... També ha deixat una altra conclusió este debat. I és la postura del Grup Parlamentari de Esquerra Unida. Una postura anticomunitat, anticomunitat. Jo crec que soles estan pensant, des de l'esquerra valenciana, de quina manera van a concórrer i què els va a portar l'any 2007. No pensen molt, això ho decidixen els ciutadans, ho han decidit estes últimes legislatures i van a seguir decidint el mateix: la serietat, la responsabilitat que està en el Partit Popular. No pensen tant.

Vostés només que estan en estos moments pensant de quina manera, de quina manera van a concórrer, i quines possibilitats tenen de seguir com a grup parlamentari (*Remors*) Doncs mire, si vostés pensen que ho van a aconseguir des del negativisme i de l'antivalencianisme, crec que ho van a tindre molt cru.

Senyories, no se pot vindre a esta tribuna a dir no a l'AVE, no als transvasaments, no a l'Estatut, no a les senyes d'identitat dels valencians. No se pot vindre a dir això ací a esta tribuna. Perquè evidentment això és el negativisme i això és l'antivalencianisme. I vosté inclús ha volgut criticar un acord que representa el 95% de la representació parlamentària com era l'Estatut d'Autonomia. S'han quedat, li ho repetisc, a soles, ací a les Corts Valencianes votant contra l'Estatut, i s'han quedat a soles, a soles, en les Corts Generals votant contra l'Estatut.

Per tant, miren vostés si estan carregats de raó. Miren vostés si estan carregats de raó. És a dir, negociar no se fa ficant condicions *sine qua non* o volent imposar. Vostés no poden dir que volen negociar quan, primera, abandonen la negociació, i segon, quan diuen: "jo per a negociar he de negociar el 5%, he d'imposar la unitat de la llengua, han de desaparèixer les diputacions provincials i fer l'àmbit comarcal, i a més s'ha de ficar un concert econòmic que ha de ser el del País Basc, i si no, jo no negocié". Doncs això és el que fan. No negociar, autoexcloure's i no voler consensuar i dialogar, que és el que es fa en política.

Mire vosté, i eixa és la realitat, eixa és la realitat. I per tant jo crec que s'ha demostrat també en el debat del Congrés dels Diputats, que eixa era la línia adequada i encertada, i per tant aixina s'ha d'acabar la negociació. Una negociació feta per a tots i que volem que estiguen tots. Però evidentment quan u no vol estar és molt difícil poder-lo sumar.

I miren vostés, volen reobrir el debat de les senyes d'identitat. Se demostrà i s'ha demostrat en tot el procés de l'Estatut d'Autonomia. I saben vostés solemnement el que li dic? Que això és una autèntica irresponsabilitat. Una irresponsabilitat. Els valencians estem cansats que es jugue amb els nostres sentiments com a poble. Estem cansats que la nostra llengua, el nostre territori, la nostra denominació siga una moneda de canvi en mans de no sé qui. Estem cansats.

I no volem reiterar altra vegada el que ja en l'etapa pre-autonòmica i el que ja en l'Estatut de l'any 1982 s'aprovà amb àmplia majoria, i hui s'ha tornat a presentar també amb

una àmplia majoria. I perquè no entrem en eixe tipus de debats com els agrada a vostés, miren vostés: identitat territorial, Comunitat Valenciana, província d'Alacant, Castelló i València, és tan senzill com això. Si mosatros no volem Països Catalans! Si mosatros no volem euroregions! Si mosatros soles volem el que està en la nostra identitat territorial de sempre!

Mire vosté, mosatros parlem de la denominació: Comunitat Valenciana. Si aixina ho hem votat entre la immensa majoria dels valencians! No tenim altra denominació per molt que s'empenyen, per molt que s'empenyen. I mosatros soles volem que se respecte la nostra llengua, que no és altra que el valencià, ací i a Sebastopol, senyor Ribó, ací i a Sebastopol. El valencià.

I no anem a cedir en eixes qüestions. I ho anem a defensar sense complexos, com li he dit abans. Ho anem a defensar sobretot des de l'orgull i des de la contundència que mos reporta la nostra història. I ho anem a fer amb eixa tranquil·litat. I jo volguera que vostés almenys foren respectuosos amb el sentiments del poble valencià, que és el mínim que se pot fer.

Per tant, senyories, diàleg, vertebració, valenciania, honestedat i futur. Això és el que fa i proposa hui el Consell de la Generalitat. Un projecte il·lusionant per a tots els valencians, basat en una forta economia i en una gran sensibilitat socials.

Senyories, jo crec que hui podem dir amb convicció i legítim orgull que s'ha consolidat l'etapa més prolongada de desenrotllament, prosperitat i creixement econòmic que la Comunitat Valenciana està vivint des de fa moltíssims anys, des que accedí el Partit Popular fa deu anys al govern de la Generalitat. Hem sabut encarrilar amb encert l'ímpetu d'una societat emprenedora i plena de possibilitats i que ha recuperat la confiança en si mateixa. Que ha recuperat, senyories, la seua autoestima, aprofitant de forma fructífera les enormes potencialitats que té la gent i que té la societat valenciana.

I ací estem sense poder debatre propostes, perquè la proposta d'alternativa de l'oposició brilla per la seua absència. Si no són capaços ni de comentar les 81 propostes que ha fet el president de la Generalitat! Ací estem en una oposició que està en baixa forma, que està desconcertada, que està sense nord i que s'ha demostrat que no té res a dir-los als valencians.

I parlen de pacte. He sentit que el senyor Pla deia que volia pactar sobre l'aigua. Mire vosté, s'ha de pactar sobre allò que no està pactat ja. Ja se féu un pacte de l'aigua, i més que un pacte de l'aigua, se votà en estes Corts i en altres institucions públiques sobre el pacte de l'aigua. I no obstant això, mosatros hem tingut sempre estesa la mà per a arribar a acords possibles.

Però, evidentment, evidentment, si vostés en el recent debat sobre el transvasament del Xúquer-Vinalopó, un acord en què no n'hi hagué ningun vot en contra, que se prengué per unanimitat, un acord que quan se féu la Comissió Especial per a la Sequera, ací, fa alguns anys, en les Corts Valencianes, el Partit Socialista era el primer que demanava els transvasaments, eren els primers que demanaven que el transvasament Xúquer-Vinalopó s'havia de fer... (*aplaudiments*), jels primers!, i ara, en vint-i-quatre hores vostés diuen que no fa falta eixe transvasament, hauran d'explicar-ho molt bé.

Perquè, senyors, és que la irresponsabilitat és molt gran, és molt gran la irresponsabilitat. Sis anys d'execució de les obres, més de 110 milions ja en infraestructures fetes en el transvasament Xúquer-Vinalopó, sense dir absolutament res, i ara resulta que s'ha de canviar un traçat, quan tot el

món sap que no se pot enganyar a ningú, perquè eixe és un transvasament, i aixina s'aprovà pel Consell Nacional d'Aigües, a sobrants, i un transvasament a sobrants vol dir quan sobra l'aigua, un sobrant és quan sobra l'aigua. I sobra la mateixa aigua dalt que baix, dalt que baix.

Per tant, senyories, els va a costar molt explicar per què volen trencar la vertebració territorial de la Comunitat Valenciana.

Miren vostés, jo crec que este Govern i este grup parlamentari ens sentim orgullosos d'una cosa molt important dels nostres anys de govern, i que ha sigut de ser capaços de fer: una vertebració territorial i una cohesió social en la Comunitat Valenciana.

Vostés, per interessos electorals, volen confrontar unes comarques valencianes amb altres. Vostés, per interessos electorals, volen trencar una cosa sobre la qual no se pot jugar, sobre el que no se pot jugar, i és tindre un projecte de comunitat. Jo crec que això és una irresponsabilitat que estic convençut que els passarà factura, i els passarà factura molt prompte.

Mosatros no volem *talant* només de cara a la galeria. Això els ho deixem per a vostés. Mosatros volem fets, seriositats i responsabilitat, que és el que demanen i que és el que volen els ciutadans.

Jo crec que l'oposició hui, ací, ha fet gala de la seua servitud política, de la seua por i de les seues hipoteques que tenen amb els seus socis polítics.

Miren vostés, siguen valents, fiquen-se al costat del Consell de la Generalitat, al costat de la majoria dels valencians, defenguen l'aigua, defenguen les nostres senyes d'identitat, defenguen els interessos de la Comunitat Valenciana. O és que no són importants les infraestructures en la Comunitat Valenciana? Què donen vostés en estar en contra de l'aeroport de Castelló? Jo sé que això els molesta que els ho diguen, però els ho anem a dir i els ho anem a repetir moltes vegades, i els ho anem a presentar amb propostes de resolució, perquè els valencians sàpien realment a què estan jugant vostés, i sàpien, realment, quina és la realitat de l'oposició que mosatros tenim.

Jo crec que la falta d'alternativa i la visió catastrofista que vostés estan donant, no només no se correspon amb la realitat, sinó que deixa molt a desitjar amb el que havia de ser un debat d'altura i un debat d'haver donat alternatives a les polítiques eficaces que està fent el Govern de la Generalitat.

Bé, com això no ha sigut possible, i com açò no és aixina, mosatros anem a continuar en la senda en què estem fent-ho: ficar-se al costat dels valencians, ficar-se al costat del sentit comú. I el Govern de la Generalitat, jo crec que ha demostrat hui no només optimisme –que dia el president de la Generalitat– sinó que ha demostrat il·lusió, futur i garantia de progrés absolutament per a tots els ciutadans i totes les ciutadanes. Ha demostrat que defensa sense hipoteques, amb total independència de tots, el que és la personalitat valenciana, i que el que vol és que esta comunitat seguisca liderant Espanya en moltes polítiques, infraestructura, socials, i en polítiques innovadores. I això és el que anem mosatros a fer, sense ningun tipus d'hipoteques.

Vostés han estat amb molt baixa forma en este debat. Jo ho sent molt. Espere que se vagen recuperant. Però miren, este debat ha donat de si el que ha donat de si. I acabe ja, senyor president. I sap el que ha donat de si? Una gran dife-

rència, una gran diferència. I és el futur o el passat. I és el progrés o l'estancament.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor Castellano.
Tiene la palabra, el señor presidente.

El senyor president del Consell:

Gracias, presidente.
Señorías.

He escuchado con atención, porque corresponde no solo a un compañero de partido, sino al portavoz del grupo parlamentario mayoritario.

En un debate de estas características, todos tenemos que escucharnos. A lo mejor, discrepancias, a veces antagónicas, pero tenemos que escucharnos, desde el primer minuto hasta el último minuto. Y para mí es tan importante escuchar a quienes representan a la oposición y, por lo tanto, no me dan sus votos en la mayoría de las decisiones que aquí traigo, a esta cámara, como a quienes representan a la mayoría parlamentaria de la Comunidad Valenciana, que es el Grupo Parlamentario Popular.

El portavoz del Grupo Parlamentario Popular ha demostrado tres características que son fundamentales para entender qué es la política. La primera de ellas, convicción; la segunda de ellas, responsabilidad y, la tercera de ellas, trabajar. Este verbo a veces no se conjuga suficientemente. Y aquí hay que venir con los deberes hechos. Y aquí hay que venir con los discursos hechos, trabajados, responsablemente preparados, para no solo rebatir sin más los discursos de los demás, sino también para hacer propuestas sesudas y propuestas de solidez para el futuro.

Hoy, el portavoz del grupo parlamentario mayoritario, compañero mío de partido y que, por lo tanto, a lo mejor, con la única explicación de apoyo a lo que el Gobierno ha venido a decir aquí, ha trabajado su discurso, ha trabajado su proyecto con convicción y con responsabilidad. Porque no estamos al servicio solo de esta cámara, sino también de los ciudadanos de la Comunidad Valenciana.

Agradezco, por lo tanto, la convicción, la responsabilidad y el trabajo bien hecho del portavoz del Grupo Parlamentario Popular. Y a todos aquellos que hemos estado desde el primer minuto hasta el último que ha durado este debate sobre el estado de la Comunidad Valenciana.

Agradezco a todo el Grupo Parlamentario Popular su apoyo en el día de hoy, y su apoyo durante todas estas semanas y meses de esta legislatura que han permitido que hoy me haya sentido, una vez más, cómodo, presentando no solo el balance de este último año al frente de la responsabilidad del Gobierno Valenciano, sino también cómodo respecto de lo que son las propuestas de futuro. Propuestas compartidas, propuestas queridas, propuestas al servicio de todos los ciudadanos de la Comunidad Valenciana.

De eso se trataba en un debate de estas características. De eso se trata cuando se habla de democracia. De eso se trata cuando se trata de un parlamento autonómico que representa los intereses de todo un pueblo como es, en este caso, el de la Comunidad Valenciana.

Enhorabuena, portavoz del Grupo Parlamentario Popular, por convicción, por responsabilidad y por trabajar.
Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El señor presidente:

Muchas gracias, señor presidente.
Se suspende el Pleno y se abre un plazo de 30 minutos

para que los grupos parlamentarios puedan presentar las propuestas de resolución.

Se convoca la Mesa de las Cortes a las ocho menos veinte, y la Junta de Síndics, a las ocho menos cinco.

Mañana el Pleno continuará a las 10 de la mañana.

Se levanta la sesión.

(*S'alça la sessió a les 18 hores i 57 minuts*)

DIARI DE SESSIONS DE LES CORTS
VALENCIANES

Subscripcions: Servici de Publicacions de les Corts, plaça de Sant Llorenç,4. 46003 València. Telèfon 96 387 61 00
- [http:// www.cortsvalencianes.es](http://www.cortsvalencianes.es) -

Imprimix: Edimark S.L. - c / Borrasca 1, 46014 València
ISSN: 1133-2492
Dip. Leg.: V-1.013-1983

DIARIO DE SESIONES DE LAS CORTES
VALENCIANAS

Subscripciones: Servicio de Publicaciones de las Cortes, Plaza San Lorenzo,4. 46003 Valencia. Teléfono: 96 387 61 00
- [http:// www.cortsvalencianes.es](http://www.cortsvalencianes.es) -

Imprime: Edimark S.L. - c / Borrasca 1, 46014 Valencia
ISSN: 1133-2492
Dip. Leg.: V-1.013-1983

CORTS VALENCIANES

DIARI DE SESSIONS

DIARIO DE SESIONES

Número 102

VI Legislatura

Any 2005

Sessió plenària
realitzada el dia 28 de setembre de 2005
Segona i darrera reunió

DEBAT DE POLÍTICA GENERAL

Presidència del Molt Excel·lent
Senyor Julio de España Moya

SUMARI

(Comença la sessió a les 10 hores i 5 minuts)

Debat i votació de les propostes de resolució derivades del debat sobre declaració de política general realitzada pel president de la Generalitat Valenciana. (Pàgina 3.651)

Propostes del GP Socialista, RE números 35.240, 35.241, 35.242, 35.243, 35.244, 35.245, 35.246 i 35.256, sobre l'increment de les quantitats destinades a cooperació; sobre modificacions dels contractes d'obres; sobre inclusió en el capítol de personal dels pressupostos per a l'exercici 2006, de la partida econòmica per unitats de salut mental i servicis de hospitalització psiquiàtrica; sobre l'Agència valenciana de prestacions i serveis socials SA; sobre hospitals públics valencians; sobre la elaboració de una llei sobre incompatibilitats, declaració d'activitats de béns i drets patrimonials de les persones que formen part de l'estructura de govern i alts càrrecs públics; sobre transparència i publicitat dels contractes de la Generalitat, els seus ens autònoms i empreses públiques i sobre ajudes destinades als afectats per hepatitis C, per l'actuació professional d'un anestesista de la Generalitat Valenciana. *Es rebutgen.*

Intervencions dels diputats Andrés Perelló Rodríguez (GP Socialista) i Jaime Mundo Albertos (GP Popular).

Proposta del GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa, RE número 35.277, sobre una partida pressupostària per a assegurar el compliment dels acords del Pavace. *Es rebutja.*

Intervencions del diputat Alfredo Botella Vicent (GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa) i de la diputada Marisol Linares Rodríguez (GP Popular).

Propostes del GP Popular, RE números 35.286, 35.287 i 35.288, sobre els transvassaments que necessita la Comunitat Valenciana; sobre el desenrotllament de la xarxa d'alta velocitat; i sobre el Protocol de col·laboració amb el Ministeri de Foment en matèria de carreteres. *S'aproven.*

Intervencions dels diputats Rafael Maluenda Verdú (GP Popular) i José Antonio Godoy García (GP Socialista).

Proposta del GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa, RE número 35.283, sobre la gestió dels recursos hídrics valencians. *Es rebutja.*

Intervencions dels diputats Carles Arnal i Ibañez (GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa) i Felipe G. Del Baño Fernández (GP Popular).

Proposta del GP Popular, RE número 35.289, sobre les conseqüències per al finançament de la sanitat valenciana de l'acord aprovat en el Consell de Política Fiscal i Financera. *S'aprova.*

Intervencions del diputat Ricardo Costa Climent (GP Popular) i de la diputada Encarnación Llinares Cuesta (GP Socialista).

Proposta del GP Socialista, RE número 35.258 (transaccional), sobre les accions per a garantir el nivell actual d'ocupació en Ford-Almussafes. *S'aprova.*

Proposta del GP Socialista, RE número 35.259 (transaccionada amb la 35.296 del GP Popular), sobre construcció de l'aeroport de Castelló. *S'aprova.*

Proposta del GP Socialista, RE número 35.263, sobre els fons europeus per al 2006. *S'aprova.*

Propostes del GP Socialista, RE números 35.261 i 35.262, sobre transvassament Xúquer-Vinalopó; i sobre les inversions en infraestructures del transport a la Comunitat Valenciana. *Es rebutgen.*

Propostes del GP Socialista, RE números 35.260, 35.264, 35.265, 35.266, 35.267, 35.268, 35.270, 35.271, 35.272 i 35.273, sobre el II Pla d'acció territorial aplicat a la distribució comercial; sobre la generació de sòl suficient per a habitatge protegit; sobre plans integrals i sectorials d'infraestructures per a la prevenció d'incendis; sobre la elaboració d'un Pla de finançament plurianual de les universitats públiques valencianes; sobre elaboració de plans de revitalització per a les comarques més afectades per la crisi dels sectors industrials tradicionals; sobre beques destinades a la formació d'investigadors universitaris; sobre dotació de la Llei d'ordenació agrària; sobre mesures necessàries per a fer front al creixement de la desocupació en les comarques més afectades; sobre la elaboració d'una llei per a la creació d'un fons de cooperació municipal; sobre la creació d'un cos de policia autonòmica. *Es rebutgen.*

Intervencions dels diputats Antoni Such Botella (GP Socialista) i Rafael Maluenda Verdú (GP Popular).

Propostes del GP Socialista, RE números 35.247, 35.248, 35.249, 35.250, 35.251, 35.252, 35.253, 35.254, 35.255, i 35.257, sobre creació del centre de referència de transplantaments d'illots pancreàtics a la ciutat d'Elx; sobre regulació dels drets dels pacients a uns temps màxims d'espera; sobre creació d'un ens institucional públic per a la integració laboral de les persones amb malaltia mental; sobre dotació de personal i recursos dels jutjats de violència sobre la dona a la Comunitat Valenciana; sobre creació de la Mesa Tolerància Zero; sobre elaboració d'un Pla de suport tècnic i econòmic per a l'inici i especialització esportiva; sobre elaboració d'un programa cultural per a suport i difusió de les arts escèniques valencianes; sobre mesures necessàries per a millorar els nivells de formació dels ciutadans i ciutadanes de la Comunitat Valenciana; sobre les mesures per a respondre a la demanda de servicis que realitzen les famílies al sistema educatiu; i sobre Pla d'adequació dels recursos humans en el sistema sanitari públic valencià per eliminar la precarietat i la temporalitat. *Es rebutgen.*

Proposta del GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa, RE número 35.274, sobre mesures per a garantir la qualitat de l'ensenyament als centres educatius públics. *Es rebutja.*

Intervencions dels diputats Ramon Cardona i Pla (GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa) i Pedro Ortega Marhuenda (GP Popular).

(Se suspén la sessió a les 14 hores i 37 minuts)
(Es reprén la sessió a les 16 hores i 20 minuts)

Proposta del GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa, RE número 35.280, sobre ferrocarrils en línies de rodalies i regionals. *Es rebutja.*

Intervencions dels diputats Joan Antoni Oltra i Soler (GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa) i Rafael Ferraro Sebastiá (GP Popular).

Propostes del GP Popular, RE números 35.293, 35.294 i 35.295, sobre el compliment del que establix el Pla nacional de regadius Horitzó 2008; sobre el Pla de millora d'estructures agràries de la Comunitat Valenciana; i sobre la modificació de l'OCM de fruites i hostalisses. *S'aproven.*

Intervencions de la diputada Verónica Marcos Puig (GP Popular) i del diputat Antoni Lozano i Pastor (GP Socialista).

Proposta del GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa, RE número 35.278, sobre les dotacions dels jutjats de violència de gènere d'Alacant i València. *Es rebutja.*

Intervencions de les diputades Dolores Pérez i Martí (GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa) i María Estela Canales Martínez-Pinna (GP Popular).

Propostes del GP Popular, RE números 35.297 (transaccional) i 35.302, sobre la 32 America's Cup; i sobre l'assignació de dos nous canals múltiples de televisió digital amb cobertura autonòmica. *S'aproven.*

Intervenció de la diputada Mónica Lorente Ramón (GP Popular) i del diputat José Camarasa Albertos (GP Socialista).

Proposta del GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa, RE número 35.281, sobre plans de prevenció i protecció civil. *Es rebutja.*

Intervencions dels diputats Joan Ribó i Canut (GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa) i Eduardo Ovejero Adelantado (GP Popular).

Propostes del GP Popular, RE números 35.298, 35.299, 35.300 i 35.301 sobre el Pla de prevenció de la violència i promoció de la convivència escolar; sobre el Programa d'acollida al sistema educatiu; sobre l'ampliació de l'oferta de places escolars per a xiquets i xiquetes menors de tres anys; i sobre la implantació del programa d'extensió del trinlígüisme en el sistema educatiu. *S'aproven.*

Intervencions de les diputades M. Carmen Nácher Pérez (GP Popular) i Ana Isabel Noguera Montagud (GP Socialista).

Proposta del GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa, RE número 35.284, sobre una moratòria dels projectes urbanístics, que inclouen la reclassificació de sòl no urbanitzable. *Es rebutja.*

Intervencions dels diputats Carles Arnal i Ibáñez (GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa) i Fernando Modrego Caballero (GP Popular).

Propostes de GP Popular, RE números 35.303 i 35.316, sobre mesures econòmiques dirigides a millorar la conciliació de la vida familiar i laboral i sobre el Pla valencià per a combatre la violència que s'exercix contra les Dones 2005-2008. *S'aproven.*

Intervencions de les diputades Elvira Suanzes Fernández (GP Popular) i Dolores Pérez i Martí (GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa).

Propostes del GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa, RE números 35.275 i 35.276 sobre la inclusió en els pressupostos del 2006 d'una partida destinada a la contractació de personal habilitat en l'Invasat, i sobre control i reducció de les partides pressupostàries destinades a concerts amb la sanitat privada. *Es rebutjen.*

Intervencions dels diputats Alfred Botella i Vicent (GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa) i Juan Mariano Castejón Chaler (GP Popular) i de la diputada Esther M. Franco Aliaga (GP Popular).

Propostes del GP Popular, RE números 35.304 i 35.305, sobre suport als sectors empresarials propis de la Comunitat Valenciana i sobre l'establiment de parcs científics en les cinc universitats públiques. *S'aproven.*

Intervencions del diputat Jaime Mundo Alberto (GP Popular), de les diputades M. Carmen Nácher Pérez (GP Popular), María Amparo Marco Gual (GP Socialista) i Encarnación Llinares Cuesta (GP Socialista).

Proposta del GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa, RE número 35.282, sobre centres prestadors de serveis socials. *Es rebutja.*

Intervencions del diputat Ramon Cardona i Pla (GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa) i de la diputada María José García Herrero (GP Popular).

Propostes del GP Popular, RE números 35.306, 35.307 i 35.308, sobre el cofinançament de les obres del nou Hospital de la Fe; sobre el compromís de la Conselleria de Sanitat d'implantar la carrera professional i sobre la modernització de l'Administració de Justícia: projecte Lexnet. *S'aproven.*

Intervencions del diputat Antonio Clemente Olivert (GP Popular) i de la diputada Encarnación Llinares Cuesta (GP Socialista).

Proposta del GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa, RE número 35.279, sobre el Pla jove agrari. *Es rebutja.*

Intervencions de la diputada Dolors Pérez i Martí (GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa) i del diputat Joaquín Soler Garibo (GP Popular).

Propostes del GP Popular, RE números 35.309, 35.310 i 35.311 sobre la transferència dels fons de l'Agència Estatal de Lloguer de Vivenda a l'Agència Valenciana de Lloguer, Infovivenda; sobre el compliment de l'Acord marc del Pla de residus de la Comunitat Valenciana; sobre el cabal ecològic per als sistemes humits de la Comunitat Valenciana. *S'aproven.*

Intervencions dels diputats Fernando Modrego Caballero (GP Popular) i Carles Arnal i Ibañez (GP Esquerra Unida-Esquerra Valenciana: Entesa).

Propostes del Grup Popular, RE números 35.312, 35.313 i 35.314, sobre la celebració a la Comunitat Valenciana dels "Jocs Europeus"; sobre el Projecte de llei d'ordenació del Teatre i de la Dansa i sobre accions per a reforçar la imatge de la Comunitat Valenciana. *S'aproven.*

Intervencions de la diputada Carolina Salvador Moliner (GP Popular) i del diputat José Camarasa Albertos (GP Socialista).

Proposta del Grup Parlamentari Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa número 35.285, sobre la gestió sostenible dels residus urbans. *Es rebutja.*

Intervenció dels diputats Carles Arnal i Ibañez (GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa) i Francisco Tomás Puchol (GP Popular).

Propostes del GP Popular, RE números 35.317 i 35.318, sobre el Pla especial de millora dels municipis i sobre el Pla de comarques de l'interior. *S'aproven.*

Intervencions de la diputada Asunción Quinzá Alegre (GP Popular) i del diputat Joan Antoni Oltra i Soler (GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa).

(S'alça la sessió a les 20 hores i 28 minuts)

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 28 de setembre de 2005. Comença la sessió a les 10 hores i 5 minuts. Presideix el Molt Excel·lent Senyor President Julio de España Moya. Sessió plenària número 59. Segona i darrera reunió.

El senyor president:

Se reanuda la sessió.

Vamos a entrar dentro del debate de las propuestas de resolución que han presentado los grupos parlamentarios. Y lo único que quiero pedir antes de comenzar el Pleno es que procuremos ajustarnos a los tiempos, porque, lógicamente, luego en el montante global las horas están marcadas para poder cumplir los objetivos. Yo les ruego que se ciñan sus señorías dentro de lo posible.

Primer bloque de propuestas de resolución presentadas por el Grupo Parlamentario Socialista, que van de la 35.240 a la 35.426 y la 35.256. La defiende el ilustre diputado del Grupo Parlamentario Socialista, don Andrés Perelló.

Por favor, don Andrés.

El senyor Perelló Rodríguez:

Muchas gracias, señor presidente.

Señorías.

Señores miembros del gobierno, los que están, porque ayer que alguien hacía alusiones a que algunos no estaban. El debate continúa hoy y, curiosamente, hoy es cuando hay que estar atento a las propuestas que hace la oposición, y quien tenía que estar atento para dirigir cómo hay que rebatirlas o aplicarlas hoy no ha venido. Igual viene a lo largo de la mañana, pero hoy ha llegado tarde. Estamos llegando demasiado tarde a muchas cosas en esta comunidad.

Tenemos un bloque de propuestas, que yo quiero advertirles que las voy a dividir en dos grupos. El primero, que llamaríamos de solidaridad, incluye dos propuestas: una que se refiere concretamente al 0,7%, que, como parece que es un compromiso –ya añejo, por cierto, y no cumplido, pero que vuelve a aparecer en esta cámara–, sería bueno que estas Cortes instaran al gobierno a que cumpla, a final de esta legislatura, con dedicar el 0,7% del presupuesto a cooperación. Sería tremendamente bueno. El 0,7% del presupuesto. Y para que nadie tenga la tentación de jugar con cifras, les diré de antemano que el 0,35% del PIB es mucho más que el 0,7% del presupuesto, que es lo que ponen. Pero como sabemos cómo están de dinero y cómo están las cosas, tampoco nos queremos engañar. Pongamos el 0,7% del presupuesto y, de paso, respaldemos y hagamos patente y presente una propuesta que el presidente nos hace permanentemente. Y así la señora Amor podrá aplicar los programas que quiera aplicar sin problemas y con la envergadura que merecen.

La segunda hace referencia a un problema que ayer fue, desde mi punto de vista, insensiblemente olvidado en esta cámara por parte de quien tenía que plantearlo. Y es el tema de la hepatitis C. Ha venido muchos años a esta cámara y el Grupo Popular, con unas razones o con otras, se ha negado a habilitar un crédito para ir adelantando indemnizaciones más que seguras para alguien que está afectado por un fallo de la sanidad pública que luego derivó en la privada, en la privada que estaba concertada en el plan de choque. Por tanto, aquí de la red no se salva nadie. Pero una cosa es eso y otra cosa es que en el momento en que está el juicio ya claro, en el momento en que tenemos el mayor juicio por un

problema sanitario en una comunidad de España, no haya ni una mención, no una propuesta, una mención, no haya un “por ahí te quedas” del presidente, no se acordó.

Nosotros traemos una propuesta que plantea que se establezca una orden de ayudas, con unas condiciones concretas, que tenga en cuenta la situación laboral, la situación de cada persona y que sean un anticipo para luego liquidar. Eso se tenía que haber hecho hace tiempo. Y si se hubiera hecho la primera vez que el Grupo Socialista lo planteó en esta cámara, algunos de los que ya se han muerto habrían cobrado, pero se murieron sin cobrar, se murieron sin cobrar. Que no se mueran más, si es posible, que pueda cobrar alguno. Y que manifieste este parlamento, que representa la voluntad popular, también la sensibilidad popular –popular dicho en sentido de pueblo, no de partido, porque la de partido ya sabemos cuál es.

En el segundo bloque hablamos de calidad de la democracia y de transparencia. Hablar de la calidad de la democracia es también hablar de calidad de los servicios, es hablar del buen funcionamiento, sobre todo referido a lo que acabo de comentarles. Es hablar de que no se vuelvan a producir acontecimientos como los que se han producido en el brote de la hepatitis, que no tenga que volver a bajar la señora De Miguel al zulo. Es hablar de que se genere un derecho del control de la calidad de los servicios que el ciudadano tiene como derecho.

Por eso proponemos que se incrementen las inspecciones y las frecuencias del control que se tienen que hacer. Por eso queremos que se potencien los hospitales públicos en la comisión de control de calidad, que se incremente la vigilancia para evitar casos incontrolados que dan luego lugar no solamente a juicios vergonzantes, sino a afecciones en masa, de las que al final, por mucho que se resuelva y por mucho que se indemnice, los afectados lo son para toda la vida.

Por eso proponemos que en 2006 se incluya en el capítulo de personal las partidas necesarias para cubrir las ratios de personal previstas en las unidades de salud mental y de hospitalización psiquiátrica, porque ya tiene bastante una familia o un enfermo con tener un problema de ese tipo de salud como para que encima no tenga el derecho de calidad garantizado y no tengan el servicio garantizado.

Por eso planteamos que la inspección no se relaje, y por eso planteamos que quien tiene que dirigirla, que es el Gobierno, tome cartas en el asunto, no lo considere un hecho aislado más o, en cualquier caso, que es el peor de los casos, un elemento más para hacer un nuevo *book* de fotos. No se pueden hacer *books* de fotos con tanta frecuencia como los hacen, y menos entrando y saliendo a zulos no descubiertos por los servicios de inspección, cuando tenían que haberlo hecho.

Esas propuestas hablan de calidad de los servicios, pero hablar de calidad de la democracia es otra cosa. Y en este momento urge que hagamos una pausa en la discusión política en esta comunidad y hablemos de la pérdida de la calidad de la democracia que se observa desde que el Partido Popular gobierna en esta comunidad. En esta comunidad empezamos perdiendo un poco las formas y hemos acabado perdiendo los fondos. Y tenemos una de las democracias de menos calidad de cualquier parlamento español y europeo, una de las democracias menos transparentes, una de las democracias... –además de más aburrida, pero eso no se puede curar, porque cada uno es como es, cada uno es como es–, pero una de las más oscuras, una de las más oscuras.

Hablar de transparencia es hablar del derecho a la información, del buen control del gobierno, de la claridad en las

cuentas públicas. Es decir, es introducir una novedad. Es hablar de todo aquello que en esta cámara no se puede hablar, es hablar de aquellos temas que habla la gente en la calle y que aquí están vetados. Ayer tuvimos un ejemplo. Ayer se planteó el veto a dos propuestas de nuestro grupo que eran de interés general. Algunos, como de pequeños oyeron hablar más del interés del general que de interés general, ahora lo someten al interés de la generala, porque me consta que fue una alto cargo la que lo vetó anoche. No tiene que ser del interés de la generala. Tiene que ser de interés del público. Y si toda la prensa de España, que solo falta el *Playboy* que hablar del caso Fabra, habla y esta cámara no habla, es que aquí falla algo. (*Aplaudiments*) Algo está fallando. Y si un miembro del gobierno ha dicho que hay un departamento de informes falsos –que en cualquier gobierno europeo, incluso en Estados Unidos, hubiera supuesto una dimisión inmediata o un cese–, y todo el mundo habla, aquí habrá que hablar, que esto es el parlamento y se habla de estas cosas, se habla de lo que hacen y dicen los miembros del Gobierno. Ayer se vetó. Es uno de los ejemplos prácticos más recientes –podemos hablar de muchos– de la falta de calidad democrática.

En esta comunidad tenemos un gobierno que proyecta mal las obras, que presupuesta peor, que gasta indebidamente y oculta más las cuentas. Esto no es de izquierdas ni de derechas, esto es indecente, esto es indecente. (*Veus*) De mentiras hablaré yo con usted después, que se las gasta buenas, ¿eh? Usted se ha creído que el parlamento es esto “de vamos de paseo en un auto feo”. (*Aplaudiments*) Una cosa es que usted vaya despacio y otra cosa es que ahora que va despacio, vaya a contar mentiras, que cuentas muchas, y no lo aparenta, pero le voy a demostrar unas pocas después. Por picarme, ¿eh?, porque no pensaba. Pero como usted me ha picado, va a salir usted hoy de aquí como un perfecto embustero, por provocar, y se lo voy a demostrar. Por provocar.

Es legalmente intolerable, se ponga como se ponga, y políticamente indecente, que obras que se presupuestan por una cantidad en un contrato acaben valiendo tres, cuatro, cinco, seis veces más, y no pase nada. Por eso traemos aquí una propuesta para que, a partir de ahora, los contratos de obra que tengan un exceso de más del 30% en lo presupuestado vengán aquí por los menos a informarse y a debatirse. ¿Es que ustedes cuando se reforman la cocina o se reforman el cuarto de baño de su casa, les da igual el presupuesto que les pase el albañil y le pagan lo que les pide sin ver qué ladrillos ha puesto? Y si eso... (*Veus*) No, no me da nada. Y si eso lo hacen ustedes con su dinero privado, que administran bien y engordan mejor, ¿por qué no lo hacen con el dinero público también? ¿Por qué no cuidan también los intereses de los demás? ¿Por qué ocultan las cuentas?

¿Es que como diputados van a ser capaces de subir aquí a defender que haya un gobierno que al resto de diputados, elegidos el mismo día, a la misma hora y en la misma urna, no puedan atravesar el dintel de una empresa pública para ver lo que se cuece allí dentro? (*Veus*) ¿Es que van a tener la moral de subir aquí a defender eso? ¿Es que van a respaldar lo que dijo ayer el presidente? Dijo muchas cosas graves, y muchas tonterías, pero una de las graves que dijo fue: “La democracia ya está bastante controlada. Yo paso por la Sindicatura de Cuentas, y el que no, que vaya a los tribunales”. ¡Hombre!, ya hemos ido a los tribunales, pero hay que tener alma para ir a los tribunales para que Julio Iglesias pague los impuestos. Y hay que tener alma para ir a los tribunales para que Fabra demuestre por qué incrementó su patrimonio diez veces más en muy poco tiempo con un solo sueldo público.

¿Es que entonces para ustedes no cuenta la oposición? ¿Es que el concepto que tiene el presidente de democracia es el de democracia orgánica? (*Veus*) ¿Es eso lo que aprendió de pequeño? Otros aprendimos otra cosa contra la democracia orgánica. ¿Es que aquí no vamos a poder controlar nada, habiendo pasado por el baño de las urnas con la misma legitimidad? ¿Es que aquí venimos a lo que algunos quieren que vengamos, a calentar escaños y a hacer de clac cuando el señor presidente habla? Mire, nosotros, no. Exigimos nuestro derecho a controlar a este gobierno, exigimos que den las cuentas.

Y les advierto una cosa: están consiguiendo el hartazgo de la opinión pública, ¿eh?, aunque como se leen a sí mismos y solo ven la misma tele... Si anoche vieron Canal 9, verían lo bien que van. Pero la gente de la calle, y la gente que trabaja con ustedes, está harta. Y les advierto –y tomen nota de las advertencias que les hago, que no son amenazas, son advertencias–: hay mucha gente que trabaja con ustedes que está colaborando con nosotros porque está harta de sus prácticas, aun pensando igual que piensa políticamente que ustedes. Está harta de sus prácticas. Por eso los hechos son las formas, son evidencias. Y aquí se empezó perdiendo las apariencias, no guardándolas, y se ha acabado perdiendo las evidencias.

Aquí se contesta mal y se miente más. Este gobierno empezó mintiendo cuando hablaba –y escuche lo que le digo, señor Gerardo Camps– y ha acabado mintiendo cuando escribe. Y cuando un miembro del gobierno engaña a los representantes del pueblo, como hacen algunos, de palabra, y no contento con eso, engaña por escrito cuando se dirige a esta cámara, es indigno de formar parte de un gobierno que representa a los valencianos, absolutamente indigno. Y hay en ese gobierno miembros indignos de sentarse en un gobierno que representa al parlamento valenciano, por embusteros ante los representantes del pueblo, que lo son, porque nos engañan. Y se lo demostraremos.

Por eso traemos aquí una propuesta que fomenta la transparencia, por eso traemos una propuesta que diga: no se puede crear esa agencia que se van a inventar ahora para los servicios sociales, porque no queremos más *Ciegsas*, porque no queremos muros de contención de la verdad, porque no queremos más compuertas de acero frente a la transparencia que tiene que haber en la administración pública, porque no queremos más chanchullos, porque no queremos más contratos que luego no se cumplen, porque no queremos más sobrecostes que nadie sabe quién los paga ni a quién se le pagan, y porque no queremos más desviaciones y porque no queremos más *business* en el entorno del poder, de *business* que dicen los modernos. Luego hablaremos de *business*, seguramente, tenemos que hablar después.

No queremos... pero no es que no queremos porque somos la oposición, es que como ciudadanos no nos da la gana que abusen de nuestros impuestos y que se gasten el dinero como se lo gastan. Por eso traemos aquí propuestas que les plantean a ustedes que traigan aquí los contratos y que los publiquen, que dejen de refugiarse bajo los puentes del calendario para publicar las modificaciones que hacen en el presupuesto. Ustedes hacen un presupuesto que se aprueba en navidades, se modifica en carnavales y se publica en noches estivales, todos los años. Este año hasta con irreverencia religiosa, porque ¡mira que aguardar al puente de la Asunción para hacer esa tropelía! Tiene que ser hasta pecado. (*Aplaudiments*) Tiene que ser hasta pecado.

Por eso les digo que no vamos a permitirles en ningún caso que pasen de hurtadillas o pongan excusas de plantea-

mientos juricistas que no vienen al caso. Son planteamientos políticos. Les retamos a que salgan aquí y digan si están de acuerdo o no en que evitemos que no haya un solo contrato blindado oculto en la administración. Ser alto cargo en la administración no es obligatorio, el que lo acepta ya sabe a lo que se arriesga. Pero ¿contratos blindados en la administración?, pero ¿contratos B en la administración? Pero ¿un gobierno que ampara a los defraudadores, que defiende a uno que defraude por el norte y defiende a otro que defraude en Miami? Pero ¿qué tipo de gobierno tenemos? Pero ¿qué hemos hecho los valencianos, solo por doblar un papel y ponerlo en la urna con buena confianza, para merecer esto?

Suban aquí y digan si quieren seguir con los contratos blindados. Suban aquí y digan si van a aprobar que el Gobierno, en el plazo breve de tres meses, presente aquí una propuesta de ley de prácticas de buen gobierno y de buena conducta cuando se gobierna, que implique al Gobierno y a todos los altos cargos de la administración, y que deje clara la incompatibilidad, y que deje clara la declaración de bienes y la declaración de actividades que tiene cada uno.

¿Que es incómodo? Claro. Pero, oiga, ¿es obligatorio ser conseller? ¿Es obligatorio ser diputado? ¿Alguien le ha dicho que tiene que ser alto cargo a la fuerza? Sí están todos es porque quieren, y algunos ganándose un sueldo que en la vida civil no se lo ganarían en la puñetera vida, y es del erario público. (*Veus*) Otros se ganarían el doble, claro. Pero hay algunos que no. Y que encima de que sabiendo eso te tengas que tragar lo que se está haciendo aquí... Y que encima vayas como diputado, que en cualquier comunidad un diputado es una persona respetada porque sabe lo que representa, y el primer ujier que ponen en la puerta de una empresa pública te impida el paso... Y encima que alguien, que es diputado, por mucho que sea del partido del Gobierno, suba aquí a defender eso... Oiga, y si defienden eso, ¿con qué cara, si alguna vez, más temprano que tarde, están en la oposición van a ir ustedes a controlar al Gobierno? Tendrán que ir a aplaudirle al otro Gobierno. Quien ha ejercido tan recientemente la opacidad, quien ha sido incapaz de defender, siquiera sea por corporativismo, a sus propios compañeros de cámara en el ejercicio de su función, ¿va a estar calificado para exigir el control y autogobierno?

Tendrá que cambiarles a todos, no vale ninguno. Están todos implicados en la cuestión, están todos en el ajo, están todos en respaldar la oscuridad. Es que somos nosotros los que pedimos transparencia. ¿Es que alguien da la luz en su casa a mediodía? La dan por la noche. ¿Es que alguien pide transparencia cuando hay luz? Pedimos transparencia, porque hay oscuridad. Pedimos focos, porque no se ve. Y una administración que no se ve, es una administración que esconde; y una administración que esconde es una administración que engaña; y una administración que engaña, es una administración embustera e indigna de representar un pueblo.

Y se lo digo así de cabreado, porque encima subes aquí y algunas veces tienes que aguantar alguna descalificación personal al estilo de cada uno, a cómo se peina uno, a cómo es uno. Oiga, eso, cuando hablan así no hablan de uno, hablan de ustedes. Y están más cerca de los comportamientos fascistas que de los demócratas hablar de las cualidades personales. Suban aquí y hablen de política y digan qué opinan de lo que le estamos proponiendo. Y suban aquí y den la cara. Y cuando les digamos las cosas que les vamos a decir a lo largo del día, explíquense. Porque el camino se está cerrando, no caben ambigüedades. O se apoya que hay que andar con datos blindados o no; o se apoya la oscuridad

o la transparencia; o se apoya que los consellers digan la verdad aquí o se apoya que engañen.

Y hay que dejar las cosas claras. O cuando a un conseller se le pregunta quién tiene tarjetas Visa, contesta la verdad o miente como un bellaco. Hay gente que como luego se puede confesar y con dos golpes de pecho se le va el pecado... Pero y los que no podemos confesarnos, que no podemos mentir ¿qué hacemos, qué hacemos esa gente? Queremos saber la verdad. Pertenece al reino de la verdad, que está en la tierra y está donde se gobierna. Pertenece a donde la acción de los hombres y las mujeres administran la vida pública. Y por eso exigimos la verdad y por eso traemos aquí propuestas para eso, para exigir la verdad, para exigir la transparencia. Y les ponemos el reto de que las acepten, de que suban aquí y digan si están de acuerdo o no en que un diputado, por el derecho de serlo, sea respetado, porque no representa ni a él ni a su familia, hable como hable y diga lo que diga, representa al pueblo valenciano, igual que los que apoyan al partido que gobierna, y se merece un respeto que ustedes, parece ser que ni por tradición ni por ideología, piensan respetar.

Nada más y muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El señor president:

Muchas gracias, señor Perelló.

Tiene la palabra, para el turno en contra, don Jaime Mundo, ilustre diputado del Grupo Popular.

El señor Mundo Albertos:

Gràcies, senyor president.

Senyores i senyors diputats.

Mire, senyor Perelló, jo crec que vosté el primer que ha fet ha sigut pujar molt nerviós aquí dalt, com és habitual, i en el mateix to que va pujar el seu portaveu ahir, demostrarnos que menys se'n va al fons de les qüestions i més se'n va a les branques del que representa un debat seriós del que és l'estat de la nostra comunitat.

Jo, com comprendrà, poques vegades m'haurà vist aquí dalt, però les vegades que m'ha vist no sóc del to seu, ni molt menys. Anem fent feina, que és el més important. I crec que vosté alguna de les lliçons que ens volia donar hui ací dalt se les hauria de mirar vosté, i no era el més indicat per a fer-les. Quan vosté ha participat, ha participat en certes mostres de poca transparència, personalment, que demostren que el seu treball... (*Remors*)

El señor president:

Señores diputados, vamos a ver. Señores diputados, por favor. Estamos al comienzo de la sesión de la mañana. Ha hablado el señor Perelló, ha dicho lo que ha pensado que debería de decir, nadie le ha interrumpido. Yo ruego que al resto de los diputados, sean del signo que sean, todo el mundo los respete. Por favor, no quiero voces en *off*... (*Remors*). Por favor, no quiero voces en *off*, lo vuelvo a repetir, y no quiero nombrar ni a una sola persona, por favor, por favor.

El señor Mundo Albertos:

Gràcies, senyor president.

Jo, com li deia, vaig a seguir en el to normal del que representa qualsevol debat parlamentari, sobre la base a allò que el president Camps, avui aquí present..., que vosté dub-

tava que estaria present, però aquí està present per a recollir les seues propostes, que ahir no van fer ninguna en el seu discurs, que vaig atendre durant tot el debat, no van fer ninguna. Però hui aquí ens volen demostrar, inclús comencen, la primera proposta que vosté ha fet, dient que les Corts Valencianes insten el Consell a incrementar la quantitat destinada a cooperació. És un compromís que ahir va dir el senyor Camps, el nostre president ho va dir aquí, en la trona. Per tant, vostés hagueren pogut agarrar 81 compromisos que va fer ahir, fer 81 proposicions no de llei, tornar-les a presentar aquí i aleshores... Qué bonic és presentar el que ja han proposat!. Jo pense que el van escoltar molt poc ahir, mentre parlava li escoltaven molt poquet, poquet perquè ja ho tenien tot predestinat i anaven al més fàcil, al que representa l'insult i la provocació.

Per tant, nosaltres anem a no acceptar la seua proposta, perquè considerem que el president Camps ahir la va proposar ja en les seues propostes. I, per tant, per tant, nosaltres considerem que en este moment està perfectament complida la proposta que vostés estan exposant. I no anem a reiterar una cosa que nosaltres aquí ja ho vam proposar.

Vosté ens parla, també ens ha parlat després, així de passada, sobre el tema de les propostes que hi ha sobre la qualitat de la Conselleria de Benestar Social quant al tema d'inspeccions en salut mental, sobretot en salut mental, tot degut... I vostés busquen en casa, aïllats sempre, la notícia de premsa per a poder destruir este govern, quan està fent les coses ben fetes en aspectes tan importants com és el tema de salut mental.

Jo li he de dir que tots els anys la ràtio de professionals que treballen en el camp de salut mental està millorant. Estan incrementant-se totes eixes ràtios de personal. I dels objectius que estan establerts en el Pla de salut mental i atenció psiquiàtrica en la Comunitat Valenciana ja s'han posat en marxa quatre unitats de salut mental noves, com són la de València-la Coma, Oriola, Alacant-Campoamor i Benidorm-la Cala.

Quant a les unitats de salut mental destinades a atendre a la infància i l'adolescència, en estos moments ja estan en funcionament sis de les unitats i prompte entrarà en funcionament, per part de la Conselleria de Sanitat, l'hospital sociosanitari Padre Jofre en octubre, en el qual la unitat hospitalària de salut mental serà una de les parts importants d'este hospital.

El Decret 90/2002, sobre el control de qualitat dels centres, que és el que parlava vosté, dels centres i serveis d'acció social i entitats avaluadores, ens parla perfectament de quines són les condicions de qualitat que estem exigint a tots els centres privats i públics de la Comunitat Valenciana. Per tant, nosaltres, des d'este punt, estem treballant perquè es complimente tot el que hi ha previst en el Decret 90/2002, i així s'està realitzant i està previst desenrotllar-se. I està previst, al mateix temps, desenrotllar normativament eixos decrets sobre centres de serveis d'acció social que es mencionen en la proposta que vostés han fet.

Tenim també el servei d'avisos. Per als avisos urgents cal fer-ho tot a través del 112, que està tot protocol·litzat. I, per tant, a través d'ell s'està actuant en els temes de violència de gènere.

Quan al tema d'inspecció, la Conselleria de Benestar Social considera que les actuacions corresponen a funcionaris especialitzats de la conselleria o inspectors quant a la seua condició d'autoritat pública. Per tant, no poden preservar estos drets i no poden ampliar-se als qui no estiguen habilitats pel fet.

Per altra banda, la valoració i control de qualitat de cen-

tres i serveis socials de la salut mental de la conselleria ve desenrotllat en el Pla de qualitat de prestacions socials que inclou este tipus de centres.

Quan a altres temes... Vosté també ha passat en un primer bloc sobre el tema del que representa, el que ahir també demagògicament va estar parlant sobre l'avançament del pagament a tots els afectats de l'hepatitis C i tots els afectats que d'alguna forma, durant este temps, en este moment que està realitzant-se el juí, s'està realitzant ja. I que quan es tinga la sentència ferma –en este moment tots sabem que està el procés judicial obert, s'ha dit moltes vegades aquí, en esta cambra– i, per tant, en el moment que hi haja una sentència en fema la Conselleria procedirà a complir-la. I, al mateix temps, és una cosa que moltes vegades a vostés se'ls ha comentat. Però, bé, és més fàcil dir que llevem diners d'una cosa i els paguem ahí, perquè açò arriba a la gent. La demagògia no té mànegues, les té molt amples. I per al Partit Socialista crec que és una de les seues primeres funcions que aprenen i que estan utilitzant molt en estos últims temps.

Ja entrant en la part més important del seu discurs, quan s'ha ficat en el tema dels contractes i de la transparència en esta cambra, jo crec que els seus arguments són repetitius, se'n van sempre al mateix, per a poder denunciar que nosaltres aquí, quant als contractes de la Generalitat i dels seus ens públics, no tinguen transparència. Jo crec que vosté està d'alguna forma menyspreant la labor que a l'efecte s'està fent quant al que representa l'aplicació taxativa de l'article 146 de la Llei de contractes de l'estat. Tots sabem el que és la Llei de contractes de l'estat i està per a complir-la i així es complix. La Llei de contractes de l'estat ens diu clarament i taxativament que es poden revisar els contractes una vegada adjudicats fins que no arriben al 20%, però quan passen del 20% s'ha de fer el modificat corresponent i s'ha de fer la nova licitació. Per tant, estem subjectes a eixa llei, que la respectem escrupolosament. I que, per tant, en este sentit no hi ha cap motiu per sentir cap raó que pugja objectar que nosaltres aquí estem incomplint el que representa la normativa vigent.

Vosté està acusant d'una forma molt àmplia a tot el que és la Generalitat, a tot el que és el Govern de la Generalitat, de poca transparència quant a les contractacions d'obra, de poca transparència quat a la seua acció de govern. Aquí pareix que els únics mentiders que hi ha en esta cambra són esta part dreta que hi ha ací a la cambra. I utilitza la paraula *mentira* d'una forma molt ràpida. Per a tot, per a tot mentir; el president ahir va estar mentint tot el sant dia; tots els qui van intervenir aquí i tots mentiran durant tot el dia. Ja veurà com diran durant tot el dia que mentim en el que diem.

Però jo me'n vaig al que representa hui en dia la normativa vigent. Nosaltres, la Generalitat, tota la Generalitat i l'equip que sustenta la Generalitat estem plenament d'acord en el que representa la seua gestió al front de tots els contractes que estan fent, tant cadascuna de les conselleries com tots els organismes dependents. Senyor Camps, tots estan treballant d'una forma molt clara i molt transparent. Per tant, seguim escrupolosament, i jo li ho dic i li ho dic amb experiència, amb experiència personal. Perquè sempre que hi ha hagut un contracte emanat de la Generalitat han sortit problemes i quan han sortit problemes s'han anat solucionant a través de –si hi ha hagut majors costos– noves licitacions, a través del que la llei ens marca i ens mana. I pense que també tot això està, tots eixos requisits estan després, estan traslladats a la Sindicatura de Comptes i passen els corresponents controls.

Per tant, que dubte d'organismes com la Sindicatura de Comptes o com la inspecció que té cadascuna de les conselleria respecte a tot el procediment, em pareix molt fort que vosté en esta cambra dubte de tots ells. I, per tant, en la seua apreciació sempre està ficant temes que crec que en este moment se'n passen del que representen veritablement les seues propostes que aquí ens ha portat. Ens ha portat propostes que el govern reculla un règim d'incompatibilitat, de declaració d'activitats i béns. Jo crec que tots els qui estem aquí ho hem fet. I moltes de les persones que vosté ha acusat aquí també la fan, la declaració de béns. Tots la fan, perquè estan subjectes a un reglament i a unes lleis que ens mana que fem les nostres declaracions de béns. Per tant, si vosté té algun dubte al respecte actue, però no vinga aquí demagògicament i de la forma que ja és habitual, senyor Perelló, a donar-nos lliçons de transparència, lliçons del que representa la labor seriosa i rigorosa de l'administració.

Jo crec que en este moment de totes les seues propostes no podem acceptar ni una; no podem acceptar ni una d'elles perquè realment, amb tots els seus respectes, estem realitzant-les moltes d'ells, i les altres no modifiquen per a res el que és el treball normal d'esta cambra i, al mateix temps, el que representa el bon fer de tot el que són els nostres consellers, el nostre govern i les nostres institucions, estan treballant d'una forma seriosa. I jo crec que aquí les úniques persones, i torne a repetir el mateix que he dit al principi, les persones que puguen aquí dalt amb crispació, com vosté ens està demostrant cada vegada que puja ací dalt, poques lliçons ens poden donar a nosaltres.

Nosaltres li donarem lliçons de treball, lliçons de voler fer veure les coses, lliçons de com s'estan construint centres de salut, com s'estan construint centres educatius, com s'estan fent infraestructures, com estem avançant en el tema dels serveis socials d'una forma seriosa i rigorosa. Tots sabem, i podem saber tots els qui hem viscut en esta comunitat responsabilitats de govern, com estava el tema d'atenció als nostres majors, als nostres discapacitats i a tots els joves, com estava fa uns anys i com està en l'actualitat. Tots eixos programes que s'han ficat en marxa. Pareix que per a vostés aquí no existix cap govern de cap tipus.

Aquí realment es va fer ahir en el debat una prova de tot el que s'ha fet durantenguany, importantíssima, un resum durant més d'un hora, en el qual el nostre president ens va donar tot el balanç de com està evolucionant la legislatura i amb 81 propostes de futur, les seues, no les del senyor Pla, les seues, senyor Camps, propostes de futur per a esta comunitat amb compromisos seriosos d'anar reduint-los temps, inclús d'algunes propostes ambiciosos perquè avancem més del que en este moment estem avançant. I aquí l'únic que sentim són paraules buides, sense propostes clares, que ahir no ens les van donar i avui penso que tampoc ens les han donat, almenys en este bloc que a mi em toca portar. I que, en definitiva, este grup que recolza el Govern estem plenament d'acord que estem en la bona línia, estem treballant per la Comunitat Valenciana, estem fent bé les coses i, en definitiva, nosaltres hem de seguir treballant, pese a qui pese, pese als qui els pese, perquè ells amb eixa crispació, amb eixos nervis i amb eixa projecció del que representa una oposició que ha perdut el rumb, que ha perdut el rumb i no sap com recuperar-lo, amb idees... que no té, no té les idees clares, jo crec que arribarà a continuar la pròxima legislatura al lloc que li correspon, a l'oposició.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor Mundo.
Tiene la palabra el señor Perelló para el turno de réplica.

El senyor Perelló Rodríguez:

Muchas gracias, señor presidente.

Señor Mundo, la conclusión que yo pensaba que iba a sacar de sus palabras es que está usted en contra de la transparencia, que está usted en contra de que los diputados ejerzamos nuestro control. Y le iba a decir unas cuantas cosas, pero ha logrado usted conmoverme, de verdad, ha logrado usted generarme un especial sentimiento de compasión, que nunca había tenido yo al escuchar a alguien, porque he pensado que usted está más engañado que yo. A usted lo engañan más que a mí todavía ¡y mire que a mí me engañan, eh! Porque no es posible esa bondad.

No es posible creerse lo que ha dicho. Pero si hasta el Síndico de Cuentas les ha dicho a ustedes que no se cumple la Ley de contratos del estado. ¿Quiere ir a la Ciudad de la Luz? ¿Quiere ir allí y que le expliquen cómo se cumple? ¿Quiere ir a Ciegsa? ¿Quiere ir a Cacsá? ¿Quiere ir a ver las cuentas? O si va usted y le dejan entrar, me acompaña a mí y yo iré con usted. Es que, de verdad, no es posible.

O sea, "es que ustedes se alteran". Miren, le voy a explicar para que lo tengan ya claro. Nos alteramos y nos alteraremos siempre porque tenemos alma, corazón, vida y un principio de ética que nos orienta.

El senyor president:

Senyories...

El senyor Perelló Rodríguez:

Lo tenemos. Y nos alteramos ante la injusticia, ante el oscurantismo y ante la mentira. Y el que no lo tiene, al que le falta alma, corazón y vida debe tener, o principio de ética, tiene melsa, no se altera porque le da igual todo en la vida. Y a quien no le da igual y tiene espíritu, tiene que alterarse ante ustedes. Porque el que no se altera ante ustedes es digno de estar en el museo de cera, no es digno de ser diputado de esta cámara.

¡Pero cómo puede usted decirme las cosas que me ha dicho! Lecciones... ¡Oiga! lecciones, señor Mundo, las que su grupo y su gobierno pueden dar son impropias de horario infantil. No se pueden dar esas lecciones en horario infantil. ¡Pero qué lecciones nos van a dar!

Mire, su experiencia es que todo va bien, su experiencia es que todo está controlado. La mía es una experiencia de verjas cerradas, de puertas con vigilantes de seguridad, de expedientes tapados y de no entregar documentación, y de mentiras. Y le voy a dar una para que usted la apunte o que se la apunte el señor Gerardo Camps. Le voy a dar un ejemplo sólo para que entienda por qué nos alteramos.

Mire, recientemente mi compañera, Cristina Moreno, preguntó al señor Camps cuántas tarjetas de crédito hay en los altos cargos. El señor conseller de Economía y Hacienda dice: "Le comunico a usted que tan solo dispone de tarjeta de crédito el conseller de Empresa, Universidad y Ciencia". Enhorabuena, será para que no lllore tanto. Enhorabuena. "Tan solo." Pues mire ¡es falso!, ¡es mentira!, ¡nos ha engañado! El señor conseller ha engañado a un grupo de esta

cámara, y por tanto, a los valencianos. Tómese nota. (*Remors*) Tómese nota del número que le voy a dar: 4940143101288515, *bussines card*, del *bussines*, que se organiza en el entorno, del BBVA. ¿Sabe de quién es? Luego le digo el nombre, que me da un poco de corte. ¿Quiere que se lo diga? ¿Quiere que se lo diga? ¿Me dice usted las que faltan, y le digo yo éste? ¿Si quiere le digo la tarjeta oro también? Esta no es *bussines*, esta es oro porque viste más. ¿Quiere que le diga lo último que se ha pagado con ella? ¿Y usted tiene cara de venirme aquí a decir cosas cuando yo hablo, cuando ha dicho una trola gordísima en esta cámara?

Si lo sabía y nos ha engañado, debe dimitir hoy mismo. Y si no lo sabía, debe ser cesado por ignorante, porque Valencia no paga mentirosos ni ignorantes. (*Aplaudiments*).

Y hay más, y hay más. Ahora le contarán cómo ha estado el tema, señor Camps, que la cosa está animada esta mañana. Usted ha venido tarde, pero hay marro, ¿eh?, esta mañana. Se lo digo para que lo sepa. Y mire a ver si le pide cuentas. Lo engaña vilmente, ha engañado a la cámara...

¿Quiere que saque más tarjetas Visa? ¿Quiere que saquemos alguna otra cuenta? ¿Usted cree que es normal que tengamos que lanzar una ofensiva por la transparencia para que ciudadanos en el entorno de ustedes colaboren con nosotros para contar lo que usted niega a esta cámara, que es la representación mayoritaria del pueblo valenciano?

Y luego suben aquí a decirme que nos alteramos. ¿Que les da igual? ¿Les da igual esto? ¿No les importa sentirse engañados como diputados? Que si hay un gobierno alguna vez que les engaña ¿les dará igual?, ¿les dará un ramo de rosas?, ¿no se alterarán? (*Remors*) Aquí no venimos a unos juegos florales, venimos a hablar de política. No, desde luego que rosas no, yo no se las tomaría, yo no se las tomaría. ¡A saber, a saber!

Ésta es la esencia, señor Mundo. Ésta es la esencia, señores miembros del Gobierno. Ésta es la causa por la que nos alteramos. Ésta es la verdad por la que lanzamos una ofensiva por la transparencia. Y se lo planteamos aquí, y usted dice que no a que los diputados puedan controlar, que ya está bien controlado. O sea, que ayer le sobraba el presidente de la oposición y el parlamento, y hoy le sobra usted. O sea, que ustedes aguantan el parlamento como un efecto secundario de la democracia, como al que le dicen "tómame esto para el dolor de cabeza, te dará un poco de gastritis, pero se te irá el dolor de cabeza". Pero gustarle no le gusta. Porque si le gustara lo respetarían más y habrían acabado dando lo que aquí se ha propuesto.

Le digo, señor Gerardo González Camps, que en breve le pediremos todo el gasto que se ha pagado con esa tarjeta y con otras más, ¿eh? Y que, si quiere, ahora cuando salgamos le digo el nombre o los nombres, y así le informaré yo a usted, aunque cobro menos que usted, y usted sigue engañándome a mí y a todos los demás.

Nada más y muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor Perelló.

Por favor, señor Mundo. (*Pausa*)

Sí, honorable señor conseller de Economía y Hacienda, don Gerardo Camps.

El senyor conseller d'Economia, Hisenda i Ocupació:

Gracias, señor presidente.

A efectos reglamentarios pido la palabra como miembro del Consell de la Generalitat Valenciana. (*Pausa*)

Señor presidente. Señorías. Señor Mundo.

Me permitiré subir a esta tribuna a aclarar aquello que el señor Perelló califica de mentira, engaño, opacidad, y que lo único que ha conseguido con esos calificativos es hacer un ridículo histriónico, como siempre, en esta cámara. Pero además lo voy a hacer en tono muy serio. Porque lo que no se puede hacer, señor Perelló, es subir aquí y mentir como usted lo ha hecho, hasta el nivel al que usted ha llegado. Que es cierto que nos tiene acostumbrados a ello, pero no sé si porque piensa que los aplausos fáciles de su grupo le van a garantizar a usted cualquier cosa, cada vez lo hace en mayor medida y cada vez falta más al respeto que se debe tener cuando uno sube a esta cámara.

Y se lo voy a decir con mucha claridad. Únicamente en el punto en el que me ha llamado –escuche usted– indigno, mentiroso, ¿eh?, y que además debía presentar la dimisión inmediatamente por haber engañado al Consell, al pueblo valenciano representado en estas cámaras y a usted mismo. Y usted es el que se autoengaña para intentar justificar una posición.

Preguntó el Grupo Parlamentario Socialista cuáles eran las visas que había en la administración de la Generalitat Valenciana. Y se le contestó las que había en la administración de la Generalitat Valenciana. Claro, usted probablemente pensaba que habían muchas más visas en la administración de la Generalitat Valenciana, pero hay las que hay.

Pero la peor mentira es la media verdad, y usted lo sabe perfectamente. Este conseller también dijo cuántas visas habían dentro de las empresas, organismos e instituciones públicas dependientes de la Generalitat Valenciana. Trece, señor Perelló, con registro de entrada en esta cámara y que usted conoce perfectamente, pero no ha dicho aquí. Trece exactamente, ni una más ni una menos, trece. Pero no así. Yo no me dirijo a los compañeros de la prensa. Es que además este conseller no sólo remitió la contestación a esta cámara, sino que hizo público ese número y los organismos en una rueda de prensa después de la celebración de un Consell de la Generalitat. Fíjese hasta dónde ha hecho el ridículo, señor Perelló. Ha venido aquí a negar una información diciendo que la ocultábamos a la cámara, lo cual era mentira, pero es que además era absolutamente pública. A esos que usted dice defender, esa opacidad que dice usted que existe, fíjese hasta donde llega que en rueda de prensa se dice el número de visas y los organismos e instituciones que las tienen. Incluso algunas, fíjese, desde que gobernaban los socialistas, desde que gobernaban los socialistas.

Así que, y no quiero extenderme, señor Perelló, lo más digno, porque yo creo que usted es una persona digna, no indigna, que podría usted hacer es subir a esta tribuna, retirar las acusaciones infundadas y faltas de verdad que ha hecho, y con ello intentar salir dignamente de este debate que usted ha comenzado de esta manera y que esta cámara no merece. No sé si el número de tarjetas Visa, trece, a usted le parecerán muchas o pocas. Ya sé que está acostumbrado a todo hacerlo por duplicado, pero esa es la verdad.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Gracias, señor Camps.

Por derecho a réplica, tiene el uso de la palabra el señor Perelló.

El senyor Perelló Rodríguez:

Muchas gracias, señor presidente.

Mire usted, no sólo no retiro, sino que mantengo. Y yo

podré perder los nervios alguna vez como ser humano que soy, seré histriónico si a usted le parece, pero si tengo que perder la dignidad con la facilidad que ustedes la pierden, prefiero ser histriónico toda mi vida.

Yo no subiré jamás a esta tribuna de farol. Yo podré subir histriónico, como usted quiera que suba, pero si alguno de ustedes se cree que yo alguna vez voy a subir a esta tribuna, aquí, de farol, después de 30 años haciendo política, avalándome tan solo de mi mismo y de nadie más, se equivoca. Porque ni me ha regalado nada su partido político ni me ha regalado nadie nada en política. He tenido que avalarlo todo con una vocación ética y con unos principios desde muy pequeño.

Por tanto, podré gritar más o podré gritar menos, pero usted, señor Gerardo Camps, no me llamará a mí nunca lo que no me puede llamar. Yo a usted sí que se lo puedo llamar. Y cuando yo me excedo en las palabras es porque lo baso. Porque, mire usted, tengo aquí la fotocopia de la tarjeta Visa, que usted no ha puesto en la relación. Y que ¿usted es Gerardo Camps? ¿Es usted? Aquí usted firma con su firma y dice: "En contestación a la solicitud de documentación número 305/2005 que, al amparo de lo dispuesto en el artículo –tal–, formula la señora Moreno, del Grupo Socialista, relativa al listado de todos los altos cargos de la Generalitat que disponen de tarjeta de crédito con cargo a fondos públicos, le comunico que sólo dispone de tarjeta de crédito el conseller de Empresa, Universidad y Ciencia".

Hay más altos cargos en ese gobierno que tienen tarjeta de crédito. Hay más altos cargos. Y le vuelvo a decir: si no lo sabe es un ignorante y, si lo sabe, ha engañado. Porque hay más, a menos que las dé usted de baja hoy. Y si las da usted de baja hoy lo sabremos igual, lo sabremos. Hay más. Es que no me estoy refiriendo a que aparezca ahora uno de esos liberados que tienen, o de esos que dirigen museos que no existen, o de esos que fomentan no se qué empleo y no saben donde están, que seguro que tendrán. Me da igual. No le hablo de lo que sospecho. Le hablo de lo que usted firma y de lo que yo le puedo presentar fotocopiado. Y le digo, hay alguien que tiene *bussines* y hay quien tiene oro. No sé si porque le gusta más el oro o porque ya está cansado de hacer *bussines*.

Nada más y muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Señor conseller.

El senyor conseller d'Economia, Hisenda i Ocupació:

Señor Perelló, mire la diferencia, ya no en el tono, en la opacidad, en la transparencia al menos de sus palabras y de las mías. Yo hice públicas una por una las instituciones, organismos y cargo –porque algunas instituciones y organismos dependientes de la Generalitat tienen más de una tarjeta Visa– de todas aquellas que existían en el momento en que el Grupo Parlamentario Socialista me preguntó sobre lo mismo. Usted, usted no se atreve decir hoy en esta cámara, por más que lo enseñe, de quien es esa que está constantemente agitando a la vez que oye sus palabras.

Mire si yo soy transparente y mire si usted lo es poco. A lo mejor resulta que la que usted agita con tanto ahínco es alguna de la relación que ya hay del Consell hace tiempo y está haciendo usted un uso meramente..., ya no le diré histriónico, si le molesta, demagógico-parlamentario de usar la tribuna de las Cortes Valencianas. Porque yo soy absoluta-

mente claro. Las que habían, organismo por organismo y cargo por cargo. Es más, no quise decir las instituciones semipúblicas, que no sé si usted se refiere a eso. Pero también estoy dispuesto a decirle cuántas hay, porque así se me facilitó por parte de ellas en las universidades públicas valencianas. A lo mejor no, por si es alguna de esas la que el señor Perelló está agitando, porque también hay, también hay. Y por cierto, más de trece que hay en los organismos, empresas e instituciones públicas. No, no.

A respuesta del Grupo Parlamentario Socialista, con absoluta claridad, con los medios que ustedes tienen para controlar la labor de gobierno en estas Cortes, en la forma y manera que aparece, no solo en la información que tenemos que trasladar con periodicidad, sino en los informes que la Sindicatura de Cuentas realiza año tras año, mucho más que sucedía con anteriores gobiernos, con mucho mayor control democrático –y en estas Cortes– del que se ha hecho nunca en esta cámara, con mucha más información de la que nunca ha tenido un grupo en la oposición en esta cámara como tienen ahora todos ustedes, con las puertas abiertas allá donde van a pedir las cosas que ustedes tienen que pedir y no a montar numeritos para salir en los medios de comunicación, (*apludiments*) de esa forma y manera hacemos nosotros las cosas, señor Perelló, con absoluta transparencia y claridad, muy distinto a cómo las hacían ustedes y muy distinto a cómo las hacen ustedes incluso cuando son oposición, y me remito justamente a ciertas actuaciones que su señoría conoce perfectamente.

Y, mire, señor Perelló, mucho *business*, mucho oro y mucha *card*, exactamente de un gobierno popular que cobra la mitad que los gobiernos socialistas de las distintas comunidades autónomas. Y mire usted un poquito más para arriba, así usted sabrá, así usted sabrá cuál es la diferencia entre este gobierno que dice usted de *business*, oro y *card*, y otros gobiernos que nada más llegar se ponen el doble de sueldo que quien le está hablando, socialista por cierto.

Y ya que ha hablado usted de a qué se destinan las cosas para arreglar no sé qué cosas, supongo que estaría usted refiriéndose al señor presidente del Gobierno, que se gastó 271.000 euros en pintar una cancha de baloncesto y arreglarse una piscinita para pasar 20 días. Eso sí que es buena gestión del erario público y transparencia.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Señores diputados, dejen de hacerse gestos. Por favor, señor Perelló, tiene uso de la palabra.

El senyor Perelló Rodríguez:

Gracias, señor presidente.

Déjeme decirle, señor Camps, señor Gerardo Camps, que...

El senyor president:

Señor Maluenda, señor Maluenda, vamos a ver, este presidente tiene, lógicamente, en su función limitada de conocerlo todo, la capacidad de asesorarse por los señores letrados, y lo ha hecho ya.

Por favor, señor Perelló.

El senyor Perelló Rodríguez:

Muchas gracias, señor presidente.

El senyor president:

Perdón, señor Perelló.
Por favor, señor Maluenda, una cuestión de orden. A ver.

El senyor Maluenda Verdú:

Senyor president, el Govern pot intervindre en qualsevol moment del debat. El grup al·ludit o el diputat que està intervenint té dret a replicar al Govern i el Govern a replicar al diputat. S'han produït els torns, la intervenció..., senyor Such Ilija's el Reglament per a parlar millor d'estes qüestions. Això primer.

Senyor president, (*remors*), senyor president, s'ha produït...

El senyor president:

Señores diputados del Grupo Socialista, por favor, respeten la capacidad de expresión que tiene el señor Maluenda de explicar lo que está explicando.

El senyor Maluenda Verdú:

Senyor president, s'ha produït la intervenció del Govern, vosté amb molt bon criteri li ha concedit el torn de rèplica al senyor Perelló i, a continuació, el torn de rèplica al Govern. Per tant, el debat ha conclòs, hem de reprendre el que ja estàvem i correspon al senyor Mundo utilitzar el torn de rèplica.

El senyor president:

Señor Puig, señor Puig, señora Ninet, por favor, déjeme oír, si yo sé lo que ustedes me están diciendo.

El senyor Maluenda Verdú:

Vol que ho repetisca, senyor president, o està clar el que he dit? És que com m'estan interrompent, no sé si... O siga, que el Govern té dret a intervindre.

El senyor president:

Señor Maluenda, perdón, este presidente ha oído interpretaciones como la suya, ha oído interpretaciones en el sentido contrario, ha consultado a los letrados de esta casa y los letrados de esta casa le han dicho que tiene derecho a réplica el señor Perelló.

El senyor Maluenda Verdú:

Señor presidente, el señor presidente le ha concedido el turno de réplica y ha replicado, le ha concedido el turno de réplica y ha replicado. ¿Acaso puede pensar alguien que el debate que inicia el señor conseller puede cerrarlo el señor Perelló? Es absurdo, es absurdo.

El senyor president:

Señor Maluenda, señor Maluenda, yo le respeto a usted muchísimo,...

El senyor Maluenda Verdú:

Y yo a usted también.

El senyor president:

...pero quien va a cerrar el debate lo decide el presidente.

El senyor Maluenda Verdú:

Aceptaré la decisión que tome el señor presidente...

El senyor president:

Muchas gracias.

El senyor Maluenda Verdú:

...pero he querido dejar constancia del error reglamentario que se está cometiendo.

Gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias.
Señor Perelló.

El senyor Perelló Rodríguez:

Muchas gracias, señor presidente, le agradezco de verdad que haya dado esta oportunidad a la palabra ante el intento de censura que acabamos de vivir.

Señor Gerardo Camps, si quiere que le suban el sueldo dirjase a los sindicatos, yo no soy su delegado sindical, este no es el debate. ¿Usted cree que cobra poco? Pida más. Este no es el tema del debate, ni es el tema del debate lo que hacía Aznar y lo que hacía Zapatero.

La obligación de dar los nombres de quién tiene las tarjetas Visa es suya, porque le pagan para eso y forma parte del gobierno. Y la mía es la que estoy haciendo: controlarle a usted y a su gobierno, porque también me pagan para eso y me eligen para eso.

O sea, no me rete, el que le reta soy yo a usted a que se comprometa aquí, en el *Diario de Sesiones* y ante esta cámara, a que la semana que viene las trece, más las que yo pueda cotejar con usted que tenga, pondrá encima de la mesa, en esas puertas abiertas que usted ve, que para nosotros siempre están cerradas, y en esos espectáculos que usted dice que damos, que no los daríamos si usted no pusiera el guión y el escenario y todo su gobierno... Porque, le voy a decir una cosa, esta semana he estado visitando una empresa pública con otro diputado. ¿Usted se ha enterado? ¿Usted ha visto a los medios? Porque hemos podido entrar, porque hemos podido ver alguna cosa. Ya hablaremos de lo que hemos visto. Los espectáculos se montan cuando alguien cierra la verdad, cuando alguien oculta. Pero, ¿ustedes qué se han creído, que nos van a cerrar a la puerta, que nos va a echar el primero que esté allí y nos vamos a ir sumisamente? Se han equivocado de grupo, se han equivocado de portavoces.

Le digo que acepte el reto. La semana que viene iremos Ignasi Pla, que es el secretario general del grupo, por aquello de que a veces no dejan entrar asesores, y yo mismo. Los dos, sobramos. Y usted nos pone encima de la mesa todos y cada uno de los justificantes de pago de todas esas tarjetas Visa. ¡Todos! Da igual que sean para perfumar axilas, que para afeitarse barbas, que para lucir zapatos. ¡Todos! Y los veremos. Y allí, con usted y un café, con calma, que allí no hace falta ponerse histriónico, hablaremos de lo que es gasto indebido y lo que es gasto debido. Y allí hablaremos de los

motivos para el histrionismo o no. Y allí hablaremos de si eso es decente o no es decente. Y allí hablaremos de por qué tanto manipular.

La gran pregunta es: ¿Por qué manipulan tanto? ¿Por qué ocultan tanto? ¿Por qué hacen lo que hacen con la televisión pública? ¿Por qué ocultan los expedientes si no son suyos? ¿Si han ganado las elecciones para administrar lo de todos, no para guardar o esconder lo de todos y quedarse con lo de algunos! Pero, ¿qué concepto de la democracia es ése, señor Gerardo Camps? Pero, ¿qué debate establece usted conmigo pensando que a mí con cuatro insultos o con cuatro debilidades de carácter...?

El senyor president:

Señor Perelló...

El senyor Perelló Rodríguez:

¿...me va a anular la palabra? No señor.

El senyor president:

Señor Perelló...

El senyor Perelló Rodríguez:

Termino, señor presidente, y le agradezco... Pero que no pase por alto el reto.

El senyor presidente:

...le ruego que termine el turno de réplica.

El senyor Perelló Rodríguez:

Diga delante de esta cámara si está dispuesto a enseñarnos la semana que viene al señor Pla y a mí la facturación de todas las tarjetas Visa. Y yo, aquellas que ya tenga que me he equivocado, se lo diré, y usted, mientras, me va enseñando. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Señor Camps.
Honorable señor conseller, tiene el uso de la palabra.

El senyor conseller d'Economia, Hisenda i Ocupació:

Gracias, presidente.

Señor Perelló, vamos a hacer larga la mañana. ¡Menos mal! De un gobierno que no se deja controlar, ha conseguido usted ya que un conseller le conteste por tercera vez aquello que es verdad. La verdad no puede ser más transparente, y usted niega en un intento continuado (*el senyor president colpeja amb la maceta*) de arrimar el ascua a su sardina para mantener una posición absolutamente indefendible.

Porque hay maneras y maneras de ejercer el control parlamentario, la suya ha decidido esta mañana que sea, señor Perelló, haciendo, la conducta, no usted, la conducta –para que no me diga que insulto–, el ridículo parlamentario. Lo hace porque ha empezado diciendo que no se contestaba y qué tarjetas Visa había en la administración, acusando de mentir y de engañar a un conseller, para ahora ya irse, porque sabe perfectamente que ha metido usted la pata parlamentaria, a “enseñeme los justificantes de todas esas cosas”.

Lo sabe tan perfectamente porque no es que los señores de los medios de comunicación tuvieran en una rueda de prensa conocimiento de esa información, absolutamente pública, todos los valencianos lo conocieron, porque, señor Perelló, y no solo podremos discutir ahora de los gastos de cada una de ellas, sino que también le voy a traer todos los periódicos valencianos en los que salió la relación de las tarjetas Visa, los organismos y los cargos que la ocupaban. ¿Lo tiene usted ahí? Y, entonces, ¿por qué me dice que no lo tiene y me acusa de engañarle desde esta tribuna? Ese sí que es el reconocimiento que está usted haciendo ahora de que quien ha mentido esta mañana en la cámara, o, al menos, lo ha intentado, porque este gobierno no solo no se deja controlar sino que además no admite acusaciones falsas, es usted.

Absolutamente transparente el número de tarjetas Visa en la administración, empresas, organismos y entidades públicas. Y no las dimos en las semipúblicas, aunque se facilitaron cuando se pidieron por parte de esta conselleria, porque entendíamos que no era ni lo que estaba pidiendo el Grupo Parlamentario Socialista ni lo que estaba pidiendo tampoco la sociedad valenciana. Ahora, usted quiere ir más allá, quiere que le demos la relación de todos los gastos que se han efectuado con esas visas desde no sé cuánto tiempo en unos organismos. No hay ningún inconveniente, solicítelo usted por el carácter reglamentario y podrá ver, como han podido verse ya cuando se ha solicitado, exactamente todos y cada uno de los gastos que se han efectuado con esas tarjetas Visa. Los verá usted y los veremos hasta donde usted quiera verlos o los demás también queramos verlos. No, no, lo veremos de todos, señor Perelló, de absolutamente todo, y de todos nosotros. Absolutamente transparente.

Ustedes, si creen que la labor de control de un gobierno, lo que tiene que hacer una oposición como la suya, es ponerse a mirar los justificantes de la actividad de determinados directores de instituciones, empresas u organismos públicos que, por cierto, informe tras informe de la Sindicatura de Cuentas –a la que usted ya no le da ningún valor– dicen que son absolutamente correctos hasta el año en el que nos encontramos, pues, allá vamos, señor Perelló, a mirarlos, factura por factura, si usted quiere, y demostrará que hay un gobierno transparente...

El senyor president:

Por favor.

El senyor conseller d'Economia, Hisenda i Ocupació:

...y que hay una oposición...

El senyor presidente:

Por favor.

El senyor conseller d'Economia, Hisenda i Ocupació:

...que lo único que sabe hacer es perder el tiempo.
Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Tiene la palabra el señor Mundo.

Yo les ruego a los señores diputados que eviten exclamaciones, descalificaciones e insultos que no se hagan en la tribuna, por favor.

El senyor Mundo Alberto:

Gràcies, senyor president.

Bé, després d'este breu període en el qual jo crec que el senyor Perelló el que pretenia ací des del principi, en tot este debat, ha sigut crispant el Govern amb la seua poca fiabilitat que ell volia demostrar que té el Govern quant a la transparència, quant a molts dels aspectes que ací volia dubtar... No tant sols del Govern, sinó de gent del Partit Popular que està treballant seriosament en la política. Inclús ha fet que el senyor Camps, Gerardo Camps, haguera d'intervindre per clarificar i no deixar amb dubtes temes que vosté ací ha deixat en mitges tintes ací a la trona. Vosté ací ensenya papers, diu que les coses no estan clares, que no hi ha transparència, que quan arriba als llocs no el deixen entrar... Arriba a llocs que no el deixen entrar quan no ho demana pel tràmit reglamentari que calga fer. Hi ha problemes quan vosté no està seguint el que representa la tasca normal d'un parlamentari, perquè es porten mitjans darrere perquè després ací surta la notícia adequada que vostés són víctimes de la incomprensió, víctimes d'un govern que no els deixa vore amb transparència tot el que està fent.

Jo crec que ací el conseller li demostra una vegada més quina és la transparència que resa l'ideari d'este grup parlamentari i d'este Consell, el qual està demostrant dia a dia quines són les funcions de transparència contínua que tenim. Vosté ha dubtat, senyor Perelló, vosté ha dubtat de la meua complaença en la labor de govern. Estem recolzant la labor del Govern de la Generalitat, plenament, plenament. I jo li he de dir que personalment estic assegut ahí perquè ha volgut la voluntat popular que estiguera assegut ahí, en l'escó. Molt orgullós d'estar assegut defenent els interessos del Partit Popular, que considero que és un govern que ha demostrat i està demostrant la seua labor de govern, amb eficàcia, amb transparència, amb eficàcia i amb transparència, a pesar que vosté ho dubte d'esta forma.

I vosté demanava com si jo estigués ahí d'una forma testimonial, que haguera d'abandonar inclús el meu escó. Jo crec, senyor Perelló, que qui s'ho hauria de repensar és vosté. Després d'actuar aquí dalt i dir les mentires i estar intentant confondre el Govern a través dels seus consellers, de la forma que està aquí donant veritats a mitges o mentires a mitges per a poder arribar, vosté s'hauria de repensar el seu escó que està ocupant en este moment. Perquè penso jo que han de ser més seriosos, més seriosos en els plantejaments que estem donant. I aquí vostés, en este moment i, al final, en la seua rèplica, de l'única cosa que m'ha parlat és d'una cosa, d'una targeta Visa, d'una targeta Visa que el conseller, aquí, li ha revocat; que vosté, perfectament, eixa targeta Visa s'ha conegut per vostés tot el que han demanat i se'ls ha donat, i s'ha compromés el conseller a donar-li tot el que demanaven per tràmit reglamentari.

Per tant, jo crec que més transparència que eixa que la que vostés tracten de confondre a la gent a través de les seues actuacions, cap, cap, senyor Perelló. I si alguna cosa ha de fer, a part de no escoltar, és prendre una decisió i abandonar este hemicicle, perquè de les seues paraules l'única cosa que està enviant són veritats a mitges i, com vosté no escolta... *(el senyor president colpeja amb la maceta)*, l'única cosa que li demane és això.

Res més i moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Muchas gracias, señor Mundo.

Vamos a proceder a la votación de las propuestas de

resolución.

Como no tenemos timbre, tampoco vamos a precipitarnos. Como no tenemos posibilidad de aviso, tampoco vamos a precipitarnos. Pero vayan ustedes teniéndolo en consideración, todos, para evitar que la votación no se ajuste a lo que tenemos de asistencia parlamentaria.

En principio, ¿votamos todo junto? ¿Todo junto? ¿Podemos votar todas las proposiciones juntas? Vamos a ver.

Comienza la votación. Resultado de la votación: 40 votos a favor, 47 votos en contra.

Pasamos a debatir la siguiente propuesta de resolución, que es la presentada por Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa, con el número 35.277, que defiende el señor don Alfred Botella.

A partir de ahora, por favor, señor diputados, las réplicas efectúenlas desde el propio escaño, porque como son réplicas de minuto a minuto y medio se agradecerá.

El senyor Botella i Vicent:

Gràcies, senyor president.

Senyores i senyors diputats.

En el debat que ahir vam tindre en esta cambra, una de les qüestions estrela que va plantejar el molt honorable president de la Generalitat va ser eixe acord signat amb els agents socials i econòmics de la nostra comunitat, el Pla valencià per al creixement i l'ocupació.

I és de veres que s'ha aplegat, com tots sabem, a un acord amb les centres sindicals i els representants empresarials sobre el tema de l'ocupació, dels sectors industrials, de l'educació, de la sanitat, de la vivenda, del benestar social, etcètera. I que és un pla que es preveu que en els pressupostos del 2006 s'incorporen les partides i que s'acaba en el 2007, és a dir, quan s'acaba la legislatura.

El que no va dir el molt honorable president de la Generalitat és que n'hi ha un Pla valencià del creixement i l'ocupació que està en vigor, en aquests moments, que es va signar en el 2002 i que acabava en el 2006, i que s'ha firmat este per l'incompliment del que està en vigor, perquè hi han hagut sistemàticament incompliments d'eixe acord valencià, del Pla valencià del creixement i l'ocupació. Que, a més a més, en els pressupostos d'este any, el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida-Els Verds: L'Entesa va presentar al voltant de 40 esmenes que venien referendades per les mateixes centrals sindicals signants d'aquell pla i que, vist l'incompliment que estava fent-se, reclamaven que en els pressupostos de la Generalitat lògicament estigueren les partides adients per al compliment d'eixe pla. Totes elles van ser rebutjades i, per tant, incomplert, de nou, el Pavace en este any 2005.

I ara, de cara al 2006, s'ha signat este pla, com dic, sense compromisos econòmics, amb la promesa que en els pressupostos de la Generalitat per al 2006 estaran les partides que toquen. Doncs bé, nosaltres, com volem contribuir que realment eixe pla es porte a efecte, que a més a més no es tinga a les centrals sindicals com a mers instruments per a tractar d'eixir en la foto i de dir: "Que bé que ho fem, que dialogants que som que, en definitiva, els sindicats vénen i parlen amb nosaltres, acorden amb nosaltres i tracten que la política del Govern Valencià tire endavant", el que volem és que realment això tinga una concreció. I la concreció és en els pressupostos del 2006.

I d'ahí el fet que nosaltres presentem aquesta proposta de resolució, que el que diu és tan senzill com que el Consell destine una partida pressupostària per al 2006 que

assegure el compliment dels acords de les diferents meses de negociació del Pavace, garantia d'èxit per a les centrals sindicals, fonamentalment, i per a les organitzacions empresarials, que realment el que s'ha signat va a portar-se a efecte.

Que no s'apunten pegots que ací...

(Ocupa la presidència la vicepresidenta primera, senyora Rosa María Barrieras Mombrú)

La senyora vicepresidenta primera:

Senyor Botella, per favor.

El senyor Botella i Vicent:

...—Sí, acabe, senyora presidenta—, que ací són vostés els que aconseguixen els acords. Els acords els han forçat les centrals sindicals i els empresaris, i vostés el que tenen és l'obligació de complir-los.

Moltes gràcies.

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor Botella.

Té la paraula, en representació del Grup Parlamentari Popular, la il·lustre diputada senyora Linares.

La senyora Linares Rodríguez:

Muchas gracias, señora presidenta.

Señor Alfred Botella, sentimos mucho tener que rechazar esta propuesta de resolución, y voy a ver si trato de explicar ante esta tribuna el porqué de este posicionamiento de mi grupo parlamentario.

Ayer, como decía el presidente, hemos asistido a un gran pacto social en la última semana, que hemos firmado con todos los agentes sociales; un acuerdo, efectivamente, el Pavace, que viene siendo vigente desde el año 2001 y que estará vigente hasta el año 2006.

No es verdad que, como ha dicho usted, este acuerdo estuviera roto, sino que esto es fruto de unas negociaciones y de una actualización, precisamente, de este acuerdo.

Como usted bien sabe, y ha explicado también ante esta cámara, el Pavace está compuesto por una serie de acuerdos y de cinco mesas de trabajo de los distintos ámbitos del gobierno autonómico de la Generalitat. Va desde el tema empresarial, desde el tema de formación, empleo, inmigración, innovación, etcétera.

Por lo tanto, eso quiere decir que durante estos años que hemos trabajado con este acuerdo marco, el Pavace, hemos conseguido unos resultados, y ayer también lo decía nuestro presidente Camps, al decir que de los acuerdos de crear, por ejemplo, un detalle, 240.000 puestos de trabajo para finalizar el Pavace en el 2006, llevamos ya superado en el pasado mes de julio, llevamos creados más de 330.000 puestos de trabajo.

¿Qué quiere decir esto, señor Alfred Botella? Quiere decir que el Pavace está vivo, que el Pavace es efectivo y que el Pavace es un instrumento político del Gobierno con los agentes sociales que realmente funciona.

¿Por qué vamos a rechazar esta enmienda? Porque usted pide una línea presupuestaria que quede reflejada en el 2006. Mire, durante estos años no hubiera sido posible que el Pavace se hubiera ejecutado si realmente detrás no hubiera habido unas dotaciones presupuestarias reflejadas año tras año en los presupuestos de la Generalitat Valenciana.

Usted sabe que el Pavace, la globalidad del dinero esti-

mado es de 4.600 millones de euros en el período de vigencia 2002-2006. Y en este momento, más del 90% de esa cantidad ya se encuentra ejecutada, y ha sido reflejada en años anteriores en los presupuestos.

Por lo tanto, para el próximo año 2006, en cada partida presupuestaria, en cada conselleria, va a haber una parte destinada que haga posible que esos acuerdos políticos firmados la pasada semana sean una realidad, como no puede ser de otra forma.

Además, congratularnos también de este último acuerdo, de la creación, que creo que es importante, del observatorio industrial, y algo muy importante socialmente para esta comunidad, que es la ley de rentas mínimas garantizadas para la ciudadanía.

Con lo cual, creo que con esto ha quedado suficientemente explicado el porqué vamos a rechazar esta propuesta porque creemos que no ha lugar, toda vez que cada partida y cada acción política de este acuerdo que se firmó la semana pasada tiene su correspondencia económica en los presupuestos de la Generalitat.

Nada más y muchas gracias.

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, il·lustre diputada.

Té la paraula, per a rèplica, el senyor Botella.

El senyor Botella i Vicent:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyora diputada, vosté diu que sent molt no poder aprovar aquesta proposta. Jo crec que vostés no ho senten molt, no senten res, perquè si vosté ho sentira tant recolzaria la proposta, perquè, en definitiva, és una proposta que ve a assegurar l'èxit del Govern i, aleshores, no hauria de sentir-ho, hauria d'aprovar-ho. I dir: "Com açò ve a recolzar la proposta del Govern, nosaltres anem a votar a favor".

Però, no és eixe el problema. El problema és que vostés, una vegada més, no estan per complir el que signen. Perquè vosté diu: "S'ha signat un gran pacte social. L'actual està vigent, no està trencat". Jo no he dit que estiga trencat, això ho diu vosté. No està trencat, jo li he dit que està "incomplert" i que els sindicats han anat a negociar precisament tot el que s'ha incomplert en estos anys passats. I com vosté molt bé ha dit, el que s'ha fet és, precisament, posar al dia totes aquelles qüestions que estan pendents, perquè si no, l'actual acabaria este any. I l'únic que han fet és allargar-ho quatre mesos, fins les eleccions de 2007.

Llavors, com vosté sap molt bé, el que s'ha fet ara no és un gran pacte social, el que s'ha fet és ni més ni menys que actualitzar el Pavace en els incompliments que ha realitzat este govern.

Jo crec, senyora diputada, que a més a més...

(Ocupa la presidència el president, senyor Julio de España Moya)

El senyor president:

Senyor Botella...

El senyor Botella i Vicent:

...cal tindre en compte que, malgrat que el president de la Generalitat i el conseller d'Ocupació ahir es van desganyar ací dient la quantitat de llocs de treball que s'han creat, el que és evident és que la nostra comunitat és la que ha aug-

mentat l'atur més que ninguna, malgrat estar en una època estival, on ací sempre augmenta l'ocupació i disminueix l'atur. I este any...

El senyor president:

Muchas gracias, señor Botella.

El senyor Botella i Vicent:

...ha augmentat l'atur.

Acabe, senyor president, dient que vostés el que haurien de fer és pensar-s'ho i assegurar que realment açò va a portar-se a efecte.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Botella.

Tiene la palabra la señora Linares.

La senyora Linares Rodríguez:

Bueno, señor Alfred Botella, nos reiteramos, mi grupo, en lo expuesto en la tribuna.

Yo creo que a ustedes lo que les molesta es que este gobierno haya podido sentarse con los agentes sociales y firmar este gran pacto, que en boca, en boca de los propios firmantes, es un gran pacto, que se ha alcanzado en bien de esta comunidad, para el desarrollo social y económico de nuestra comunidad. Yo creo que en realidad es esto lo que a ustedes les molesta.

Y en realidad, también lo que creo que a ustedes les molesta es que este acuerdo esté vivo, esté activo. Si no, ¿cómo entiende usted que los sindicatos o la Cierval van a hacerse la foto, como usted dice, con el Gobierno? ¿Qué está queriendo usted decir? ¿Qué está queriendo decir? ¿Que estas personas que firmaron ese acuerdo, que representan a unas organizaciones, están equivocadas? Eso es lo que está usted queriendo decir con su réplica.

Por lo tanto, siento mucho decirle que el Pavace es un acuerdo marco que va a permitir el desarrollo económico y social de esta comunidad, que ha permitido dos grandes acuerdos, como va a ser que haya una ley de renta mínima garantizada, que en este momento es anteproyecto de ley –está consensuado por los sindicatos, está consensuado por los sindicatos–, y la creación de ese observatorio industrial. Yo creo que son pasos muy importantes que se dan cara al desarrollo y, sobre todo, mirando en este caso... lo digo por la ley de rentas mínimas que se ha acordado en ese gran marco legal del Pavace, que va a ser un avance importante de carácter social para la gente más desfavorecida. Entonces, nosotros –lo siento mucho– creemos que eso está respaldado y va a estar respaldado en el 2006 por partidas y dotaciones económicas.

Y, por lo tanto, una vez más....

El senyor president:

Muchas gracias, señora Linares.

La senyora Linares Rodríguez:

...rechazamos su propuesta.

El senyor president:

Procedemos a la votación del punto. Comienza la votación.

Resultado de la votación: 39 votos a favor, 46 votos en contra.

Vamos a comenzar, a continuación, el debate del tercer bloque de propuestas de resolución. Yo creo que es conveniente que, por economía de tiempo, no hagamos interrupción esta mañana. Entonces, vamos a seguir adelante. Que cada uno, lógicamente en función de la disponibilidad, haga uso del tiempo, para tomarse el café con leche, que estime oportuno. Son los números 35.286, 87 y 88, que presenta el Partido Popular, que defiende don Rafael Maluenda.

Tiene la palabra, don Rafael.

El senyor Maluenda Verdú:

Senyories.

Després del magnífic debat que ahir es va celebrar en la cambra... clar està que m'estic referint a la magnífica intervenció del molt honorable senyor president de la Generalitat i del magnífic síndic del Grup Parlamentari Popular, que van defensar el que és la política que ve desenrotllant el Govern de la Generalitat des que està al front del Partit Popular, eixa política tan beneficiosa per a la societat civil valenciana, per a millorar la qualitat de vida de totes les valencianes i de tots els valencians, front a una falta d'alternativa, que no hi havia alternatives –al menys jo no les vaig escoltar– per part dels grups de l'oposició, no hi ha projectes alternatius a eixa política tan encertada que està desenrotllant el Govern de la Generalitat. Possiblement siga el reconeixement a l'encert d'eixa política el fet que no hi haja alternatives per part de l'oposició.

Bé, en este context, el Grup Parlamentari Popular defensa el primer bloc de propostes de resolució, que vénen a enfortir, que vénen a recolzar, que vénen a impulsar el que el Govern de la Generalitat està fent en matèria d'infraestructures. Sabem que les deficiències més greus que té la Comunitat Valenciana en estos moments són la necessitat d'aüa; en matèria d'infraestructures és la necessitat d'aüa. Des de la increïble, la increïble, però no menys greu, derogació del transvasament de sobrants del riu Ebre a les conques de la Comunitat Valenciana, la situació és deplorable. És deplorable perquè l'aüa és la garantia del desenrotllament econòmic i social de la nostra comunitat.

I de forma incomprendible, per a nosaltres i per a totes les valencianes i valencians, el govern del senyor Rodríguez Zapatero va derogar el transvasament de l'Ebre. Sabem que ho va fer, ho hem dit en altres ocasions des de la trona, a canvi d'un plat de llentilles, a canvi d'un plat de llentilles. Els interessos valencians, una volta més, han sigut moneda de canvi, han sigut moneda de canvi perquè el Partit Socialista puga governar a Catalunya i puga de moment governar a Espanya. Va ser una exigència d'Esquerra Republicana de Catalunya. Segons diu el senyor Ribó, també és una exigència d'Esquerra Unida que no vinguera aüa de l'Ebre a la Comunitat Valenciana.

Això genera un problema, com he dit, molt greu: posa en perill un gran nombre de llocs de treballs. I no se mos ha donat una alternativa, una solució adequada, perquè voler dessalar l'aüa que s'està consentit que se sale en la desembocadura de l'Ebre, francament ho veem descabellat. Creem que és un gasto innecessari, que crea un problema afegit de consum d'energia i també de contaminació, de contaminació, quan l'aüa del riu Ebre es dolça i, conforme es va dir ahir ací, va al mar moltíssim més cabdal, moltíssim més cabdal del que estem reclamant per a la nostra comunitat.

Per això esta iniciativa demana que les Corts reiteren tots els pronunciaments dels últims mesos, encaminats a exigir la garantia, l'execució o la recuperació dels transva-

sament que necessita la Comunitat Valenciana. I en eixe sentit, instem el Consell de la Generalitat que continue realitzant tots els esforços possibles per a aconseguir del Govern de l'estat el restabliment del transvasament de l'Ebre a la Comunitat Valenciana, amb els volums i condicions que s'havien establert en el Pla hidrològic nacional, aprovat per Llei 10/2001, de 5 de juliol.

La plena garantia del manteniment del transvasament Tajo-Segura. Sabem que el sud de la Comunitat Valenciana està en perill, està en perill que desaparega el transvasament Tajo-Segura, perquè el senyor Barreda, d'acord amb el president de Castella-la Manxa, d'acord amb el Ministeri de Medi Ambient, ha posat data de caducitat a eixe transvasament, cosa que les valencianes i els valencians del sud de nostra comunitat no entenen, no poden comprendre.

Per això mateix, perquè nosaltres no anem a fer mai abandonó de la nostra responsabilitat de defensar la necessitat d'eixe transvasament, el segon punt d'esta proposta diu: "I la plena garantia del manteniment del transvasament Tajo-Segura, amb els volums actualment establerts en la legislació i en la planificació hidrològica vigent, derogant la disposició addicional primera de la Llei 11/2005, de 22 de juny, de modificació del Pla hidrològic nacional".

I com no pot ser d'altra forma, també reclamem que s'acabe, que se finalitzen les obres, amb tota rapidesa, les obres del transvasament Xúquer-Vinalopó, del Xúquer-Vinalopó, mantenint la presa de Cortes de Pallás, mantenint la presa de Cortes de Pallás, perquè a més que és la millor presa que es pot fer, perquè és l'aigua de qualitat, i hi ha aigua suficient per a fer eixe transvasament, garantint sempre els drets dels usuaris del riu en estos moments, garantint sempre els drets, sempre, el transvasament seria a partir de sobrant; a la volta d'això, és la solució més barata, la solució més ràpida i l'única possible, perquè la presa en l'assut de la Marquesa seria la mort del transvasament, seria la mort del transvasament, perquè l'aigua no tindria qualitat per a l'abastiment humà. I al no tindre qualitat per a l'abastiment humà, el sector agrícola no podria suportar el gran cost d'eixe projecte que volen els socialistes –bé, eixe projecte–, eixe esborrany de projecte, perquè en realitat tampoc el tenen plasmat.

Per tant, també el tercer punt diu: "La més ràpida terminació de les obres del transvasament Xúquer-Vinalopó, segons el projecte en execució, desestimant definitivament propostes de modificació, que no tenen un altre objecte que fer inviable la seua realització".

També hi ha una altra que es referix al tren d'alta velocitat. La prioritat que la construcció de la ret d'alta velocitat ferroviària té per a la Comunitat Valenciana i l'impuls polític que li ve donant tant el president de la Generalitat com el Consell, com les mateixes Corts Valencianes, els agents socials i econòmics i el conjunt de la societat valenciana, ha fet possible en els últims mesos un avanç considerable del grau de desenrotllament de les actuacions, superant l'estancament que s'havia produït durant el primer any de mandat socialista a Espanya.

No obstant això, una gran part de la ret d'alta velocitat, que beneficia a la Comunitat Valenciana, tant en la connexió amb Madrid com amb el corredor mediterrani, no ha experimentat encara ningun avanç des del canvi de govern produït arran de les eleccions de març de 2004. Per exemple, el tram València-Castelló...

El senyor president:

Señor Maluenda, vaya acabando.

El senyor Maluenda Verdú:

–Acabe, senyor president–...el tram València-Castelló està pendent d'impacte ambiental des de fa dos anys; el tram Madrid-Conca es troba encara en fase de redacció de projecte i no s'ha iniciat cap obra; el traçat de l'Ave al seu pas pel Baix Segura està pendent de resoldre; el tram Castelló-Tarragona no té garanties quant a la seua necessària transformació a ample europeu per a la connexió amb l'Ave a la frontera francesa, però es faça en condicions. I en ningun moment este coll de botella ha sigut resolt pel Govern d'Espanya.

Per últim, de carreteres. El conveni, senyories, que es va firmar en abril, el conveni que es va firmar en abril entre el Ministeri de Foment, que ha atés la petició de la Generalitat, referit a les carreteres de la nostra comunitat, totes les actuacions que estan plasmades en eixe conveni volem que s'impulsen les actuacions i instem el Ministeri de Foment perquè les porte endavant. M'estic referint al conveni firmat el passat 11 d'abril entre el Ministeri de Foment i la Generalitat.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

Res més, senyories.
Senyor president, moltes gràcies.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Maluenda.
Tiene la palabra el señor Godoy.

Yo les recuerdo a ustedes, señores diputados, que se circunscriban al tiempo, porque si no, vamos a tener problemas al final del día.

Señor Godoy.

El senyor Godoy García:

Muchas gracias, señor presidente.
Señorías.

Señor Maluenda, yo creo que ustedes se han atrinchado en el Plan hidrológico nacional del 2001, en un Plan hidrológico nacional que ha sido derogado. Su problema es que no quieren reconocer la legitimidad del nuevo Plan hidrológico nacional de 2005, que ha sido aprobado – ¡qué paradoja!– con el consenso de todos los grupos parlamentarios de las Cortes españolas, excepto el Partido Popular, que se ha quedado solo y se ha quedado fuera. Es decir, que mientras que todas las fuerzas políticas han buscado el acuerdo, han buscado el consenso en torno a una propuesta, ustedes están completamente fuera y lo que quieren es imponer la suya, viendo, sin embargo, que han sido las Cortes españolas las que han votado otra completamente distinta.

Mire, ustedes en esta cámara hoy han perdido una buena ocasión de buscar ese entendimiento, de buscar ese consenso, de buscar ese pacto del agua, esa mano tendida que ayer el síndic de nuestro grupo propuso a su presidente. Y nosotros no vamos a poder aprobar sus propuestas. Esto se lo digo con la misma contundencia que le manifiesto que defenderemos con todas nuestras fuerzas el trasvase del Júcar-Vinalopó, tal como lo hemos propuesto en esta cámara. Y que defenderemos ade-

más el programa Agua, que ustedes no quieren, y las inversiones de 1.260 millones para la Comunidad Valenciana, que ustedes no quieren, para obtener 400 hectómetros cúbicos de agua para la Comunidad Valenciana, que ustedes están obstaculizando.

Señor Maluenda, esta es nuestra posición. Sus propuestas no abordan los problemas hídricos que el Consell de la Generalitat Valenciana debe resolver. Eso ustedes lo eluden, se van al estado. Porque ustedes están convencidos de que este Consell no va a resolver nada de nada. Porque están fuera de juego, porque están en la ruina y porque además se han instalado en la abulia y en el desgobierno.

La propuesta del Grupo Popular, lo que están haciendo con ese salto adelante es proclamar a los cuatro vientos que ustedes no tienen la menor confianza en el Consell. Porque saben que no ha hecho el Consell ni va a hacer sus deberes. El Consell no ha asumido la gestión de las cuencas del territorio de esta comunidad, que son de su competencia. El Consell está arrojando al mar 212 hectómetros cúbicos de agua a través de los emisarios submarinos de esta comunidad. El Consell, ustedes se comprometieron a desalar 80 hectómetros cúbicos en esta legislatura, y no ha hecho absolutamente nada.

Ustedes... sólo invierten miserias en política de tratamiento terciario y de reutilización de agua. Ustedes mantienen a la Entidad de Saneamiento una deuda de casi 500 millones de euros. Ustedes se comprometieron a incrementar en 200 hectómetros cúbicos nuestra capacidad de embalse, y no han hecho absolutamente nada.

Se comprometieron a optimizar las condiciones de nuestros sistemas acuáticos, y no han hecho nada. Se comprometieron a poner en marcha un Plan integral de recursos hídricos valencianos, y no han hecho nada. Están sin hacer a día de hoy las depuradoras de Alzira y de Carcaixent, que pertenecen al primer Plan de saneamiento del último gobierno socialista, y no han hecho nada en diez años.

Permiten que la depuradora de Orgegia y de Rincón de León arrojen al mar cada año 39 hectómetros cúbicos a escasos metros de los barrios alicantinos, contaminando las costas de la ciudad de Alicante, en lugar de hacer las obras de reutilización de esta agua. Tienen la ejecución del Patricova a menos del 7%. Ustedes no han hecho la modernización de regadíos en la Acequia Real del Júcar. Y lo que es peor, se esconden y culpan a los regantes de este incumplimiento.

Ustedes no han hecho las obras del postravase, ni un solo euro. Ustedes se comprometieron a crear una Agencia Valenciana del Agua, y en su lugar lo que han puesto en marcha es un engendro llamado Agua y Progreso para subvencionar conferencias y estudios a sus amigos y hacer propaganda. Ustedes por no hacer ni siquiera se dignaron a comparecer en el proceso contencioso-administrativo sobre el Plan de cuenca del Júcar, cuya sentencia de octubre del 2004 anuló artículos fundamentales, entre ellos ciertamente los referentes al trasvase Júcar-Vinalopó.

Pero la cuestión es más grave. La sala quinta del Tribunal Supremo, al tiempo que rechazaba todos los incidentes de nulidad de actuaciones y les condenaba al pago de costas, dice que la Generalitat Valenciana fue emplazada en el pleito hasta once ocasiones en que jefes de servicio, directores generales, jefes de sección, jefes de división, y hasta el subsecretario recibieron el emplazamiento. Lo que demuestra que la ausencia de la Generalitat Valenciana –lo dice el Tribunal Supremo– fue producto sólo de la voluntad de la Generalitat, que decidió no acudir al proceso. Hagan ustedes pública la lista de emplazados. Digan si el señor

García Antón se encontraba entre ellos. Depuren ustedes responsabilidades.

Mire, estas son sus credenciales en política de agua. Y por eso ustedes dan el salto adelante, hablan del Gobierno central, del Gobierno de España, pero ninguna obligación para ustedes.

Lo del Ave, lo del Ave es todavía peor, porque la realidad es que cuando ustedes perdieron las elecciones en marzo de 2004 sólo había ejecutado el 1,5% del Ave valenciano. Sólo tenían en ejecución once tramos, poco más de setenta kilómetros. Y saben ustedes perfectamente que poco más de un año después tenemos cuarenta y seis tramos entre servicio, obras o en licitación. Y sólo quedan ocho tramos en redacción de proyecto, los que ustedes se dejaron sin encargar, que el gobierno socialista ha encargado y que los tendrá redactados muy pronto.

Ustedes no sólo no financiaron el Ave valenciano e impidieron que fuera subvencionado adecuadamente por la Unión Europea al no priorizar su inclusión en los proyectos Quick Start. No sólo se limitaron a utilizarlo como instrumento de propaganda para poner traviesas y tomar vinos en plena campaña electoral. Nos engañaron una y otra vez con las fechas de terminación. Primero en 2001, después en 2003, después en 2007, luego en 2010, y finalmente, decía García Antón, cuando técnicamente sea posible, decía el conseller, ya con el agua al cuello.

Sobre su propuesta de desdoblamiento Castellón-Tarragona, lo que tengo que decir es que tienen ustedes muy poca credibilidad, porque sabe el Partido Popular que Álvarez Cascos dio por concluido el Ave entre Castellón y Tarragona en el estado actual. Y ustedes lo aplaudieron. Posteriormente la Generalitat Valenciana –García Antón, el conseller García Antón–, ni siquiera lo pidió en las alegaciones que presentó al Peit en marzo de este año; sólo lo pedimos los socialistas del Pspv. Ustedes se subieron al carro cuando vieron cómo empujábamos nosotros y cómo empujaba Fermed.

Finalmente, si ustedes de verdad querían verlo terminado con la misma urgencia que el AVE de Cataluña, le pregunto: ¿por qué cuando gobernaron el estado no lo empujaron con la misma fuerza?

Finalmente, sobre su propuesta para la financiación extrapresupuestaria, de las carreteras a las que el Consell se ha comprometido en el protocolo de 11 de abril de 2005 con el Gobierno de la Nación, quiero decirle que el Gobierno español está cumpliendo sus compromisos. Y la Generalitat Valenciana lo que quiere con su propuesta es un cheque en blanco. Quiere eludir los suyos. Y busca la complicidad de estas Cortes.

Y termino. El protocolo obliga al Consell a un conjunto de obras, de las cuales solo prevé que extrapresupuestariamente el Consell financie dos obras polémicas: el túnel, el llamado túnel de la Calderota, y el acceso norte al puerto de Valencia, si resultan viables. El problema es el de siempre: la bancarrota del Consell. Y ahora vienen a las Cortes a que nosotros legitimemos su propia ruina.

Mire usted, podemos certificarla...

El senyor president:

Señor Godoy...

El senyor Godoy García:

...pero no podemos legitimarla. Tienen ustedes que financiar las obras presupuestariamente, y no dejar hipotecadas de

esta manera, abusando de los contratos de concesión y del sistema alemán, que es lo que quiere introducir su propuesta, dando un cheque en blanco...

El señor president:

Muchas gracias, señor Godoy...

El señor Godoy García:

...abusando de esta fórmula de contratación. *(Aplaudiments)*

El señor president:

Sesenta segundos para el derecho a réplica, señor Maluenda.

El señor Maluenda Verdú:

Señor Godoy.

En el tema de carreteras es inconcebible que usted vaya a votar en contra esta propuesta de resolución. Això és llevar-se la careta i demostrar que també en carreteras estan en contra dels interessos de la Comunitat Valenciana.

Diu la resolució: "les Corts Valencianes acorden instar el Consell de la Generalitat que continue impulsant totes les actuacions necessàries per a complir els compromisos assumits en el protocol de col·laboració amb el Ministeri de Foment en matèria de carreteres firmat l'11 d'abril, aplicant les fórmules de finançament que en cada cas resulten més adequades, per a facilitar la seua més ràpida execució. I que realitze totes les gestions al seu abast per a procurar que el Ministeri de Foment complisca igualment tots els compromisos assumits en el protocol". A això diu el Grup Socialista que està en contra. Senyories! Senyories a quin extrem han arribat! Són l'oposició de l'oposició el Grup Parlamentari Socialista...

En matèria d'aigua. Mire, en la política en matèria d'aigua que ha portat la Generalitat endavant des de 1995 és exemplar. Som la comunitat que més aigua reciclada, més aigua depurada utilitza, 150 hectòmetres cúbics/any directament i 150 de forma indirecta. Emissaris submarins, vostés van ser els reis, perquè ahí està l'emissari submarí de Pinedo la quantitat d'aigua que tira al mar, i ho van fer vostés. Què estem fent mosatros? Aplicar el sistema...

El señor president:

Muchas gracias, señor Maluenda...

El señor Maluenda Verdú:

...per millorar la qualitat de l'aigua i poder aprofitar l'aigua. Però continuen oposant-se al transvasament d'aigües de l'Ebre, i continuen volent matar, matar, el transvasament Júcar-Vinalopó. Eixa és la realitat del Grup Socialista. Això és el que a vosté hauria de donar-li vergonya com a diputat que és de la província d'Alacant. Ja donaran comptes polítics quan aplegue el moment en la província d'Alacant!

El señor president:

Muchas gracias, señor Maluenda...

El señor Maluenda Verdú:

Vostés volen la mort del Vinalopó! Volen la mort de l'Alacantí!... *(El señor diputat continua parlant sense micròfon. Aplaudiments)*

El señor president:

Señor Godoy, tiene un minuto.

El señor Godoy García:

Señor Maluenda.

Usted de nuevo quiere colarnos la política del engaño. Permanentemente jugando con el engaño. Mire, nosotros tenemos aquí una propuesta de resolución que dice "instamos al Consell de la Generalitat Valenciana a utilizar los mecanismos presupuestarios necesarios para dar cumplimiento al convenio que, en materia de carreteras, firmó con el Ministerio de Fomento el 11 de abril del 2005" *(Se sent una veu: "ahí, ahí")* Y las enumeramos. Y lo que ustedes quieren es colarnos por la puerta de atrás *(Se sent una veu: "ahí, ahí")* un abuso de determinados contratos, porque están en la ruina y eso es lo que tienen que reconocer *(Se sent una veu: "sí señor, sí señor")*

Y porque además *(aplaudiments)* la Generalitat Valenciana no está financiando adecuadamente a una conselleria que hace aguas por todas partes, porque tienen 500 millones de deuda en la Entitat de Sanejament. Tienen otros 500 en Ferrocarriles de la Generalitat Valenciana. Tienen ustedes más deuda que presupuesto tienen en estos momentos. Y lo que quieren ustedes es ir a las inauguraciones pero no pagar las cuentas. *(Se sent una veu: "ahí")*

Miren ustedes, en segundo lugar, no nos den más lecciones sobre el tema del agua. ¡Si se han quedado ustedes absolutamente aislados! Piensen por un momento si no es posible que ustedes no tengan razón, y que todas las fuerzas políticas que han votado un programa Agua...

El señor president:

Muchas gracias, señor Godoy...

El señor Godoy García:

...y que han votado un nuevo Plan hidrológico nacional sean las que tienen razón. Apostamos firmemente por el trasvase Tajo-Segura y Júcar-Vinalopó. Eso usted lo sabe, deje de mentir, deje de engañar...

El señor president:

Muchas gracias, señor Godoy...

El señor Godoy García:

...a la sociedad valenciana. *(Remors. Aplaudiments)*

El señor president:

Vamos a someter las propuestas a votación. Comienza la votación. Resultado de la votación: 47 votos a favor y 40 votos en contra.

A continuación entramos en el debate de la propuesta de resolución que presenta el Grupo Entesa y que defiende el

ilustre diputado don Carles Arnal. Por favor, don Carles.

El senyor Arnal i Ibáñez:

És curiós, tants pactes com està proposant últimament el PP, i en el tema de l'aigua no volen dialogar ni consensuar res. En el tema hídric el PP s'obceca en una única opció: el transvasament del Xúquer, i a més pel traçat que comença a Cortes, i si no, de cap altra manera. Aquesta opció, des que es va concretar el seu traçat, mai, mai ha sigut de consens, i ha generat una forta oposició a la comarca de la Ribera i a tot el País Valencià.

Una oposició que cal dir se basa en les dades científiques disponibles, les oficials. Dades que ningú pot rebatre, que no ha rebutat el PP aportant-ne de diferents o de millors. Que conste que no les tenen, eixes dades diferents. Dades que demostren que a Cortes, de la presa de Cortes, no existeixen de cap manera els huitanta hectòmetres cúbics de sobrants promesos, ni la quarta part d'això. Cada vegada hi ha més veus, i se sap, que discrepen i se desmarquen de l'obcecació del PP. La manifestació que van orquestrar i promoure des de les pròpies institucions a Alacant, va ser una gran demostració, un gran fracàs en relació a les enormes expectatives que se van alimentar.

El PP mai ha volgut explicar les causes de l'actual dèficit hídric, però és fonamental explicar-les, perquè el dèficit no l'ha produït l'agricultura tradicional valenciana ni l'increment vegetatiu de la població, sinó l'actual model d'urbanisme desordenat i excessiu i el model de turisme massificat de baixa qualitat que promou el PP.

L'agricultura tradicional valenciana està en retrocés als darrers anys, com sabem, lamentablement com coneixem bé. I no augmenten les seues demandes, al contrari, es redueixen els agricultors, disminueixen els cultius. I se modernitzen, poquet a poquet, molt poquet a poquet, els regadius i les xarxes de distribució.

El que ha generat la sobreexplotació dels recursos i el dèficit actual que patim, a més de l'absència de control del Govern, ha estat la política, també fomentada pel PP, de creixement desbocat de la construcció i el model d'ocupació massiva i dispersa del territori que estan promovent. Però mentre que el transvasament genera divisions i enfrontaments, hi ha altres mesures i actuacions per garantir la disponibilitat de recursos hídrics que no generen discussió i que tots reconeixen que són necessàries. La nostra proposició va en eixe sentit, presenta un ampli repertori d'estes mesures de consens referides a incrementar la depuració, la reutilització, l'eficiència, l'estalvi. Tots uns temes en els quals tenim nivells manifestament millorables. Però les millores avancen molt lentament, no van al ritme que tots desitjaríem i necessitem.

Demanam, per tant, més avanços, més recursos i més esforç per part de totes les administracions implicades, de totes, per aconseguir nivells més eficaços de sostenibilitat hídrica.

En el darrer debat parlamentari, i hui mateix, assistim a un foc creuat d'acusacions entre el PP i el Psoe sobre les responsabilitats que té cada administració en relació amb les insuficiències i retards en estes mesures. Doncs bé, si tots estem d'acord, aleshores aprovem per unanimitat una petició clara i rotunda, amb compromisos concrets, per a totes les administracions implicades perquè dediquen més recursos, més esforços, per avançar més de pressa en estes actuacions.

Com és possible, si estem tots d'acord amb estes actuacions, que tinguem encara uns nivells molt baixos de reuti-

litació, d'estalvi i d'eficiència?

Nosaltres pensem que sobretot el problema està que no n'hi ha diners. No n'hi ha diners suficients. Els diners necessaris van a parar a projectes per al transvasament...

(Ocupa la presidència la vicepresidenta primera, senyora Rosa María Barriera Mombrú)

La senyora vicepresidenta primera:

Senyoria, per favor.

El senyor Arnal i Ibáñez:

...que, a més de la seua inviabilitat, dels seus impactes i problemes socials és tremendament car. Eixe és el problema. I s'emporta els recursos que necessitem per a altres actuacions.

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor diputat.

En representació del Grup Parlamentari Popular, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Del Baño.

El senyor Del Baño Fernández:

Gracias, presidenta.

Presidente del Consell.

Señorías.

Señor Arnal, tiene gracia y me causa sorpresa que vengan ustedes ahora a hablarnos de agua, de pactos de agua, justamente cuando yo creo que todos en la Comunidad Valenciana y los electores saben la posición de cada partido donde está, quién está luchando por el agua y quienes no. Y, sobre todo, que vengan ustedes a plantearnos pactos, cuando recientemente las dos fuerzas mayoritarias de esta cámara y de la Comunidad Valenciana han llegado a un gran pacto y un gran acuerdo político muy importante para todos los valencianos y ustedes, una vez más, se han querido quedar al margen de cualquier consenso político.

Entrando en la propuesta de resolución, en las múltiples medidas que nos instan a realizar, empezaré por modernización de regadíos. En cuanto a modernización y mejora de regadíos valencianos, desde el año 1995 a 2003, se han realizado obras de modernización de regadíos por valor de 859 millones de euros, lo que significa una inversión media anual de 95 millones de euros.

Actualmente, sabe usted perfectamente que se están ejecutando obras por valor de 228 millones de euros, y en este año 2005 la Conselleria de Agricultura, Pesca y Alimentación está iniciando obra nueva por valor de 215 millones de euros. Estos datos reflejan, por supuesto, la eficacia del Gobierno Valenciano en cuanto a modernización de regadíos.

En cuanto al establecimiento de un repertorio de medidas de ahorro y eficiencia en el uso del agua en todos los ámbitos sociales y económicos, la Conselleria de Agricultura, Pesca y Alimentación ha elaborado una guía práctica, que la conoce usted perfectamente, de consejos para paliar los efectos de la sequía en la agricultura, en la que se contemplan medidas para realizar un uso eficaz de los recursos hídricos disponibles.

Esta guía, destinada a los agricultores de la Comunidad Valenciana, será distribuida a través de oficinas comarcales de la Conselleria de Agricultura del mismo modo que estará disponible en la página web de la conselleria. En concre-

to, la guía incide en cómo optimizar el agua disponible cuando como consecuencia de la sequía no se puede contar con el agua necesaria para el adecuado riego de los cultivos y se hace necesario reducir su consumo limitando la cantidad aplicada o distribuyéndola con mayor eficiencia.

En cuanto al incremento de la lucha contra la contaminación de las aguas, tanto superficiales como subterráneas, y el establecimiento de medidas para evitar la nitrificación de los acuíferos, la Conselleria de Agricultura, Pesca y Alimentación está desarrollando desde hace tiempo una serie de medidas para reducir esta contaminación.

Se está trabajando, como sabe usted, desde los siguientes aspectos: la Generalitat Valenciana publica en el *Diario Oficial de la Generalitat*, el 31 de diciembre de 2000, el Decreto 13/2000, de 25 de enero, por el que se designan en el ámbito de la Comunidad Valenciana determinados municipios como zonas vulnerables a la contaminación de las aguas por nitratos procedentes de fuentes agrarias. Concretamente se determinan como zonas vulnerables 15 municipios de Alicante, 25 de Castellón y 154 de la provincia de Valencia.

Posteriormente, el 3 de febrero, se publica otro decreto por el que se amplían los municipios declarados como zonas vulnerables. El 10 de octubre, mediante orden de la conselleria, se aprueba el *Código valenciano de buenas prácticas agrarias*. Este código pretende, una vez más, que el sector agrario obtenga sus producciones mediante sistemas de cultivo que sean compatibles con la conservación del medio ambiente y que eviten, en lo posible, la contaminación del medio natural.

Además, la Conselleria de Agricultura, Pesca y Alimentación estableció un programa gratuito de análisis de nitratos de aguas para riego y de suelo, para aquellos agricultores y entidades agrarias que lo solicitaran, al Servicio de Análisis Agroalimentario. Cada año se realizan al orden de 6.000 determinaciones entre análisis de agua para riego y de suelos en la Comunidad Valenciana.

(Ocupa la presidencia el presidente, señor Julio de España Moya)

El señor presidente:

Vaya terminando, señor diputado.

El señor Del Baño Fernández:

Un momento.

En cuanto al establecimiento de un repertorio de medidas de urgencia para hacer frente a situaciones de sequía continuada como la que estamos atravesando este año, consistente en la difícil situación que están padeciendo los agricultores de la Comunidad Valenciana por el déficit hídrico que sufre nuestra comunidad, incrementado este año por la tremenda sequía que venimos soportando, el Consell de la Generalitat Valenciana aprobó el pasado 28 de julio un decreto por el que se declararon de emergencia obras por valor de 8,47 millones de euros, consistentes en la realización de sondeos de investigación, de explotación, revisión y electrificación de sondeos antiguos.

Gracias. *(Aplaudiments)*

El señor presidente:

Muchas gracias, señor Del Baño.
Tiene la palabra el señor Arnal.

El señor Arnal i Ibáñez:

Señor Del Baño, usted ¿vol que pactem més? Bé, propose'ns bons pactes, clars, amb continguts clars i acceptables i pactarem. No pactarem xecs en blanc, per descomptat.

I usted ¿ens diu coses que fan, consells, bones intencions, mesures que avancen molt lentament. No, no, si jo no dic que no fan res! Sé que fan coses. El que dic és que és massa poc, i els nivells que tenim són encara massa pobres. I dic que cal fer més i avançar molt més. I que tenim esta situació: un descontrol general en l'explotació dels aqüífers; que tenim pèrdues de distribució de l'aigua urbana quasi del 40%; que tenim nivells molt baixos de reutilització, que vénen a ser de no arriben a un terç, mentre que n'hi ha països, com Israel, que tenen tres quartes parts; que tenim nivells molt baixos de depuració terciària, que no arriba al 25%, o siga, una quarta part; que tenim 21 emissaris submarins tirant aigua mal depurada i, per tant, contaminant, a la mar, i això suposa més de 160 hectòmetres cúbics, com usted sabrà, dos voltes el transvasament màxim possible, hipotètic i que mai se complirà, del Xúquer, i que tenim més de 130 municipis costaners amb els aqüífers contaminats o salinitzats.

I eixa és la situació que tenim, greu, millorable, molt manifestament millorable, que necessita més recursos econòmics, no únicament seus, d'acord, no únicament de la Generalitat, també del Govern central, i que insten que totes les forces unànimement reclamem més recursos, eixos recursos, amb estes mesures que tot el món diu que són necessàries, que són bones. Aleshores, defensem-les de veritat, en compte d'estar obstinats només en una sola opció, una opció dogmàtica, inamovible, contra les evidències, com l'església en temps de Galileu que pretén, com usted pretén, condemnar al foc etern qualsevol que no combregue amb la seua opció. I això és el que estan fent, negant-se a admetre les evidències i les dades.

El señor presidente:

Muchas gracias, señor Arnal.
Tiene la palabra el señor Del Baño.

El señor Del Baño Fernández:

Gracias, presidente.

Señor Arnal, la Generalitat Valenciana lleva realizando grandes planes de abastecimiento de agua de ámbito supra-municipal y en las conducciones de las redes de alta que alcanzan rendimientos superiores al 95%. También, asimismo, el Gobierno Valenciano lleva ya mucho tiempo realizando un esfuerzo para complementar la red de depuradoras realizando varios planes, unos en marcha y otros ya realizados y ejecutados, como usted sabe, asimismo.

No es posible, como usted nos propone en una de sus propuestas, erradicar los emisarios submarinos. Las depuradoras necesitan algún medio para evacuar las aguas en caso de lluvias o en los momentos en los que no puedan ser objeto de su reutilización, como usted asimismo sabrá por su profesión.

Es curioso que de todas formas su grupo tenga tanta preocupación por evitar la sobreexplotación y degradación de los acuíferos y, al mismo tiempo, se esté oponiendo a todos los medios, a las actuaciones que en mayor medida pueden contribuir a reducir el desequilibrio hídrico de la comunidad y, con ello, a reducir la sobreexplotación, como el trasvase

Júcar-Vinalopó o el trasvase del Ebro.

Señor Arnal, los valencianos, una vez más, –y sé que a ustedes les cansa el tema– necesitamos agua. Nuestros agricultores necesitan agua, nuestros turistas necesitan agua, nuestras empresas necesitan agua. Nosotros somos el partido del agua. El partido... (*remors*) y los grupos parlamentarios que están derogando los trasvases del Ebro o cambiando nuestros trasvases Júcar-Vinalopó, todos los ciudadanos saben quienes son.

Ustedes, sus propuestas son desaladoras, que usted, que creo que es biólogo, sabe perfectamente que coger agua del mar para luego expulsar la salmuera contaminante para nuestro ecosistema, no nos beneficia ni a los valencianos ni a nadie.

Gracias. (*Aplaudiments*)

El señor president:

Procedemos a la votación.

Comienza la votación. Resultado de la votación: 39 votos a favor, 44 votos en contra. Quedan rechazadas las propuestas.

A continuación entramos dentro del quinto bloque, que presenta el Grupo Popular, que defiende el ilustre diputado don Ricardo Costa, y que corresponde a la propuesta de resolución número 35.289.

Tiene la palabra don Ricardo Costa.

El señor Costa Climent:

Gracias, señor presidente.

Señor presidente del Consell.

Lo primero que quiero plantear es que esta propuesta plantea que el Gobierno Valenciano informe a las Cortes sobre las consecuencias del acuerdo de financiación sanitaria en la Comunidad Valenciana. Consecuencias que ni la ministra de Sanidad ha venido a la comunidad a explicar; consecuencias que ni el vicepresidente del Gobierno de España, valenciano, ha venido a explicar, y consecuencias que ni el ministro Sevilla ha venido a explicar. Eso sí, ha venido a citar y a poner gente de candidatos, junto al señor Perelló, en el Ayuntamiento de Valencia. Eso es lo que hace el Gobierno de España, y eso es lo que no queremos que se haga por parte del Gobierno Valenciano.

Y dos son las cosas que ha pedido el Gobierno Valenciano: financiación de la gente que viene de fuera a la Comunidad Valenciana y que necesita y precisa de servicios sanitarios que cubran sus necesidades durante los meses estivales y el resto del año. Y que se reconozca que hay 600.000 habitantes más en la Comunidad Valenciana que requieren de un gasto sanitario, de un gasto medio de 1.000 euros al año; 600.000 personas que son las que el señor Zapatero ha dejado fuera del acuerdo de financiación sanitaria.

Por eso es un acuerdo injusto, insolidario, insuficiente para la Comunidad Valenciana. La Intervención General del Estado dijo que el déficit sanitario en la Comunidad Valenciana era de 700 millones de euros. El señor Perelló, que nos iban a dar 410 millones de euros. Después salió el señor Villarreal y dijo que eran solo 300. Y la realidad es que nos van a llegar 156 millones de euros para los valencianos. Eso significa, eso significa que 450.000 valencianos que hoy viven de más en la Comunidad Valenciana quedan fuera del acuerdo que el señor Zapatero ha hecho para la sanidad pública valenciana. 450.000 valencianos olvidados, marginados por parte del Gobierno Socialista en cuanto a la

financiación sanitaria. 450.000 valencianos que van a tener la mejor sanidad pública posible gracias al esfuerzo del gobierno del Partido Popular, que va a suplir las bajas, las carencias y las bajas del gobierno socialista.

El señor president:

Muchas gracias, señor Costa.

El señor Costa Climent:

Muchísimas gracias, señor presidente.

El señor president:

De todas maneras, si ustedes interrumpen al que está en tribuna y no le dejan hablar, a este presidente le obligarán a darle más tiempo. Ruego que se mesuren en lo que son la espontaneidad de sus manifestaciones y dejen hablar al que está en la tribuna.

Muchas gracias.

Tiene la palabra la señora Encarna Llinares.

Doña Encarna, tiene usted –ahora sí– la posibilidad de decir cosas.

La senyora Llinares Cuesta:

Gracias, señor presidente.

Señores y señoras diputadas.

De verdad se demuestra que al gobierno del Partido Popular le interesa mucho la financiación sanitaria. Ni el señor Rambla ni el señor Gerardo Camps, que son los que tienen que defender los intereses de los valencianos, están en estos momentos aquí. ¡Ahí es donde se ven los hechos! (*Aplaudiments*) ¡A los dos responsables... Fuera!

La verdad es que hemos asistido a un debate... (*remors*) ayer el presidente Camps y hoy al Grupo Parlamentario Popular donde... (*Veus*)

El señor president:

Este presidente no quiere emular dichos como aquello de que “al que a hierro mata, a hierro muere” (*rialles*), pero “el que siembra viento, recoge tempestades”, doña Encarna.

Por favor, por favor, silencio. Por favor, silencio.

La senyora Llinares Cuesta:

Bien, decíamos que estamos asistiendo a un debate, tanto ayer el debate del presidente Camps, como hoy del grupo del Partido Popular, donde el diagnóstico es claro. El diagnóstico es que este gobierno y el Partido Popular están gravemente enfermos. Gravemente enfermos porque están fuera de la realidad, están fuera de lo que ocurre en nuestra Comunidad Valenciana, tienen tantas ausencias que, de verdad, necesitan una cura urgente.

Yo creo que deberían de tener un poco más de decoro –lo voy a decir de forma suave– porque en ocho años no han sido capaces, capaces, nunca, nunca, cuando se acordó el acuerdo de financiación, de reclamar más dinero para nuestra comunidad. Y ha tenido que ser el gobierno del Partido Socialista el que ha puesto la agenda política y el que ha demostrado que quiere resolver los problemas de la sanidad y de los valencianos y de las valencianas. Y ustedes lo único que están haciendo es seguir las consignas del señor Rajoy, que tiene que demostrar en Madrid que manda algo, y por lo

tanto ustedes hacen aquí un batiburrillo, porque también hablan de los municipios, también... ¿Tendrá que pagar el gobierno Zapatero también el Plan de mejora de los municipios, que nos lo ponen en esta propuesta?

La verdad es que esto es todo una incoherencia, es todo una incoherencia. La realidad es que a esta comunidad van a venir más de 300 millones de euros para solucionar los graves déficits. Porque al gobierno del Partido Popular les tendría que dar vergüenza que cuando el grupo de trabajo ha analizado todos los indicadores sanitarios en nuestra comunidad, somos la última comunidad en prestaciones sanitarias, la última, y la más endeudada –excepto Canarias– de todo el estado español. Y ustedes se quedan tan anchos. Y no tienen decoro. O sea, vergüenza les tendría que dar ser la última comunidad...

El señor president:

Muchas gracias, señora Llinares.

La señora Llinares Cuesta:

...en camas por mil habitantes, en salud bucodental, etcétera, etcétera, etcétera. Pero no se preocupen los valencianos y las valencianas que tendrán...

El señor president:

Muchas gracias.

La señora Llinares Cuesta:

...garantizadas sus prestaciones, porque tenemos un gobierno en España... (*El señor president desconnecta el micròfon de senyora diputada. Aplaudiments*)

El señor president:

Muchas gracias, señora Llinares.
Tiene la palabra el señor Costa.

El señor Costa Climent:

Gracias, señor presidente.

Señora Llinares, la diferencia con la importancia en un debate sanitario es que mientras el líder de la oposición está fuera, el máximo responsable del Gobierno Valenciano está aquí dentro escuchando lo que es la financiación sanitaria. (*Aplaudiments*)

Y yo no sé si es bueno o es malo, pero a mí me parece que si la media de gasto que da ese futuro acuerdo de financiación sanitaria es en España de 35,8 euros por habitante, y a la Comunidad Valenciana nos tocan 29,7, es malo.

300.000 euros le ha costado al presidente de España adecentar su residencia oficial de verano. Con eso se hubiera financiado la sanidad pública, gratuita y universal para 300 valencianos en el 2005. Para eso no hay dinero, para canchas de baloncesto y para piscinas sí.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El señor president:

Muchas gracias.

Tiene... ¡Perdón, señores diputados! ¡Dejen hablar! Dejen hablar al que está en uso de la palabra.

Señora Llinares, tiene el uso de la palabra.

La señora Llinares Cuesta:

Gracias, señor presidente.

Yo me voy a dedicar a la sanidad, que es lo que nos ocupa y nos preocupa a los valencianos y a las valencianas. Ustedes, de verdad ¿cómo se atreven a hablar, a hablar, cuando han presentado unos indicadores donde dicen que de desplazados extranjeros hemos pasado de 8.161 en el año 1999 a 1.855 en el 2002? ¡Pero cómo ustedes tienen la desfachatez con esos indicadores...! ¡Pero cómo es posible que la media de las comunidades autónomas desde hace muchos años dediquen de sus presupuestos más de 1.000 euros y nosotros no hemos llegado nunca a los 1.000 euros! ¡Pero si ustedes lo único que hacen es engañar, es presupuestar...!

El señor president:

Muchas gracias, señora Llinares.

La señora Llinares Cuesta:

...para ocultar su incapacidad, su desgobierno y su despilfarro. (*Aplaudiments*). Y esa es la realidad... (*el señor president desconnecta el micròfon de la senyora diputada*).

El señor president:

Muchas gracias.

Vamos a proceder a la votación.

El vitalismo a mí me parece muy, muy positivo (*algunes rialles*).

Comienza la votación. Resultado de la votación: 46 votos a favor, 40 en contra. Quedan aprobadas las propuestas.

A continuación, el Grupo Socialista presenta un bloque de propuestas que van de la 35.258 a la 35.273. Esta presidencia añade que existe una enmienda transaccional, la 35.268, que está presentada por el Grupo Parlamentario Socialista y por el Grupo Parlamentario de Esquerra Unida-El Verds-l'Entesa, y a efectos de trámite también por el Grupo Parlamentario Popular, que dice: "Afegir al final de text: 'i a la seua conversió en contractes laborals de la mateixa duració temporal'".

Tiene la palabra, para su turno a favor, el ilustre diputado y vicesíndic don Antonio Such.

El señor Such Botella:

Moltes gràcies, senyor president.

Per fi la tecnologia funciona en esta cambra. Ja sabíem que allò de desplaçar-se al Palau de la Generalitat va ser un capritx del president de la Generalitat, que volia ensenyar-nos els quadros i ens va fer anar a tots els diputats al Palau de la Generalitat a patir un poc de calor. Perquè, com s'ha pogut demostrar ací, en este hemicicle, es poden fer clarament els plens amb normalitat; i no per l'ego personal del president de la Generalitat, que ara en estos moments no està, que volia ensenyar-nos els quadros i ens va portar a tots, amb la despesa que això suposa, al Palau de la Generalitat.

El señor president:

Al grano, señor Such. Que está... No ha sido justo con este presidente.

El señor Such Botella:

Senyor president, les coses com són també. S'han de dir clares també perquè són així.

Bé, el senyor president se n'ha anat, se n'ha anat perquè es veu que no li interessa molt, no li interessa molt el que els socialistes volen plantejar en les propostes de resolució. I no l'interessa perquè sap clarament que ahir, ahir el president de la Generalitat va fer tota una rèplica basant-se en una falsedat. Ahir el president de la Generalitat va fer una rèplica respecte a la reforma de la Lrau i dient-nos als socialistes que no volíem reformar la Lrau. I era tota una falsedat. Es veu, es veu que el senyor president o bé no s'assabenta o bé té motius inconcessibles, que segurament sols els sabrà el seu confessor.

Però el que és cert, el que és cert és que el Grup Parlamentari Socialista va presentar a novembre de 2003 la proposició de llei per a reformar la Lrau. Es veu que el senyor president, o no llig els diaris de sessions, no s'assabenta o no sap de què està parlant. Però ahir va fer tota una rèplica basant-se amb això, i era una rèplica basada en la mentira i en la falsedat. I això és el que va passar ahir. I ja... i el tenim ací, eh?, tenim ací el *Diari de sessions* perquè tot el món ho puga saber i ho puga conèixer. Però sí que té motius inconcessibles el Partit Popular i el seu president per haver-nos rebutjat aquella proposició de llei de modificació de la Lrau i haver seguit treballant tot el desenvolupament urbanístic en mans del senyor Blasco, que ens ha portat a la situació de catàstrofe i de caos que en estos moments tenim en l'urbanisme valencià. Això sí que ho ha fet. Era evident. I després, menteix clarament quan ahir va basar això en la falsedat.

Nosaltres... i m'haguera agradat que haguera estat, però... que li ho conten els altres membres del govern, li reiterem, li reiterem l'aposta que el síndic del Grup Parlamentari Socialista va fer ahir, la reiterem. I a més a més li diem que retire el Projecte de llei de la LUV i que estiga disposat a reformar la LOT i la del sòl no urbanitzable. Eixes són les condicions que es posen perquè puguem realment parlar d'allò que és l'urbanisme en esta comunitat.

Ahir li vam fer la proposta. Va ser rebutjada. Hui li la reiterem solemnement una altra vegada, a veure si és capaç que entre tots ens puguem seure sobre eixes bases i poder treballar l'urbanisme.

I per què dic açò? Perquè el senyor president deia que era el president del segle XXI, el president del segle XXI. I el president del segle XXI és un president que basa en la falsedat les seues afirmacions. El president del segle XXI és el president d'aquell govern que ordena que es boicotege el control parlamentari de l'oposició al Partit Popular, el qui ho ordena. I ahir tinguérem un bon espectacle d'això i una bona mostra. El Partit Popular ha vetat les preguntes d'interés general que el Grup Parlamentari Socialista volia fer-li la setmana que ve als consellers. I per a parlar de què? Per a parlar del cas Fabra i per a parlar dels informes falsos. Eixe és el president del segle XXI! El que veta, el que impedeix el control democràtic del parlament i el que és incapaç de donar la cara davant dels fets, que no són nostres, sinó que són fets d'eixe propi govern. Eixe és el president del segle XXI.

I això no es pot tolerar. Això no es pot tolerar. I ara ens presidix la senyora vicepresidenta, i ella ho sap perfectament. Ja han emplaçat la senyora vicepresidenta que ens prepare les preguntes que ella vol que nosaltres li fem al Govern...

(Ocupa la presidència la vicepresidenta primera, senyora Rosa María Barreras Mombrú)

La senyora vicepresidenta primera:

Senyor Such, per favor, estes no són les propostes de resolució. Si és tan amable, centre's. Gràcies.

El senyor Such Botella:

Ja l'hem emplaçat i estem esperant la seua resposta i les seues contestacions...

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, però centre's, per favor...

El senyor Such Botella:

És intolerable que se'ns boicotege i s'impedisca. Eixa és la qualitat democràtica que el govern del senyor Camps, del segle XXI, vol portar ací.

Per no parlar d'allò de Canal 9, d'anit, que ja va ser un espectacle dantesc (*aplaudiments*), lamentable i totalment infumable. Un espectacle en el qual han deixat arrere als aprenents de vostés, eren els aprenents de vostés. És intolerable l'actitud de Canal 9 de sectarisme, manipulació, de tergiversació de la informació, i sobretot d'engany a la ciutadania.

I plantejava el tema d'urbanisme perquè he presentat unes propostes de resolució reiterant l'aposta fonamental que els socialistes férem en la nostra proposició de llei. I és el garantir el 33% del sòl per a la vivenda protegida, és treballar per als qui menys tenen. Ahir el síndic portaveu va donar unes dades molt clares. Sols 6.000 vivendes de protecció oficial, protegides. Sols 6.000 vivendes de les 80.000 que deien ja que s'havien fet, de les 100.000... i cada vegada que parla el president diu que ha complit el 90% d'allò que és el seu programa electoral en matèria de vivenda. Fals, fals, perquè estan visades 6.000 vivendes visades sols. Quina falsedat i quin engany permanent en estes Corts!

A més a més hem presentat propostes de resolucions que van respecte a l'aigua. Miren, senyors del govern del PP, el tema de l'aigua el tenen perdut, amb el plantejament que tenen el tenen perdut, i ho saben. Per això l'única cosa que els queda moltes vegades és intentar acusar-nos d'antipatriotes, antivalencians, que volem matar, he escoltat jo ací que volem matar el Vinalopó, Alacant, la Marina i volem matar a no sé què.

Jo crec que eixe llenguatge de matar... nosaltres el que els demanem és col·laboració, demanem col·laboració al Govern de la Generalitat, el qual de responsabilitat se suposa que hauria de tindre'n un poc, hauria de col·laborar amb el Govern de l'estat per a l'aplicació del programa Aigua. I l'únic que estem escoltant, en compte de col·laboració, és desqualificació permanent, és desqualificació permanent. I estem demanant-los col·laboració per a fer possible allò que molts partits polítics a Madrid i ací, a la nostra comunitat, estem dient. I és que fa falta el transvasament Xúquer-Vinalopó, que estem compromesos amb el transvasament Xúquer-Vinalopó. Però no amb l'engany i la mentida, ni de les dades que s'han manipulat ni tampoc amb l'enfrontament que podria suposar seguir la política que el Partit Popular planteja en matèria d'aigua, que l'únic que produeix és enfrontament entre ciutadans, entre valencians.

L'altre dia, quan veiem eixa manifestació que va ser un fracàs absolut, un fracàs absolut, senyor Maluenda, sinó conte'l vosté, que això és un fracàs absolut, donava pena, donava pena com s'intentava enfrontar els valencians. En

volta de col·laborar es dediquen a confrontar els valencians.

En matèria d'infraestructures hem plantejat una sèrie de propostes que esperem que no rebutgen, esperem, com és l'aposta per l'aeroport de Castelló. Els socialistes fem una aposta per l'aeroport de Castelló i estem compromesos. Ara bé, volem que es facen les coses bé. No és possible que facen les coses com les fan. Nosaltres els emplacem que presenten les sol·licituds, presenten la documentació, presenten allò que siga requerit perquè açò isca bé i no hi hagen problemes ni de paralització, ni de retardaments, ni de possibles especulacions. Li ho estem demanant. Jo crec que és una proposta prou raonable, perquè els socialistes valencians fem una aposta ferma i clara i decidida per a la província de Castelló.

Així com també l'emplacem –i a més el senyor Cotino tampoc està– que es pugua generar un crèdit extraordinari perquè es pugua almenys finalitzar el cent per cent o iniciar el cent per cent de la modernització de regadius a la Sèquia Rreal del Xúquer. Tots sabem com està. Això ha sigut una altra de les falsedats del Partit Popular, dir permanentment que ja estava tot acabat quan era fals. I, a més a més, li plantejarem propostes que van en el sentit de reforçar el que plantejava ahir el president de la Generalitat quan va reconèixer públicament que el Govern d'Espanya estava col·laborant i treballant molt activament per esta comunitat, ho va reconèixer, i va enumerar una sèrie de convenis i acords amb el govern de José Luis Rodríguez Zapatero i els va enumerar.

Nosaltres els detallem, detallem les inversions, detallem el que és l'aposta política d'infraestructures, parlem dels aeroports de Manises i de l'Altet, del recolzament a la Copa d'Amèrica, les carreteres, i de la seguretat en els ferrocarrils de la Generalitat Valenciana. I no se'ls oblide això, no se'ls oblide perquè no és prou lamentar-se d'un accident, cal posar mesures de prevenció perquè això no torne a passar. I no hem escoltat massa sobre això. I amb això sí que es posa en perill la vida dels ciutadans que prenen tots els dies el trenet per a desplaçar-se i per a poder anar a treballar. Hem desenrotllat, per tant, el que és matèria d'infraestructures al detall, perquè vostés entenguen que això és bo per a la nostra comunitat i que ho recolzen.

Així mateix, també, en les propostes de resolució presentem la necessitat que es presente ja el segon Pla d'acció territorial aplicat a la distribució comercial, el Pateco II. Nosaltres creem que se'n va fer un, s'ha muntat un embolic i en estos moments no hi ha per on eixir. I els emplacem que el presenten, perquè els xicotets comerciants tenen dret, tenen dret a poder dirigir la seua activitat empresarial sense que es produïsquen interferències després per part de les grans superfícies i per part de la Generalitat Valenciana que els impossibilita tindre una vida digna. Els xicotets comerciants tenen dret a això també. I per això han de tindre un instrument on es puguen vore i on ho puguen valorar d'una forma clara.

I, mire, hi ha una cosa que vostés mai reconeixen, mai, i és la situació de la desocupació. Vostés no ho reconeixen i nosaltres volem i reconeguem que hi ha unes comarques que estan patint molt en matèria de desocupació. I volem que se'ls ajude i que es facen programes específics per a la matèria d'ocupació en eixes comarques. I, li vaig a dir, precisament són aquelles en què hi ha una indústria tradicional més potent i que estan tenint una crisi molt profunda, que vostés diuen que no existeix perquè tot va bé, perquè l'ocupació va bé, perquè generen molta ocupació.

Jo li vaig a donar algunes dades. Mire, el Baix Maestrat, l'últim any s'incrementa un 15% la desocupació; la Plana Alta, un 10; la Costera, un 11,9; la Vall d'Albaida, un 9,3. I

si parlem de la província d'Alacant les dades ja són espectaculars en l'increment de la desocupació: el Comtat un 18, l'Alcoià un 12, l'Alt Vinalopó un 14, el Vinalopó Mitjà un 20, la Marina Alta un 38% d'increment de la desocupació, etcètera, etcètera. Mire, açò són dades, dades reals. L'únic que els demanem és que tinguen en compte eixa situació, que posen en marxa programes específics de col·laboració i d'ajuda amb els desocupats.

I si parlem de la situació de l'agricultura, què hem de dir ja. El senyor Cotino tampoc està, tampoc li interessa massa açò; ha d'estar en un altre lloc, en un altre lloc ha d'estar el senyor Cotino. Però allò de la llei del minifundisme, si seguim els plans de la Conselleria d'Agricultura, d'ací 60 anys, d'ací 60 anys encara no l'hem acabat d'aplicar, si seguim els seus plans. I açò realment és intolerable, perquè fer una llei perquè no servisca per a res ens pareix completament impresentable. Si fan una llei per aplicar amb la qual hi ha molts llauradors que estan esperançats, el que han de posar són recursos i diners perquè això siga possible. I això és el que estem demanant-los, senyors del PP, estem demanant-ho.

Mire, ja no parlem del Pla de finançament de les universitats públiques, perquè açò és el *chocolate del loro*. El senyor conseller ha dit esta setmana que no hi ha diners, i, bé, tot amb pròrrogues i anar amb pedaços. I la veritat és que allò que són els nostres centres investigadors, on es genera intel·ligència, on es genera cultura, on es genera educació, estan com estan. Amb esta Generalitat és impossible que tinguen un marc estable de finançament a llarg termini, on es puguen estructurar i es puguen treballar tant el que són les titulacions acadèmiques com el nivell investigador, és impossible. Ací anem a *salto de mata*. I això és una incapacitat? Una incapacitat molt important del govern del Partit Popular. Com veuen, no està tot tan bé, no està tot tan bé, com deia el senyor Camps ahir. I si parlem de les beques encara és pitjor. Perquè, clar, no hi ha finançament en les universitats i el tema de les beques és una altra cosa.

I vull acabar amb un tema. Abans ha parlat el senyor Costa, ha dit ací que si eren 410 milions, 250... Mire, ha muntat un programa d'ajuda a les comarques de l'interior, que hem vist una proposta de resolució del Partit Popular que demanen que es recolze amb 730 milions. I si jo no recorde mal, si jo no recorde mal, quan es va exposar el pla no eren 730, eren 7.300. Què ha passat amb eixa diferència de milions que ha desaparegut del dia a la nit? Què ha passat? He vist la proposta de resolució i diu 730, creia que era un error. Però, no, no, ahí posa 730. Però és que el programa era de 7.300. Què ha passat amb els altres? Pareix ser que han desaparegut d'una forma que no se sap.

I hi ha dos coses molt preocupants, dos coses que vull remarcar. Una és el tema de la Policia Autònoma. El senyor Camps està orgullós d'haver firmat l'Estatut i nosaltres també. Però estariem més orgullosos si s'aplicara, estariem més orgullosos si fórem conscients que el que es firma és per a posar-ho en marxa. Estariem més orgullosos si s'ho creguera el senyor Camps que realment l'Estatut servix perquè es facen polítiques importants per part el Govern. Però pareix ser que no. El senyor Camps firma l'Estatut hui i demà diu que això de la Policia Autònoma que no pensa posar-ho en marxa, que el que vol és més Policia Nacional i més Guàrdia Civil, que això és el problema de l'Estat i que jo no tinc cap de responsabilitat en eixe sentit. Això ho va dir el senyor Camps i havia firmat un acord de l'Estatut. Estariem orgullosos si l'aplicara, si almenys el que firma alguna cosa es fa responsable d'allò que firma.

I, per acabar, anem a vore. I no està el senyor Campos,

que és el responsable de tot este entramat d'ajudes als municipis. Anem a vore si som un poquet sensats, perquè l'ordre que acaba de traure per a eixe gran pla de 30 milions d'euros, quan havien anunciat 250 milions, és lamentable, lamentable...

La senyora vicepresidenta primera:

Vaja finalitzant, per favor.

El senyor Such Botella:

...250 milions, senyor Maluenda, havia anunciat per al pla este d'ajudes als municipis. És lamentable, perquè està marejant-los a tots. Mire, nosaltres els emplacem que una vegada més facen gala d'allò firmat, que una vegada més posen en marxa el Fons de Cooperació Municipal, que una vegada més eixos 250 milions han de fer i els han de posar any darrere d'any per a fer front a les despeses impròpies dels ajuntaments com a fons indeterminats. Però això no és el que volen. Perquè el que tot el món està escoltant ja és que van a fer clientelisme polític per a intentar que en la batalla política interna que vostés tenen...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyor Such, finalitze per favor.

El senyor Such Botella:

...acabar i eliminar l'enemic, l'enemic intern. I això és molt greu. Això és el que tot el món està dient per ahí ja. I no els falta veritat, no els falta veritat, quan pensen i diuen i creuen que açò és per a liquidar una facció dins el Partit Popular front l'altra. Això és el que està dient la gent.

Per tant, com veuen, açò no està tan bé. Li demanem al senyors Camps, li demanem al senyor Camps que faça gala del que firma, i, a més a més, l'emplacem que no seguisca utilitzant la falsedat i la mentira per a fer exposicions públiques, quan ell sap que els socialistes...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyor Such, moltes gràcies, però el temps ha finalitzat. Moltíssimes gràcies, senyor Such. (*Aplaudiments*)

En representació del Grup Parlamentari Popular té la paraula l'il·lustre diputat senyor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

Molt excel·lent senyora presidenta.

Senyories.

Que trist, senyor Such, que trist que vinga vosté a la trona amb eixa crispació, en compte de parlar de l'alternativa del Grup Socialista, si és que la té; a tractar de desqualificar a títol personal el president de la Generalitat i els membres del Govern. Jo pense que almenys, encara que vosté no compartisca els criteris polítics, encara que vosté no estiga d'acord amb els programes que està desenrotllant el president i el Consell, almenys jo pense que per educació hauria de tenir un mínim de respecte a les persones i no intervindre de la forma que la seua senyoria ho ha fet. És trist, és trist.

Parla d'urbanisme, parla quan estem proposant-li un conveni, que si la seua senyoria repassa el *Diari de Sessions* vorà que este diputat que li parla, quan van presentar conjuntament el projecte de reforma de la proposició de reforma de la Llei

del Consell Jurídic Consultiu, al final vaig fer una crida a eixe consens, vaig dir: igual que hem fet en l'Estatut, igual que hem fet en esta llei, estem oberts que hi haja un consens, que hi haja un acord en matèria urbanística, perquè és un tema d'estat, és una qüestió molt important per a la Comunitat Valenciana. I entenim que era bo que els dos partits majoritaris es posaren d'acord per a reformar la Lrau.

La Lrau, una llei socialista de 1994..., llei que jo vaig ser ponent en contra, vaig votar en contra, és cert que ens van acceptar una sèrie d'esmenes. I la llei ha complit un objectiu adequat, ha tingut una previsió encertada en moltes matèries, però en altres ha estat desmesurada i ha generat problemes. Per això volem reformar-la i per això volem que hi haja consens. No volem reformar-la només amb l'esforç de nosaltres; volem reformar-la des del consens, des del diàleg, des de l'enteniment, des de la participació, des de la col·laboració del grup principal de l'oposició, i vostés no volen, senyoria. Vosté ho ha deixar molt clar: no volen reformar la Lrau, no volen derogar la Lrau; volen modificar altres llei posteriors a la Lrau. Anem a començar per la Lrau i ja avançarem parlant d'altres qüestions. No.

Després parla aquí que si li han vetat unes iniciatives, que el president li ha vetat. El president no li ha vetat res. En estes Corts, davant la tramitació d'un esmenes que la seua senyoria presenta i que el Reglament, en el seu article 147, diu que no és possible el tramitar-les, la Mesa ha complit amb la seua obligació de respecte i d'aplicació del Reglament i les ha rebutjades. Però he de recordar, una volta més, que és el Reglament que van fer les seues senyories quan tenien majoria absoluta, és el Reglament que en l'any 1982, de forma provisional es va presentar a estes Corts perquè s'aprovara ja en la I Legislatura elegida de 1983, fet pel Grup Parlamentari Socialista, on el Grup Parlamentari Popular no tenia representació. Este diputat que li parla pertanyia a Aliança Popular, estava aquí, però tampoc vam participar en l'elaboració d'eixe reglament que van fer vostés abans de 1983 i el van sotmetre a la consideració de la cambra. Eixe reglament és el que posa traves, eixe reglament que vostés no s'estudien, eixe reglament que vostés passen d'ell i després es troben en eixa situació de què la Mesa, actuant correctament, no pot acceptar determinades iniciatives de què no s'ajusten al Reglament.

Parla del fons per a les comarques d'interior. Si vosté repassa els papers vorà que hi ha un escrit presentat per registre públic, presentat pel Grup Parlamentari Popular, que modifica la xifra dient que és un error. Hi ha una correcció d'errors. On diu 730, vol dir 7.300 milions d'euros, que és el que va anunciar el president ahir i és el que la voluntat del Grup Parlamentari Popular en eixa proposta ha plasmat. Per tant, ja vorem en el moment de votar-la què és el que fa la seua senyoria.

I quant als 250 milions d'euros per als municipis. És que es manté, és que es complix, és que es manté i es complix. O siga, no és que hem canviat la xifra per 30 milions d'euros, com diu vosté. Vosté fixe's la publicació que s'ha fet ja d'infraestructures referida a la Conselleria d'Infraestructures, que eixa matèria només ja significa els 30 milions d'euros que diu vosté. Ara hi ha altra sèrie d'actuacions, però són 250 milions, conforme ha dit el president de la Generalitat.

Mire, vosté ha parlat d'ocupació, però no s'ha referit a una iniciativa que vosté planteja referida als treballadors de la Ford. Mire vosté, se li ha oblidat, en el seu afany de fer la demagogia i d'intentar desqualificar els membres del Consell, no s'ha adonat que té eixa iniciativa. Doncs, mire, eixa iniciativa, jo li oferixc una transaccional, perquè volem

votar-li-la a favor, li oferim una transaccional que diga: "Les Corts Valencianes insten el Consell que continue com fins ara i per mitjà de la negociació col·laborant amb el Govern de la Nació, amb l'empresa Ford i els representants dels seus treballadors, perquè s'adopten les accions necessàries per a garantir el nivell actual d'ocupació en la factoria d'Almussafes". Eixa transaccional la posem a la seua disposició.

En urbanisme, parla del 33%. Diu: "la reserva en totes les actuacions urbanitzadores de caràcter residencial d'un mínim d'un 33% d'edificabilitat". Però, senyor Such, perquè el 33% i no el 32% o el 34% o el 43%? D'a on se trauen vostés eixa xifra maravillosa? Però vostés creuen que la realitat de la Comunitat Valenciana és igual i homogènia en este aspecte? Jo pense que això és no viure la realitat de la nostra comunitat, senyor Such, jo pense que la seua senyoria està totalment confosa. Han donat en este bloc d'esmenes esta iniciativa... Per cert, iniciativa que vénen plantejant any tras any en els pressupostos de la Generalitat, que no sé què tindrà a vore en aquell moment! Sí que pertany discutir-ho avui, però no en els pressupostos de la Generalitat, perquè no aporta ninguna xifra econòmica ni ninguna partida pressupostària. Però jo li pregunte que per què el 33%.

I després diu, no entenem per què tampoc la equiparació se referix ja en un percentatge màxim de cessió fixat en un 10% que estableix la llei del sòl de l'estat! I, per contra, la Comunitat Valenciana sí que és pionera en incorporar a la Lrau, mitjançant la Llei 16/2003 de mesures fiscals, ja referida al llarg d'este debat, la cessió del sòl en municipis de més de 10.000 habitants, que se destinen a vivendes de protecció pública. I està el Govern de la Generalitat clarament compromés en la construcció de 100.000 vivendes de protecció oficial, sense que hi haja ninguna quota fixa del 33% com la seua senyoria nos plasma.

Si està fent-se una política totalment encertada en eixa matèria, una política que els seus alcaldes estan recolzant!, una política que els seus alcaldes estan reconeguent que és la més adequada! Quin desgavell tenen vostés en el partit que vénen a plantejar aquí qüestions que els seus alcaldes no recolzen? És que vostés ja no creuen en l'autonomia municipal i en els drets dels seus representants a prendre les decisions dins de la norma legal, com no pot ser d'altra forma, que pertanyen?

De l'aeroport de Castelló diu: "els socialistes fem una aposta per l'aeroport de Castelló". Doncs, si fan una aposta per l'aeroport de Castelló, vote vosté a favor de la iniciativa que hem presentat, que demanem... Sí! No, no! La de vosté no! La de vosté se basa en una falsedat, senyor Such! (La senyora vicepresidenta primera colpeja amb la maceta) La de vosté se basa en una falsedat, perquè el que diu és que se presente la documentació requerida pel Ministeri: tota la documentació de l'aeroport de Castelló està presentada en temps i forma!

(Un diputat fa un comentari des de l'escó)

¿"Falso"? (la senyora vicepresidenta primera colpeja amb la maceta) Lo que usted dice. Y, por favor, tenga más educación y no me interrumpa.

La senyora vicepresidenta primera:

Por favor, señorías, por favor.

El senyor Maluenda Verdú:

Per tant, senyor Such, eixa iniciativa de vostés no té ningun sentit, no té cap de sentit. Si vostés aposten de forma

clara per l'aeroport de Castelló, voten la iniciativa nostra o inclús li oferixc que fem una transaccional en eixe sentit d'impulsar, amb el Govern de la Generalitat, amb el Govern d'Espanya, amb totes les instàncies implicades, que s'agilitze i que se potencie el futur aeroport de Castelló. En eixa línia mos troba. Si vol, fem un recés després i redactem una esmena transaccional.

Després, la 35.261 de l'auia. Mire, la comissió de l'auia, de la conca del Xúquer, ja ha dit clarament fa uns moments, fa instants, que no atindrà les peticions d'auia i les necessitats d'auia del sud de la nostra comunitat, (un diputat fa un comentari des de l'escó) Tajo-Segura, Tajo-Segura, sí, sí... No, perdó, del Tajo, vull dir, del Tajo, Tajo-Segura... Ha dit que no els atindrà. Per tant, si no els atindrà, jo pense que vostés han perdut una ocasió anteriorment d'haver votat favorablement una iniciativa que jo he defensat en la qual demanava al Govern d'Espanya que se garantira el compliment de la legislació en esta matèria. Tanmateix, eixa és la resposta que automàticament hem tengut.

Diu, "l'actitud del Govern quant al Júcar-Vinalopó"... Mire, ¿com demanen vostés la màxima celeritat en l'execució, si el primer mecanisme seria no parilitzar el Xúquer-Vinalopó? ¿Com demanen vostés la màxima celeritat si l'han parilitzat? El primer mecanisme seria reprendre les obres i demanar al Govern d'Espanya que les agilitze, impulsar-les. Però primer cal reprendre-les, perquè vostés les tenen parilitzades.

I, per descomptat, que no se cànvie el traçat, que no se cànvie el traçat, que no se cànvie la presa, perquè conforme demostra l'informe elaborat en abril d'este any per la mateixa societat estatal d'auias del Xúquer, l'única presa viable, l'única presa beneficiosa, l'única presa rendible, l'única presa adequada és la que ja està en més d'un 50% executada. És a dir, que aquí no estem dient: per a on fem la presa?, ¿la fem per Cortes de Pallars o la fem per l'assut de la Marquesa? No, no!, si eixa no és la discussió! Aquí cal dir clarament: senyories, està acabant-se l'obra de la presa per Cortes de Pallars, que algunes de les seues senyories han visitat, però ara el govern socialista, davant d'eixe consens pensa que no seria bo, que tal, i pensa que se podria fer una presa en l'assut de la Marquesa. Però si està conclouent-se ja eixa obra!, per què hem de desfer el que ja està fet? Això és com el teixit de Penèlope! Això no estem dispostos... Senyoria, pense que és un greu perjudici.

Diu, "el programa Auia"... Però, anem a vore, què és el programa Auia? Si el programa Auia és fum! Si porten any i mig parlant del programa Auia i no han fet ni una sola adjudicació, ni un sol projecte distint al que ja contemplava l'annex d'inversions del Pla hidrològic nacional fet pel Partit Popular. (Veus) Però, per què vostés s'obstinen en voler vendre a la societat una cosa que no existix? Això és vendre fum, senyor Such.

Modernització de regadius. Mire, el Consell està complint al cent per cent els compromisos assumits pel conveni firmat en el 2001 amb la Usuj per a la modernització de regadius. En estos moments, en la séquia real del Xúquer, la Conselleria d'Infraestructures i Transport té en execució les obres de modernització de la ret de distribució en tres sectors, 1.500 hectàrees; té ja els projectes aprovats i van a traure's a licitació les obres en altres tres, 2.600 hectàrees; i se va a iniciar immediatament la redacció de projectes per a la modernització en altres 10.500 hectàrees.

També en la Séquia Reial d'Escalona s'està licitant el projecte de modernització de la ret de distribució en alta. Mentres que el Ministeri de Medi Ambient no ha començat a fer res per la modernització de la ret en alta d'Escalona,

que està en el conveni compromés, el conveni que es va firmar quan José María Aznar era president del Govern i que vostés han paralytitzat. Com poden parlar, com s'atreixen a parlar de modernització de regadius i exigir-li al Consell de la Generalitat el compliment que està fent, ¡quan vostés no complixen la seua part! És la llei de l'embut: l'ample per a mi, l'estret per a tu. Eixe és el plantejament de la política socialista, senyories, eixe és el plantejament.

Parlen de sanejament integral de la conca del Júcar. Però, mire vosté, el sanejament integral de la conca del Júcar, això és competència de la Confederació Hidrogràfica del Júcar. El que és competència de la Generalitat és el sanejament integral de la pròpia Comunitat Valenciana, que és el que estem fent, és el que vam fer en el primer pla de sanejament i depuració, un pla exemplar que ha segut copiat en la seua execució per moltes comunitats espanyoles, en el qual vam invertir –llavors eren pessetes– a la vora de 80.000 milions de pessetes, i que no mos va paréixer suficient i que vam aprovar el segon pla de sanejament amb una dotació econòmica de 1.056 milions d'euros.

Senyories, si mai s'havien invertit en esta comunitat ni en ninguna comunitat espanyola tants diners en política d'aprofitament. I sí que sé, i que ha qüestionat això, que tenim més de 400 depuradores funcionant, que en la reutilització de l'aigua utilitzem 150 hectòmetres cúbics d'aigua depurada directes i 150 hectòmetres cúbics indirectes. Són 300 hectòmetres cúbics, senyories.

Però és que, a més, no mos conformem amb això, volem aprofitar fins a l'últim recurs, estem aplicant el sistema terciari perquè l'aigua tinga més aplicacions i tinga més qualitat. ¿Quan s'ha vist això en esta comunitat, senyories?, si vostés posaven les depuradores només per interés municipal i no se preocupaven de la reutilització d'eixa aigua, que l'aigua se perdía pels barrancs, l'aigua depurada, i anava a caure al mar novament.

Com poden parlar vostés d'estes qüestions? Però, com poden parlar vostés d'estes qüestions, si mos han deixat sense el transvasament d'aigües de l'Ebre a la Comunitat Valenciana, senyor Such? Mos han deixat sense el que era vital, el que era el més important per a impulsar el motor econòmic i social de la Comunitat Valenciana, l'aigua, senyories. Si no hi haurà ninguna llar, no hi haurà ninguna casa en la Comunitat Valenciana a on no se compartisca el criteri del Govern que cal impulsar eixes polítiques d'aprofitament d'uns recursos hídrics que en altres comunitats estan abocant al mar.

I vostés venen aquí a parlar d'aigua, senyor Such? Com poden parlar d'aigua sense sufocar-se?, davant d'una cambra que està defensant des de fa molts anys, des de 1983, està defensant que els sobrants de l'Ebre vinguen a la comunitat i que vostés han compartit des dels bancs del Govern i des del Grup Parlamentari Socialista, que hem fet propostes conjuntes en este sentit i que ara se desdiuen de totes elles. I com podem parlar també del Xúquer-Vinalopó, quan vostés estan fent ja l'anunci de la mort del Xúquer-Vinalopó amb el canvi del traçat, quan han estat aquí durant tots eixos anys a què m'he referit firmant conjuntament les iniciatives? Ja en 1983 en vam firmar una conjuntament en la qual parlàvem d'astò.

I sempre hem parlat que el transvasament se faria per capçalera, perquè és fent una regulació d'aigües amunt, que és el que vostés no entenen, diuen que no hi ha aigua. Saben què és una regulació del cabal aigües amunt? (*Remors*) Hi ha aigua suficient i està garantida per als usuaris actuals. És que és condició *sine qua non* que, si no hi ha sobrants, no se faça els transvasament, però perquè hi hagen sobrants la

Generalitat, des de 1995 fins a hui...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyoria, vaja finalitzant.

El senyor Maluenda Verdú:

...–Acabe, senyora presidenta– ha posat en pràctica una sèrie de política hidràulica, d'estalvi, de millor qualitat de depuració i de reutilització, i això és el que permet que hi hagen sobrants en el Xúquer i que eixos sobrants vinguen a portar el benestar per al sud de la Comunitat Valenciana.

Si vostés s'oposen a això, senyories, com poden vindre a parlar d'aigua sense sufocar-se? Jo pense que deuen ser més sensats, deuen ser més conseqüents, deixar-se de postures de no a tot, deixar-se de postures de per inèrcia criticar tot el que fa el Govern, i dir-los clarament a les valencianes i als valencians: el Partit Socialista, el Pspv, junt amb el Partit Popular, va a agarrar la bandera de l'aigua per a la Comunitat Valenciana, perquè sense aigua no hi ha riquesa, i sense riquesa hi ha pobresa i atur.

Res més i moltes gràcies.

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor Maluenda.

Per a rèplica, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Such.

El senyor Such Botella:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Ha pujat ací vosté, senyor Maluenda, parlant de crispació. És a dir, acaba d'una forma molt crispada. Veu com no es pot parlar de certes coses?, perquè al final u acaba fent exactament el mateix, i això no és bo.

Mire vosté, en el tema de l'aigua hi ha un error jo crec que com una casa per la seua part, però com una casa: nosaltres som el partit de l'oposició a les Corts Valencianes i intentem fer propostes perquè les coses milloren i vagen anant, no?, i que es posen en marxa i que la gent tinga abastides les seues necessitats. Vostés són el Govern de la Generalitat deu anys, deu anys!, i en deu anys no han portat ni una gota!, ni una gota en deu anys.

Però no és això suficient. El seu partit, el senyor Aznar, va governar huit anys, huit anys!, i ara portem any i mig de govern Zapatero i vosté està demanant-li al govern socialista l'execució de tal i tal i tal, està demanant-li-ho vosté! I jo li dic, mire vosté, si la seua actitud fóra la de col·laboració, la de cooperació, estaria complint amb la responsabilitat que li pertoca, però com la seua política és la de confrontació, negar la major i la guerra permanent de l'aigua, la seua política sol pot ser titllada d'irresponsable. Vostés, com a govern, tenen la responsabilitat de col·laborar i treballar perquè la gent i les seues necessitats estiguen satisfetes.

I no entrar –perquè jo crec que al final vostés s'han equivocat– en una estratègia errònia electoral a plantejar una guerra de tots contra tots aq, en esta comunitat, perquè van a fer la irresponsabilitat més gran que s'ha pogut cometre en este parlament durant tota la vida que té les Corts Valencianes. La irresponsabilitat més gran que és la de la guerra.

Mire vosté, jo m'alegre molt que no haja defensat l'acció del president de la Generalitat que va fer ahir. Ahir va fer tot un contraatac, quasi digué que mosatros no volem reformar la Lrau, quan es va oblidar que havíem presentat la proposició

de llei de reforma de la Lrau, senyor Camps. El que passa és que vosté es veu que no se'n recordava d'això i la tinc ací, en el *Diari de Sessions* està, senyor Camps. Llija-se-la, i vorà com nosaltres volíem reformar la Lrau i vostés, pels motius que foren, moltes vegades inconfessables, digueren que no a la reforma de la Lrau. Foren vostés.

Per tant, el que va plantejar ahir en esta espècie de debat anava basat en una falsedat, i era que nosaltres sí que volíem reformar la Lrau i vostés es negaren, cosa que vosté va afirmar ací exactament el contrari.

Mire, vosté, senyor Maluenda, anem a vore si ens podem entendre un poc. Nosaltres, quan hem plantejat allò de l'aeroport, ho plantegem amb bona fe, amb la intenció que les coses vagen bé. Ara, si vosté creu que això és roí, doncs, bé, allà vostés. Com ens poden dir que no van a votar la proposta que nosaltres fem, la que demanem, que estiga tot correcte, que l'aeroport tira endavant i que tinga el suport del govern de l'estat ? Com pot dir això vosté? Com pot dir vosté això?

Jo crec que això és un error tremend, també, entrar a negar-la permanentment i dir el plantejament eixe que fan vostés: tot el que ve l'oposició és roí. Bé, si vosté considera que això és roí, doncs, jo crec que aviats van!

Mire, ací ja sabem com està el joc, senyor Maluenda. Quan vostés no volen que s'interpel·le el Govern, ho prohibeixen. Ahir vostés prohibiren que es poguera parlar de Fabra i dels informes falsos, i la setmana que ve no podem fer preguntes als consellers perquè ho han prohibit vostés. Eixe és el parlament modern, dinàmic, de control, per a poder parlar del senyor Fabra, del que ha mentit al jutjat i estes coses? Li ho dic a vosté, senyor Víctor, senyor Campos, perquè li la fem a vosté, li la fem a vosté, i jo espere que algun dia, doncs, isca ací, ens ho explique i parle ací clarament. Però, bé, a la senyora presidenta li varen manar que això no podia ser i no podia ser. I, per tant, no anem a fer preguntes de control perquè ho impedis el Govern. I això és així, eixe és el parlament modern del segle XXI, del senyor Camps, que vol i que, realment, és impossible en este govern antidemocràtic permanentment.

Mire, jo li he de dir, senyor Maluenda, que allò del 33% és per a garantir una quantitat en el tema de la VPO, doncs, perquè considerem que és una... No, no, és que vosté posaria segurament el 2 o el 3. Vosté segurament posaria el 2 o el 3. No, no és per defecte, no, és per excés. Vostés no volen això perquè és per excés. Si vostés volen el 2 o el 3, doncs, la veritat és que no ho creem raonable, creem que un terç del sòl per a destinar a la vivenda pública és una cosa raonable i coherent, i per això ho plantegem.

Mire, per acabar, i perquè ho tinga molt clar. Vostés en el tema de l'aigua tenen la guerra perduda, han plantejat una guerra, una guerra entre valencians. I vostés la tenen perduda. Vostés són incapaços de tirar endavant el projecte de col·laboració amb el Govern central perquè la gent tinga l'aigua que necessita. Vostés sols volen tindre guerra, enfrontament, confrontació amb els valencians. I vaig a dir-li més. No anem a consentir-ho, anem a tindre actituds positives, de treball, declarant obres d'emergència, fent les coses com toquen i les obres d'interés general perquè, el més prompte possible, n'hi haja.

I també li vaig a dir més, senyor Maluenda. Llija l'última frase de la proposta de resolució referent a l'aigua i vorà com els socialistes valencians, en cas que no n'hi haja suficient, mai renunciem a transvasaments de conques excedentàries. (*Aplaudiments*)
(*Ocupa la presidència el president, senyor Julio de España Moya*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor Such.
Tiene la palabra, señor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

Molt excel·lent senyor president.
Senyories.

Senyor Such, li ho he dit, que vosté ve ací i conta les coses com vosté creu que són, com vosté vol que siguen, no com són en realitat. Li he dit clarament la voluntat del Grup Parlamentari Popular d'arribar a acords amb la Lrau, li ho he dit i li ho hem demostrat. Ho va dir ahir el president! Si ho he explicat en l'anterior intervenció! Són vostés el que no volen que es reforme la Lrau, perquè és una llei que van fer vostés. No sé quins compromisos ocults tindran que no volen que es reforme, volen que continue en vigència! Eixa és la realitat. I ve hui i em diu: "és que en el 93 vam presentar una proposta nosaltres...". Escolte, és eixe el seu model? Si el seu model... Atenga'm, senyor Such, sentiria que després diga que no li he contestat. Si és eixe el seu model, senyor Such, agarre'l, porte'l, desempolse'l, anem a assentar-nos, anem a assentar-nos i a vore si és una alternativa al que estem fent, a vore si és possible arribar a consens. Anem a assentar-nos esta vesprada mateixa. Vosté ve amb la seua proposta alternativa, eixa que diu del 93, i nosaltres amb el nostre model, i també posem damunt de la taula la Lrau. I anem a assentar-nos, anem a dialogar com gent civilitzada, sense crispació, que açò meu és vehemència, senyor Such. Jo puc dir-li el que estic dient-li aixina, però rient-me. És vehemència, no és crispació.

Per tant, anem a assentar-nos esta vesprada. Està disposada la seua senyoria que nos assentem esta vesprada amb el seu model alternatiu del 93, amb la nostra proposta que està presentada a les Corts? Mire, hem demanat precisament una nova ampliació del termini d'esmenes perquè puguem arribar a acords. Anem a assentar-nos esta vesprada, senyor Such. No reba consells inadequats. Anem a assentar-nos esta vesprada i anem a intentar arribar a un acord, amb la seua proposta alternativa del 93, amb el projecte que ha presentat el Govern i amb la Lrau damunt de la taula. Vosté té la paraula. Espere la seua cridada per a dir-me: a tal hora ens reunim i continuem treballant.

L'aigua. Mire, l'aigua, la guerra de l'aigua són vostés el que l'han feta. Si ací hi havia pau total en l'aigua! Si hi havia consens! Si hi havia un Pla hidrològic nacional que va ser aprovat per la Comissió Nacional de l'Aigua, en el qual es van incorporar tots els plans de conca, i, concretament, en el que és la conca del Xúquer, sense cap vot en contra, on estava els transvasament Xúquer-Vinalopó. Com parlen que nosaltres potenciem la guerra? Si nosaltres vam ser els que vam fer la pau, vam ser els que vam aconseguir que per primera volta n'hi haguera un govern que es preocupara de resoldre els problemes d'aigua que venia suportant Espanya i, de forma molt peculiar, la Comunitat Valenciana. Vostés sí que busquen l'enfrontament, perquè nosaltres, més a pressa o més a espai, hem anant fent les obres. I vostés han entrat com un elefant en una *cacharrería* i ho han paralytitzat tot. Van paralytizar l'Ave, que han estat quasi dos anys sense fer res per l'Ave. I ara, gràcies a la pressió del president de la Generalitat, del Consell, d'estes Corts, de la societat civil valenciana, dels agents econòmics i socials, ara se li ha donat un impuls a l'Ave, ara s'ha donat un impuls a l'Ave.

Diu que venim a oposar-nos com a norma a tot el que planteja l'oposició. Mire, si no és veritat, jo li he oferit una

transaccional sobre el tema de la Ford i no m'ha contestat. Li he oferit una transaccional sobre el tema de la Ford i no m'ha contestat. I hem parlant de l'aeroport de Castelló, i vosté el que ha defensat ací a la cambra no és el que diu la seua iniciativa de l'aeroport de Castelló, que diu: "Les Corts insten el Consell de la Generalitat a presentar amb caràcter d'urgència la documentació requerida pel Ministeri de Foment per a l'autorització de la construcció de l'aeroport de Castelló", que està tot presentat. Si el que volem és l'aeroport de Castelló, anem a fer una transaccional entre la de vosté i la meua en la que es diga que: "Les Corts Valencianes impulsen i demanem al Govern de la Generalitat i al Govern d'Espanya la màxima col·laboració perquè l'aeroport de Castelló siga, el més prompte possible, una realitat". També li oferisc eixa possibilitat que vosté, pel que es veu, rebutja.

I en matèria d'ordenació agrària, el tema de la Llei de minifundisme, també li oferisc una altra transaccional, senyor Such, que diga: "Les Corts Valencianes, a fi que cada any puguen atendre'ns les sol·licituds d'explotació o cultiu en comú que es presenten davant la Conselleria d'Agricultura, Pesca i Alimentació, insten el Consell de la Generalitat a dotar amb recursos suficients la Llei 8/2002, d'ordenació i modernització d'estructures agràries". També li oferisc eixa transaccional, senyor Such. No venim ací a dir que no al que diu l'oposició.

I mire, i la 35/263, que diu: "Les Corts insten el Consell de la Generalitat a col·laborar estretament amb el Govern de l'Estat en totes aquelles actuacions que este realitze amb l'objecte d'aconseguir la millor posició possible pel que es refereix als fons europeus". També estem d'acord i anem a votar-li-la a favor. Per què diu que venim ací a dir-li que no a tot? És vosté el que ha de contestar-me i dir-me, d'eixes transaccionals que li he oferit, quines són les que accepta i les que no accepta. Ja sé que vosté no pot acceptar més propostes que li faig de l'aigua perquè està hipotecat amb Esquerra Republicana de Catalunya. (*Remors*) Sí, senyories, sí, senyories. Perquè el senyor Pla... Per favor, senyor president. (*El senyor president colpeja amb la maceta*) Perquè el senyor Pla preferix ser governador civil dels Països Catalans en València abans que ser cap de la lleial oposició al govern legítim de la Generalitat, i defensen els interessos de Catalunya per damunt dels interessos de la Comunitat Valenciana.

El senyor president:

Señor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

Sé que ahí té –acabe, senyor president– la hipoteca i no pot concedir més. Però, en el tema de la Lrau, ahí té el guant, ahí té el guant. Compromís seriós del Grup Parlamentari Popular de assentar-nos esta vesprada mateixa.

En el tema de la Ford. Ahí té la transaccional...

El senyor president:

Muchas gracias, señor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

En el tema de l'agricultura, ahí té la transaccional. I en el tema de l'aeroport de Castelló, també oberts a fer una transaccional entre la de vosté i la meua que conjuntament diguem: avant ministeri, avant Generalitat, volem tots l'aeroport de

Castelló.

Res més, senyories, i moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor Maluenda.
Señor Such.

El senyor Such Botella:

Gràcies, senyor president.

És per a acceptar la transaccional que planteja el Grup Popular respecte a la proposta de resolució de la Ford.

El senyor president:

Bien, entiende este presidente que ha habido varias propuestas de transaccionales y la aceptación de una. Me atrevo a proponer que se sienten a comer juntos. Perdón, perdón, no votamos, no votamos el tema, ustedes buscan el momento –la comida era una insinuación, lógicamente (*rialles i remors*), nada más lejos de mi pensamiento que el que haga ayunas renuncie a ello–, y cuando tengan ustedes una solución positiva, negativa, regular, intermedia, como ustedes estimen oportuno, la sometemos a votación. ¿De acuerdo?

Luego, señor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

Senyor president, jo agraiisc enormement la gran tasca d'intermediari entre el Grup Socialista i el Grup Popular que està fent el president, com no pot ser d'altra forma, faltaria més, que és el president de les Corts, i li ho dic amb el màxim respecte. Jo pense que el que procedix és que fem un recés i que solucionem eixes transaccionals, no perquè tinga cap inconvenient en dinar amb el senyor Such, que no el tinc en absolut, a més, no tindria inconvenient tampoc en invitar-lo. El que ocorre és que procedimentalment acabem de defensar unes propostes que cal votar-les. No podem continuar avançant mentre que no es voten estes propostes. I no es poden votar estes propostes mentre que no sapiem si n'hi ha transaccional o no.

Per tant, amb cinc minuts tindríem més que suficient per a posar-nos d'acord. Jo demane de la seua benevolència, senyor president, cinc minuts de recés. Tant sols és això.

El senyor president :

Este señor presidente es muy benevolente, y en función de esa benevolencia pero que al mismo tiempo está adaptada a una circunstancia, que es acoplar el tiempo al turno horario que tenemos, como en el siguiente turno de propuesta de resolución lo tiene el señor Costa y la señora Moreno y tienen un turno de seis minutos a favor, de seis minutos en contra y réplicas, pues yo les abro a ustedes el camino de que se salgan los dos, hablen de este tema, vamos adelantando faena y, luego, las votamos las dos seguidas. Si no hace falta que haya animaciones ni desde un grupo ni desde otro que sean malinterpretadas, que deterioran la imagen de este presidente. (*Remors*)

Señor Maluenda, señor Such, yo les abro el camino para que hagan un impasse y, mientras tanto, vamos trabajando el resto.

Tiene la palabra para defender las propuestas presentadas por el Grupo Popular, 35.290, 35.291, 35.292 y 35.315, el señor Ricardo Costa.

El señor Costa Climent:

Gracias, señor presidente.
Señor presidente del Consell.
Miembros del Gobierno.
Señoras y señores diputados.

Las propuestas de resolución que ha presentado mi grupo parlamentario vienen en la tónica de mantener los principios sobre los cuales se asientan las políticas de progreso, de futuro y de bienestar del Partido Popular en la Comunidad Valenciana, y los hacen fundamentándola en la transparencia.

Una vez más, a pesar de los rechazos continuos del Grupo Parlamentario Socialista, mi grupo parlamentario presenta una propuesta para que el Gobierno informe ante esta cámara sobre los acuerdos alcanzados en una materia tan importante como es la generación de empleo en la Comunidad Valenciana.

Y lo hace en un aspecto tan importante como es el Pavace. Un acuerdo que fue ampliado durante esta semana, con una gran firma y un gran acuerdo social de las fuerzas sindicales y el gobierno, donde se ponía de manifiesto los grandes logros y los grandes éxitos que ese acuerdo ha producido y ha generado en la Comunidad Valenciana; donde se especificaba que ya se había cubierto el objetivo de generación de empleo para los seis años y se había superado en 5.000 puestos de trabajo más; donde se daba cuenta de que la dotación presupuestaria para el mismo se había cubierto ya en un 90% y, en definitiva, donde se ponía de manifiesto que en la Comunidad Valenciana, gracias al esfuerzo de la sociedad valenciana y gracias al esfuerzo de las políticas del Partido Popular, la Comunidad Valenciana se había convertido en una máquina de generar empleo, en una apisonadora de los datos del desempleo, en definitiva, en una gran máquina de generar progreso y crecimiento económico.

Y eso, que es lo que hemos estado defendiendo en ese gran pacto, es lo que plasmamos en nuestras propuestas de resolución, y es a lo que el Partido Socialista y la oposición en general no deberían oponerse. Apoyar ese gran pacto, en el cual han puesto su firma los principales agentes sociales, que se venga a explicar aquí y, además, seguir trabajando con la sociedad valenciana en seguir generando empleo en las mujeres, en los jóvenes, en los colectivos de difícil inserción en el mercado laboral, en definitiva, en aquellos aspectos donde más necesitan del esfuerzo, del cariño y del sacrificio de los gobernantes valencianos y del Gobierno Valenciano.

200.000 empleos en dos años, más de 2 millones de ocupados, 100.000 mujeres se han incorporado al mercado laboral. Se ha reducido la temporalidad en un 10%. El paro ha caído, según los datos del Ministerio de Economía y Hacienda, en la Comunidad Valenciana en los últimos dos años en 28.200 empleos. Datos que el señor Solbes ha dado y ha hecho públicos. En definitiva, el gran éxito de la sociedad valenciana, con el gran esfuerzo del gobierno del Partido Popular.

Y para este progreso y esa generación de empleo, ha sido fundamental el buen uso que el gobierno del Partido Popular ha hecho de los fondos europeos. A día de hoy no sabemos todavía cuáles son las gestiones del Gobierno de España para que esta comunidad siga manteniendo y siga recibiendo un nivel de fondos suficientes, por lo menos el 50% de los que recibimos ahora, para continuar con esa situación y ese proceso de crecimiento, de convergencia y de progreso. Porque nosotros hemos hecho bien los deberes. De hecho, la propia Comisión Europea lo ha reconocido. Y

queremos que el Gobierno de España esté con el Gobierno Valenciano, apoyando a los valencianos, y saber cuáles son las gestiones que está haciendo.

Creación de empleo, recursos procedentes de Europa, bajada de impuestos, señoras y señores del Partido Socialista. Llevamos años bajando los impuestos a los valencianos. El Partido Socialista en solo dos años ha subido la presión fiscal a todos los valencianos, a todos los españoles. Y sin ir más lejos, con las cuentas que el señor Solbes ha presentado este año, en casi 300 millones de euros le va a subir los impuestos a los valencianos. Y han votado en contra de dos bajadas sucesivas del impuesto sobre la renta en toda España y en la Comunidad Valenciana. Se han opuesto a la supresión del impuesto de actividades económicas, han votado en contra de todas las deducciones que este gobierno ha presentado para facilitar el acceso a la vivienda en nuestros jóvenes, para los discapacitados, para nuestros mayores, para las guarderías. Han votado en contra de la supresión del impuesto de sucesiones en la Comunidad Valenciana, ya por dos años sucesivos.

Y hoy aquí les pedimos que no voten en contra de una nueva propuesta que beneficia especialmente a las familias, especialmente a las más desfavorecidas, como es la supresión del impuesto de donaciones. No es de recibo que el Partido Socialista siga convirtiéndose en una rémora de la política fiscal y del beneficio fiscal para los valencianos. No es de recibo que voten en contra de todas las propuestas de bajadas de impuestos en la Comunidad Valenciana y le suban los impuestos en España. En definitiva, señoras y señores del Partido Socialista, no es de recibo que siempre tengan que pagar el pato los valencianos por la poca credibilidad, por la poca política social y, en definitiva, por las pocas ganas de progresar con la Comunidad Valenciana del Partido Socialista.

Muchas gracias.

El señor president:

Muchas gracias, señor Costa.

Tiene la palabra la ilustrísima señora diputada del Grupo Parlamentario Socialista, doña Cristina Moreno.

La senyora Moreno Fernández:

Gracias, señor presidente.

Señor Costa, la verdad es que usted lo tiene mal, porque ya ni le aplauden los suyos. No me extraña, dicho sea de paso, con las cosas que usted dice en esta tribuna.

Mire, lo que no es de recibo es que ustedes mientan con desfachatez a la sociedad valenciana, mientan desde esta tribuna, mientan desde los medios de comunicación. Dice usted, con toda su desfachatez: "Este impuesto va a favorecer a los más desfavorecidos". ¿Por qué? Explíquelo usted. Presentan una resolución, con toda su cara dura, para decir que le apoyemos su modelo de política fiscal. ¡Pero si ustedes no tienen modelo de política fiscal! Si no es cierto, si es mentira. Había una vez, cuando había una teoría económica liberal clásica, que decía: "menos estado, más mercado". Y que para hacer eso, bajaban los impuestos. Pero en su caso es mentira. Si todos los días que se reúne el pleno del Consell crean una empresa pública. Si ustedes hacen más estado. Crean una empresa pública que gasta más dinero y que crea más deuda. Y la deuda hay que pagarla, señor Costa. Y por eso ustedes mendigan todos los días ante el gobierno central. Y ustedes dicen que 300 millones para la sanidad, que les ha dado el gobierno central sin obligación, dicen que es poco.

Y ahora pretenden decir a la sociedad valenciana que hacen un gran favor por eliminar un impuesto, que ustedes, como máximo, dicen que va a recaudar 51 millones de euros, señor Costa. ¡Pura calderilla! Pero además, pura calderilla, si fuera verdad. Porque encima, el señor conseller de Economía, como siempre, alegremente y cogiéndolo con papel fumar, le ha dicho al señor presidente que suba aquí y haga una propuesta estrella, que no es estrella, que es mentira. Que lo siento mucho, señor Camps. Oiga usted, usted, señor Camps, el presidente, la propuesta que hizo ayer la hizo el innumerable hace ya unos cuantos años. Ese que empieza por Za- y acaba por -na en esta tribuna ya bajó el impuesto de donaciones. Señor Camps, presidente, no es usted novedoso en nada. No es que vaya detrás de Esperanza Aguirre, no es que vaya detrás de Esperanza Aguirre, es que Zaplana aquí, en las Cortes Valencianas, ya redujo el impuesto de donaciones para las empresas, para los minusválidos. Es que lo que están ustedes diciendo es que ahora van a eliminar a las grandes fortunas el dinero que les den de padres a hijos directamente. Que no es verdad, que no es para mantener negocios, que eso lo hizo Zaplana. Que no es usted original, señor Camps. Que no hace ni una solo propuesta ni nueva, ni original ni verdadera. (*Aplaudiments*)

51 millones como máximo, sin ningún control. Y, desde luego, no es para los más desfavorecidos, porque si fuera para los más desfavorecidos, pondrían ustedes un tope. Nosotros estamos dispuestos, y se lo avanzo ya para la ley de acompañamiento, si ponen un tope bajo, si plantean la realidad de la sociedad valenciana, que es que algunos padres ayudan a sus hijos a comprar un piso, a eso, con un tope bajo, les ayudamos. Si lo que está usted planteando (*aplaudiments*) es que el dinero que el suegro del señor Zaplana dicen que le dio para comprarse el piso en Madrid no cotice, nosotros, los socialistas, no estamos de acuerdo, señor Costa y señor Camps. (*Aplaudiments*)

Y dice usted fondos europeos. Evidentemente, con los socialistas valencianos pueden contar para reclamar en Europa todos los fondos que necesitamos, no tengan ustedes ninguna duda. Nosotros no despreciamos los 50 millones que desprecia el señor Camps, porque como se los han gastado y los han derrochado, sabemos que cualquier céntimo hace caja, esa tacita a tacita de Nescafé. Por tanto, nosotros, los socialistas, hemos presentado una propuesta –que ustedes veremos a ver cuando votemos, porque si no, ya hubieran votado, si la votan en contra, no ha dicho el señor Maluenda que la vaya a votar a favor– donde pedimos lealtad institucional y donde decimos a la Generalitat Valenciana que vaya de la mano del ministerio, que es quien negocia en Europa, para poder conseguir el máximo posible de fondos europeos para esta comunidad, porque los necesitamos, porque todo lo anterior lo han malgastado y lo han derrochado.

Pero ¿sabe lo que pasa? Que vemos una propuesta que presentan ustedes, donde parece que sea la propuesta trampa, donde dicen que al menos el 50%. ¡Ojalá, señor Gerardo Camps, ojalá tuviésemos al menos el 50, el 60 y el 100! Pero usted sabe que hoy por hoy eso es muy difícil. Y por eso esta propuesta es una propuesta trampa. Y yo le digo, y le ofrezco ya una transaccional, que hagamos una propuesta donde digamos que de la mano con el gobierno central, con la lealtad institucional que se merece el asunto y responsablemente, vayamos entre todos a conseguir el máximo posible. El máximo, sin topes. Porque les recuerdo las palabras de Aznar, cuando dijo aquello de “cuanto menos nos den, mejor, será porque somos más ricos y no lo necesita-

mos”. Eso lo dijo Aznar siendo presidente. Nosotros decimos: cuanto más, mejor, pero no pongamos ya el tope. Vamos de la mano con el gobierno central, vamos a admitir y vamos a conseguir el máximo posible. No pongamos el tope porque parece que ustedes ya están diciendo que algo malo hay.

Y mire, el Pavace, señor Costa. Señor Camps, que ayer a usted se le hinchó la boca de hablar de acuerdo en política social. Los socialistas estamos encantados de que haya concertación social en esta comunidad. Los socialistas llevamos firmando y apostando por la concertación económica y social desde el año 1980. Ese Pavace que usted ha firmado hoy hace mención en su introducción a los programas económicos valencianos, que desde los 80 se han firmado con los agentes económicos y sociales. La concertación es buena para la Comunidad Valenciana. El compromiso económico con los agentes sociales es bueno para la Comunidad Valenciana. Pero ustedes hacen un uso perverso de esa concertación. Es auténticamente incompatible con esa concertación y con ese anuncio, que le adelanto ya que lo vamos a votar, encantados estamos de venir aquí a discutir el Pavace. ¡Ojalá lo hubieran hecho con los anteriores, que no lo han hecho nunca! No es lo normal, señor Costa. No lo han hecho nunca, es la primera vez. Muy bien, lo vamos a votar.

Pero ¿sabe lo que le digo? Incompatible y uso perverso de la concertación –no se ponga tan cuadrado, señor Camps–, incompatible ese acuerdo y ese contrato con que ustedes nos presenten una propuesta de resolución con unas nuevas líneas de empleo que no contempla el Pavace. ¿Para qué han firmado ustedes acuerdos de empleo con los sindicatos, si ahora viene aquí y presenta otras distintas? Pero ¿qué se han creído? Si el acuerdo y la concertación precisamente es el compromiso con los agentes económicos de cuáles deben ser las líneas, de cuáles deben ser los sectores específicos. Si ustedes lo han negociado ahí...

El senyor president:

Señora Moreno...

La senyora Moreno Fernández:

...¿por qué tienen que venir a hacer otro distinto aquí? Platéenlo cuando vengamos con el Pavace, platéenlo con el acuerdo y con el acuerdo de todos, porque todos deberíamos estar comprometidos con el empleo, dicho sea de paso, con unos datos ciertos, señor Costa, que una vez más, y como suele ser habitual en usted, usted no da ni una en los datos que ha dado.

Nada más y muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Desde su escaño, tiene el derecho a réplica el señor Costa.

El senyor Costa Climent:

Gracias, señor presidente.

Señora Moreno, este diputado, que está encantando de que su grupo parlamentario le aplauda, no sale para recibir aplausos, sale para defender los intereses de los valencianos. Si ustedes salen para recibir aplausos es su responsabilidad. (*Protestes*)

En segundo lugar. Mire, ninguna comunidad autónoma

del Partido Socialista ha anunciado la supresión del impuesto de donaciones. Y le voy a decir lo que significa carácter social del impuesto de donaciones. Significa que aquellas familias con recursos limitados que quieran tener una donación de padre a hijo en vivienda habitual, o que quieran ayudar esas familias a sus mayores con dotaciones económicas, no tengan que pagar impuestos a la hacienda autonómica. Eso es política social, y no la demagogia fiscal que el Partido Socialista aplica en la Comunidad Valenciana. Mientras se llena de que aquí (*el senyor president colpeja amb la maceta*) no bajamos los impuestos, les suben 300 millones de euros los impuestos a los valencianos a través de los presupuestos generales del Estado.

Y, fíjese usted, con que hiciera el señor Zapatero lo mismo que hizo Aznar en la negociación de los fondos europeos en Cantabria, que consiguió el 50% de los que estaba recibiendo, contentos estaríamos.

Pero más le digo...

El senyor president:

Muchas gracias, señor Costa.

El senyor Costa Climent:

...No es un tope, es un punto de partida. Y si los agentes sociales han firmado un acuerdo perverso, debería usted decir que son el secretario general de UGT y el secretario general de Comisiones Obreras, según usted, los que han firmado un acuerdo perverso.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Costa.

El senyor Costa Climent:

No será, señora Moreno, que la perversidad está en... (*El senyor president disconnecta el micròfon del senyor diputat. Aplaudiments*)

El senyor president:

Tiene la palabra la señora Moreno.

La senyora Moreno Fernández:

Señor Costa, no haga mención a los 300 millones de euros, porque son los que, según ustedes, es poco para la sanidad valenciana. ¡A ver en qué quedamos!

Mire, la realidad, la realidad es que el señor Camps ayer, medio engañado, seguramente, quiso hacer un anuncio triunfal relativo a un impuesto, falso y triunfal, pero sobre todo para engañar, que en esta cámara ustedes ya han presentado una propuesta de ley para subir el impuesto de la gasolina, que pagamos todos (*protestes*), obligados por ustedes, obligados por el derroche y el descontrol de sus años anteriores para pagar. ¿Quién sube los impuestos, señor Costa? (*Aplaudiments*) ¿Quién sube los impuestos? La realidad. Y ese es el uso perverso, señor Costa. Es que el gestor económico debe saber de dónde ingresa y dónde gasta. Ustedes cierran los ojos a los ingresos. Piden a Madrid y dicen aquí que bajan los impuestos. Pero desde luego abren bien los ojos, y todo lo demás a gastar. Esa es su realidad.

Y dice usted su modelo fiscal. ¿Sabe cuál es su modelo fiscal? El modelo de sus ingresos. ¿Sabe lo que ha ingresa-

do la Generalitat Valenciana por impuestos directos, los proporcionales y los justos? 1.601 millones de euros. ¿Sabe lo que ha ingresado la Generalitat Valenciana por el impuesto de transmisiones de actos jurídicos documentados, el que pagamos cuando compramos las casas y el ladrillo, que es lo que les interesa a ustedes? 1.693.

Aquí se paga más impuestos indirectos que impuestos directos. Porque aquí, a ustedes, señor Costa, lo único que les interesa es el ladrillo y el negocio. Lo de bajar los impuestos a los más desfavorecidos es pura mentira. El uso perverso del Pavace...

El senyor president:

Muchas gracias, señora Moreno...

La senyora Moreno Fernández:

...señor Costa, que quede claro que el uso perverso del Pavace es el suyo. Ojalá, ojalá el diálogo social fuese... (*El senyor president disconnecta el micròfon de la senyora diputada*)

El senyor president:

Muchas gracias, señora Moreno. (*Aplaudiments. Remors*)

Vamos a proceder a la votación del último grupo de propuestas de resolución. Las que ha presentado el Grupo Popular. Comienza la votación. (*Remors*)

Señor Perelló. (*Remors*) No se preocupen ustedes, no se preocupen ustedes. Todo tiene arreglo.

El senyor Perelló Rodríguez:

Seguro, señor presidente, tan solo con separar la 35, 291 y el resto en el otro bloque.

El senyor president:

Bien. Pues vamos a votar, si les parece bien, primero la 35, 291... (*Remors*) Sí, me piden, me pide el señor Perelló que se vote el 35.291 aparte del resto. Vamos a votar primero la 35.291. Comienza la votación. Resultado de la votación: 78 votos a favor y 6 votos en contra.

Y ahora vamos a votar la 35.290, la 35.292 y la 35.315. Comienza la votación. Resultado de la votación: 45 votos a favor y 39 votos en contra.

A continuación vamos a debatir las propuestas de resolución que van de la 35.247 a la 35.257, excluida la 35.256. Tiene la palabra doña Isabel Escudero, en representación del Grupo Parlamentario Socialista.

La senyora Escudero Pitarch:

Molt bon dia, senyories.

Senyor president.

Jo crec que ja van vostés ben arreglats amb tota la gent que m'ha precedit en el torn de la paraula. Intentaré rematar i tindrè la sort segurament que no me tiraran l'aigua al cap, ni Esquerra Republicana de Catalunya. Estem ací, estic ací, per defensar avui les nostres propostes de resolució perquè garantisquen d'una manera plena els drets socials. Perquè nosaltres, els socialistes, som els únics que avui podem garantir que el País Valencià siga un País Valencià com cal.

Perquè, mire, en este govern que tenen vostés, pusil·làni-me en els seus compromisos, buit en els seus projectes i sumit en el victimisme permanent, segurament hi haurà una incapacitat de resoldre els problemes que afecten a la nostra vida com a ciutadanes i com a ciutadans. Venim ací a parlar de sanitat, d'educació, de cultura, d'igualtat i de protecció dels més desafavorits. I volem fer-ho ressaltant alguns dels drets més rellevants dels drets fonamentals de les persones. Anem a parlar, per tant, de sers humans concrets, amb necessitats objectives, que exigixen respostes ràpides, tangibles i eficaces.

Clar, ens preguntem, què estan obtenint estos ciutadans de vostés, que són els que governen? Què és el que vostés estan oferint a la ciutadania? Estan oferint propaganda. Els estan fent creure al conjunt de la societat que tot avança, malgrat que cada ciutadà a nivell individual l'única cosa que percep és que retrocedix i que està abandonat.

Estan oferint exhibicions, exhibicions grandiloqüents de grans projectes, que no són, vosté ho sap, més que cartó pedra en alguns casos, o representacions virtuals però que, evidentment, han enriquit a uns quants. Estan oferint malversació. Malversació de recursos públics, donant un ús diferent al del servei social al que estan destinats. Estan oferint promoció de campanyes d'enfrontament d'uns ciutadans contra els altres.

Estan oferint menyspreu, menyspreu de les nostres capacitats en el camp de la cultura, en el camp de l'educació, i estan important estereotips que no mos servixen. Estan, vostés, oferint comerç, comerç en els nostres drets, transformant-los sempre en mercaderies, i privatitzant serveis que per a nosaltres són absolutament irrenunciables. I estan renunciant a les seues obligacions. Obligacions que tenen amb els ciutadans, amb el seu intervencionisme, i assegurant als seus amics que siguen els beneficiaris de la inversió pública.

Senyories, la situació dels drets socials al País Valencià és lamentable i és regressiva. Fomenta la desigualtat, ens allunya de la mitjana estatal i ens hipoteca per al futur. Tenim un deute asfixiant. No se'ls cau la cara de vergonya pel fet que siguem els últims en inversió pública en sanitat i els primers en assignació en parets d'oci? Com poden fer vostés compatible el discurs del dèficit sanitari en el balafament en projectes d'utilitat dubtosa i viabilitat impossible?

Com expliquen vostés que, d'una banda, la sanitat siga deficitària, la pública, i siga un negoci privat? No tenen res a dir de les llistes d'espera? De l'equilibri territorial? Dels serveis sanitaris? De les quotes absolutament massificades? De la manca d'atenció en tantes i tantes especialitats? Per a vostés la construcció d'un nou hospital no és més que l'oportunitat de benefici.

La política de drets socials o de defensa de la igualtat és senzillament llastimosa. I la primera conseqüència de transformar en negoci privat la prestació de serveis públics, és que en ocasions l'afany de lucre amb l'absència de vigilància institucional, promou pràctiques d'abandonament de la qualitat i l'aparició de comportaments delictius i quasi sempre denigrants. És evident que a la millor tot no és penós, però jo el que estic ací és exigint la seua responsabilitat, perquè la institució mai pot llevar-se de damunt les seues obligacions.

De la política d'atenció al gravíssim problema de la violència de gènere poc hi ha que dir. No existix. Ha hagut de vindre un govern socialista a sacsejar l'estructura dels poders públics perquè aquesta epidèmia siga reconeguda com una qüestió d'estat. Però aquest esforç del govern central pot resultar estèril sense el poder judicial, i sense que les autonomies i els ajuntaments no tinguen un compromís a la

mateixa alçada.

La seua llista d'incompliments és tan aparatosa que sols pot explicar-se pel fet que no els interessa, perquè encara segurament no han trobat vostés negoci per a fer en aquest tema. La llei d'igualtat de 2003, els plans contra la violència de gènere, són paper mullat. I el mateix Síndic de Greuges, que és poc donat –vosté ho sap– a la crítica gratuïta ha donat comptes sobrats d'aquest estat d'abandonament legislatiu.

Vostés no desenvolupen ni executen les seues pròpies lleis. No destinen mai recursos personals ni materials. Vostés convoquen rodes de premsa. Vostés fan campanyes publicitàries, per divulgar què? Què és el que divulguen? Vostés no divulguen res. Perquè és la nada. Ningun fet és conseqüència de les seues proclames. Ningun. Per tant, poc fa falta per a redactar balanços i memòries.

I el mateix li podria dir pel que fa a la cultura, pel que fa a l'educació, pel que fa a l'esport, però amb algun matís. Sort que s'han empantanat en la macrociutat de la llum, perquè si no, el senyor president se passejarà en uns estudis buits, encara que siguen més gran que els de Hollywood.

Estan dilapidant centenars d'euros del sector productiu valencià. I encara està per vore si els interessa la producció nacional i internacional. Fa uns dies, senyor Clemente, el seu president exhibia les enormes dimensions del Palau de les Arts, el més gran del món. Me referisc a l'escenari. Però miren, la civilització faraònica ja fa temps, ja fa temps que es va extingir. I vostés no obliden mai que la mesura de les piràmides, la mesura de la dimensió de les piràmides era proporcional –això deu saber-ho el senyor Font de Mora–, als seus propis temors.

Per què no mos expliquen, per què no mos expliquen de veritat, quants milions d'euros estan enterrant en estos projectes? Per què no mos ho expliquen? Per què no mos expliquen els objectius, les programacions? Per què no mos expliquen què és el que estan fent vostés en cultura, en la Nau, en el teatre romà i en estes macrociutats? Per què no ho diuen de veritat?

Per què no atenen d'una manera definitiva les reivindicacions del sector de les arts escèniques? Per què no ho fan? Perquè els trau *al paio* la cultura. Vostés volen un escenari, gran, per a exhibir-se, com si eixa *grandeur* els anara a vostés a fer grans. Doncs no.

Mire, jo només me limite a dur ací l'opinió de la ciutadania. I estic suavitzant algunes expressions per cortesia parlamentària. Ara quan me conteste es pot estalviar el tòpic que nosaltres sols critiquem perquè no tenim res a oferir. Estalvie-se'l. Tenim alguna cosa més que propostes. Disposem d'un ampli programa de govern. Perquè clar, ja està al caure. Mos queden uns mesos. Que per suposat, evitarà el nostre govern tots els abusos que vostés estan fent i que nosaltres ací denunciem. Jo ja done per suposat que tot el que diga, les nostres propostes que vosté ha llegit, cauran en sac trencat. Però en el seu rebuig, que m'imagine, s'accentuaran les seues pròpies contradiccions.

Mire, vostés sols se'n recorden de Santa Bàrbara quan trona. Sols se'n recorden dels professionals, dels de la sanitat, per exemple, senyor Rambla, quan vénen al debat de política general, i de la carrera professional eixa que varen prometre en el 1995. Però després ahí els tenim, amb contractes precaris, temporals, fem, etcètera. Les famoses llistes d'espera que vosté diu que quasi no n'hi ha en l'actuació sanitària, és un assumpte de tal gravetat que la seua resistència absoluta a informar a aquesta cambra de la demora pareix que siga un encobriment d'un caos absolutament generalitzat.

No tenim mosatros dubte, cap dubte, que si les promeses

del senyor Camps del dia 10 de juny de 2004, amb un pla de garantia d'ajornaments de 45 i de 10 dies en intervencions quirúrgiques i atenció d'especialitat, respectivament, s'haguera complert, estarien vostés ballant jotes a eixe escenari tan gran que han fet al Palau de les Arts. I el seu silenci és absolutament preocupant.

O desenvolupen una norma per a garantir el dret a una cita certa i al dret de reclamació, o tot el seu discurs de plans de qualitat s'acabarà transformant en una llista. Una llarga llista de fraus. Jo crec que vostés haurien de consultar eixa pàgina web que van posar al 2003 i que obligava les comunitats a informar de les llistes d'espera. Facen cas, facen cas, senyor Rambla, dels seus propis decrets. Facen cas. I deixen el fonamentalisme religiós que inspira alguna de les seues decisions i promouen la investigació en les tècniques de trasplantament d'illots pancreàtics. Ja existeixen nou a tota Espanya. Ací no cap. Clar, jo els puc assegurar que els malalts diabètics no tenen cap culpa de les seues beatífiques actituds.

Van presentar vostés, sense pla econòmic ni projecte de desenvolupament, un pla de salut mental en 2001 que, una vegada aprovat, va acompanyar el somni dels justos, com quasi tot el que vostés fan en les lleis. L'exclusió social està accentuada. No hi ha cartera de serveis definida de salut mental. No existeixen programes d'atenció a pacients...

Es dirigix a mi? A ell... Val. Bé.

I què volen que nosaltres diguem de tot açò que vostés estan fent? Doncs que facen alguna cosa, facen rodes de premsa, que no publiciten més, que actuen, que és la seua obligació. L'acció política és seua. La nostra és criticar el que no fan. El que jo estic dient que vostés no fan és la posada en valor de les nostres pròpies proposicions.

Convoquen d'alguna manera per tota... que és el que estem dient, la nostra exigència de la Mesa de Tolerància Zero, perquè això ens ho recorda cada dia quan una dona és maltractada. I vigilien el que ha destinat el govern central, perquè és una qüestió d'higiene democràtica.

Ja està bé de tanta mentira que cada debat de la comunitat vostés ens tiren a la cara. Jo no sé les vegades que ens han dit, senyor Font de Mora, que van a dur ací la Llei del teatre i la Llei de les arts escèniques. Quan la va a dur? Duga-la ja, que té al sector revolucionat, el té en contra, com tots els sectors culturals. Duga la llei, però dote-la i la discutirem.

I m'he deixat l'educació per al final, perquè per a nosaltres, i no per a vostés, és una prioritat, perquè és el principal factor de progrés, i sobretot el principal factor d'igualtat, el que iguala, i no diferencia. Per això li dic que és necessari que vosté no fique en el 0-3 a 28 xiquets. Necessita canviar eixa ràtio, senyor Font de Mora, perquè nosaltres ens apropem a Espanya, ja no dic a Europa, a Espanya, a la resta de les comunitats autònomes o a l'estat espanyol. Molt bé.

Sap vosté també que per a reduir el fracàs escolar s'ha d'intervenir en Primària, en Primària que és quan s'adquireixen les capacitats bàsiques. Ho sap. Invertisca en primària. Sap perfectament que si vosté, que si vostés no oferixen les places de Batxillerat i més places de Formació Professional, ara mateix a Europa no podran competir, la nostra gent no podrà competir en el marc europeu. No podem. I sap també que està concentrant els alumnes immigrants, els està concentrant tots en l'escola pública. I el professorat no té recursos per atendre-ho. I ho diem una i una altra vegada. Ah! Però a vostès què! "Todo es para nosotros".

Sap també que és una exigència de tots els pares i de totes les mares que obriuen els centres per a fer activitats, per a fer activitats esportives, per a fer activitats culturals,

que obriuen les biblioteques, que fomenten la ...

El senyor president:

Señora Escudero, vaya terminando.

La senyora Escudero Pitarch:

Vaig acabant, senyor president.

Mire, jo els voldria dir una cosa a tots vostés. Que revertisquen la frase, que revertisquen la famosa frase, perquè vostés poden dir: "que bien estoy cuando me miro, pero que mal cuando me comparo".

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Tiene la palabra el ilustrísimo señor diputado del Grupo Popular, don Antonio Clemente.

El senyor Clemente Olivert:

Muchas gracias, señor presidente.

Señor presidente del Consell.

Señoras y señores diputados.

Mire, señoría, realmente su portavoz y su secretario general dijo ayer: "hace un siglo que el Partido Socialista no gobierna en la Comunidad Valenciana". Realmente es muy fácil suponer..., sí lo dijo ayer, realmente es muy fácil suponer que viendo ese discurso ustedes sigan siendo una oposición del siglo pasado. Y es más, diría más, más todavía. Con el discurso que usted ha establecido en esta tribuna le diría: les queda todavía un siglo de ser oposición.

Señora Escudero, ha hecho usted un discurso sin ninguna cifra, nada que apoyara las ideas que estaba usted explicando. Ha hecho un discurso realmente sin ninguna idea. Ustedes han venido a este debate de política general con un guión, con el guión del insulto, de decir que mentimos, de decir que ocultamos, con la estrategia de que estamos engañando a los valencianos, con la estrategia de que todo lo que hacemos es un negocio.

Ustedes han venido, se lo han planteado. Y cada vez que sube uno de ustedes a la tribuna, independientemente de las propuestas de resolución que una vez más han demostrado que no les importan absolutamente nada, sueltan ustedes ese discurso que piensan que, a base de repetir, puede calar en la sociedad valenciana. Desde luego es un gran error.

Además parecen ustedes que siguen siendo ustedes muy presuntuosos. Porque, señora Escudero, le traiciona el subconsciente cuando dice usted "los socialistas somos los únicos que podemos resolver los problemas de esta comunidad". Sí, es que lo curioso es que lo piensan de verdad, ¡eh!, sí, pero es una cosa curiosa. Y nosotros, frente a ese discurso que usted me está diciendo, yo le voy a dar cifras claras. Solamente dos cifras claras.

Usted ha hablado de sanidad y ha hablado de educación. En dos años de gobierno del presidente Camps, solamente en dos años, 189 nuevos centros escolares y 21 nuevos centros de salud. Eso son realidades, realidades de una acción de gobierno. Ahora me dice usted después en su oposición qué les va a decir a los valencianos que no han visto que ha cambiado nada y que no ha mejorado nada esta comunidad en dos años de gobierno y en este último año de gobierno. Además de, por supuesto, se están construyendo, a pesar de ustedes, hospitales por toda nuestra comunidad. Si quiere podemos hablar del hospital de la Fe y de la financiación

que ustedes decidieron no apoyar, y de tantas otras cosas que ustedes se empeñan (*veus*) en... Sí. No, no, podemos hablar también del hospital de Denia, del hospital de Torrevieja. Ustedes prácticamente se han opuesto a todo. (*Remors*)

Pero es que además (*el senyor president colpeja amb la maceta*) ha hecho usted una mención que me ha llamado la atención. Usted ha dicho que nuestro..., ha incluido un insulto nuevo, nuestro fundamentalismo religioso nos impediría aprobar la propuesta que han hecho ustedes sobre la utilización de islotes pancreáticos. Sí, más o menos ha venido a decir eso. Debe ser una cosa que ha añadido usted. Yo, desde luego, no tengo idea de sus conocimientos ni de su formación, y tampoco se trata... esta tribuna es una tribuna absolutamente política, pero los islotes pancreáticos, señoría, no tienen nada que ver con los discursos, los fundamentalismos religiosos. Se ha liado usted con el tema de las células madre.

Por cierto, las células madre que se han puesto en marcha (*remors*)... No, las cosas como son. Y entonces, además las células madre, que usted no sé (*veu*), no sé si recordará (*el senyor president colpeja amb la maceta*) que, dentro de su propia incongruencia, ustedes, que dicen que se investiga poco y que dicen que se hacen pocas cosas en esta comunidad, cuando se debatió en estas Cortes el impulsar líneas de investigación en biomedicina para el desarrollo de las células madre, la señora Llinares, que estaba de portavoz en la Comisión de Sanidad, usted y su grupo se abstuvieron. (*Veu*) No sé si lo recordará. Sí, sí que era eso. (*Veu*) Y además, una vez más el gobierno socialista de Madrid se dio cuenta de que sí que era una prioridad y los volvió a ustedes a dejar en ridículo cuando firmó, poco después, un convenio con la Conselleria de Sanidad para que se desarrollara la investigación de las células madre en el Centro de Biomedicina Príncipe Felipe. No sé si lo recordará. Pero ustedes, como nos tienen tan acostumbrados y están ustedes mismos tan acostumbrados, primero, a creerse en posesión de la verdad, y luego, a continuación, en el discurso único. No hay más discurso que el que tienen ustedes. Y fuera de ustedes, como ha dicho usted: la nada. Es una actitud absolutamente soberbia, una manera de entender la política que, desde luego, yo pienso que no les va a dar ningún resultado.

Tienen ustedes una auténtica obsesión con el Palacio de las Artes. A mí me parece realmente un palacio muy bonito. Próximamente será la inauguración. Pienso que va a ser un referente para nuestra comunidad y para España. O sea, pienso que es positivo.

Lo ha comparado con las pirámides de Egipto. A nosotros no nos parece una mala comparación. A los egipcios no les va nada mal con las pirámides. De hecho, prácticamente viven de eso. Y desde luego, pues el Palacio de las Artes próximamente se inaugurará, y yo creo realmente que es algo positivo y bueno para Valencia.

Ha hablado usted de las listas de espera. Las listas de espera se han reducido mucho en nuestra comunidad desde que gobierna el Partido Popular, mucho, señora Escudero. (*Veu*) Prácticamente un 80%. Sí, aquí tenemos a la señora Llinares que le va apuntando poco a poco. Estamos hablando de Plan de garantía de no demora. Es un compromiso de este gobierno. Es un compromiso de este gobierno que está en una ley que ustedes tampoco respaldaron. Bueno respaldaron no, votaron en contra, como siempre. Porque ante cualquier iniciativa que plantea este gobierno, ustedes la postura que tienen es criticarla, hacer como cuando gobernaban que no hacían nada. Como oposición no plantean alternativa. Pero todo lo que plantea este gobierno ustedes

se oponen.

Nosotros tenemos un compromiso claro con los valencianos. Si en este momento estamos en una demora quirúrgica de 60 días, queremos pasar a una demora quirúrgica de 45 días. Y para ello no tenemos ningún problema en decir que utilizaremos todos los recursos disponibles.

A ustedes se les llena la boca diciendo que si la sanidad pública, que si la educación pública, que si no sé qué, que si no sé cuantos. La realidad, la realidad, y tengo aquí el decreto, es que en otras comunidades gobernadas por el Partido Socialista no son realmente más consecuentes que ustedes, porque ustedes ponen a las personas por debajo de las ideas. Esa es la gran diferencia que tienen con nosotros. Ustedes piensan que solamente se puede utilizar esto, y no les importa que existan valencianos esperando para operarse. Usted dice: no, solamente utilizaremos recursos públicos. Pero la realidad es que otros dirigentes socialistas que gobiernan en otras comunidades, como el señor Bono cuando gobernaba en Castilla-La Mancha, no tuvo ningún problema en decir que se utilizaran todos los recursos disponibles cuando el plazo de espera fuera superior a 90 días. Esa realidad es la realidad. Esa es la realidad de la Comunidad Valenciana.

Ha hablado usted de educación, señora Escudero. Y le voy a decir, en educación somos la primera comunidad en inversión por alumno. Estamos en 2.900 euros por alumno y año, muy por encima de otras comunidades, tanto gobernadas por el Partido Popular como gobernadas por el Partido Socialista, a las que ustedes tanto les gusta hacer referencia.

Realmente debatir, debatir las propuestas de resolución que usted ha presentado, no sé si en este momento es una pérdida de tiempo. Porque usted solamente las ha utilizado como excusa, como excusa, señora Escudero, para hacer el discurso que ya venían planteándose, el mismo discurso, una continuación del discurso que el señor Pla planteó ayer. Un discurso, como ya he dicho al principio de mi intervención, un discurso del siglo pasado, un discurso que desde luego no plantea alternativa, un discurso que no va apoyado en ninguna cifra. Quiere usted hablar, por ejemplo, me choca, me choca que hable usted –no lo sé, perdón–...

Cuando hablaba usted, por ejemplo, de la violencia y de los juzgados, el que esté solicitando usted que se hagan juzgados especiales para el maltrato de las mujeres me resulta chocante. Apoye nuestra iniciativa y vamos a solicitar del gobierno central, que todos los valencianos saben que es su responsabilidad, es que es su responsabilidad, señora Llenares. Si la responsabilidad de justicia fuera del gobierno de la Generalitat, ya estarían hechos. Pero solamente han hecho dos, a pesar de la insistencia de la conselleria en que se deben hacer más.

Mire, la comunidad, la Comunidad Valenciana, señora Escudero, funciona bastante mejor con este gobierno que cuando gobernaban ustedes. Y desde luego, insisto, yo creo que los valencianos tienen mucho... tienen ganas en tardar a verles a ustedes. Yo realmente no quisiera cansarle, pero es que las cifras son tan apabullantes. La realidad de la Comunidad Valenciana, la realidad de lo que ha mejorado esta comunidad en estos dos años es tan apabullante. En los diez años de gobierno del Partido Popular, y en estos dos años, y en éste último año de legislatura es también, es también –a la señora Llinares no la han dejado salir y esta disgustada–... (*Veu*).

Bueno, pues entonces, le voy a decir, por ejemplo, personal docente. Personal docente solamente... vamos a ver, del año 1995, del siglo pasado, al año 2006 de este siglo el

personal docente se ha incrementado en nuestra comunidad en 12.678 profesores. Al mismo tiempo ha descendido... Dice usted que le da igual, pues a mí me parece que es un esfuerzo importante por parte de este gobierno. Y por otro lado, al mismo tiempo, ha disminuido la ratio de alumnos. O sea, hemos aumentado en 12.000, más de 12.000 profesores, habiendo disminuido en más de 17.000 el número de alumnos. Yo pienso que realmente es muy interesante.

Yo le he traído aquí unos gráficos, que yo sé que a ustedes les gustan mucho, de cómo estaban las cosas en el siglo pasado y como están en este siglo. Obsérvese la ratio de alumno por unidad, ha pasado de 32 a 23. Pienso que es bastante significativo; el ratio de alumno por profesor ha pasado en todo, en infantil del 21 al 14, en primaria del 17 al 11, en secundaria del 14 al 9.

Si quiere podemos hablar de la marginación, de los inmigrantes y todas esas cosas, de esa política social de pandereta que tanto les gusta a ustedes. Mire, desde luego, aquí, en esta comunidad, se ha hecho un esfuerzo muy significativo por integrar a las personas de otras nacionalidades. Pero no se ha hecho un esfuerzo solamente en materia lingüística, como se ha hecho en otras comunidades; al mismo tiempo se ha hecho para adecuar sus conocimientos posiblemente a los que en este momento están recibiendo, porque es posible que además de venir de otras nacionalidades y tener esa dificultad, este gobierno, el único gobierno de toda España, ha decidido al mismo tiempo poner profesores de apoyo y aulas de apoyo para que esos alumnos puedan ponerse al nivel del resto de la clase, por así decirlo.

Y, desde luego, le voy a decir una cosa, y con esto finalizo, señora Escudero. Ustedes han tenido mucha alegría en su política de inmigración y en su política exterior. Ustedes han tenido mucha alegría en decir que daban papeles para todos, esa era la frase que ustedes esgrimían, papeles para todos. Pero, señora Escudero, hay que ser un poquito más responsables, hay que ser un poquito más responsables. No se pueden dar papeles para todos y no dar papeles para que las comunidades autónomas atiendan a estas personas como realmente se merecen. Ustedes abren las puertas, ancha es Castilla, para que pase lo que tenga que pasar, pero un ejercicio de clara irresponsabilidad, luego ahorcan a las comunidades autónomas, especialmente las que no son de su signo político, no dándoles financiación ni para la sanidad, ni para la educación. Esa es la realidad del Partido Socialista. Y la realidad de su Partido Socialista en esta comunidad o, como a ustedes les gusta llamarse, del Pspv, es que siguen prefiriendo mirar a otras comunidades, hacer una oposición que favorece a otras comunidades que defender los intereses de los valencianos.

Nada más y muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El señor president:

Muchas gracias, señor Clemente.

Señora Escudero tiene usted el uso de la palabra. (*Remors*)

No la animéis... Por favor, señora Llinares, no sea usted motivadora.

La senyora Escudero Pitarch:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor Clemente, per com em diu a mi que nosaltres venim ací amb el mateix discurs i que calem per a vore si la cosa es queda present. Si vosté tampoc aporta res i ha vingut amb el mateix discurs també. I, a més, vostés calen com

una gota malaia dia a dia en Canal 9 tot el que han de dir. Vosté em parla a mi de *calado*; *calado*, el suyo.

Mire, dos titulars de hui que em passaven els meus companys. Senyor Font de Mora, va para usted, se lo brindo. "Los padres denuncian que las aulas de primaria acogen hasta 32 alumnos, cuando se permiten solo 20". Ho ha llegit. Estudie un poc. "...optan entonces por dejar a sus hijos en la guardería o escolarizarlos en un centro privado...", que és el que vostés estan fent i el que nosaltres hem denunciat. I no atenen -aquí lo tiene- els immigrants. El senyor Clemente ara em dirà la seua política d'immigració si és que la seua no és, si és que a vostés els importen un *bledo* els immigrants, un *bledo*, no estan fent res pels immigrants.

Senyor Rambla, senyor Clemente "un solo médico atiende las urgencias de los 40.000 vecinos que viven en el término de Xàbia. La Conselleria de Sanitat -la seua- no ha aumentado la plantilla del centro de salud desde 1987 y retiró el día 19 los refuerzos de verano". Se pensaba que ya estábamos en otoño y había retirado los refuerzos. Sanidad, señor Rambla, también se lo dedico -això va de bous hui- se lo brindo también, perquè és que després ix el seu portaveu a dir-me a mi que jo estic exclusivament no aportant xifres i no defensant les meues propostes de resolució. Les meues propostes de resolució estan en el nostre discurs i evidentment que és el nostre. Què volia, que me'n inventaria un altre? No, no. Nosaltres estem molt cohesionats amb el secretari general, amb el nostre síndic, que és el que marca, i el que ell diu per a nosaltres, tanmateix, va a missa, no sé si per a vostés, que ja ho tenen bé en eixa banqueta.

Però, mire, m'agradaria dir-li que és que vostés és que són de dretes. I jo no ho dic amb intenció punitiva, ja saben que és un tema de la Revolució Francesa, estan col·locats ací, ho dic fonamentalment perquè ací el que estem enfrontant és alguna cosa més que dos maneres d'entendre l'acció de govern, és alguna cosa més, és contraposar dos models de societat, dos models de societat. Sí, senyor, això estem contraposant, dos conceptes, dos conceptes del paper que han de tindre les institucions de govern en aquesta Comunitat. Això és el que està debatent, això s'està debatent en les propostes de resolució. Si les haguera debatut, vostés haguera dit "ah, no quieren discurso político, solo debaten las propuestas". No, tenim discurs i dins el discurs estan les nostres propostes.

I li vull dir més. A mesura que es va reduint la presència del Partit Popular al llarg del territori espanyol, de l'estat espanyol, senyor Font de Mora, més evident pareix que ací, ací, al País Valencià, s'està concentrant el més reaccionari de la dreta mundial, ací, i són vostés. (*Aplaudiments*) Sí, sí. Segurament haurien d'aprendre del seus (*inintel·ligible*) eixos germans que tenen que promouen eixa societat de mercat (*inintel·ligible*)

Mire, quan vosté està dient, m'està dient a mi que nosaltres en educació hem augmentat els professors i jo d'alguna forma el que he vingut a ficar ací palés és fonamentalment la demanda familiar, vosté tampoc ha llegit la proposta de resolució, estic parlant de ràtios, que el senyor Font de Mora sap exactament com estan; estic parlant de plans específics en educació primària; estic parlant exactament de què s'òbriguem els centres fora d'horari escolar; estic parlant d'immigrants; estic parlant de què en totes les comunitats autònomes, en totes, governades moltes vegades per vostés...

El señor president:

Vaya terminando, por favor.

La senyora Escudero Pitarch:

...s'han ficat solucions, solucions en aules i vostés, vostés encara ara s'estan plantejant 28 que no sabem si seran aules o magatzems, perquè han de ficat a 2.000 immigrants. Què serà això, senyor Font de Mora? 2.000 immigrants a on,? en un magatzem de taronges? On es va a ficar? En el Palau de les Arts, ahí ha de ficar als immigrants aixos que té.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señora Escudero.
Tiene la palabra el señor Clemente.

El senyor Clemente Olivert:

Muchas gracias, señor presidente.
Señor presidente del Consell.

Señora Escudero, se ha dejado aquí los recortes de periódico con las cifras y los datos tan importantes que aportaba. Vamos a ver, hacen ustedes una oposición realmente, señora Escudero, con todos los respetos, de recortes de periódico y de opereta. (*Remors*) Me da igual, señora Llinares... Realmente son ustedes una anécdota de oposición, cogen de determinadas cosas y la anécdota quieren convertirla en un hecho. Eso es un hecho.

Mire, señora Escudero, ese es el talante democrático que me gusta ver del Partido Socialista, el que no deja hablar cuando no le gusta lo que oye. Nosotros les hemos escuchado a ustedes. Pero el tiempo pone a las personas en su sitio. Y yo creo que usted, que nos ha acusado a nosotros de derecha reaccionaria y todas esas cosas. Mire, yo creo que realmente partidos socialistas no en España, como el que hay en esta comunidad, algo ideológicamente parecido a ustedes no sé si puede haber en Cuba o alguna cosa así, porque yo creo que ya no queda absolutamente nadie, no queda nadie que realmente piense con esa cerrazón de miras que tienen ustedes en esta comunidad.

Pero, de todas formas, insisto otra vez, cuando ya no tiene ningún argumento, dice que va a defender las propuestas de resolución, por supuesto, no las defiende, porque más bien la veo a usted más a gusto en un discurso generalista y grandilocuente más que entrar en los temas que preocupan a los ciudadanos. Vuelve otra vez la obsesión que tienen ustedes con Canal 9. Desde luego, a mí me gustaría que la objetividad que tiene Canal 9 la tuvieran otras televisiones sin citar públicas y privadas, señor Such.

Bueno, vamos a ver, realmente hablaba usted, ha hablado antes de la precariedad laboral, de la preocupación por los profesionales. Y se me ha olvidado decirle, y pienso que es un dato que su compañera le apuntará y le certificará que es cierto, que estamos inmersos en este momento en una integración de trabajadores de más de 8.000 en este momento en la Conselleria de Sanidad. Y que sepa usted que es la conselleria que va más adelantada de toda España. Pero aún así va a haber una oferta de empleo en 2005 de 2.000 nuevos trabajadores. Lo cual nos va a dejar en una interinidad de menos del 3%. Pienso que era un dato que era absolutamente importante, porque nosotros trabajamos para las personas.

Ustedes, se lo he dicho antes en mi anterior inter-

vención, ustedes siguen supeditando, y en su discurso se ha visto, porque ha vuelto a no decir absolutamente nada, en su discurso se ha visto que ustedes siguen trabajando por sus intereses particulares. Ustedes trabajan para el Partido Socialista, exclusivamente para el Partido Socialista. Y, desde luego, lo tengo bastante claro, pero yo creo que ustedes realmente se equivocan, se equivocan porque los valencianos, los que le tienen que votar a usted, señora Escudero, serán lógicamente los valencianos. ¿Entonces, por qué están ustedes tan pendientes del señor Zapatero, tan pendientes del señor Maragall, tan pendientes del señor Iglesias? ¿Por qué tienen que estar ustedes apoyando una política que no defiende los intereses de la Comunidad Valenciana? Una política que no solamente no los defiende sino que claramente los perjudica. Es que realmente ustedes, ideológicamente, no deberían de estar así. Ustedes no debería de estar ahí porque sí, de acuerdo, es un tema importante, pero, por ejemplo, es un tema para mí tan claro, como puede ser el agua.

El agua para ustedes, los socialistas, que se supone que se les llena la boca diciendo que tienen que repartir riqueza, el agua para esta comunidad es riqueza. Y nosotros, los del Partido Popular, queremos repartir esa riqueza entre todos los españoles y queremos repartir esa riqueza entre todos los valencianos. Y queremos que todos estén mejor atendidos. Y ustedes, sin embargo, se encierran en un discurso, en un discurso de decir "no, esto no nos interesa". Es que da la sensación realmente que prefieren que esta comunidad, para ustedes, cuanto peor, mejor. Pero, desde luego, no lo van a conseguir, porque enfrente tienen un grupo parlamentario y un gobierno que tiene muy claro lo que tiene que hacer: trabajar para seguir mejorando esta comunidad.

Nada más y muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor Clemente.

Vamos a proceder a la votación. Vamos a votar primero del grupo que debatimos con anterioridad, que tenía las enmiendas 35.258 a 35.273, vamos a votar la enmienda transaccional que antes ha leído el presidente y que presentaban el Grupo Parlamentario Socialista y el Grupo Parlamentario la Entesa y a efectos de trámite el Grupo Parlamentario Popular y hablaba de un cambio de texto. Comienza la votación. (*Remors*) Exactamente, señor Maluenda, muchas gracias. Comienza la votación. Resultado: sí, 40; no, 43.

Ahora vamos a votar las transaccionales 35.258 y 35.259. ¿Se pueden votar juntas o no? 35.258, comienza la votación. Resultado de la votación: sí, 82; no, 1.

A continuación, vamos a votar la transaccional 35.259. Comienza la votación. Resultado de la votación: sí, 80; no, 6.

Señor Maluenda, ahora vamos votar la 35.263, que va aparte. Comienza la votación. 85 a favor, ninguno en contra y un constipado, en este caso constipada.

Ahora vamos a votar todas las restantes, que van de la 35.258... ¿No?, ¿que no? Por favor, señor Oltra.

El senyor Oltra i Soler:

(*Inoible*) ...59 per una banda.

El senyor president:

¿259?

El senyor Oltra i Soler:

Sí. I després la 35.261 i 35.262 per altra.

El senyor president:

Perdón, yo entiendo que si ha habido transaccionales, han desaparecido ya esas. (*El diputado Oltra i Soler diu: "Sí. Correcte, correcte."*) La 35.258, 35.259, 35.263 y 35.269 ya no están.

El senyor Oltra i Soler:

La 35.261 y la 35.262.

El senyor president:

35.261 y 35.262 aparte.

Pues vamos a votar la 35.261 y 35.262. Comienza la votación: sí, 35; no, 45.

Y a continuación, el resto. Comienza la votación. Resultado: 40 a favor, 46 en contra.

Ahora vamos a votar las enmiendas presentadas por el Grupo Socialista, defendidas por doña Isabel Escudero, que van de la 35.247 a la 35.257, excepto la 35.256. ¿Se pueden votar todas juntas? Comienza la votación: 40 votos a favor, 46 votos en contra. Quedan rechazadas.

Tiene la palabra para debatir sobre la propuesta de resolución 35.274 don Ramon Cardona.

El senyor Cardona i Pla:

Gràcies, senyor president.

A l'hora de parlar de la qualitat educativa, no n'hi ha prou només amb declarar-la de paraula, sinó que cal mamprendre accions, cal realment actuar per a augmentar eixa qualitat educativa.

A nosaltres ens preocupa que un discurs de dir que se dona suport a l'educació pública, a l'hora de la veritat no siga tal. Nosaltres, per tant, en esta proposta de resolució demanem que es facen totes les construccions que són necessàries.

Quan a vegades se parla de grans números, de tots els centres que es fan, que no està comprovat que siguen tots aixina, s'oblida que n'hi ha molts de llocs a on això no passa. Per exemple, s'està parlant que se rebaixen barracons, aules prefabricades, i no es parla que s'estan utilitzant molts de passadissos i moltes tutories per a aules d'alumnes.

Per tant, nosaltres, el primer que demanem és que se construïxca tot el que siga necessari i, a més, es faja amb la transparència necessària. Nosaltres considerem que Ciegsa no està donant la informació que toca, ni en les seues informacions oficials ni en la pàgina web, etcètera, etcètera.

Nosaltres pensem que cal garantir la suficiència econòmica dels centres educatius. Actualment no arriben, actualment es donen problemes, per exem-

ple, per pagar la calefacció, i això és un defecte, és una carència generalitzada a tots els centres educatius. Demanem que s'augmenten un 50% eixes despeses.

Nosaltres considerem que el programa d'adaptació al sistema educatiu, les famoses aules Pase només s'apliquen a 28 centres en tot el País Valencià. Nosaltres considerem que això no és atendre el problema que hui en dia n'hi ha en l'educació pública i, per tant, demanem que es generalitzen a tots aquells centres que ho necessiten. Cal modificar la normativa que atén, que dona les ajudes en compensatòria, perquè només entren aquells centres que tenen més d'un 20% d'alumnat immigrant, quan hui en dia n'hi ha centres que amb menys quantitat que eixa necessiten actuacions de compensatòria. Considerem que les quantitats, els recursos econòmics que se presten a estos aspectes són molt xicotets.

Demanem que les xarxes de mediadors culturals abracen realment tot el territori. No es pot entendre que ara, en este moment, n'hi hagen només tres mediadors culturals en tot el País Valencià, u per província. Això no és suficient per a intervindre i per a actuar en els problemes que poden existir.

I, després, demanem que es respecten les ràtios, tant en primària com en secundària com en infantil. Quan es diu que els augmenten eixe número de 200, nosaltres diem i per què no s'utilitzen bé, perquè les ràtios que n'hi hagen en els centres siguen les adequades? Es pot admetre que hi hagen (*el senyor president colpeja amb la maceta*) 20 alumnes de dos anys en una aula? Es pot admetre que hi hagen 27 alumnes de tres anys en una aula? Nosaltres considerem que és...

El senyor president:

Vaya terminando, señor Cardona.

El senyor Cardona i Pla:

...un element molt greu a l'hora d'establir el nivell de qualitat educativa.

I necessitem també prioritzar l'educació infantil de zero a tres anys. D'escoles de la Conselleria de zero a tres anys, 32, les mateixes que n'hi havien en l'any 1990. No n'hi ha ni una més. I a l'hora de donar les ajudes, 120 ajudes per a les escoles privades, 50 ajudes...

El senyor president:

Muchas gracias, señor Cardona.

El senyor Cardona i Pla:

...per a les escoles d'infantil privades.

Considerem que és un desequilibri a favor de les privades absolutament inacceptable.

El senyor president:

Gracias, señor Cardona.
Tiene la palabra don Pedro Ortega.

Puede usted comenzar, don Pedro.

El senyor Ortega Marhuenda:

Gracias, señor presidente.

Señorías.

Señor Cardona, en esta propuesta de resolución su grupo propone que estas Cortes insten al Consell a que garantice la calidad de la enseñanza mediante una serie de medidas, una serie de actuaciones. Proponen acabar con la construcción de centros de primaria y secundaria. Decirle a usted que la ejecución de la obras de nuevos centros públicos que atiendan la demanda escolar actual y futura, ya están programadas y contenidas en las programaciones correspondientes, en Creascola.

Por otra parte, la necesidad de construcción de nuevos centros escolares es una actuación que debe de realizarse de forma permanente, dado que, una parte, debe reponerse a aquellos edificios cuyo periodo de carencia ha expirado en el tiempo y, por otra, deben de atenderse los incrementos demográficos y urbanísticos que se desarrollan con el paso de los años.

Por lo tanto, no se puede considerar que el incremento de la red de centros con nuevas construcciones pueda considerarse como un hecho que finaliza en un plazo determinado.

Proponen garantizar suficiencia económica de los centros con el incremento del 50% de los gastos de funcionamiento y el quitamiento de los mismos al inicio del cuatrimestre. Señor Cardona, no se precisa incrementar el 50% los actuales presupuestos que se transfieren a los centros públicos en la partida de gastos de funcionamiento para atender adecuadamente a sus necesidades.

Por otra parte, se va a iniciar una experiencia con un grupo de institutos, contando con la Conselleria de Hacienda, que permitirá la disponibilidad desde el inicio del año del presupuesto asignado en este concepto para el quitamiento por parte de los centros de las órdenes de pago que se ejecuten. Caso de que la evaluación de esta experiencia se considere positiva, se planteará la posibilidad de generalización a todos los centros.

Proponen generalizar a todos los centros que lo necesitan el Programa de adaptación del sistema educativo. El Programa de adaptación del sistema educativo, el Pase, ya se ha iniciado en la Comunidad Valenciana en el presente curso 2005/2006, con un total de 28 centros. Este programa se irá ampliando en un futuro próximo teniendo en cuenta las necesidades reales de la atención del alumnado inmigrante que lo requiera y que no se encuentre atendido adecuadamente en otros programas, porque ya sabe usted, señor Cardona, que hay otros programas que tienen también esta visión, como los programas de educación compensatoria.

Piden planificar la red de mediadores culturales que abarquen todo el territorio de una manera descentralizada. Esta actuación ya se está realizando. Existe en cada dirección territorial de Cultura, Educación y Deporte un servicio específico que atiende esta necesidad.

En cuanto a respetar las ratios establecidas en primaria y secundaria evitando sobrepasar el número máximo de alumnos por unidad o grupos establecidos...

El senyor president:

Don Pedro, vaya acabando.

El senyor Ortega Marhuenda:

...decirle que esta actuación ya está contemplada en la normativa vigente de la Comunidad Valenciana. Y en cuanto a establecer las ratios de alumnos en el primer ciclo de Educación Infantil, decirle que las ratios relativa al número máximo de alumnos por unidad en primer ciclo de Educación Infantil, de cero a tres años, ya están establecidas en una norma básica de obligado cumplimiento dentro del estado español, el Real Decreto 1.004/1999, 14 de junio. Entonces, corresponde su modificación al Ministerio de Educación y Ciencia al ser una normativa básica.

Después continuaremos.

Muchas gracias.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Ortega.

Para el turno de réplica, tiene la palabra el señor Cardona.

El senyor Cardona i Pla:

El que no es pot fer és saber que existixen uns problemes i no actuar per a resoldre'ls. El que no es pot fer és que els professionals estiguen plantejant quines són les seues dificultats i que la Conselleria només fique uns quants pegots per a dissimular.

Nosaltres considerem que les mesures que s'adopten no són les adequades, sobretot perquè són insuficients. Nosaltres considerem que 28 aules d'adaptació no resolen el problema que hui en dia tenen els centres educatius. Considerem que les despeses educatives, les despeses de gastos de funcionament han augmentat moltíssim i els centres tenen veraders problemes. Al final, acaben pagant els ajuntaments i els mateixos pares.

Nosaltres considerem que dir que els mediadors culturals que n'hi han hui en dia en el sistema educatiu servixen per a atendre l'alumnat immigrant, ens pareix quasi un insult, perquè tres mediadors culturals, evidentment, no poden fer res davant de la situació que hui en dia tenen els centres educatius en el tema dels immigrants.

Quan vosté diu que les ràtios estan marcades en el Decret 1004, això és cert, però vostés sobrepassen les ràtios del Decret 1004 de manera sobrada. En el 1004 fica que no poden haver més de 25 alumnes en primària, i ací n'hi ha aules amb 30 alumnes en primària. En el Decret 1004 diu que no poden sobrepasar els 20 alumnes en aules de 3, i ací n'hi han aules de 3 amb 25 i 27 alumnes.

Per tant, nosaltres seguim insistint que estes propostes l'única cosa que diuen és que...

El senyor president:

Muchas gracias, señor Cardona.

El senyor Cardona i Pla:

(Intel·ligible) ...augmentaria la qualitat del sistema educatiu perquè milloraria l'educació pública.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Cardona.

Tiene la palabra el señor Ortega.

El senyor Ortega Marhuenda:

Muchas gracias, señor presidente.

Señor Cardona, su grupo está preocupado por la calidad de la enseñanza. Al conseller de Educación, señor Font de Mora, también le preocupa la calidad de la enseñanza. Y al presidente de la Generalitat también le preocupa la calidad de la enseñanza.

El conseller Font de Mora, en rueda de prensa al comienzo del curso escolar presente, 2005-2006, destacó como objetivo prioritario para profundizar y avanzar en la calidad del sistema educativo financiado con fondos públicos, una serie de medidas entre las que se encuentran, precisamente, las que hoy estamos aquí debatiendo.

Ayer, el presidente de la Generalitat, asumió también estos compromisos. Y si recuerda, entre los compromisos que asumió está Creaescuela, con 120 actuaciones licitadas el primer semestre de 2006, con una inversión de 500 millones de euros; está el nuevo programa Milloraescuela, que reformará, mejorará y modernizará los centros docentes en el período 2005-2009, con una inversión de 200 millones de euros; el fin de las instalaciones educativas provisionales, las célebres aulas prefabricadas que ustedes las denominan de otra manera, en 2006, y la puesta en marcha de las aulas base para la integración del alumnado inmigrante. Hay otras muchas medidas que ayer el presidente expuso en la cámara y a las que se ha comprometido. Son compromisos asumidos por el presidente y yo confío en que se llevarán a efecto porque, efectivamente, hasta ahora se ha demostrado que el Partido Popular, al gobernar se está preocupando de la enseñanza.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Ortega.

Procedemos a la votación. Comienza la votación.

Era la última votación de la mañana y, por lo visto, el sistema se ha declarado en huelga. Así que yo creo que lo más eficaz es que votemos a mano alzada.

¿Votos a favor? 40. ¿Votos en contra? 43. Pues, 40 a favor y 43 en contra.

En estos momentos, de tiempo real de debate, según los tiempos previstos, nos quedan tres horas exactas para terminarlo. Eso quiere decir que si empezamos a las cuatro y media, terminamos a las siete y media. Pero como está por medio el tiempo de las votaciones, nos vamos a ir media hora más, si no hay ninguna transaccional o ninguna otra, lógicamente, piedra en el camino.

Vamos a empezar, en principio, a las cuatro de la tarde, para evitar toda esa dificultad. (*Remors*)

Señores, señores, vamos a empezar a las cuatro, con el espíritu de empezar a las cuatro y cuarto, porque si empezamos a las cuatro y cuarto empezaremos... (*Rialles*)

(*Se suspén la sessió a les 14 hores i 37 minuts*)

(*Es reprén la sessió a les 16 hores i 20 minuts*)

El senyor president:

Vamos a entrar en el debate de la enmienda 35.280 –se reanuda la sesión, lógicamente–, que corresponde al grupo de L'Entesa y que presenta don Joan Antoni Oltra.

Tiene el uso de la palabra, don Joan Antoni.

El senyor Oltra i Soler:

La propuesta de resolución que presentem tracta d'un tema

que normalment és un tema, jo crec que per al Govern Valencià un tema marginal, perquè pràcticament no se xarra mai d'ell. Quan toca, se xarra alguna cosa del tema ferroviari en referència a l'Ave. Últimament tampoc, tampoc, perquè pareix que des que està el govern socialista s'ha descobert que el tema Ave quan estava el PP era pura propaganda, pura *filfa* que diria algú, i que, efectivament, ara és quan, de veritat, estan fent-se actuacions serioses en el tema Ave. Encara que s'hauria de dir també que l'Ave que vindrà ací no és l'Ave que originalment se mos estava venent. La qual cosa, a nosaltres, per cert, tampoc ens pareix malament, perquè considerem que un Ave, encara que tinga eixe nom però que realment siga el que abans era la velocitat alta i done unes prestacions adequades i tinga un cost econòmic i ambiental menor per a nosaltres, estupend, no?

Però, clar, nosaltres, en la proposta, el que presentem i voldríem que fóra recolzat per la unanimitat d'aquesta cambra, seria un pla director de ferrocarrils en pro de la potenciació del tren convencional, eixe tren que normalment s'utilitza merament a l'hora de discursos, a l'hora de recordatoris, però poc més.

Probablement, el fet que el Govern, la gent que mos mana, no utilitze el tren, normalment la síndrome eixa del cotxe oficial fa que això del tren..., la gent pense que això deu ser per a quatre penjats que hi ha per ahí, per a trànsit captiu, i que, bé, això no té massa importància. Tot el que no siga lluir, i lluir en eixe aspecte, segurament per a vostés deu ser l'Ave, no té molt més trellat.

Nosaltres considerem que estem davant d'una aposta important, d'una decisió important quant al futur dels mitjans de comunicació. No se pot continuar apostant perquè tot el tema s'ha de resoldre via cotxe privat, via autopistes, via carreteres. En eixe aspecte, nosaltres tenim unes mancances serioses, en el tema ferroviari, tema que podria resoldre's si hi haguera voluntat, si hi haguera una decisió política amb col·laboració entre la mateixa Generalitat Valenciana i el ministeri en este aspecte.

Per tant, nosaltres presentem aquesta proposta. Jo crec que les necessitats que tenim en eixe aspecte són evidents. Les hem repetit ací en més d'una ocasió. Esta proposta l'hem fet en més d'una ocasió ací. Podríem dir, a títol d'exemple, com està la situació del soterrament de les vies en Alfafar, Sedaví, Benetússer; el tema d'Alcoi-Xàtiva; el tema Gandia-Dénia. En la província d'Alacant no hi ha ni un quilòmetre de via fèrria duplicada, ni un quilòmetre. Tots sabem com està la situació en aquests moments de la millora en determinades vies València-Conca, València-Terol-Saragossa; el corredor mediterrani conforme està, etcètera, etcètera.

Tenim una sèrie de mancances molt importants que caldria resoldre. I jo convida qualsevol de vostés que si no se creuen açò, que utilitzen, utilitzen més sovint el tema ferroviari, utilitzen el tren, puguen al tren, perquè voran les condicions que a voltes s'estan donant en un servici tan important com açò.

Estem en el segle XXI, però en molts aspectes, a nivell ferroviari estem encara en el segle XIX, perquè la majoria de línies estan exactament igual, no s'ha millorat, no s'ha duplicat, no s'han electrificat i, en eixe aspecte, s'ha avançat molt poquet.

Després, també tenim, en la proposta de resolució, una mesura que considerem important. Sempre hem valorat positivament els esforços que s'estan fent des de fa molts anys, inclús des d'abans que vostés arribaren, quant a la potenciació d'un mitjà de transport tan important com és el tramvia o el metro urbà, tant en la ciutat de València com

també en la ciutat d'Alacant. Això, considerem que és una bona idea, és un bon projecte i que cal reforçar-ho.

Per tant, demanaríem que en la tercera i quarta ciutat del País Valencià –estem parlant d'Elx i estem parlant de Castelló– començaren ja seriosament els estudis, els compromisos pressupostaris, compromisos polítics, per a dur endavant els projectes d'instal·lació de tramvia en aquestes dos àrees metropolitanes tan importants.

Ahir, el president de la Generalitat va fer alguna referència al tema de Castelló, alguna reserva. Propaganda, en eixe aspecte, sempre n'hi ha hagut moltíssima, moltíssima, però considerem que cal ja arribar a l'hora que això es concrete en el pressupost del 2006, en partides econòmiques concretes, serioses i que garantisquen que això va a transformar-se en una realitat. Estem parlant de dos àrees metropolitanes que superen la mateixa població, diguem, que l'encapçala, i que reuniren una quantitat de trànsit...

El senyor president:

Muchas gracias, señor Oltra.

El senyor Oltra i Soler:

...molt important –acabe de seguida, senyor president.

I, per altra banda, per últim, seria el tema de demanar, en aplicació inclús del mateix Estatut, la transferència de les competències en el tema de les línies de rodalies i de regionals dels ferroviaris.

Gràcies.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Oltra.

Tiene la palabra el señor Ferraro.

El senyor Ferraro Sebastià:

Gràcies, senyor president.

Senyor president del Govern.

Senyories.

La prioritat de la Generalitat és que els usuaris del transport ferroviari compten amb el millor servici possible, independentment que la titulació siga autonòmica o estatal.

Com és sabut, una bona part de les infraestructures són competència de l'Estat a través de Renfe i del GIF. En este sentit, ja en el pressupost del present exercici figura la col·laboració amb l'administració central en els projectes per a la modificació de les xarxes arterials ferroviàries en Alacant i en València.

En el mateix sentit, la Generalitat ha plantejat al Ministeri de Foment una proposta de conveni per a la realització d'actuacions de modernització i millora, així com participar en la programació d'inversions. En tal conveni s'inclouen les línies Alcoi-Xàtiva, Gandia-Dénia i altres línies de Renfe.

La modernització de la línia Alcoi-Xàtiva és una prioritat per al Consell, que ve reclamant reiteradament la transferència de la línia sense cap resultat positiu pel moment. I recorde que la Generalitat ha col·laborat amb l'Estat en el manteniment i millora d'esta línia i ha realitzat una sèrie d'ambiciosos projectes per a la seua modernització.

Voldria recordar igualment a este respecte el que ja vaig manifestar en esta cambra amb ocasió del passat debat de pressupost sobre el conveni firmat per la Generalitat, el Ministeri de Foment, l'Ajuntament d'Alacant, Renfe i el

GIF, per a la potenciació del tram Alacant-Elx, en la línia Alacant-Múrcia, per mitjà de la construcció del traçat de via doble electrificada.

Igualment, cal assenyalar les gestions efectuades davant del ministeri per a l'establiment d'un servici de proximitats Alacant-Villena, així com la redacció del projecte constructiu del traçat ferroviari Gandia-Dénia.

Respecte a la demanda d'elaboració del Pla director de ferrocarrils, he d'assenyalar que el Pla d'infraestructures estratègiques 2004-2010 ja contempla les actuacions a realitzar en esta matèria, tant en la xarxa ferroviària estatal com en l'autonòmica.

Finalment, cal assenyalar que durant l'any 2006 s'iniciaren les obres del sistema de plataforma reservada en Castelló –actualment ja s'està redactant el projecte de la primera fase– que, com saben les seues senyories, permetrà la realització d'un transport urbà ràpid i de qualitat i que no exclou la possibilitat d'utilitzar esta infraestructura per a la implantació d'un futur transport per mitjà del ferrocarril.

De manera general, i com ja se va indicar en l'últim debat de pressupost sobre este mateix tema, convé reiterar que, per a la implantació de nous sistemes de transport per mitjà de línies de tramvia, cal tindre en compte, primerament, si la demanda potencial justifica la seua instal·lació i, en este sentit, assenyalar que la xarxa de ferrocarrils de la Generalitat està realitzant un ampli programa d'ampliació de la xarxa entre Alacant i tant en Alacant com en València.

Per tot això, senyor Oltra, no podem admetre la seua proposta de resolució.

Res més i moltes gràcies.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Ferraro.

Tiene la palabra, para el turno de réplica, el señor Joan Antoni Oltra.

El senyor Oltra i Soler:

Gràcies, senyor president.

Bé, senyor Ferraro, amb el que ha dit no la poden admetre ni amb el que haguera deixat de dir tampoc, perquè vostés no han admés res, absolutament, ací, ni van a admetre-ho.

Nosaltres, la petició del pla director és precisament per això, perquè es dona la qüestió que en este tema hi ha competències de l'Estat i de la Generalitat. O siga, el PIE, el Pla d'infraestructures estratègiques a què vosté fa referència és un document sense cap valor. O siga, no està aprovat per cap organisme ni n'hi han compromisos pressupostaris seriosos darrere d'ell.

Però, el que sí que me sorprén és que vosté ara es queixe que és que està el tema pendent d'Alcoi-Xàtiva. Vosté sap que el Partit Popular ha manat huit anys en Madrid i que depenia d'ells resoldre eixe tema? Ho dic perquè és que en huit anys no han fet res. Sap com està en estos moments el tema Alcoi-Xàtiva? Res, res, absolutament res. Sap com està el tema de Gandia-Dénia? Sap que en els pressupostos de la Generalitat... –ara no està ja ni el conseller, ja ni se molesta a vindre–, però ha figurat en els pressupostos de la Generalitat, quasi tot el que jo he reclamat ahí ha estat en els pressupostos de la Generalitat, fins que s'han cansat i ja ni tan sols figura.

Per tant, jo crec que és un tema en què sobren promeses, sobren declaracions de bones intencions, i el que es necessita ja són actuacions, compromisos seriosos. Si és veritat això que vosté ha dit ahí, que per al PP el tema ferroviari és

important... –que jo no m'ho crec; crec que vosté tampoc s'ho creu, però, bé, és el que li exigix el guió, no?, el que ha de dir ahí–, s'ha de concretar en este tipus de coses.

No m'ha contestat en absolut al tema de la sol·licitud de la transferència de les competències en el tema ferroviari. Per a què se vol demanar això en l'Estatut valencià si després hi ha por, por a demanar eixa competència a Madrid?

El senyor president:

Muchas gracias, señor Oltra.

El senyor Oltra i Soler:

Bé, gràcies.

(S'interromp la gravació)

El senyor Ferraro Sebastia:

Sí, gràcies, senyor president.

Senyor Oltra, mire vosté si la Generalitat té interès en els transports de rodalies que el mateix... Vosté m'acaba d'anomenar Xàtiva-Alcoi. Mire vosté, en el pressupost d'enguany la Generalitat té una dotació per a cobrir el dèficit d'explotació –fixe's vosté!–, i ha fet un pla de modernització de la línia, però el Govern central encara no ha dit res, senyor Oltra, encara no ha dit res.

Jo ara li diré a vosté... Mire, jo, en la meua opinió jo crec que vostés no tenen massa interès en el tema del transport ferroviari. Vostés, el que fan és una política catastrofista, victimista, i aquella política que estem acostumats a oir de vostés, de campanar; aquella política que per a justificar-se davant d'alguns correligionaris, d'alguns ciutadans de la seua zona..., perquè quasi sempre ixen les mateixes zones quan vosté parla ací de ferrocarrils.

Mire, ara vosté té moltes amistats i el seu grup té molts amiguets en el Govern central. Mire vosté, vosté ho té molt arreglat. Prepare vosté una proposició, porte-la vosté als seus amiguets del Govern central i que aproven recolzar els convenis que tenen pendents amb la Generalitat i que no fiquen entrebancs, entrebancs –que estan ficant-los–, als convenis que té la Generalitat per a la modernització dels ferrocarrils.

Res més i moltes gràcies.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Ferraro.

Vamos a votar la propuesta de resolución. Comienza la votación. (Remors) Comienza la votación. Resultado de la votación: 25 votos a favor, 41 votos en contra.

El siguiente grupo de propuestas de resolución corresponde al Partido Popular, al grupo Popular, y son las correspondientes a los números 35.293, 94 y 95.

Las defiende la ilustre diputada doña Verónica Marcos. Tiene la palabra, doña Verónica.

La senyora Marcos Puig:

Gracias, señor presidente.

Señorías, intervengo en nombre del Grupo Popular para defender las propuestas de resolución en materia de agricultura.

Señorías, todos sabemos que estamos viviendo una serie de cambios en el ámbito internacional que tienen incidencia directa en la agricultura valenciana, cambios como la reforma de la PAC, la reforma de las OCM, la liberalización de

los mercados, etcétera.

La Comunidad Valenciana, y en eso creo que estamos todos de acuerdo, debe estar preparada para todos estos cambios y adoptar políticas agrarias y las decisiones que permitan adaptarse al nuevo marco internacional agroalimentario.

Para ello, el Gobierno Valenciano, el gobierno del Partido Popular ha impulsado un proyecto estratégico en el que a través de unas mesas de trabajo, en las que están representadas las organizaciones agrarias, las cooperativas, las industrias, los consumidores, las universidades, las denominaciones de calidad, en definitiva, todos los representantes del sector agrario, son los encargados de proponer las medidas necesarias para cubrir objetivos tan importantes como mejorar la renta de nuestros agricultores, seguir siendo líderes en investigación, desarrollo e innovación, para seguir siendo líderes también en modernización de regadíos y para seguir siendo líderes en ahorro de agua.

En base a esto, hoy presentamos desde el Grupo Parlamentario Popular, unas propuestas para que los objetivos planteados por todo el sector –insisto, señorías–, por todo el sector, para lo que nos vienen reivindicando los agricultores valencianos sea una realidad.

La primera de nuestras propuestas tiene como objetivo paliar la situación de los cítricos valencianos debido a un exceso de demanda, señorías, de oferta –perdón–, sobre todo en clementinas, lo que denominamos la “clementinización”.

Solicitamos que se aumente el umbral para la retirada de cítricos pequeños para la transformación en zumos, que es lo que nos ha demandado el sector. Es la propuesta que el sector nos ha transmitido al gobierno del Partido Popular.

La segunda de nuestras propuestas va encaminada a mejorar las infraestructuras agrarias. Desde el Gobierno Valenciano se han adoptado medidas directas, y también en colaboración con los ayuntamientos valencianos para el acondicionamiento de más de 3.000 kilómetros de caminos rurales, con una inversión de más de 80 millones de euros.

Por ello, solicitamos que se siga invirtiendo en caminos rurales, para facilitar el acceso de los agricultores a las zonas de cultivo, permitiendo un abaratamiento de costes de transporte y en tareas de recolección, una propuesta, señores diputados, para mejorar la renta agraria de los agricultores.

Y la última de nuestras propuestas va encaminada a acelerar las obras del Plan nacional de regadíos horizonte 2008. El Ministerio de Agricultura (*veus*) y la Conselleria de Agricultura firmaron un convenio en el año 2003 para el desarrollo de este plan, un convenio en el que cada una de las administraciones, el gobierno central por su parte y el gobierno autonómico, se comprometían a ejecutar unas obras. El ministerio se comprometía a ejecutar obras por valor de 120 millones de euros y la Conselleria de Agricultura por valor de 105 millones de euros.

Y ¿cuál es la situación actual, señorías? En el momento actual, la conselleria tiene el 78,8% de las obras terminadas o en ejecución. El Gobierno Valenciano ha cumplido ya casi el 80% de este acuerdo, mientras el gobierno central no ha terminado ninguna obra y tan solo tiene el 28% en ejecución.

Solicitamos desde mi grupo parlamentario, y esperamos que nos apoye la oposición, que por una vez hablen de compromiso de agua, que aprueben esta propuesta que nos compromete a todos, señorías, tanto al Gobierno Valenciano, que está en este momento aquí el presidente de la Generalitat, como al gobierno central, para finalizar las obras de modernización de regadíos horizonte 2008.

Dejen de hablar de crispación, como se ha oído hablar en esta tribuna durante estos dos últimos días, y comprométanse aquí en estas Cortes a hablar realmente de pactos de agua,

comprométanse a aprobar esta proposta de resolució, que no es otra cosa que accelerar obras para seguir siendo líderes en modernización de regadíos. Y digo seguir siendo líderes, porque desde el Grupo Parlamentario Popular nos sentimos muy orgullosos de la modernización que ha llevado a cabo mi partido. Más de 175.000 hectáreas de riego localizado, más del 50% de la superficie de riego localizado, mientras que en el resto de España solamente un 8%. Hemos tenido un ahorro hídrico anual...

El senyor president:

Vaya acabando, diputada.

La senyora Marcos Puig:

—Sí, termino enseguida, señor presidente—...un ahorro hídrico anual de 131 hectómetros cúbicos. Es decir, señorías, les brindo la oportunidad de aprobar esta propuesta. Mi grupo parlamentario también creo que ha ofrecido esta mañana una transaccional a su grupo para sus propuestas de resolución que ustedes han rechazado. Yo les invito, les invito a seguir siendo líderes en modernización de regadíos.

Nada más y muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señora Marcos.

Por favor, tiene la palabra, en representación del grupo de oposición, don Antonio Lozano, en este caso, el turno en contra, perdón. (*Remors*)

El senyor Lozano i Pastor:

Buenas tardes.

Senyor president. Senyories.

Senyora Verònica, la veritat és que en deu anys vostés han acabat amb la meitat dels llauradors i vostés apugen ací i seguixen fent el mateix plantejament. I és que l'agricultura valenciana està en el millor dels seus moments. De veritat que no ho comprenc.

Respecte a allò de l'aigua, anem a votar-li que sí. Clar que sí! I anem a votar que sí a la seua proposta perquè si se refereix a les obres que ja està fent el ministeri, òbviament estem d'acord, perquè estan fent-les i perquè van per davant de les previsions. El que vosté diu no és veritat. Informar-li al respecte que en aquests moments estan en marxa tots els regadius de recolzament a la vinya en la comarca de Requena-Utiel, los Ruices, las Cuevas, San Antonio... Estan pràcticament finalitzades les millores en regadius en el Camp del Túria, per exemple, com sap molt bé el conseller, que no està ací, però si de cas li ho diu, i els recorda el Tangó. En Alacant, el Hondón de las Nieves i en Riegos de Levante. Això sense parlar, senyora Verònica, de les que està fent la Seiasa, on pràcticament les referents al canal Xúquer-Túria estan totes en marxa. Si la proposta, evidentment, es refereix a les obres que està fent la conselleria, òbviament estem d'acord que se demane la mateixa urgència, ja que les obres que depenen de vostés el retard és imperdonable.

Recordar-li que en la legislatura passada, quan discutírem el Pla nacional de regadius, el govern del senyor Aznar, i ací el del Partit Popular, amb la consellera Ramón-Llin, foren incapaços d'aconseguir per a la Comunitat Valenciana ni una sola hectàrea de regadiu, ni una sola hectàrea de regadiu per a les zones socials. Si a més el Consell ha malbaratat els diners de tots els valencians i, lògicament, dels llauradors també,

és lògic pensar que tenen greus problemes per a complir els seus compromisos. I ara utilitzen el sistema alemany per finançar, de forma de dubtosa legalitat, el que no han fet fins ara i que havia d'estar acabat en el 2005.

Clar que votem que sí, senyora Verònica! Li dic més: estem ja ajudant-los en obres concretes que eren de la seua competència, com, per exemple, el sector quatre en Picassent, el canal 1 de Riegos de Levante en Elx, i eren competència de vostés. I volem seguir fent-ho sense altre interès que el de millorar la competitivitat dels llauradors valencians. Per tot això anem a votar que sí, perquè el mateix compromís és per a Madrid que el que ací es demana també per al Consell.

La 35.294, que esta és una proposta genèrica, sense contingut, com totes les que han presentat. En els últims anys, el nombre de plans sense concreció pressupostària, sense partida pressupostària, són incomputables. I si faltava algun pla més per inventar, ahir el senyor president es va lluir anunciant-se de nous. El problema que vostés tenen és que ja no tenen cre-di-bi-li-tat. Els llauradors ja no se fien de les polítiques que està fent el Partit Popular. I ara plantegen en aquesta resolució, que no és sinó una plorera de xiquet rabiós, que *papá Estado* els ajude a finançar el que és competència del Consell.

Fa deu anys que estan governant i, pel que es veu, no saben encara que les competències en agricultura les té la Generalitat. En deu anys, en esta cambra han entrat infinitat de propostes encaminades a millorar les condicions de vida del món rural de l'interior del País Valencià, i la resposta del Consell, a través dels pressupostos, que és on es veu, sempre ha sigut una rebaixa de les partides pressupostàries per als pobles de l'interior. Per a mostra un botó, senyora Verònica. En camins rural, vostés programaren un pressupost de 6 milions d'euros per al 2005, tan sols en abril passat ho rebaixaren a 193.000 euros, no aplega a 300 milions. Només en 1995 s'havien gastat més de 3.000 milions de pessetes, en pobles que, com vosté sap, i ací hi ha molts alcaldes, són pobles menuts, amb pocs habitants i amb una quantitat de quilòmetres de camins molt gran. Per tant, no me diguen que vostés estan fent alguna cosa pel món rural. Vostés estan carregant-se el món rural. De fet, hi ha 84 nuclis que han desaparegut en l'interior de la comunitat.

En aquesta proposta, la 35.295, és una proposta de resolució... a més, donen a entendre que desconeixen el procés de negociació amb la Unió Europea, cosa que m'estranya de vosté. Brussel·les obrirà el procediment de reforma de l'OCM en l'estiu de 2006. A partir d'ací, el Ministeri d'Agricultura a les comunitats autònomes les cridara en el consell sectorial i els demanara opinió. Jo li demane que facen... i que li diga al seu conseller que faça els deures ben fets, que cride a les organitzacions agràries, que els pregunte què és el que estan demanant i quan vaja allí que defenga als valencians, i que no faça, com ha fet fins ara... demanant, demanant la dimissió, la dimissió del president de l'Associació Valenciana d'Agricultors. Això és el que no ha de fer, senyora Verònica.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor Lozano.

Tiene la palabra doña Verónica Marcos.

La senyora Marcos Puig:

Gracias, señor presidente.

Mire, señor Lozano, le voy a hablar de deberes bien hechos. De 1995 a 2003 –usted ha hecho alusión a la anterior legislatura–, ¿sabe cuántos millones de euros invirtió en modernización de regadíos el Partido Popular? 859 millones de euros. En esta legislatura, 228,3 millones de euros. Eso es hacer los deberes, señor Lozano. No nos dé clases de deberes.

Yo entiendo, señor Lozano, que usted tenga que hacer aquí un papelón y que no le hayan dejado defender ni siquiera las propuestas de resolución de su grupo parlamentario, porque las han tenido que agrupar en otro grupo para que otros hicieran el papelón en esa tribuna esta mañana. Lo entiendo, señor Lozano, que usted tienen un papelón porque no puede bajar a Alicante a decir cuál es su política hídrica, porque no la tiene. Y ese es el papelón que usted está cumpliendo aquí. Así que usted aquí no me hable de deberes, ni me hable de inversiones, ni me hable de modernización de regadíos, porque, desde luego, usted tiene mucho que callar.

Nada más y muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señora Marcos.
Tiene la palabra el señor Lozano.

El senyor Lozano i Pastor:

Gràcies, senyor president.

Senyora Verònica, jo baix a Alacant i a Castelló quan siga necessari, i ho he fet moltes vegades. I com realment el que estem explicant en matèria d'aigua és el que té sentit comú, lògicament sempre mos escolten.

I li dic més: per a poder enviar aigua al Vinalopó, fa falta que s'estalvie aigua en la Sèquia Reial del Xúquer. De 45 trams, de 45 trams en què està dividida la modernització del regadiu en la Sèquia Reial del Xúquer, vostés només en tenen fetes 3. (*Veus*) 42 falten per fer-ne. No me diga vosté a mi... quant a la part primera, que pertanyia al Ministeri d'Agricultura i el de Medi Ambient, està totalment acabada.

Per tant, si vostés de veritat volen enviar aigua al Vinalopó, el que han de fer és treballar perquè puguem primer estalviar-la i millorar el Xúquer. I quan s'explica allò racional i de sentit comú, també a Alacant ho entenen, en compte de fer la guerra que vostés estan fent.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor Lozano.

Procedemos a la votación. (*Remors*) Uno detrás de otro. Señor Such, señor Such, sin problema, uno primero y otro después. Perdón. (*Remors*) No, no. Si digo que puede usted expresarse.

El senyor Such Botella:

Sí, senyor president.

Per a demanar que es separe la 35.293, i les altres conjuntes.

El senyor president:

Moltes gràcies.

Vamos a votar primero la 35.293. Comienza la votación. Resultado de la votación: 82 votos a favor, ninguno en contra.

I a continuació, votamos la 94 y 95. Comienza la votación. Resultado de la votación: 44 votos a favor, ninguno en

contra y 38 abstenciones.

A continuació, pasamos al debate de la 35.278, presentada por la Entesa y que le corresponde su defensa a la ilustrísima y magnífica señora diputada doña Dolores Pérez. (*Remors*)

La senyora Pérez i Martí:

Gràcies.

Senyor president. Senyories.

Senyores diputades, principalment, la violència de gènere, una cosa sobre la qual hem parlat moltíssimes vegades, entesa com a violència exercida contra les mateixes dones, és, si més no, en aquests moments un mal clar de la nostra societat.

En el País Valencià hem passat de ser la majoria relativa, quant a violència de gènere, a ser en estos moments el 20% del conjunt de l'estat espanyol i, per tant, una majoria absoluta. Però dintre de tota aquesta situació ens trobem en què des del mes de juny, concretament des de finals de juny, s'està denunciant per diferents col·lectius la situació d'*impasse* que es trobava tant en els jutjats d'Alacant i de València de la violència de gènere, l'*impasse* que n'hi havia i les formes imperioses que en aquells moments impedia vore tots els casos que teníem pendents. Dos mil i escaig casos.

A principi del mes de juliol, esta dona que a vostés els parla es va reunir amb un dels tres col·lectius que es dediquen a vigilar esta situació de les agressions de gènere, i en denuncien la situació dels jutjats. Jo em pensava que haguérem tingut la possibilitat de donar solució a este cas, abans que a principi del mes de setembre, i ja alguna cosa en el mes d'agost, apareguera en tota la premsa escrita del País Valencià.

Per tant, la proposta de resolució, que conforme vostés tenen davant, és clara, em sembla que és una proposta que deguem d'acceptar, amb la fi que ninguna dona més en situació de denúncia i de no haver-se pogut vore el seu cas, acabe sent una víctima més a mans dels seus companys.

Per tant, el que demanem és que el Govern Valencià, mitjançant un conveni de col·laboració, i s'entén lògicament que amb l'estat espanyol, arbitre els mecanismes necessaris per a dotar de material humà, tècnic i econòmic els jutjats de violència de gènere d'Alacant i València amb la fi de donar solució a la situació que tenim.

Senyories, no mos van a valdre ni plans, ni acords, ni propostes de resolució, ni dotar de diners qualsevol partida pressupostària envers la violència de gènere, si d'una per totes no tinguem la capacitat d'avançar i de rectificar aquelles coses que estan mal. El deure en este aspecte no s'ha fet correctament bé. I és la nostra obligació reconèixer el que s'ha fet mal i buscar els mitjans per a donar solució a esta situació que a mi me sembla d'extremada urgència.

Si demà solament morira una dona a mans dels seus companys, i llegírem que eixa dona havia denunciat la seua problemàtica en els jutjats, però que al cap d'un any encara no s'havia vist el seu expedient, jo em sentiria culpable davant de la societat. I em sentiria culpable igual com totes vostés...

El senyor president:

Muchas gracias...

La senyora Pérez i Martí:

...i com tots vostés...

El senyor president:

...Dolors...

La senyora Pérez i Martí:

Gràcies, senyor president.

El senyor president:

Té la paraula, la il·lustrísim i magnífica también diputada, doña Estela Canales.

La senyora Canales Martínez-Pinna:

Gracias, señor presidente.
Señoras y señores diputados.
Señora Pérez.

Como usted bien sabe, la Generalitat Valenciana, dentro de las competencias que tiene asumidas, ha dotado a los juzgados de violencia sobre la mujer de todos los medios humanos y materiales necesarios para su puesta en funcionamiento, poniendo a su disposición las más avanzadas técnicas. La competencia para la creación de nuevos juzgados es exclusiva del Ministerio de Justicia, por lo cual nos parece mentira que, sabiéndolo, inste al Gobierno Valenciano, cuando lo que tiene que hacer es instar al Gobierno de la Nación, al gobierno central, como ya viene haciendo nuestra conselleria desde hace tiempo. Y ahí nos encontrará siempre a nosotros.

Vayamos, pues, juntos, y con el Partido Popular, que tan asombrado se queda cuando decimos estas cosas, pues bien lo sabe, para pedir al gobierno central la creación de dichos juzgados, habiendo sido totalmente insuficiente la creación, pues únicamente dos juzgados exclusivamente se han creado de violencia sobre la mujer en toda la Comunidad Valenciana. Pese a que desde la Conselleria de Justicia y Administraciones Públicas se instó a dicho ministerio a la creación de más juzgados de este tipo, especialmente los de Castellón y los de Elche, pues son los más necesarios en estos momentos.

Esta petición viene siendo reiterada desde la puesta en funcionamiento de dichos órganos. No obstante se han creado dos, uno en Valencia y otro en Alicante, como bien usted ha señalado, entrando en funcionamiento ambos el 29 de junio del 2005, después de haber sido pedidos reiteradamente por la conselleria, teniendo éstos, como usted bien sabe, que dotarlos de todo el medio material.

Y no solo del material humano, como gestores, tramitadores, miembros del cuerpo de auxiliar, judicial, sino también de inversión de obra. Ha hecho una gran inversión en obra la conselleria, siendo todo este juzgado el que tenía que haberlo dotado y el que tenía que haberlo construido el ministerio.

Además estos juzgados compatibilizan las funciones con otros juzgados de violencia sobre la mujer.

Por lo tanto, por todo lo anteriormente expuesto y residiendo dicha competencia en el gobierno central, no es procedente la suscripción de un convenio de colaboración en esta materia. Es por lo que no vamos a aceptar su propuesta de resolución, y por lo que vamos a votar en contra.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señora Canales.

Tiene la palabra, señora Pérez.

La senyora Pérez i Martí:

Gràcies, senyor president.
Senyora Canales.

Que a vosté li conste que Comissions Obreres té denunciat en la Sindicatura de Greuges el que està passant als jutjats.

Per un altre costat, a mi no m'importa que ací estiga governant el Partit Popular i que a Madrid govern el Partit Socialista. A mi el que m'importa és que s'apliquen les polítiques adequades per avançar. I això, eixe capritxet que tenim en llevar-mos el mort de damunt d'uns als altres, el que fa és paralitzar, paraitzar qualsevol tipus d'administració.

Vostés són culpables si açò no se soluciona, perquè no és la meua responsabilitat exigir a l'Estat. La meua responsabilitat consta en dir-los a vostés que deuen d'instar al govern. I és més, no els dic: "agarren vostés els fusells i vagen i obliguen-los". Els dic: un pla de col·laboració per a poder avançar. No els dic ni en quin moment ni en quina quantitat de diners. Ja parlarem d'això d'ací a dos mesos.

Senyora Canales, a mi em sembla que és falta de responsabilitat, perquè quan a Madrid governava el Partit Popular, deixàrem de tindre centres 24 hores a tots els llocs...

El senyor president:

Vaya acabando, Dolors.

La senyora Pérez i Martí:

...O no mos en recordem d'eixa política? I no n'hi hagué tampoc voluntat. Per tant, ara considere que és falta de voluntat i falta de responsabilitat del Partit Popular per no donar solució al jutjat de la violència de gènere, tant d'Alacant com de València.

Gràcies, senyor president.

El senyor president:

Muchas gracias, Dolors. (*Aplaudiments*)
Tiene la palabra, señora Canales.

La senyora Canales Martínez-Pinna:

Gracias, señor presidente.

Dice usted, señora Pérez, que no le importa quién gobierne aquí ni quién gobierne en Madrid. Por desgracia a nosotros sí que nos importa, puesto que si fuésemos nosotros los que estuviésemos en este momento gobernando en Madrid (*remors*) no estaríamos hablando aquí de pedir juzgados, sino que esos juzgados (*remors*) estoy segura que estarían concedidos (*Se senten veus: "muy bien"*)

Por otro lado quiero decirle, (*aplaudiments*) que parece que usted y yo estamos hablando de comunidades distintas. Yo estoy hablando de esta nuestra Comunidad Valenciana, en la que usted no puede dejar de recordar que desde el año 95 se ha invertido más en justicia que nunca. ¿O es que ya no se acuerda de esos palacios de justicia que son la envidia de toda España y el ejemplo a seguir? (*Remors*)

Y además, ya que a ustedes les gustan tanto los datos, también le diré que desde la Conselleria de Administraciones Públicas se ha invertido sólo, sólo en recursos humanos desde el año 95, 496.479.567,08 euros. Y ahí no contamos (*remors*) y ahí no contamos los

411.8002,60 euros que se han invertido en recursos humanos desde el 29 de junio del 95 en estos juzgados (*remors*) creados para la violencia sobre la mujer.

O sea, que tengo que recordarle que más que hace y ha hecho este gobierno no se puede hacer, y que si a ustedes los tuviéramos siempre a nuestro lado se haría mucho más.

Gracias. (*Se senten veus: "Muy bien. Aplaudiments"*)

El señor presidente:

Muchas gracias, señora Canales.

Procedemos a la votación. Comienza la votación. Resultado de la votación: 37 votos a favor, 44 votos en contra.

Procedemos de inmediato a debatir las propuestas presentadas por el Grupo Popular números 35.297 y 35.302. La 35.296 ha sido incluida dentro de una transaccional que aprobamos con anterioridad, y que fue la número 35.259. A su vez han presentado una transaccional, firmada por los grupos políticos, que afecta a la 35.297, y que dice: "Les Corts Valencianes, davant la importància de la celebració de l'America's Cup a València, acorden sol·licitar la total implicació de les tres administracions compromeses amb l'esdeveniment a fi d'aconseguir el major èxit". Bé. Com ja està tot clar, doña Mónica Lorente té la paraula.

La senyora Lorente Ramón:

Gracias, señor presidente.

Bueno, pues, en primer lugar, en nombre del grupo parlamentario me corresponde a mí felicitarlos en primer lugar por esos puntos de acuerdo y esa transaccional, sobre todo en una infraestructura tan importante para la Comunidad Valenciana como es el aeropuerto de Castellón. Yo creo que llegar a un acuerdo y que por fin el Grupo Parlamentario Socialista apruebe y llegue a un acuerdo desde una iniciativa conjunta de este gobierno, el gobierno del Partido Popular, y sobre todo con la Diputación de Castellón, de que se agilice y sea una realidad y su puesta a disposición para el 2007 de una infraestructura tan importante para el desarrollo en la economía y en el aspecto turístico de una provincia, como es la de Castellón.

Y algo que además hicimos el Grupo Parlamentario Popular con un acto muy significativo, porque tuvimos las jornadas parlamentarias para preparar estas propuestas de resolución en Benicarló, en el norte de la Comunidad y en la provincia de Castellón. Donde nos hicimos eco de ese imperioso proyecto que va a suponer un antes y un después para la provincia de Castellón. Y que me alegra llegar a un acuerdo, y que por fin el Grupo Socialista reconozca que esa infraestructura es necesaria y que la apoyen. Con lo cual, felicitar en nombre del Grupo Parlamentario Popular y felicitarlos a todos por este acuerdo.

Y dicho eso, la enmienda que queda viva, perdón, la propuesta de resolución por parte del Grupo Parlamentario Popular, es algo también que es muy importante, sobre todo para el futuro y el desarrollo de esta comunidad, como es el sector en el que estamos trabajando mucho e intensamente que es el sector del audiovisual.

Yo creo que estamos en el clima y en el momento oportuno, porque además así se está haciendo desde la administración del estado, y tenemos la oportunidad y el deber de solicitar ese progreso para todas las comunidades autónomas. Creo que se ha llegado a un acuerdo estatutario ejemplar, elevando al marco estatutario la creación del Consejo Asesor del Audiovisual, con un consenso y un acuerdo de los dos, del grupo con responsabilidad de gobierno, el

Grupo Popular, al que represento, y el grupo mayoritario de la oposición, el Pspv.

Y creo que corresponde, y así me gustaría ofrecerles la posibilidad de llegar a un acuerdo, para solicitar al Ministerio de Industria, Comercio y Turismo, al gobierno central, el que nos posibilite la concesión de dos canales múltiples, digitales, de cobertura autonómica y con la posibilidad de hacer descargas y desconexiones territoriales.

Creo que la Comunidad Valenciana en materia del audiovisual está trabajando de la mano del sector, que es un sector muy importante, que con proyectos conjuntos como la Ciudad de la Luz y como en un anteproyecto de ley que tenemos la oportunidad de trabajar y consensuar en esta cámara, es la hora de poder llegar a un acuerdo. Y de a través de un apoyo mayoritario de algo de una solicitud tan importante para lo que es el progreso y para lo que es en materia audiovisual, que en definitiva es una defensa del sector. Pero es una defensa del consumidor que son los ciudadanos de esta comunidad, las valencianas y los valencianos

Pues creo, señor Camarasa, que si no le importa podíamos pedir un receso, señora presidenta, y podíamos llegar a un acuerdo también en esta materia porque creo que son junto a las materias que hemos acordado, la America's Cup y el proyecto del aeropuerto de Castellón, materias de progreso y de futuro para esta comunidad y creo que merece la pena llegar a un acuerdo.

(*Ocupa la presidència la vicepresidenta primera, senyora Rosa María Barrieras Mombrú*)

La senyora vicepresidenta:

Muchas gracias, señora Lorente.

Té la paraula, en representació del Grup Parlamentari Socialista, l'il·lustre diputat senyor Camarasa.

El señor Camarasa Albertos:

Gracias, señora presidenta.

Señora Lorente, en primer lugar no puedo dejar pasar esa felicitación que usted ha querido hacer extensiva a mi grupo por el acuerdo respecto del aeropuerto de Castellón.

Aunque usted, como siempre, es muy inteligente y muy elegante en su exposición, me permitirá de todas formas que entre un poquito en lo que me ha parecido entender. Ha dicho usted: "por fin el Grupo Socialista entra apoyando el aeropuerto de Castellón". Yo creo que, como usted no ha llevado siempre ese tema, se le ha olvidado que la posición del grupo parlamentario siempre ha sido –la hemeroteca resistiría lo que yo le voy a decir– que queríamos que ese aeropuerto fuera de interés general y que lo hubiera hecho el estado español, el Gobierno de la nación. Eso que no pudo conseguir ni el señor Fabra ni su gobierno, ni el Gobierno de la comunidad, porque no fue aceptado por el gobierno de Madrid. En este momento, señorías, señora Lorente, nosotros le hemos ofrecido una mano tendida para que el aeropuerto sea de interés general, y es más, si es posible que el Gobierno de la nación entre en colaboración y en financiar ese aeropuerto. Si es posible.

Y eso, señorías, no lo consiguieron ustedes, ¿eh? Ahí consiguieron que una mala noche, en una mala posada, el señor Álvarez Cascos emborronase, emborronase una cosa así que está trayendo alguna dificultad, una declaración de interés general, diciendo: "bueno, de interés general y ya veremos quién lo hace". Por cierto, un aeropuerto que a día de hoy no tiene ni el desembolso de Bancaja, la CAM ha dicho que no quiere saber nada de eso y, lo que es peor,

mucho me barrunto, y ustedes deben saberlo, que la entidad concesionaria no ha logrado tener todavía la financiación para tirar adelante. Fíjese usted si cambia el “por fin los socialistas dicen” a “por fin los socialistas apostamos porque ese sea un aeropuerto en condiciones de interés general y, si es posible, que sea asumido por el estado”. Esa es la diferencia entre lo que ustedes no pudieron hacer en diez años en la égida de Aznar y en la época en que don Carlos todavía no estaba tan atenazado por otros problemas. En este momento tienen ustedes la mano tendida y la colaboración del Partido Socialista para salir adelante. Eso por lo que respecta al aeropuerto. (*Aplaudiments*)

En segundo lugar, dentro del capítulo de felicitaciones, yo quería decir también que nuestro grupo se alegra de que hayamos podido llegar a un acuerdo, señorías, respecto a no utilizar partidistamente la Copa de América. Habían presentado ustedes una propuesta de resolución que a nosotros nos parecía, evidentemente, que tenía un cierto sesgo manipulativo. Y yo creo que, con la buena voluntad de ustedes y con la nuestra, hemos conseguido instar a las tres administraciones implicadas, al gobierno de Madrid, al gobierno del señor Camps y al gobierno municipal de la señora Barberá, a que juntos remen en la misma dirección para llegar a un puerto, que es lo que se merece la Copa de América.

Y, en tercer lugar, usted proponía, señora Lorente, que apoyásemos unas peticiones al Gobierno de la nación sobre unos canales digitales. Señoría, en principio nuestro grupo no va a poder apoyar eso, entre otras cosas porque desconocemos, en estas Cortes se desconocen las gestiones que ha realizado el Gobierno para planificar y adecuar la gestión de los programas autonómicos de la televisión digital terrestre, en primer lugar.

Creemos que el consenso, las negociaciones institucionales son básicas para llegar a un acuerdo. De momento no parece ser que ese sea el rumbo que tienen ustedes. Lo que sí conocemos es que Punt Dos, canal autonómico, permitido por la Generalitat Valenciana, está ocupando un espacio que es de Televisión Valenciana; y la ocupación de ese espacio de Televisión Valenciana, señorías, está impidiendo la emisión de nueve programas que estaban encargados para la gestión privada y tres para la gestión pública. Y que tres demarcaciones de las dieciocho, que son Requena-Utiel, Segorbe y Denia, en este momento queden desplazadas de las frecuencias asignadas.

Queríamos saber también, señoría –y quizá usted lo podrá decir–, si la administración valenciana, si el Consell ha hecho los deberes, y si ha pedido en tiempo y forma los otros canales, otros programas múltiples...

(*Ocupa la presidencia el president, senyor Julio de España Moya*)

El senyor president:

Don José...

El senyor Camarasa Albertos:

... que preveían las disposiciones legislativas.

El senyor president:

Por favor.

El senyor Camarasa Albertos:

Termino enseguida, señor presidente.

En realidad, señora Lorente, los socialistas no estamos en desacuerdo en que se puedan ver programas; estamos en desacuerdo en que se pidan, en que se pidan más programas y, sin embargo, no haya un consenso con el Gobierno de la nación a quien se le está pidiendo eso. Y no hay ese consenso y no hay esa colaboración porque ustedes son conscientes de que –y repito, y termino– Punt Dos está haciendo una utilización indebida de un espacio que es exclusivo de Televisión Española, y está impidiendo que todos los valencianos puedan ver doce programas más.

Nada más y muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Señora Lorente, desde ahí puede hacer uso de su turno de réplica.

La senyora Lorente Ramón:

Gracias, señor presidente.

Señor Camarasa, yo lamento que en esta última propuesta de resolución, que le volvía a ofrecer una posibilidad de acuerdo porque creo que es el futuro, el futuro de un sector importantísimo para el sector audiovisual de la comunidad y, en definitiva, para el usuario, que son los ciudadanos y las ciudadanas de esta comunidad. Y lo ha intentado explicar usted mezclando muchos conceptos, y muchísima legislación y competencias que absolutamente, aunque tienen relación, no tienen que ver unas con otras.

El Plan nacional de televisión digital terrestre, que se aprobó en marzo, en marzo del año pasado, y que ahora ha venido en la labor el Gobierno a nivel central de poner en marcha y de dar la posibilidad y las competencias que están diseñadas en ese plan nacional, y las demarcaciones están establecidas ya a priori, y que dan la posibilidad y la responsabilidad a las comunidades autónomas de desarrollarlo, ésta comunidad ha sido una de las primeras, y ahí está todo en negro sobre blanco, con la misma oportunidad para todos y para todo el sector que puede optar a las concesiones, en igualdad de condiciones en todas las demarcaciones. Y no tiene nada que ver, absolutamente nada que ver con el espacio radioeléctrico de Punt Dos, ni del canal, ni del espacio radioeléctrico que ocupa dentro del canal de la televisión autonómica...

El senyor president:

Por favor.

La senyora Lorente Ramón:

... ni nada de los conceptos que usted mezcla.

Yo creo que es una pena, que es una pena que la rechace, porque habrá que dar explicaciones a la hora, como le digo, de tener un proyecto y un anteproyecto de ley aquí, que deberemos consensuar porque pasa el futuro de todo el sector de la comunidad y en defensa de los ciudadanos como últimos consumidores del proyecto...

El senyor president:

Muchas gracias, señora Lorente.

La senyora Lorente Ramón:

... y a la información de todos los ciudadanos de esta

comunidad, y que usted va a rechazar.

De todas formas –un momento, señor presidente–, le decía por el proyecto, y nos felicitábamos todos, del aeropuerto de Castellón. Nosotros todavía somos capaces de ofrecerle una transacción a la transaccional, para que quede claro que nosotros somos los primeros que si apoyamos una iniciativa de esa categoría, le queremos poner expresamente en esa transaccional que sea de interés general, a nivel nacional y que sea un proyecto prioritario con esa declaración de interés general. Con lo cual, no tenemos ningún problema y, si quiere, lo hacemos constar en esa transacción a la transaccional.

Gracias, señor presidente. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Bien, vamos a ver, perdón, señores. Entiendo que ha habido una propuesta a una transaccional, y ya saben ustedes el sistema. Esto va a continuar. (*Remors*) Perdón, perdón. Esto va a continuar. Hacen el favor ustedes de salir a hablar de la transaccional y, cuando estén en disposición, se incorporan al Pleno y nosotros seguimos trabajando.

¿Perdón? Hablen ustedes fuera y luego nos dicen si... No, no. (*Remors*)

Vamos a ver. Los espontáneos, por favor, interrumpen y dificultan. Yo les animo a ustedes a no ejercer. Por favor, don José.

El senyor Camarasa Albertos:

Gracias, señor presidente.

Señora Lorente, yo entendía que esta mañana habíamos sido capaces, su grupo y el mío, de llegar a un acuerdo sobre el aeropuerto de Castellón. Ahora bien, si del tenor y del contenido de la intervención se ha podido producir un sarpullido en las filas de su grupo que hace necesario que nos vuelvan a pedir una transacción a lo transaccionado, mi grupo está abierto nuevamente a seguir transaccionando por el bien de Castellón y por el bien del aeropuerto. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor Camarasa.

Vamos a ver. Yo les invito a don José Camarasa y a doña Mónica Lorente a transaccionar y, cuando lo tengan preparado, nos lo introducen en el Pleno.

A continuación, tiene la palabra... (*Remors i pausa*)
Señor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

Sí. Señor presidente, pregue, igual que he preguntado este matí i no he aconseguit l'acceptació de la seua presidència, que es faça un recés per poder estudiar tranquil·lament eixa modificació de la transaccional.

El Grup Parlamentari Popular sol·licita formalment que es faça un recés. Gràcies.

El senyor president:

Señor Maluenda, no tengo ningún inconveniente en que dos, tres miembros de cada grupo salgan y transaccionen. El Pleno sigue adelante.

Dejamos, dejamos sin votar las propuestas del bloque y entramos en el debate de la 35.281, y tiene la palabra el

señor Joan Ribó.

El senyor Ribó i Canut:

Ahir parlàvem que aquesta comunitat necessitava millorar la seua seguretat i la seua protecció civil. I vam escoltar com el president del Consell feia una proposta que ens va semblar interessant –ho hem de dir–, nomenar un secretari, crec que va dir exactament d'Interior, per a, d'alguna manera, ser el màxim responsable de les tasques de protecció civil.

A nosaltres ens sembla que hi ha moltes situacions en estos moments que fan pensar que esta comunitat, este país, no té els nivells de protecció que caldria. I creem que cal fer un esforç seriós en aquest tema.

Nosaltres recordarem, per exemple, parlant concretament de centres oficials, quan va haver un incendi en la Conselleria de Territori i Habitatge i com els treballadors estaven damunt del garatge, on precisament havia hagut l'incendi perquè no hi havia un pla d'evacuació, almenys conegut per la majoria dels treballadors.

Nosaltres recordarem, més recentment, com en un geriàtric a Carlet va haver un incendi i com es queixaven també els treballadors que no tenien un pla d'evacuació.

Recordarem com fa un poquet més de temps va haver un incendi a l'hospital d'Oriola i no hi havia cap tipus de pla d'evacuació.

Nosaltres hem sentit en altres països, per sort, com hi ha hagut accidents greus en centres amb molta gent, com per exemple *pubs*, discoteques, etcètera, perquè estaven obturades, tancades totes les vies, les eixes de socors. I no hi ha cap tipus de control, i sabem que no hi ha cap tipus de control públic en estos moments d'aquests centres. Nosaltres acabem de veure fa molts pocs dies com han hagut alguns accidents en Ferrocarrils de la Generalitat. Ho mencionava ahir perquè precisament els mecanismes de seguretat estan fallant, els mecanismes de comunicació entre les unitats mòbils i els centres de control estan fallant estrepitosament, i pensem que s'ha de fer alguna cosa.

Nosaltres, anant amb aquesta idea, que compartim, que hi haja una direcció que d'alguna manera tinga el màxim control, tant en el tema d'incendis com en el tema de desfetes naturals, hi ha una cosa que avui tot el món reconeix, tot el món, perdó, exceptuant el president d'Estat Units, el senyor Bush: que el canvi climàtic genera unes desfetes cada vegada més catastròfiques, i és necessari augmentar els mecanismes de protecció civil. I jo crec que aquest tema és un tema que necessita uns mecanismes molt senzills, que els xiquets coneguen, almenys una o dues vegades a l'any, que han de fer si hi ha algun accident en el seu centre, que els ATS, els metges, etcètera, sàpiguen què han de fer si tenen cap problema en el seu hospital, etcètera, etcètera.

El que estem plantejant és senzillament açò, eh?, tenir un pla de protecció civil que arribe fins a col·legi, el centre de salut, l'hospital, que controle els centres privats també, que ajude als ajuntaments a que plantegen aquests temes i que també arribe com a tema específic, perquè jo crec que és important, doncs, a aquells serveis que són públics, que són fonamentals, com són els serveis de ferrocarrils de la Generalitat Valenciana.

És molt senzillet i jo crec que és autoexplicatiu.

Gràcies.

(*Ocupa la presidència la vicepresidenta primera, senyora Rosa María Barreras Mombrú*)

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor Ribó.

En representació del Grup Parlamentari Popular, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Ovejero.

El senyor Ovejero Adelantado:

Gracias, señora presidenta.

Señor Ribó, en primer lugar, quiero destacar la preocupación social que emana de su propuesta, lo cual compartimos y más ahora en estos últimos meses que la naturaleza ha mostrado su fuerza, como usted también nos ha indicado y, en ocasiones, la mano del hombre, su villanía o su descuido, que también hay que pensar en ello.

No obstante, me alegro todavía más de ver que en la intervención de nuestro presidente ayer quedó fielmente reflejado que nuestro gobierno, el de todas las valencianas y los valencianos, y los separo por lo que usted, a veces, en algún debate me indica, también en función de su responsabilidad y de velar por la seguridad incidiera todavía más en la previsión que la ley, no hay que olvidar, 9/2002, ya regulaba.

Ahora, ustedes también lo ha reconocido que dentro de las propuestas que hizo ayer nuestro presidente Camps, en adelante vamos mejorando todo ese tipo de prevención y, con la creación de la Secretaría Autonómica de Interior, que usted ha alabado, de lo cual me alegro, como mando único ante situaciones de emergencia, la implantación del sistema digital de gestión de la emergencia del 112, también el presidente ayer lo recalcó, y sobre todo el proyecto Comdes, que es la red de comunicación para integrar a todos los operativos de seguridad y emergencia de la Generalitat y a las policías locales.

Por lo tanto, en los planes municipales que usted también ha comentado ahora aquí, que había que hacer una ayuda a los ayuntamientos, en estos planes municipales de emergencia van a permanecer actualizados, operativos, como usted está indicando y como nosotros pretendemos.

Por eso, creo que hemos dado un paso muy firme en el tema de la prevención y, en su caso, de la gestión decisiva, en paliar los efectos que la naturaleza o el ser humano pudiera provocar en detrimento de esta sociedad, como últimamente estamos viendo a través de los medios de comunicación.

Yo sé que usted lee mucho, lo que pasa es que yo creo que sería bueno recordar que en esa ley que yo he nombrado 9/2002, ya lo que ustedes están pidiendo lo trata literalmente. Lo que hay que hacer es un seguimiento como lo está haciendo el gobierno del Partido Popular, y le recuerdo que indica –a esos centros que usted está pidiendo en sus propuestas– adoptar las medidas de autoprotección que reglamentariamente se determinen y mantener los medios personales y materiales necesarios para hacer frente a situaciones de riesgo y emergencia. Así lo tipifica la ley en su artículo 8.

Y en el 21 ordena, nos ordena, al Gobierno, al actual y al que pueda venir, explícitamente la colaboración con los ayuntamientos, indicado la forma de esta, dentro de la autonomía municipal, a llevarlo a cabo, que con este proyecto Comdes creo que vamos a incidir todavía más en ello.

Señor Ribó, yo de antemano le agradezco su preocupación y su apoyo seguro, que ya casi explícitamente lo ha indicado, en la implantación de lo explicado ayer por nuestro presidente Camps en materia de prevención y protección civil.

También le recuerdo que los planes –por lo que pone en una de sus propuestas– son y deben ser siempre, por lo menos para el Partido Popular, un documento vivo, por lo que su mantenimiento debe ser una labor permanente y continuada, y no poner meses, tenemos que estar siempre encima de ellos.

Por lo tanto, en cuanto a estas propuestas, al estar ya

recogidas, como le indico en la ley del 2002, en las actuaciones llevadas a cabo por las distintas consellerías competentes y, sobre todo, los nuevos compromisos asumidos por nuestro presidente, sería reiterativo aceptarlas. Pero asumimos, como no podía ser de otra forma, el continuo seguimiento y control de las mismas. No obstante, le confirmo el compromiso del gobierno del Partido Popular por seguir trabajando juntos todos en la mejora de la prevención y protección civil.

Muchas gracias.

La senyora vicepresidenta primera:

Muchas gracias, señor Ovejero.

Per a rèplica, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Ribó.

El senyor Ribó i Canut:

Mire vosté, jo, efectivament, no he fet cap crítica del que es va dir ahir. Al contrari, me semblava un plantejament important. I la llei aquesta la conec mínimament, no me la sé de memòria, però la conec. Però el que vull recordar-li és que els treballadors del geriàtric de Carlet es queixaven que no sabien què tenien de fer en cas d'incendi. El que vull recordar-li és que els treballadors de la Conselleria de Territori i Vivenda estaven damunt del lloc potencial de més perill. El que vull recordar-li és que els treballadors de l'Hospital d'Oriola no sabien què fer en cas d'incendi. I aixina podríem continuar.

La Llei està ahí, la realitat és esta. El problema és que no hi ha cap correspondència entre la llei i la realitat. El problema és que no es fa cap seguiment. El que diu la llei, en la pràctica no arriba a l'hospital, no arriba al geriàtric, no arriba a la conselleria, no arriba a l'escola, no arriba enlloc.

Per això li he plantejat una sèrie de coses molt concretes. Jo no li planteja la qüestió de la gestió màxima ni la qüestió de la comunicació del 112: me sembla molt bé. Sí li planteja el problema del Ferrocarrils de la Generalitat, perquè ha donat mostres que no està funcionant adequadament; sí li planteja que no s'està fent un seguiment rigorós, fins i tot en les conselleries, denunciat pels sindicats d'una manera ... (*inintel·ligible*). Eixe és el problema real.

És un problema que aquesta llei de protecció civil s'ha de dur fins al final, perquè servixca, i no servix, per desgràcia, en algun lloc està o no servix. I, mire vosté, jo crec que no és un problema de coordinació, és un problema de no dedicar els recursos perquè arribe fins al xiquet, al malalt, el treballador de la Conselleria de Territori i Vivenda, etcètera, etcètera.

I eixe és el problema que li planteja: ...

La senyora vicepresidenta primera:

Finalitze, per favor, senyor Ribó.

El senyor Ribó i Canut:

...la realitat és que no està funcionant.

La senyora vicepresidenta primera:

Moltíssimes gràcies.

Té la paraula el senyor Ovejero.

El senyor Ovejero Adelantado:

Gracias, señora presidenta.

Bueno, mire, señor Ribó, yo, en determinados temas y casos como usted está indicando, yo le diría que está usted equivocado. En un momento determinado siempre hay voces discordantes, que en todos esos comités y en todas esas organizaciones que tenemos para la prevención y que se está desarrollando a cabo en los colegios, se está llevando a cabo en las residencias, en los centros de servicios sociales, y en el caso de los ferrocarriles de la Generalitat, sabe usted que hay reuniones mensuales del comité de seguridad, entre cuyos miembros están los representantes sindicales, de los cuales ustedes, como es natural, nunca ponen en duda sus apreciaciones, y, de hecho, ahí están que no protestan en este caso concreto.

Por lo tanto, estoy totalmente en desacuerdo con que no estamos haciendo lo que hay que hacer, que siempre es poco, pero que, no obstante, los centros que usted está indicando en sus propuestas tienen sus planes de prevención, los están siguiendo a rajatabla... Siempre puede haber, en un momento determinado algún elemento extraño, pero que podemos estar seguros de que la protección civil en la Comunidad Valenciana es perfecta.

Y aún le diría más: ayer hubo un conato de incendio, por decir alguna cosa, en este caso lo más reciente, en el Pla de Cabanes, y un medio que creo que es digno de elogio por todos, en este caso concreto, y creo que nadie puede sospechar, en su escrito, que saldrá mañana publicado dice: "La rápida intervención de emergencias impidió que se propagara el fuego". Que ya hasta incluso los propios medios de comunicación están reconociendo que la labor de protección tanto de incendios como de cualquier elemento extraño, de la naturaleza o de la mano del hombre, tiene una pronta solución por respuesta.

Por lo tanto, no alarmemos, sino que trabajemos, como yo le he pedido, todos en conjunto con las medidas que el presidente vuelve a reincidir y vuelve a incidir en su debate de ayer, con lo que usted está de acuerdo. Por lo tanto, trabajemos juntos, como le he dicho en mi intervención desde la tribuna.

Muchas gracias.

(Ocupa la presidència el president, senyor Julio de España Moya)

El senyor president:

Muchas gracias, señor Ovejero.

Procedemos a votar la propuesta de resolución número 35.281. Comienza la votación. Resultado de la votación: 38 votos a favor, 44 votos en contra.

Me ha parecido entender, señor Maluenda, que me decía que estaba en disposición de poderse votar la transaccional o... ¿Hay una nueva transaccional? No. Quedan las cosas como estaban, no ha habido... Entonces, votamos la transaccional... Perdón...

Sí, parece ser que, según dice el señor Such, el señor Camarasa no está en la cámara... *(Veus)* En el hemiciclo, perdón, en el hemiciclo de la cámara. Entonces, es uno de los negociadores y creo que sería conveniente... Y la señora Lorente tampoco está, así que vamos a no acelerar los acontecimientos, tener un poco de paciencia y vamos a entrar en el debate del próximo grupo de proposiciones: 35.298, 35.299, 35.300 y 35.301.

Las presenta el Grupo Popular y las defiende la ilustre diputada, también magnífica, doña Carmina Nácher.

La senyora Nácher Pérez:

Gràcies, senyor president.

Senyories, vinc a presentar quatre propostes de resolució d'educació. La primera d'elles es referix a la creació d'un pla de prevenció de violència i promoció de la convivència escolar. He de recordar a les seues senyories que ja es va crear l'Observatori de Convivència Escolar a proposta d'este partit, d'este Grup Parlamentari Popular, en un debat que vam tindre en octubre del 2004, i va ser aprovat per unanimitat.

En este Observatori, que hem segut pioners en tot l'estat espanyol, doncs, cal dir que en estos moments estan posant-se en marxa en distintes autonomies, incloses autonomies governades pel Partit Socialista.

Per tant, també vull dir, perquè com s'ha repetit durant tot este debat la falta de credibilitat, doncs, bé, estes propostes que ací s'aproven, de seguida es posen en marxa per part del Govern de la Generalitat, i aixina es va posar en marxa en el curs 2004/2005, en el qual es va crear l'Observatori, constituït per un comité d'experts, que va establir els protocols d'actuació en casos de violència escolar, i es va crear una unitat d'intervenció.

Ara es tracta de posar en marxa un pla de prevenció de la violència i la promoció de la convivència escolar que tinga distintes mesures preventives dirigides, sobretot, al sistema educatiu, per suposat, a la població de risc, és a dir, a l'alumnat, i a la societat valenciana en general. I amb eixes tres mesures va la creació d'este pla.

La segona proposta és el Programa d'acollida del sistema educatiu. En el 2001, i en el curs 2000/2001, es va fer un pla per a l'atenció educativa de l'alumnat estranger, desenrotllant una sèrie de mesures d'acollida, mediació cultural, compensació educativa i elaboració de recursos didàctics. En el 2001/2002 es van aplicar en diversos centres educatius de la Comunitat Valenciana, i en el 2005/2006, és a dir, en este curs, eixos programes de compensació educativa, els recursos econòmics s'avaluen en més d'1.150.000 euros, més de 450 professors i més de 750 centres que participen en la integració de l'alumnat estranger.

Per tant, el que ara es pretén en este curs, que este alumnat, que és molt complex i que té un nombre, ara en estos moments, que com saben vostés la matrícula continua oberta, de 61.143 alumnes en tota la Comunitat Valenciana, del que es tracta és que els alumnes, quan vinguen, que desconegen la llengua i la nostra cultura, o presenten greus carències de coneiximents bàsics, doncs, en les distintes administracions educatives es desenrotllaran programes específics d'aprenentatge amb la finalitat de facilitar la seua integració al nivell corresponent.

La tercera proposta de resolució va encaminada que es continue potenciant l'atenció educativa dirigida als xiquets i les xiquetes menors de tres anys, ampliant l'oferta de places escolars en eixe tram d'edat, amb la finalitat de facilitar la conciliació de la vida familiar i l'activitat laboral. He de recordar a les seues senyories que este tram de zero a tres anys no és obligatori, sinó que és voluntari per part dels pares dels menors.

I també he de recordar que este tram educatiu, d'educació infantil, esta Comunitat Valenciana ja va ser pionera en el seu moment de la seua aplicació, i eixe primer pas que vam pegar davant de totes les comunitats, doncs, ha continuat treballant-se, i volem que des d'ací hui es recolze i continue treballant-se en eixe tram d'infantil de zero a tres anys.

He de recordar-los a les seues senyories que en estos moments, per al curs 2005/2006 s'han subvencionat els llocs escolars de dos a tres a anys en 700 euros, els llocs d'un a dos anys, en 1.050 euros, i els llocs escolars de zero a un any d'edat, en 1.400 euros. Això per a este curs. Per tant, n'hi ha un increment de 2.500.000 euros respecte al

curs 2004/2005, que acabem de finalitzar, un 33,33%.

I, per últim, senyories, presentar l'última proposta, que és el programa d'extensió del trilingüisme. Jo sé que ahir, quan el president va parlar de llengua vehicular, la ignorància és molt atrevida i van haver rialles des d'alguns bancs, però crec que és una cosa molt important per a l'educació d'esta comunitat per a arribar al segle XXI, perquè els nostres xiquets i les nostres xiquetes que hui estan en les aules puguen arribar igual o més –i jo aposte per més–, que els altres xiquets de les altres comunitats.

Què tracta este programa d'extensió del trilingüisme? En l'ordre de 30 de juny de 1998, la Conselleria d'Educació ja establia uns requisits bàsics, i criteris i procediments per a aplicar en els centres el programa d'educació bilingüe enriquit, en què s'incorporaven a molta *temprana* edat, en els primers cicles, la llengua vehicular, des del primer cicle d'educació primària. Açò és va posar en marxa, es va posar de manera experimental en 50 centres en el curs 1998-99. I en l'actualitat, en estos moments, en este curs hi ha 233 centres. Per tant, ara ja podem dir que l'experiència està sent molt positiva i que podem estendre-ho a tots els centres de la Comunitat Valenciana.

Per tant, es tracta que els xiquets sàpien valencià i castellà, per suposat, més una llengua estrangera. Però no sols una llengua estrangera com està donant-se ara, és a dir, tindre una llengua en la part lingüística. No. Es tracta d'alguna cosa més. Es tracta que igual com en les àrees de matemàtiques, educació artística, que una de les assignatures es faça en llengua estrangera. Per tant, estem donat-li al xiquet una facilitat, al xiquet i a la xiqueta, una facilitat de poder expressar-se, tant per escrit com oralment, millor que en una classe, diguérem, més *encorsetada* del que podria ser un idioma.

Per tant, jo crec que és una proposta molt atrevida i, a més d'atrevida, una proposta que... Quan vostés diuen: "No, és que vostés no aposten per l'escola pública", jo crec que açò és una aposta molt important, molt important, perquè estem parlant, en les quatre propostes que els he realitzat, de propostes importantíssimes per al sistema educatiu, per al futur, per al segle XXI. I jo crec que han de pensar-ho i ho han de tindre en consideració, perquè són propostes per anar endavant la nostra comunitat.

Moltes gràcies.

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyora Nàcher. (*Aplaudiments*)

En representació del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la il·lustre diputada senyora Noguera.

La senyora Noguera Montagu:

Buenas tardes.

Dice la señora Nàcher que son atrevidos. Atrevidos sí que son, sí. Esta mañana presentábamos una serie de propuestas de resolución, tanto el Grupo de Izquierda Unida como el Partido Socialista, hablando –daba igual para ustedes– de primaria, de secundaria, de gratuidad de libros de texto, de escuelas infantiles... Daba igual de lo que hablaríamos, porque todas han sido rechazadas sin la menor consideración, yo creo que ni siquiera haberlas leído. (*La senyora vicepresidenta primera colpeja amb la maceta*)

Porque, como decía el señor Clemente, que además ha salido antes a defenderlas, bueno, a rechazarlas más bien, decía "que como ustedes son los mejores del mundo mundial", así, que son los que más invierten en educación, no

necesitaban para nada de nuestras propuestas, que están sujetas a esa realidad educativa. Pues, mire, ¡qué poco les luce ser los que más invierten en educación! ¡Qué poco les luce!, cuando estamos superando la media del fracaso escolar, o cuando, por ejemplo, todavía tenemos niños de primer ciclo de Eso dando clases en los colegios de primaria. O cuando, por ejemplo, todavía somos la última comunidad de toda España con la menor oferta pública de plazas escolares de cero a tres. ¡Poco les luce!

Pero, claro, a ustedes eso no les gusta, ni le gustaba tampoco que le sacáramos titulares de prensa, porque decían: "Eso no es una oposición seria". La prensa, depende de si a ustedes les va bien o les va mal, es seria o no es seria. Si no, son tonterías. Esos titulares eran meras tonterías, aunque salgan todos los días y todos los días sea como una gota constante que la gestión suya no está siendo buena en educación. Y como si vinieran de nuevos, como si no nos conociéramos, y ustedes acaban de estrenarse en el gobierno, vienen aquí y nos traen más planes. ¿Usted qué problema tiene? ¿No tiene su hijo plaza escolar? Yo le hago un plan. Esa es un poco la respuesta del Partido Popular. ¿Cuál es su problema, que su hijo va a un barracón? Yo le hago un plan. ¿Que su hijo no tiene plaza de tres años? Yo le hago un plan. Y vamos de plan en plan, que ya casi parece que el conseller vaya haciendo citas en lugar de planes.

Mire, usted lo que me trae es... (*Remors*) No, a mí no, ya lo sé. Pero hágalas citas a otros. Ustedes me traen, primero, un plan, que yo supongo que la señora que ha subido aquí, la diputada que ha subido, igual que el grupo que insta al Consell, conocerán los planes, porque yo no. Ustedes quieren que yo haga un acto de fe, y mi grupo, en apoyar planes que no he visto, que no he tenido, que no he estudiado, que no sé el presupuesto, que no sé el calendario. Que no sé qué pasó con los anteriores, nadie me ha dado cuenta de los anteriores y que solo conozco por ruedas de prensa del señor conseller. El Pase, yo ese lo conozco y sé que van a hacer 28 aulas experimentales. Y fíjese si son atrevidos, que decía el señor Clemente "una revolución en toda España". ¡Hombre, no! Que su aliada Murcia, con menos alumnos inmigrantes, tiene ya 300 funcionando desde hace dos años. Y ustedes ponen 28 aulas en marcha. El Pase. Y ¿algo más? ¿Eso qué es, para los 60.000 niños inmigrantes? Y ¿dónde van, dónde se colocan, dónde se ponen? ¿Puedo leer ese borrador de proyecto magnífico?

Luego dicen: "No, ahora el Previ". Porque ahora se llama el Previ, el de la violencia escolar, porque como el observatorio, que hace un año pusimos en marcha, ha ido tan bien... (*Remors*) ¡Ah!, ¿sí? ¿Qué ha hecho? Simplemente... No, es por curiosidad. Porque, claro, si yo me siento ahí y tengo que votarles algo a favor, lo menos que pueden hacer, por vergüenza torera, es pasarnos un informe favorable del observatorio. Decirnos: "Oiga, he hecho esto". No. Ahora el Previ. Y el Previ, yo lo único que oí en la rueda de prensa es que iban a pasar un vídeo de cinco minutos en los colegios. ¿Hay algo más –pregunto–? ¿Hay un calendario, hay un presupuesto, hay una ejecución? Miren, yo no puedo hacer actos de fe cuando ni ustedes mismos –concejales, diputadas, diputados de esta casa– no lo hacen con las actuaciones campistas de su propio presidente. Las están votando en contra en los ayuntamientos y yo voy a tener que hacer un acto de fe con planes que no he podido ni ver, ni conocer, ni saber en qué consisten.

Pero luego llega otra propuesta, la del trilingüismo, que dice la señora Nàcher: "Es que en los bancos de la oposición se sonreían y se reían". Mire, no nos reíamos de la propuesta, nos reíamos porque recordábamos perfectamente

que el señor Camps también prometió en su anterior programa lectoral que todos los institutos de secundaria tendrían una sección de la Escuela Oficial de Idiomas en todos los institutos de la Comunidad Valenciana. (*Veus*) Y ya no pasa nada, y ya no pasa nada. Ahora los de primaria. Ahora nos inventamos otro plan para los de primaria, porque el de secundaria no se hizo. ¿Alguna propuesta para la Escuela Oficial de Idiomas? ¿Alguien sabe cómo están las escuelas oficiales de idiomas? ¿Usted va a ir a ofrecerles a los miles de alumnos que se quedan sin plaza en la Escuela Oficial de Idiomas que no se preocupen, que van a tener el trilingüismo? Y me habla del valenciano. No se vaya lejos, váyase a Mislata. Los institutos de Mislata que han hecho secundaria en valenciano, los alumnos de bachillerato no tienen plaza en valenciano porque no hay. En bachillerato, ya no hay plazas en valenciano. Por eso nos reíamos. Y además, esto, esta propuesta, que es la única que tiene un plazo, la única, no dinero, un plazo, largo me lo fían: 2010-2011. ¡Hombre!, déjeme opinar porque seguramente lo pondremos en marcha, el plan que nosotros consideremos, nosotros, no el suyo. Déjenos opinar. Porque 2010-2011, largo lo fían.

Y luego llega la última y dice: "Políticas de apoyo a la familia para los niños de cero a tres años". ¿Cuáles? ¿Las ayudas a los ayuntamientos que ustedes han retirado, que son los únicos que están construyendo plazas públicas, que están embargándose en esa construcción y que ustedes retiran las ayudas? Porque aquí no hablan para nada de políticas educativas para niños de cero, uno y dos años, sino de apoyo a la familia. Para nada hablan de construcción de escuelas infantiles o de creación de plazas públicas. No. Dicen que van a ampliar la oferta de plazas escolares en este tramo de edad. ¿Cuáles? ¿Las 45.000 del cartel de la propaganda que ponía Camps en la campaña electoral? ¿Cómo, cuándo, con qué dinero, dónde?

¡Hombre!, yo lo único que pido es un poquito de concreción, porque ustedes no llegan nuevos a estas cosas. Porque ya estamos cansados de ver como aparecen planes y desaparecen, de los cuales no tengamos ningún seguimiento, ningún control, que no haya habido ningún calendario, ningún presupuesto y ninguna ejecución. Y que además, vengan aquí, como si fueran novatos, con una realidad educativa que tienen en la calle, que continuamente está reclamándoles ayuda, que hayan abierto los institutos y aún no hayan tenido ni siquiera el dinero para abonarles el último cuatrimestre de los gastos de funcionamiento de los institutos, y quieran que aprobemos, por acto de fe, dos planes y no sé qué más propuestas sin calendario y sin presupuesto.

Lo mínimo, lo mínimo es que esta cámara conociera perfectamente cuáles son esos planes, si es que los tienen, por escrito, porque yo supongo que ustedes no estarán haciendo ningún acto de fe. Mire, yo no vengo aquí a hacerles de coro a ustedes en su publicidad y propaganda, ni a engañar a la ciudadanía, para eso ustedes tienen sus empresas de publicidad y sus agentes, a los cuales contratan a dedo y les hacen este trabajo.

Muchas gracias. (*S'escolta una veu que diu: "¡Muy bien!". Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyora diputada.
Per a rèplica, té la paraula la il·lustre diputada senyora Nácher.

La senyora Nácher Pérez:

Gràcies, senyora presidenta.

Señora Noguera, a ver. Yo no sé si es que al hablar en valenciano no me ha entendido, o no me ha escuchado o me he explicado mal, porque le he explicado en líneas generales de qué iba cada plan.

Lo que pasa es que... Usted dice: "Es que no me lo cuentan, es que..." Con lo que a usted le gusta preguntar y salir en la foto en prensa, la verdad es que no sé por qué no pregunta por los planes. Porque esto no da foto, esto es trabajo de conselleria y profesionalización de la educación. Esto es lo que es. Y esto a usted no le importa, porque ahí no puede hacer demagogia política. Además, le digo: el señor conseller ha pedido ya comparencias voluntarias para explicarnos estos planes.

Decirle que no me ha escuchado, sobre todo cuando usted me dice: "No, hay 50 centros que dan al alumnado extranjero en Murcia". 750 en la Comunidad Valenciana. ¡Ve cómo no me escucha! Es que no le interesa, no le interesa saber datos. (*Veus*)

En cuanto al plan de prevención de violencia y promoción de la convivencia de los centros escolares, le he dicho que va dirigido al sistema educativo, estableciéndose unos protocolos de detección precoz e intervención en casos de violencia escolar a la población de riesgo, es decir, al alumnado, al alumnado, en los cuales se crearán unidades de atención y de intervención...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyoria, per favor.

La senyora Nácher Pérez:

...en cada una de las direcciones territoriales de la conselleria; y a la sociedad valenciana, con campañas de publicidad y sensibilización, charlas informativas, talleres de formación y sensibilización para profesionales de los medios de comunicación.

Señora Noguera, esto también salió en prensa. Usted lee lo que quiere y solo quiere salir en la foto.

Muchas gracias.

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyora diputada.
Té la paraula la senyora Noguera.

La senyora Noguera Montagud:

Senyora Nácher, em dóna el mateix que em parle en valencià que en castellà. Quan vinga el senyor conseller a la Comissió d'Educació i porte els seus plans, me dóna el mateix que siga el Previ que el Pase, i jo puga conèixer, estudiar i comprendre el que és eixe pla i tinga el calendari i el pressupost, podré parlar amb el senyor conseller.

Moltes gràcies. (*S'escolta una veu que diu: "¡Muy bien!". Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyora diputada.
Anem a passar a la votació de les propostes de resolució 35.298, 35.299, 35.300 i 35.301.
Sí, senyor Such.

El senyor Such Botella:

Sí, senyora presidenta.

Per a demanar que l'última, la 35.301, és vote a part.

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies.
Sí, senyor Oltra.

El senyor Oltra i Soler:

Demanaríem votació separada de la 300 també.

La senyora vicepresidenta primera:

¿De la...?

El senyor Oltra i Soler:

De la 35.300.

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor Oltra.

Per tant, anem a votar, en primer lloc, la 35.298 i la 35.299. Comença la votació. Per 44 vots a favor, 35 vots en contra i 6 abstencions queden aprovades les dos propostes de resolució.

Anem a votar a continuació la 35.300. Comença la votació. Per 44 vots a favor i 41 vots en contra queda rebutjada la 35.300.

I anem a passar, per últim, a la votació de la 35.301. Comença la votació. Per 44 vots a favor i 41 abstencions queda aprovada, igual que l'anterior –ha sigut un descuit. O siga, que queden aprovades la 35.300 i la 35.301.

Per tant, anem a passar al bloc d'Esquerra Unida-Els Verds... El bloc, no, la defensa de la 35.284, del diputat don Carles Arnal, d'Esquerra Unida. Moltes gràcies.

Senyor Arnal, quan vullga.

El senyor Arnal i Ibáñez:

Bona vesprada.

Als darrers anys, i sobretot els últims mesos, s'ha presentat una enorme quantitat de projectes urbanístics de grans proporcions, la majoria amb reclassificacions massives de sòl no urbanitzable, de manera simultània a l'aprovació dels PAI. La majoria amb urbanitzacions separades dels nuclis urbans històrics, implicant un model urbanístic dispers.

Si es materialitzen aquests projectes, açò implicarà més d'1 milió de noves vivendes, que si s'ocupen implicarà la duplicació, almenys durant un període de temps, de l'actual població valenciana, amb el que suposa el gran increment de demandes de recursos naturals i serveis i multiplicar els impactes ambientals associats a la contaminació, els residus, etcètera.

Este aflorament de projectes ha estat resultat, en part, de l'efecte crida, de l'efecte *llamada* que ha provocat la cèlebre disposició transitòria cinquena de la nova LOT, aprovada fa poc, que donava el termini d'un any per a escapar de la revisió dels plans generals, que seria aplicable a la reclassificació de sòl no urbanitzable.

L'administració valenciana, amb una evident manca de previsió i de planificació, no ha presentat fins ara cap estimació de les demandes de recursos que suposarà este *boom* urbanístic, d'energia, d'aigua, de serveis, de dotacions, de sanitat, d'educació, de neteja, de seguretat; ni d'altres estima-

cions referides als seus impactes ambientals i paisatgístics; o dels efectes que generarà en altres sectors, com per exemple l'agricultura, ja que molts d'estos projectes devoren, literalment, moltíssimes hectàrees de les millors terres agrícoles valencianes, les més fèrtils i productives precisament.

El senyor Blasco, el de la tolerància 70% –perquè abans era tolerància zero, però ara ja sabem que és tolerància 70%–, en compte d'efectuar intervencions clares i rotundes contra la proliferació de projectes insostenibles, llança misatges molt nítids i molt clars de suport als projectes urbanístics més depredadors; com el cas Porxinos, on el conseller ha efectuat una descarada defensa d'un projecte emblemàtic de desordre urbanístic, fotografiant-se al costat dels promotors. O alts càrrecs i responsables del PP que han efectuat fortes defenses de projectes igualment depredadors, com el cas de Tavernes de la Vallidigna, de Rabassa, de Mundo Ilusión. I podíem seguir amb tants i tants altres. La suma de tots estos projectes és l'expressió mateixa de la insostenibilitat.

I no val, no val a tirar-li les culpes als altres. Si el PP pensa que la Lrau és injusta o inadequada, ha tingut deu anys, deu anys per canviar-la, i no ho ha fet. És més, ha emparat una aplicació viciada i perversa que ha empitjorat la llei. La llei potser tinguera defectes, però la seua concreta aplicació els ha multiplicat. I això és responsabilitat del PP.

I també ha tingut molts anys el PP per a fer un Pla general d'ordenació territorial, i no ho ha fet. I quan ha fet una nova llei d'ordenació del territori, canvia de nom al document, però ni el fa ni posa termini per a fer-lo. I la mateixa Llei d'ordenació del territori nova presenta tot un repertori de grans plans i projectes, molt ambiciosos, però no té termini ni un sol d'ells, ni el reglament –i ja ha passat més d'un any–, ni els plans d'acció territorial, ni l'institut de paisatge, ni ningú. Res de res. Res. Continuen sense termini, sense fer-se.

Quina credibilitat pretén tindre el senyor Blasco i el PP? No en tenen cap. De manera hipòcrita el PP li tira les culpes del desordre als ajuntaments, quan sap perfectament que els ajuntaments són molt vulnerables a les pressions dels grans promotors especuladors. I vostè té en la seua mà proposar un marc normatiu que impedisca eixes temptacions i eixes corrupcions municipals. Però no ho vol fer ni ho farà mai, perquè sens dubte el PP són els principals interessats que continue aquest desordre.

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor Arnal.

Té la paraula, en representació del Grup Parlamentari Popular, l'il·lustre diputat senyor Modrego.

El senyor Modrego Caballero:

Señora presidenta. Señorías.

Señor Arnal, no vamos a aceptar la enmienda... (*Veu*) Perdón, la proposición. El plantear el tema de una moratoria digamos que es muy perjudicial para el conjunto de la sociedad. Entendemos que es un planteamiento simplista, irreal, ineficaz, como prácticamente todos los de Izquierda Unida, y que además va a tener unos efectos muy nocivos sobre el desarrollo, sobre el equilibrio de un mercado de suelo, va a tener un efecto muy claro de subir los precios, va a atentar claramente contra nuestro producto interior bruto, el empleo, la generación de infraestructuras, de equipamientos, de zonas verdes. Por lo tanto, va a tener una influencia muy negativa en la calidad de vida de los ciudadanos.

Yo creo que usted no tiene memoria, un conocimiento de lo que ha pasado en urbanismo. Yo le recuerdo que en el año 95, cuando llega el PP al gobierno, los problemas del urbanismo, en el conjunto de España y en la comunidad, eran la escasez de suelo urbanizado, el encarecimiento del precio del suelo, la falta de suelo para equipamientos, el déficit de infraestructuras. Y eso no lo digo yo, lo decía la señora Narbona, presidenta de la Comisión de Expertos, que reunió a todos los consejeros socialistas de España e hizo esas conclusiones.

Después de diez años de política urbanística del PP en nuestra comunidad, desarrollada por los distintos gobiernos valencianos, yo creo que hay que hacer un ligero balance. Y los balances están muy claros.

¿Cuál es el precio del suelo en la Comunidad Valenciana o de la vivienda? Pues mire, nada menos que el 70% de la media nacional. O sea, 30% menos de la media nacional. Pero la mitad que en Cataluña, que en la Comunidad de Madrid o, por ejemplo, que en el País Vasco. Yo creo que eso es muy importante para la accesibilidad de los ciudadanos valencianos a la vivienda.

En el año 95 no se podían construir colegios, ni equipamientos. Había un déficit importantísimo. Ahora, usted igual tal vez no lo sabe, porque no gobierna, pero vaya a cualquier ayuntamiento, sobran suelos de equipamientos. No hay ningún colegio, ni hospital ni centro de salud que se quede a hacer por falta de suelo. Es más, ahora se está aplicando a tercera edad, a juventud, a equipamientos que antes no teníamos. Luego, hay un efecto también positivo, como convendrá usted.

Por ejemplo, la producción de zonas verdes. Entonces faltaban zonas verdes. Pues bueno, la Comunidad Valenciana lidera, con Baleares, la producción de zonas verdes en estos últimos diez años, más del doble de la media nacional.

Como ve usted hay efectos positivos en la ley. Pero además de esos efectos fundamentales para la calidad de vida del ciudadano y los valores específicos del urbanismo, hay otros fundamentales. El papel que ha tenido en el espectacular desarrollo de nuestra comunidad. Si nuestra comunidad ha incrementado su renta media respecto a la europea del 75% al 85% antes de la ampliación, ahora ya el 95%, el 60% de esa influencia se debe al sector de la construcción y de la promoción, señor Arnal. Usted no lo sabía ni tal vez le importe.

Hay 300.000 puestos de trabajo directamente afectos a estas actividades. La influencia dentro del PIB es de más del 20% del producto interior bruto en nuestra comunidad. Y eso se ha hecho simultáneamente a aumentar el suelo protegido del 3 al 28%, de ampliar los parques con catálogos, de proteger nuestro suelo forestal, de proteger 150 kilómetros de costa, etcétera, etcétera, etcétera. La política ambiental más ambiciosa que se ha hecho nunca en nuestra comunidad.

Por lo tanto, creo que hay una valoración positiva del urbanismo y ha beneficiado de gran manera a nuestros ciudadanos y a nuestra comunidad. ¿Que hay problemas? Sí señor, hay problemas. Yo creo que la ley ha tenido tanto éxito que tiene problemas. Es evidente que hay una problemática de proliferación de iniciativas que supera la propia dinámica normal de lo que es el urbanismo, del planeamiento, de la ordenación. Y que también hay una problemática en las relaciones de gestión entre propietarios, ayuntamientos y suelo. Y esa problemática la tenemos que resolver. El Gobierno ha planteado una ley aquí, en estas Cortes, y ha ofrecido un acuerdo marco. Yo creo que ese es

el planteamiento de solucionar las cosas, y no, desde luego, el plantear una moratoria que afectaría, como ya digo, al 20% de la actividad económica en nuestra comunidad, a 300.000 puestos de trabajo, suspendería la obtención de suelo para colegios...

(Ocupa la presidència el president, senyor Julio de España Moya)

El señor president:

Señor Modrego, por favor, vaya terminando.

El señor Modrego Caballero:

–Termino, señor presidente– ...para equipamientos, y que realmente provocaría un mercado rígido con un encarecimiento del suelo y una especulación brutal; y que, por tanto, yo no entiendo como sus señorías pueden plantear precisamente algo contrario a lo que sería una libertad del mercado.

Por lo tanto, yo creo que hay muchos más argumentos, pero creo que con estos son suficientes para justificar que el Partido Popular, desde luego, va a votar en contra de su propuesta, su posición.

Gracias.

El señor president:

Muchas gracias, señor Modrego.
Tiene la palabra el señor Arnal.

El señor Arnal i Ibáñez:

Senyor Modrego, vosté no entén per què demanem una moratòria. I jo, francament, després de la defensa que fa de la Lrau no sé per quins motius pretenen finalment canviar-la, si tan convençuts estan dels seus efectes positius.

Però mire, lamentablement, qualsevol llei que vinga ara, que intente posar ordre, arriba ja molt tard, perquè als darrers anys s'ha fet ja un mal immens i irreversible sobre el nostre territori i s'han generat hipoteques que tardaran molts anys en pagar-se per tots els valencians.

Però encara així, totes les lleis que està proposant Blasco continuen plenes de forats i permeten seguir per la mateixa via de degradació ambiental, perquè vostés són insaciables. El PP s'ha negat sempre a qualsevol classe de moratòria que pugua donar temps a millorar les normes per a introduir ordre i racionalitat en l'urbanisme.

Ahir el senyor Camps va atribuir al Psoe foscos interessos en l'urbanisme depredador. Doncs mire, jo tinc les mateixes sospites que el senyor Camps, que el senyor Camps atribueix al Psoe, però jo les tinc en relació al PP, començant pel senyor Fabra, continuant pel senyor Blasco, seguint pel senyor Alperi i seguint per tots els alcaldes del PP que han aprovat als seus municipis grans projectes depredadors del territori. Quins foscos interessos s'amaguen darrere, senyor Camps? Ah! No està el senyor Camps. Quins són eixos foscos interessos que hi ha ahí darrere? I per què es neguen de qualsevol manera a qualsevol moratòria? Seria interessant saber-ho.

El señor president:

Vaya terminando, por favor.

El senyor Arnal i Ibáñez:

Però al PP no li interessa posar ordre al territori. Li resulta molt més rendible mantindre i promoure el desordre territorial, que permet l'especulació, els *pelotazos* i els negocis de determinats sectors d'empresaris afins, sobretot un grapat de grans beneficiaris que tan agraiats estan al PP.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Arnal.
Tiene la palabra el señor Modrego.

El senyor Modrego Caballero:

Señor Arnal, yo creo que en ningún momento usted ha entrado en los argumentos de fondo. Vuelve a repetir un poco su discurso. Habla de determinados alcaldes, habla de posibles cosas oscuras, cuando realmente lo que tiene usted que pensar es que todas esas actuaciones están dentro del marco legal. Son legalmente propuestas de particulares tramitadas por ayuntamientos que tienen que tener la aprobación autonómica, con todos los informes técnicos, en el que gran número de estos casos precisamente se denegarán, estoy seguro, por la conselleria, precisamente porque no cumplen el marco legal; pero sí se aprobarán aquellas que cumplan el marco legal, como se ha ido haciendo estos diez últimos años.

Por lo tanto, deje de establecer sombras. Y lo que tiene que hacer usted, si cree que alguno de esos expedientes incumple la ley, pues tiene el camino de denunciarlo. Pero, desde luego, el rigor que se está aplicando durante estos años, desde luego yo creo que garantiza y desde luego *inviabiliza* de cualquier manera cualquier propuesta como la suya de moratoria, que lo único que haría sería crear desde luego un caos, un caos total en lo que serían los sectores productivos, sector laboral, y desde luego no tendría ningún beneficio desde el punto de vista ambiental, porque la política ambiental del gobierno del Partido Popular ya le digo que es de las políticas más avanzadas que se han hecho en esta comunidad.

Gracias, señor presidente. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Procedemos a la aprobación de la propuesta 35.284. Comienza la votación. Resultado de la votación: sí, 7; no, 44, y abstención, 32.

Ahora vamos a votar la transaccional 35.297. Comienza la votación. (*Remors*)

Volvemos a repetir la votación. La transaccional de la 35.297. Comienza la votación. Resultado de la votación: 83 a favor, ninguno en contra.

Y ahora vamos a votar la 35.302. Comienza la votación. Resultado de la votación: 45 a favor, 34 en contra y 6 abstenciones.

Ahora procedemos al debate de las proposiciones 35.303 y 35.316, que presenta el Grupo Popular y defiende la Diputada Ilustre doña Elvira Suanzes.

La senyora Suanzes Fernández:

Muchas gracias, señor presidente.
Señorías.

Durante los últimos diez años, el gobierno valenciano ha contemplado a la familia como lo que entendemos que

es el auténtico referente social en la protección, formación y desarrollo de los valores y derechos de las personas. Entendemos que esta visión queda plasmada en el desarrollo del Plan integral de familia e infancia 2002/2005, en fase final de ejecución y la próxima redacción del mismo plan para el período 2006/2009.

Dentro de los proyectos legislativos de la Generalitat Valenciana para favorecer el modelo valenciano de cohesión social y solidaridad, cobra especial relevancia la Ley de protección integral de la familia, que configura un sistema de protección a todos los miembros de la familia, moderno y eficaz. Lo que entendemos a la altura de los retos sociales del siglo XXI en la Comunidad Valenciana.

Y, señorías, como nosotros siempre pedimos seriedad, pedimos que todas aquellas medidas y todas aquellas actuaciones y que esa buena voluntad política tenga una plasmación real, concreta y que esté dotada presupuestariamente, somos nosotros mismos los que presentamos una propuesta de resolución en la que pedimos que esa atención integral a la familia se complemente con medidas económicas dirigidas a mejorar la conciliación de la vida familiar y laboral, el fomento de la natalidad y la mejora de la situación de las familias numerosas. Lo que les digo, señorías, de una manera rigurosa, de una manera seria, nosotros mismos nos obligamos a que esa buena voluntad tenga una plasmación y una concreción presupuestaria.

Presentamos también una propuesta de resolución en la que se pide la aprobación del Plan valenciano para combatir la violencia que se ejerce contra las mujeres 2005/2008. Todos los grupos políticos que conformamos esta Cámara tenemos como prioridad, no tengo absolutamente ninguna duda de ello, erradicar la violencia de género. Pero sé que además obligación tiene todavía el gobierno valenciano por su responsabilidad, si cabe, mayor.

El gobierno valenciano siempre ha considerado que la violencia contra las mujeres es uno de los problemas más graves que aquejan a la convivencia humana, incluso en las sociedades más modernas y avanzadas. Por ello, la violencia de género ha sido, es y será una de las grandes preocupaciones sociales de este gobierno. Entendemos que la violencia no puede tener cabida en una sociedad como la nuestra, que debe estar construida sobre la base del respeto a los derechos fundamentales y en la que el sexo no puede ser causa, ni motivo de discriminación ni desigualdad alguna.

Pedimos un plan que viene a sustituir el plan actual en vigor, que entendemos que marcó un importantísimo hito en la política autonómica de lucha contra los malos tratos y que ha sido complementado con medidas judiciales, como la personación de la Generalitat Valenciana para ejercer la acción popular en los supuestos de agresiones físicas o domésticas en las que se cause la muerte o lesiones graves a mujeres. Se ha complementado también con medidas de protección y de sensibilización, como los sistemas de tele alarma, la red de oficinas especiales de asistencia a las víctimas de violencia y el pacto social contra la violencia de género.

Creemos que este pacto va a incidir de manera fundamental en medidas como la prevención, la seguridad, el apoyo, la atención a las víctimas, la sensibilización, la formación de los profesionales y la investigación para erradicar totalmente los malos tratos y la violencia de género de nuestra sociedad.

Entendemos que son dos propuestas a las que ningún partido, ni con representación de la Cámara, ni fuera de ella, en un sistema democrático donde deben de prevalecer valores de respeto, de respeto sobre todo hacia nosotros

mismos, porque aquel que ejerce violencia sobre cualquiera...

El senyor president:

Vaya terminando, por favor.

La senyora Suanzes Fernández:

Sí, señor presidente.

...contra cualquiera de sus semejantes no incurre más que contra un respeto hacia sí mismo, hacia la sociedad de la que forma parte.

Por eso, yo estoy encantada de poder defender estas propuestas de resolución, porque estoy segurísima de que van a ser apoyadas por todos los miembros de esta Cámara.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señora Suanzes.
Tiene la palabra la señora Pérez.

La senyora Pérez i Martí:

Gràcies, senyor president.

Senyora Suanzes, si el seu govern actuara amb la mateixa seguretat que vosté ve ací a exposar les propostes, jo li garanteix que abans de vosté presentar-les li les acceptaria. I quan dic jo, dic tota l'oposició. Perquè, mire, les paraules són perfectes -a mi m'encata sentir-la- són perfectes. I la proposta, les dues propostes que vosté ha presentat no tenen res a dir, però de forment ni un gra. Això és com comprar una novel·la, agarrar el tren i aplegar al meu poble llegint totes estes coses. I queden agradables i molt boniques. Jo li explicaré, senyora Suanzes, sense ninguna acritud, per l'escaldats que ja estem. Perquè fa un rato havem presentat una proposta sobre violència de gènere que ha estat rebutjada. I parlarem.

Anem a parlar de les Corts Valencianes recolzen la proposta realitzada pel nostre president. Clar, però anem a vore, per a recolzar-lo no fa falta una proposta de resolució. Una proposta de resolució és aquella que mandata, que exigeix que es faça alguna cosa i que arranca un compromís de tots. Això és una proposta de resolució.

Però després tenim, per exemple, la Llei d'igualtat 9/2003, article número 35, jo voldria alguna contestació, anem a vore, que vostés hagueren tingut un gest realitzant una cosa que promulguen tots els dies, l'article 35, ni tan sols han complit eixe article en allò fàcil que era, apretar a un botó i enviar la informació a les Corts Valencianes i a totes les associacions de dones.

No es coneix encara el pla que es va proposar l'any pasat 2004/2007. I ara parlen d'un nou pla 2005/2008. Però va i resulta ser que el 2005 s'està acabant, per tant, serà pla 2006/2008. Però no sabem ni quin és el pla, perquè aquí no es discutixen els plans, ni les línies d'actuació concretes d'eixe pla, ni tan sols la part pressupostària. No sabem quins diners poc més o menys van a invertir, no sobre eixe pla sinó sobre els 50.000 plans que vostés fan.

I ara anem a passar a allò de la família. La família amb la concepció que vostés tenen sobre la família. Perquè què és la família realment en un món modern? La família no és la família tradicional, que és com vostés més l'assumixen. Per a nosaltres la família també és la família homosexual i la família monoparental, de les quals vostés s'obliden tots els dies, tots. I a mi això no em sembla molt correcte.

El senyor president:

Señora Pérez, vaya terminando.

La senyora Pérez i Martí:

A mi m'agradaria que tinguera en compte una cosa. Vosté parla d'accentuar i quan diu accentuar està simplement reivindicant una mateixa política, la que fins aleshores han fet, retallant els diners que en els pressupostos de 2005 van dedicar a la família, retallant eixa partida pressupostària, i ara em diu que van a fomentar, mitjançant esta proposta de resolució i mitjançant totes les promeses que s'hagen fet des d'ací, de la trona. Mire, va a ser que no. I va a ser que no, no perquè no ens agrada l'escrit des de l'oposició...

El senyor president:

Muchas gracias, señora Pérez.

La senyora Pérez i Martí:

...sinó perquè no és de veritat el que vostés solen dir i menys el que vostés fiquen en pràctica.

El senyor president:

Tiene la palabra la señora Suanzes.

La senyora Suanzes Fernández:

Muchísimas gracias, señor presidente.

Señora Dolors, muchísimas gracias por la clase de nomenclatura parlamentaria. Espero que me haya salido barata. Mire, yo no tengo absolutamente ningún inconveniente en entender la familia de la manera más amplia posible, de la manera que usted quiera. Yo entiendo a la familia como núcleo de convivencia, yo entiendo a la familia como núcleo de convivencia que forma, además, la parte más importante y en lo que se va a convertir nuestra sociedad. Señora Dolors, en eso no vamos a tener absolutamente ningún problema. Dígalo usted claro, dígalo usted claro: "no tengo argumentos. Y no solo eso sino que además para paliar esa falta de argumentos voy a intentar derribar los de los demás". Y, entonces, eso lo entendemos todos y no hay necesidad ni siquiera de debatir. Usted hace lo que previamente hace tres días tenía pensado hacer: votar en contra de todas las propuestas de resolución presentadas.

Mire, decirle que el Plan contra la violencia que se va a presentar ha pasado por el Consejo Valenciano de la Mujer que, como usted muy bien sabe, representa a las asociaciones, a las organizaciones más representativas en la lucha por los derechos de las mujeres y tiene una inversión de 33 millones de euros. Yo no sé si a usted le parece suficiente o no, señora Pérez, yo le digo lo que me parece a mí. Me gustaría más, me gustaría más, mucho más, señora Pérez, es positivo, es necesario y es importantísimo...

El senyor president:

Muchas gracias.

La senyora Suanzes Fernández:

Señor presidente, termino enseguida.

... que salga de un debate, como hoy, uno de los más importantes que se dan en esta Cámara, por supuesto, y va a salir con los votos suyos o sin contar con usted. (Aplaudiments)

El senyor president:

Tiene la palabra la señora Pérez.

La senyora Pérez i Martí:

Gràcies, senyor president.

Senyora Suanzes, la veritat és que estic molt contenta, perquè, lògicament si jo governara com vostés governen no ho faria, evidentment. I sobre tot estos temes amb els quals he treballat tota la vida tampoc es quedarien així. Em pot vosté contestar on està el fons de garantia aprovat en l'any 2003 i que no existix i que no li han donat solució? Com vosté s'atreuix a dir que fa tres que sé que vaig a votar les seues propostes en contra, les seues o les del Partit Popular? Des de quan? I les que votem a favor? I les que ens abstenim pensant que probablement resolguen? Vosté no sap el que es diu, vosté veu com té la llengüeta molt fluixeta, que l'únic que sap és parlar molt elevat i amb molta seguretat però de forment ni un gra. Sap el que significa de forment ni un gra? Que en la vida podrà vosté realitzar ningun tipus de política, perquè simplement ho parla, però ni és capaç ni s'ho creu en el fons.

I allò de les famílies ho pensarà vosté a soles...

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Pérez.

La senyora Pérez i Martí:

...però no és el plantejament del seu partit, ni a nivell del País Valencià, ni a nivell de l'estat espanyol.

Gràcies, senyor president.

El senyor president:

Moltes gràcies.

Vamos a proceder a la votación de las dos propuestas, si no hay ningún inconveniente, juntas. Como no hay ningún inconveniente, votamos de inmediato. Comienza la votación. El resultado de la votación: 46 votos a favor, 36 votos en contra.

Vamos a someter ahora a debate las propuestas presentadas por el Grupo la Entesa, que corresponden a la 35.275 y 35.276. El señor don Alfred Botella ha pedido que se realicen los dos bloques juntos, el que correspondía al bloque 24, y lo vamos a procurar coordinar. Senyor Alfred, té vosté la paraula.

El senyor Botella i Vicent:

Senyores i senyors diputats.

La sanitat valenciana, com queda evident cada vegada que apareix en les estadístiques i cada vegada que el propi senyor conseller i el govern de la Generalitat Valenciana es dirigix al govern central per a demanar més diners, com dic, cada vegada queda en evidència que hi ha més mancances de serveis, per un costat, de recursos i de mitjans.

En el debat que ha hagut últimament sobre el tema del

finançament, hi han aparegut una sèrie de dades, que venen a demostrar que els valencians som els que menys invertim en sanitat per persona a la nostra comunitat respecte a la resta de l'Estat espanyol, a la mitjana de l'Estat espanyol.

Estem per davall de la mitjana de l'estat espanyol en llits per mil habitants. No dic ja res del que orienta l'Organització Mundial de la Salut. Ahí ja... ni parlar. Gastem de manera desmesurada i sense ningun tipus de control en el que són els concerts en les clíniques privades i en determinats serveis. Com ara ha aparegut en el tema de ressonàncies magnètiques, que se n'han fet quasi 469.000 en l'any 2003. Hem batut tots els rècords.

Com ja vàrem dir nosaltres al principi d'instaurar-se este sistema, que els propis caps de servei de radiologia dels hospitals més importants del País Valencià denunciaven en aquells moments, era que anava a desaparar-se la despesa en eixe servei sense ningun control. Perquè la pròpia conselleria no pot controlar realment, no el nombre de ressonàncies magnètiques que s'han fet, que estan ahí, sinó quina és l'efectivitat de les mateixes, a quants pacients s'ha realitzat eixes ressonàncies, quantes d'elles s'han repetit i si realment totes feien falta o no. El que és cert és que ahí s'ha disparat de manera, jo diria que escandalosa, el pressupost de sanitat.

Però, com dic, al final el que ve a posar-se en evidència és per un costat, eixa manca de serveis, i per un altre costat, la necessitat de més diners per a finançar la sanitat valenciana. I mentrestant som la comunitat autònoma que més gastem en despesa farmacèutica. Som la comunitat autònoma que més diners gasta i més augmenta anualment en concerts en la sanitat privada. Som la comunitat autònoma que en principi vol posar el model Alzira com a exemple de la resta d'Espanya i del món. Però hi ha que dir, encara que l'altre dia en un debat hi havia una diputada del Partit Popular que deia que havien vingut d'Alemanya a vore el model este. El que és cert és que encara no hi ha ninguna part ni d'Espanya ni del món, que s'hagen atrevit a posar eixe model.

I vull dir en açò, que davant de la manca de recursos, nosaltres el que plantejem és que en primer lloc, a l'hora d'exigir al govern de l'estat, n'hi ha que exigir-li major finançament i millor finançament no solament per a la sanitat, per a tot, també per a l'educació, per a moltes qüestions. Però tenint en compte com estan gastant-se els recursos que tenim en estos moments.

Perquè, clar, si ací parlem que hi ha que gastar més i no diem com estem gastant el que tenim, la veritat és que difícilment podem donar arguments de pes per a què mos donen més diners. Com tindrem ocasió de discutir més d'estes qüestions, i ara n'hi ha poc temps, dir que nosaltres el que fem en esta proposta és, precisament en els dos capítols que més augmenta anualment el pressupost, i que més diners es dilapiden, tractar de retallar les despeses en eixe aspecte i invertir-les en recursos per a la sanitat pública.

És a dir, per un costat que es retalle el 50% del que és la partida pressupostària destinada als concerts en la sanitat privada. Que es retalle també la despesa farmacèutica, i lògicament n'hi haja un control rigorós respecte els serveis privats de ressonàncies magnètiques. Perquè en algun moment també direm que hi ha que retallar, quan tinguem totes les dades i sapiem realment com està fent-se. Perquè eixa pensem que seria una manera d'estalviar diners i per un altre costat d'invertir-los adequadament.

I la segona proposta és que, com tots vostés saben, ací es va aprovar una llei per unanimitat d'esta Cambra, el Invasat, que tots vam estar molt contents, però que a hores

d'avui encara no ha tingut efectivitat en la pràctica. Continuen havent accidents laborals, continuem estant al cap del conjunt de l'Estat espanyol en accidents mortals, i per tant el que hi ha és que posar els recursos necessaris.

I nosaltres, sent conscients que les inspeccions de treball corresponen al govern de l'Estat, el que plantegem és que mitjançant l'Invasat...

El senyor president:

Señor Botella, vaya terminando...

El senyor Botella i Vicent:

—Acabe, senyor president.— ...n'hi haja una partida que es destine a la contractació de personal habilitat, que faça possible que eixe tipus de temes es controle.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Botella.

Tiene la palabra el señor don Mariano Castejón.
(Remors)

El senyor Castejón Chaler:

Gràcies, senyor president.

Senyor Botella, la segona de les seues propostes en esta agrupació que ha fet, fa referència, evidentment, en aquesta constitució de l'Institut Valencià de Seguretat i Salut en el Treball, nosaltres agraïm la seua proposta perquè compartim, no pot ser d'una altra manera, la seua preocupació per tot allò que representa una millora en la promoció de la seguretat i de la salut, en el treball i en tot el conjunt de la societat.

I és una tasca que vosté sembla que no s'ha assabentat, però que el Consell està portant endavant d'una forma realment podríem dir en molt de coratge. I al marge del tema que mos porta avui, precisament també d'una forma molt relacionada amb altres campanyes com darrerament estem veient, de controlar, per exemple, li dic, el món de la sub-contractació.

La proposta, que és el que vosté mos demana en la seua proposta de resolució, ja li puc avançar que la proposta de pressupost de l'Invasat per al 2006 en el que fa referència al capítol de personal, li dic i li puc avançar que està previst en més de 8.300.000 euros, per a tot el personal, tant els qui actualment ja existixen, també com a l'ampliació que està prevista. Vosté sap que tot este personal ha de ser tècnic, tècnic que ha d'estar evidentment habilitat per a realitzar funcions d'inspecció i que faran més efectiva aquesta llei que vosté feia referència abans.

Penso que en pocs dies, fa pocs dies s'ha firmat aquesta revisió del pacte del creixement per a l'ocupació, pel Pavace. I ahí es troba precisament esta... es troba contemplada esta ampliació del personal, personal que està xifrat aproximadament en unes seixanta persones. Breument he de dir-li que naturalment han de ser funcionaris, funcionaris públics, tècnics, que estaran adscrits a l'Invasat. I que actualment són els que formen part dels serveis o dels gabinets de seguretat i higiene en el treball.

També cal recordar que el personal habilitat per analitzar aquestes actuacions comprovatòries, que és el que vosté mos demana en la seua proposició, ha de tindre capacitat de requeriment i cal que siguen funcionaris públics. Per tant,

no poden ser nomenats allò per a un any o per a dos, sinó funcionaris públics, naturalment tècnics en prevenció de riscos laborals i dependents de les comunitats autònomes, segons s'estableix, per una part en la Llei 31/1995 del 8 de novembre, i també en la Llei 54/2003 del 12 de novembre, això és el que fa referència a la reforma del marc normatiu del Reial Decret 138/2000, del 4 de febrer.

Per tant, per deixar-li temps a la meua companya, jo li diria per acabar, que l'aposta que ha fet el Govern Valencià per temes com aquest, que és el baixar la incidència dels riscos laborals, i naturalment els accidents, podríem fer ara, jo tinc les enquestes aquí, les estadístiques en què es veu que en els darrers anys anem baixant, evidentment encara s'estan produint molts d'accidents. Però que esta labor, esta faena que està fent el Consell, està donant els seus fruits. I jo penso que en esta línia arribarem a què almenys en una pròxima, en un pròxim debat... al zero per cent seria realment el que tots voldríem. Però que si anem en esta línia de rebaixar l'índex de riscos laborals, jo penso que en esta injecció que s'ha donat en el pressupost cara al 2006 de la proposta que tenim, ho aconseguirem.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Muchas gracias, señoría.

Tiene la palabra para el turno en contra, la ilustrísima señora diputada Esther Franco.

La senyora Franco Aliaga:

Gracias, señor presidente.

Señorías.

Una vez más Esquerra Unida nos presenta una propuesta que no podemos aceptar, porque si la aceptásemos impediríamos a la administración hacer frente a las obligaciones contractuales adquiridas y aprobadas por el Gobierno Valenciano. Y además impediríamos también prestar la asistencia demandada por los propios facultativos especialistas de la Agencia Valenciana de Salud.

Y no le quepa la menor duda, señoría, que para el gobierno del presidente Camps lo más importante son las personas. Y para mejorar su calidad de vida utilizamos todos los recursos que están a nuestro alcance, los públicos y los privados. Pero le diré algo más, señoría, el sistema de concertación se hace en todas las comunidades autónomas de España, (Remors) independientemente de su color. Y una propuesta como la que usted nos hace aquí jamás se ha llevado a cabo en ninguna otra autonomía.

Nos dice que reduzcamos el gasto farmacéutico, y eso es lo que está haciendo esta conselleria. Y usted lo sabe. Reducirlo es muy difícil, pero no por ello imposible. Y ahí están nuestros esfuerzos por ir adecuando día a día la disminución de ese gasto.

Usted sabe que somos una población que vamos aumentando, que va envejeciendo y que además somos visitados por muchos turistas. Pero el gobierno de la Generalitat está impulsando una política que usted debe conocer, que es la del uso racional del medicamento, para minimizar esos incrementos que de alguna manera son históricos y se producen año tras año.

Tengo que decirle que para reducir este gasto nosotros también estamos, hemos puesto en funcionamiento un plan, el Plan para el control y la calidad de la prestación farmacéutica. Un plan en el que se han implicado todos los profesionales, y un plan que está dando muy buenos resultados, y

que vamos a seguir ampliando para conseguir esos resultados óptimos.

Y ahí hay un dato que yo creo que a usted le puede servir, que es en el año 2004 fue el año más bajo con relación a ese gasto acumulado, con relación a otros años y a otros gobiernos que tenían ese gasto aproximadamente en un 15% y nosotros lo rebajamos a un 7,5%. Pero lejos de la autocomplacencia, señoría, la Conselleria de Sanidad sigue impulsando medidas para aminorar el gasto. Pero con una premisa muy clara, y es sin disminuir en ningún caso la calidad de las prestaciones...

El senyor president:

Muchas gracias, señora Franco.

La senyora Franco Aliaga:

...nos pide mejorar las infraestructuras, y es lo que estamos haciendo con el plan construyendo salud.

Gracias, señor presidente. (*Remors*)

El senyor president:

Tiene la palabra para el turno de réplica, el señor Botella.

El senyor Botella i Vicent:

Gràcies, senyor president.
Señor Castejón.

Vosté diu que és que jo no m'he assabentat del que està fent el Consell. Sí que m'he assabentat, i s'assabenten els sindicats, i s'assabenten els treballadors que patixen les conseqüències d'esta mala política. I són els que traslladen eixa opinió mitjançant el nostre grup i altres a estes Corts. Clar que ens enterem! El que passa és que no coincidix amb l'opinió de vosté. Vosté diu que s'han dedicat o van a dedicar-se 8.300.000 euros. Jo m'alegre molt. I diu que això està en el Pavace. Vosté, segurament són dades que té, privilegiades perquè eixes dades no les tenen ni els que han signat el Pavace. El Pavace s'ha firmat per les centrals sindicals sense pressupost, i ho han denunciat ells públicament. I han dit que confien, que confien que en este pressupost això s'incorpore. Perquè també confien que si en el pressupost no està, este grup parlamentari, i supose que el Grup Parlamentari Socialista, presentarem les esmenes adients perquè estiga en el pressupost. I vostés les votaran en contra, com van fer l'any passat, precisament perquè es complisca el Pavace que està en vigor.

Per tant, m'he enterat perfectament. El que és lamentable és que una llei que va ser aprovada per unanimitat tinga tan poc recolzament en la pràctica pel Govern Valencià i pel Grup Popular. I que, a més a més, no siguen capaços d'aquells sectors socials que en moments determinats són capaços d'asseure's i negociar i signar amb vostés, d'almenys tindre el detall que quan han de complir vostés les coses fer-les i de manera adequada.

I respecte al tema de sanitat, senyora Franco, dir-li que si... Vosté diu que "si s'acceptara la nostra proposta es quedarien sense portar-se a efecte no sé quants serveis". No, no, si nosaltres el que estem dient és que en lloc de donar els serveis les clíniques privades, els done el sector públic.

El senyor president:

Vaya terminando, señor Botella.

El senyor Botella i Vicent:

...(inintel·ligible), el sector públic. I eixos diners s'invertisquen contractant més personal, fent més hospitals, més centres de salut, etcètera.

Eixe pla que vosté planteja tots els dies de Construint salut, que es veja en els pressupostos reals, però no simplement amb bones paraules que després al final vosté sap que no tenen ninguna efectivitat.

I, acabe, senyor president, dient que en el tema de despesa farmacèutica no ha baixat mai l'augment del pressupost entre el 10 i el 13% tots els anys, d'augment. I vosté això ho sap perfectament. Han passat de 72.000 milions de pessetes...

El senyor president:

Gracias, señor Botella.

El senyor Botella i Vicent:

...de l'any 1995 a, en estos moments, el doble.

El senyor president:

Tiene la palabra el señor Castejón.

El senyor Castejón Chaler:

Gràcies, president.

Senyor Botella, jo no sé si no m'he explicat bé o no m'ha acabat d'entendre bé.

No li he dit jo que els 8.300.000 euros estan al Pavace, no! Li he dit que en el pressupost del personal, del personal, de l'Invasat, de la proposta de pressupost de l'any 2006, està esta quantitat. I li he dit, referent al Pavace, que este pacte que es va firmar contempla precisament augmentar en 60 persones, tècnics que poden formar part del que vosté demana en la proposta.

Però en la proposta mos demana dos coses. Per una part, que se dote de partida pressupostària del 2006 –i li ho estic avançant ara–, i que se dote també de personal habilitat. I li estic dient quina és la proposta.

Per tant, és una proposta que no podem acceptar perquè està proposada ja. Era una cosa que... No li demane que ho retire però, en realitat, ja està contemplada.

Per tant, és a dir, hem agraït la seua proposta perquè coincidim en la intenció que tenim de millorar tot el que siga, és a dir, intentar millorar que els riscos laborals puguen anar abaixant i que les pèrdues cada vegada siguen inferiors. Però si... És que ara li podria agafar el que abans li he dit, tota l'estadística que tenim en els darrers anys en què el Govern Valencià està incidint d'una forma directa i indirecta i vorem que la millora en esta sinistralitat laboral a la Comunitat Valenciana, els tants per cent baixen. Significa que has estat treballant, que s'està treballant bé i cada vegada són molts més els mitjans i el personal que s'està ficant per a arribar a estos índexs cada vegada més baixos de sinistralitat.

Per tant, el Govern Valencià està fent els seus deures.
Moltes gràcies.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Castejón.

Tiene la palabra la señora Esther Franco.

La senyora Franco Aliaga:

Gracias, señor presidente.

Señor Botella, la realidad es la que es, y por mucho que intente enmascararla no tiene razón de ser.

Somos una comunidad puntera en alta tecnología. Somos una comunidad que en los dos últimos años de gobierno hemos aumentado un 27% los presupuestos de sanidad. Contamos con las mejores redes de transporte sanitario urgente, con un plan de estructuras sanitario de los más ambiciosos de España. Y usted sabe que mantener este nivel cuesta mucho dinero; dinero al que tiene que hacer frente solamente la Comunidad Valenciana, porque el Gobierno central se niega a darnos lo que por ley nos corresponde.

A mí me gustaría que usted, su grupo parlamentario, se uniese a nosotros en esas peticiones que nos corresponden y que son necesarias y que, además, nos tendrían que dar porque el fondo de cohesión se ha creado para eso.

Usted sabe que el Gobierno central nos está dejando solos ante todo. Pero, no obstante, la Comunidad Valenciana y la Conselleria de Sanidad va a seguir trabajando por y para los valencianos como lo ha hecho hasta ahora, dando una sanidad de prestigio, una sanidad de calidad, gratuita y universal, y utilizando los recursos que tenemos a nuestro alcance, como lo hemos hecho siempre, aunque a usted no le guste.

Nada más y muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señora Franco.

Vamos a proceder a la votación, primero de la 35.275. Comienza la votación. (*Remors*) No se preocupen ustedes, que las prisas son malas compañeras y por mucho correr, no amanece más temprano.

Repetimos la votación. Comienza la votación, tal como la hemos debatido. Primero hemos debatido la del señor Castejón, que es la que tiene el número primero -35.275-, que es la que he dicho que vamos a votar. Y luego votaremos la 76, que es la que ha debatido don Alfred Botella con la señora Franco. (*Remors*)

Comienza la votación. 40 votos a favor, 46 votos en contra.

Y ahora la 35.276. Comienza la votación.

Señor Such, ahora me gustaría a mí saber para qué quería saber si era la 5 o la 6. (*Remors*) No, es que a este presidente, de vez en cuando se le plantean unas dudas. Luego se las cuento.

Ahora entramos en el debate de las proposiciones que presenta el Grupo Popular. Corresponden al bloque 19, numerado por el 19, que corresponde a la número 35.304 y 35.305.

Tiene la palabra el ilustre diputado señor don Jaime Mundo.

El senyor Mundo Alberto:

Gràcies, senyor president.

Senyores i senyors diputats.

Bé, el Grup Parlamentari Popular, presenta dos proposicions de resolució, dos propostes, de la Conselleria d'Empresa, Universitat i Ciència, relacionades amb un tre-

ball que pense que la conselleria ha estat durant estos últims anys, des del seu canvi de conseller, dins de les línies d'actuació prioritàries i que considerem que amb els debats que vam tindre ahir i amb les propostes s'ha fet una faena molt ben feta, però hem de continuar treballant. No estem satisfets, com dia ahir el president, i hem de continuar treballant fins a arribar a assolir una sèrie d'acords en els sectors empresarials i sindicals amb el fi d'aconseguir que les nostres indústries, dins d'eixa problemàtica no tan sols que afecte la comunitat, sinó que afecte, en general, totes les comunitats i..., de la globalització... (*inintel·ligible*), poguéssim donar resposta immediata i, per tant, en eixa línia van les dos propostes. Una proposta en la qual instem el Consell perquè continue amb la política de suport als sectors empresarials impulsant plans i mesures que garantisquen la seua competitivitat i incrementen la seua capacitat innovadora, a través de programes en matèria de qualitat, disseny, innovació tecnològica i protecció de la propietat industrial, informació i internalització.

Ahir parlàvem de propostes, de plans de competitivitat en 16 sectors de les nostres indústries, de tots els sectors, tant sectors emergents com sectors tradicionals, com els sectors que tenen una tradició industrial en la nostra comunitat, dels quals hem signat i s'han presentat una sèrie de plans, se'ls ha dotat d'una quantitat econòmica important dins del que representa els pressupostos d'enguany, però que es pensa arribar a una quantitat de 300 milions de pessetes. I, per tant, hem de continuar treballant en eixe aspecte.

I nosaltres, des del Grup Parlamentari Popular, estem aquí per a, a través de les nostres propostes, donar-li eixe suport, eixa garantia que els plans de competitivitat que ens estem plantejant siguen una continuïtat, que continuen i que treballen donant bons fruits a les nostres indústries, a través d'eixa formació que necessiten per a poder donar eixa competència als mercats que tenim internacionals.

Per altre lloc, s'ha treballat en un altre sector important, com són les nostres universitats. Les nostres universitats, dins del que és la innovació i el desenrotllament, d'alguna forma estem treballant perquè totes elles compten amb uns parcs científics en les cinc universitats privades de la nostra comunitat i que en elles puguen tindre, cohabituen empreses amb base científica, unitats d'R+D, instituts d'investigació, i on se fomenta la creació de noves empreses innovadores.

El senyor president:

Vaya terminando, don Jaime.

El senyor Mundo Alberto:

És una de les propostes, jo penso que importants, que el conseller Nieto mos va anunciar des d'un principi. S'ha treballat en eixa línia i hem de continuar fomentant tant des de les universitats públiques com en les parts tecnològiques on n'hi hagen empresaris, i les privades, línies d'actuació que poguessen treballar conjuntament els nostres innovadors amb la gent que d'alguna forma surten formades de les nostres universitats.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Muchas gracias, don Jaime.

Tiene la palabra la ilustre diputada doña Amparo Marco.

La senyora Marco Gual:

Gracias, benevolente presidente.
Señorías.

Señor Mundo, usted ha defendido dos propuestas de resolución, y la verdad es que la 35.305, la que se refiere a establecer parques científicos en las cinco universidades públicas valencianas es un brindis al sol, es una declaración de intenciones pero, sobre todo, es la constatación de la incompetencia de su partido y de este Consell, la incompetencia de su partido y de este Consell. ¿Por qué? Porque si después de dos años tenemos que estar aquí hablando de hacer parques científico-tecnológicos en las cinco universidades públicas valencianas, ¿qué han hecho ustedes durante 10 años? ¿Qué es lo que han hecho ustedes durante 10 años? Yo se lo diré: boicotear cualquier propuesta de parque científico-tecnológico y dar la espalda a la investigación y a la ciencia. Prueba de ello es que estamos por debajo de la media nacional en gasto en I+D+I, lejos del 2% de media europea y a años luz del 3% del PIB, que es el objetivo de la Estrategia de Lisboa para el año 2010.

Además de ser una propuesta poco creíble, poco creíble viniendo de su partido, porque con premeditación, alevosía y no sé si nocturnidad pero sí *estivalidad*, con un Dogv del 12 de agosto, ustedes eliminan la partida presupuestaria de 20 millones de euros destinados a parques científico-tecnológicos, y los destinan al capítulo IV.

En cuanto a lo que es la propuesta 35.304, pues también; si poco creíble era la anterior esta es todavía menos, porque usted me dice: "...les Corts Valencianes insten el Consell que continúe amb la política de suport als sectors empresarials propis de la Comunitat Valenciana". Aquí hay que acogerse, simplemente, a dos palabras: "continúe", ¿cómo que "continúe"? "Continúe", ¿con qué?, ¿si durante 10 años no han hecho absolutamente nada! ¿Si durante 10 años se han dedicado ustedes a despilfarrar, a despilfarrar los recursos de los valencianos y valencianas en proyectos sin ninguna rentabilidad económica y mucho menos, mucho menos social! ¿Si se han dedicado durante años a negar la crisis industrial, y han tardado dos años, dos años en aceptar, en aceptar que hay una crisis, mientras el índice de productividad industrial iba cayendo sobre todo en los sectores del mueble, el calzado, el textil, el juguete, y mientras las exportaciones también seguían disminuyendo!

Hoy mismo, esto lo he aprendido del *molt honorable* también, hoy mismo sale que las exportaciones vuelven a caer durante este mes, vuelven a caer.

Bueno, cuando ustedes deciden tomar alguna medida, la verdad es que lo hacen tarde y mal, con crispación y sin consenso. Y, luego, la otra palabra es la de *suport*. ¿Qué es *suport*? El *suport* que...

El senyor president:

Vaya terminando, señora Marco.

La senyora Marco Gual:

...ustedes les dan a los obreros industriales es de 8 millones de euros, aprobados en un *ple* del Consell de fecha 2 de septiembre del 2005, 8 de los 300 que dicen que necesitan, y surgen del rifirrafe de dos consellerías y de los conatos de dimisión de un determinado conseller. Por favor, el único apoyo que ustedes dan a los sectores industriales es hacerse la foto, fotos vacías, o llamar a la puerta del Gobierno central para que les solucione sus problemas de

política industrial.

Si ustedes quiere que yo le vote, que nosotros le vote-mos a favor, yo le propongo que hagamos no solamente un compromiso de intenciones, sino un compromiso económico, un compromiso económico en las dos propuestas, de 300 millones en tres años...

El senyor president:

Muchas gracias, señora Marco.

La senyora Marco Gual:

...y de 10 millones para cada parque científico de la Universidad Jaume I, de la de Alicante y de la Miguel Hernández.

Nada más y muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Para el turno de réplica, tiene la palabra el señor Mundo.

El senyor Mundo Alberto:

Gràcies, senyor president.

Bé, senyora Marco, vosté m'està parlant de propostes buides, que si en deu anys no s'ha fet res... Jo crec que aquí, en estes Corts, hem debatut alguna proposició no de llei, i molt recent, en les quals parlàvem dels plans de competitivitat de què estem parlant ara, en este moment, que han segut ja aprovats eixos plans de competitivitat i que, d'alguna forma, han segut presentats. I vosté me parla de 8 milions, jo li parlo que en este moment hi han 20 milions aprovats per a això, n'hi ha un compromís seriós que arribem a 300 milions de pessetes per als plans de competitivitat, seguiran treballant en això utilitzant el que diem "suport" als que n'hi ha empleats en este moment, i que continuen desenrotllant-se i treballant en eixa línia. En eixa línia que aquí li vam dir que després estarien inclosos dins del Pavace, d'alguna forma, que pogueren intervindre els sectors socials, i així ho hem fet en esta negociació d'aprovació del Pavace.

Per tant, jo pense que tant una com l'altra proposta tenen una funció de ser, en este moment, estem treballant en eixa línia, que és una línia important dins de les universitats i dins del que són els sectors productius de la Comunitat Valenciana, i jo pensava que vosté, com és normal, se n'ha anat ja per les branques, per altres problemes conjunturals d'altres problemes que no són els que en este moment estem parlant de les propostes de resolució, i que indubtablement tracta de ficar dins del mateix roll tot el que vosté en este moment sempre mos ha parlat d'una crisi dels sectors, com este matí...

El senyor president:

Gracias, señor Mundo.

El senyor Mundo Alberto:

Val. Moltes gràcies.

El senyor president:

Tiene el uso de la palabra, señora Llinares.

La senyora Llinares Cuesta:

Gracias, señor presidente.

Bueno, a mí me parece que el Partido Socialista siempre ha estado preocupado por la situación de los sectores industriales tradicionales y por la situación de la investigación y el desarrollo e innovación. Me parece que ha sido en estas Cortes que hemos presentado cuatro proposiciones no de ley para aumentar la competitividad de los sectores industriales —que quiero recordarles que ustedes votaron en contra, ustedes, no nosotros—, una interpelación y una moción subsiguiente para un pacto por la industria que hoy están reclamando los sectores industriales, hoy, pero nosotros nos anticipamos y ustedes votaron en contra.

Al principio de esta legislatura, nuestro *síndic* portavoz, el señor Joan Ignasi Pla les lanzó también un pacto por el I+D+I y ustedes nunca se han dignado a contestar. Yo no me he ido por las ramas, le he contestado a lo que usted nos ha propuesto y le he dicho que hagamos una transaccional en la que no solamente hayan declaraciones de intenciones, no solamente brindis al sol, sino que haya una partida presupuestaria, haya un compromiso económico para los sectores industriales tradicionales y haya un compromiso económico para las universidades públicas valencianas y para el sistema de ciencia y tecnología, tan importante si queremos ser...

El senyor president:

Muchas gracias, señora Marco.

La senyora Marco Gual:

...una economía competitiva, una economía del siglo XXI, y ustedes no quieren.

El senyor president:

Muchas gracias, señora Marco.

Procedemos a la votación de las propuestas de resolución 35.304 y 35.305. ¿Se pueden votar conjuntamente? Comienza la votación. Resultado de la votación: 45 votos a favor, 40 votos en contra.

A continuación, debatimos la proposición 35.282, que presenta el Grupo L'Entesa y defiende el ilustre diputado señor don Ramon Cardona.

El senyor Cardona i Pla:

Gràcies, senyor president.

Durant este mes hem assistit a alguna notícia alarmant respecte al tema dels serveis socials i dels centres de política de serveis socials, que el portaveu del nostre grup resumia en una imatge dramàtica i significativa, que era la fotografia de la senyora consellera de Benestar Social eixint d'un *zulo* en una residència privada que atenia persones ancianes i malalts mentals.

En eixa fotografia, la senyora consellera de Benestar Social sempre apareix somrient, però nosaltres considerem que és una notícia tràgica i és una situació tràgica la que allí se representa. Pensem que és representatiu de la situació actual dels serveis socials, a on no hi ha un control, a on hi ha, en primer lloc, una privatització dels serveis, a on les residències depenen d'empreses que tenen el guany com un dels seus objectius principals, i després de la privatització, la Generalitat no complix amb la seua obligació fonamen-

tal, i la seua obligació és inspeccionar i vigilar.

La mateixa patronal de residències de la tercera edat, en unes declaracions la mar de sinceres, diu que n'hi ha molta dificultat per a entrar a un lloc privat. El que nosaltres considerem és que la Conselleria no té un pla d'inspecció, ni té els professionals adequats en el nombre suficient per a portar a terme la seua funció de control. Sense eixa funció la qualitat dels serveis socials que s'oferixen per part tant dels centres privats com dels centres públics, és una qualitat que no està garantida ni assegurada.

Per tant, nosaltres, el que demanem en aquesta proposta de resolució és que se cobrixquen de manera urgent les 18 places d'inspecció, 18 places que, a més, no són un caprici nostre, sinó que la mateixa llei de serveis socials les estableix com necessàries. No compremem com des de fa huit anys no s'han cobert les 18 places necessàries. Tampoc entenem com la consellera diu que n'hi ha 13 places d'inspecció, quan en realitat, i cobertes de manera oficial, només n'hi han 6. Clar, n'hi ha unes altres persones que fan la tasca d'inspecció. No considerem que això siga la seua funció ni considerem que siga adequat.

Per una altra part, nosaltres considerem que no n'hi ha un pla d'inspeccions adequat, que no...

El senyor president:

Vaya terminando, señor Cardona.

El senyor Cardona i Pla:

...estan ni les persones ni els recursos necessaris per a atendre'ls. Tampoc entenem com les persones tutelades per l'administració no són visitades per l'administració: si n'hi ha una tutela de l'administració, se suposa que l'administració té l'obligació de visitar-les i vore la seua condició.

I, finalment, no entenem com en els centres, tant públics com privats, no n'hi ha garantia que existixquen plans d'evacuació ni existixquen les accions necessàries perquè n'hi hagen les mesures de seguretat necessàries davant de problemes com incendis, inundacions o qualsevol altre accident.

La nostra resolució considerem que és molt adequada i molt apropiada...

El senyor president:

Muchas gracias.

El senyor Cardona i Pla:

...per a garantir estes mesures de qualitat per als serveis públics de Benestar Social.

El senyor president:

Gracias, señor Cardona.

Tiene la palabra la ilustre diputada doña María José García Herrero.

La senyora García Herrero:

Gracias, señor presidente.

Señorías.

Vamos a rechazar esta proposición del Grupo Parlamentario Esquerra Unida-L'Entesa ya que el Gobierno Valenciano, como no puede ser de otra manera, se preocupa y presta la máxima atención al control y seguimiento de

los servicios sociales tanto públicos como privados, y en esa línea, la provisión de plazas de funcionarios en tareas de evaluación e inspección, es una preocupación constante de la Conselleria de Bienestar Social.

Hay que tener en cuenta, señorías, que dicha función evaluadora e inspectora se lleva a cabo por la propia Conselleria de Bienestar Social y en colaboración con los centros y otras entidades colaboradoras, lo que hace que el número de inspecciones sean suficientes para garantizar la eficiente y eficaz prestación del servicio.

Señorías, anualmente se elabora un plan de inspección de la Conselleria de Bienestar Social que contempla la atención de denuncias, la revisión de centros con autorizaciones recientes para analizar su puesta en marcha y orientar desde el inicio posibles deficiencias, la revisión del estado de subsanación de las deficiencias a centros inspeccionados a los que se les ha levantado actas con irregularidades, un programa específico de centros inspeccionados de oficio, centros que se solicita su inspección por los centros directivos de la Conselleria y centros que solicitan ser revisados por la inspección a petición propia.

En la actualidad, con los recursos humanos con que cuenta la Conselleria se puede desarrollar este plan anual con las fluctuaciones obvias que pueden darse por actuaciones de imposible cuantificación inicial, denuncias, centros autorizados, peticiones propias de centros... Además, tanto la inspección como los servicios técnicos de las diferentes direcciones generales de la Conselleria colaboran en la realización de informes previos a la autorización de centros, a revisiones de estándares e indicadores de calidad, garantizando el cumplimiento normativo y la mejor atención de los usuarios de los centros de atención social.

Los servicios de inspección, en su ejercicio de velar por el cumplimiento normativo, comprueban y exigen la certificación de las actuaciones conducentes a garantizar la protección y seguridad de las personas atendidas en los centros de atención social.

Señorías, la Generalitat va a seguir trabajando para ofrecer a los ciudadanos una red de servicios de calidad, garantizando el rigor y la calidad de las prestaciones sociales. Solamente..., indicándoles a sus señorías que han sido 845 nuevas plazas en este último trimestre del año, para atención a enfermos mentales y discapacitados psíquicos. Y hay que recordar, señorías, que en el año 1995 había 40 plazas para enfermos mentales y en la actualidad existen 1.355 plazas. Eso, señoría, es la gestión del Gobierno Valenciano.

Nada más y muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El señor president:

Muchas gracias, señora García Herrero.
Tiene la palabra el señor Cardona.

El señor Cardona i Pla:

Senyora diputada, si la seua màxima atenció té este resultat, vostés han de revisar eixa atenció que presten. Si vostés creen més places d'atenció a serveis socials, vostés han de posar més inspectors, no es poden conformar amb els que tenen. Si la màxima atenció vol dir que amb cinc inspeccions en dos anys no es va detectar cap tipus de problema, vostés han de modificar el seus protocols d'inspecció. Si n'hi ha alguna acta de tancament de la qual no s'ha fet cas, vostés han de revisar els protocols d'actuació de la Conselleria davant de les inspeccions que són negatives.

Si davant de dèsset anys d'historial d'obertura de residència il·legals vostés no tenen cap tipus de mesura de control ni cap manera d'impedir que una persona amb este historial òbriga una residència, vostés han de revisar els seus informes inicials. Si vostés tenen la tutela de determinades persones i resulta que quan se les troben estan desnodrides...

El señor president:

Vaya acabando, señor Cardona.

El señor Cardona i Pla:

...o han sofrit maltractaments, vostés han de revisar el seu mitjà de tutela.

L'única cosa que demanem és que davant d'evidents carències, vostés actuen d'una manera suficientment eficaç per a aconseguir que això no es torne a repetir. L'única cosa que demanem és això i l'única cosa que tenen, a vegades, són justificacions que no vénen al cas i que l'única cosa que diuen és que tot funciona de meravella.

Si és aixina...

El señor president:

Muchas gracias, señor Cardona.

El señor Cardona i Pla:

...molta gent estarà molt mal tractada.

El señor president:

Tiene la palabra...

La senyora García Herrero:

Gracias, señor presidente.

Señor Cardona, usted, en su primera intervención ha hecho referencia a un desgraciado suceso. Yo le quiero decir que esta vivienda tutelada, como todos los demás centros de esas características, han recibido varias inspecciones en los últimos años.

Esto es un suceso puntual y único, señor Cardona, con responsabilidad de unos culpables concretos, que ya están acusados además. Y usted no puede criminalizar todo el sistema de control y seguimiento de los servicios sociales por este caso puntual. Desde aquí sí que el Grupo Parlamentario Popular quiere defender la labor de la mayoría de los profesionales que atienden a las personas dependientes con vocación y profesionalidad intachables.

Señorías, todas las deficiencias de este y otros centros han sido resueltas y van siendo resueltas por el gobierno del Partido Popular, con una inversión de varios millones de euros, en sistemas entre otros de prevención y evacuación de incendios. A ustedes, señorías, les gusta hacer leña, por no decir otra cosa, de estos escasísimos desgraciados sucesos. Y eso, señoría, tiene un nombre. Ustedes sólo sobrevuelan a las desgracias, y eso, señoría, le repito, tiene un nombre, usted mismo se lo puede poner.

Nada más y muchas gracias.

(*Se senten veus: Muy bien*) (*Aplaudiments*)

El señor president:

Muchas gracias, señora García Herrero.
Procedemos a la votación de la enmienda... Perdón, de

la proposición 35.282. Comienza la votación. (*Remors*)
Resultado de la votación: 37 votos a favor, 45 votos en contra.

A continuación debatimos las propuestas de resolución números 35.306, 7 y 8, que presenta el Grupo Popular y defiende don Antonio Clemente. Por favor, don Antonio, tiene el uso de la palabra. (*Remors*)

El señor Clemente Olivert:

Muchas gracias, señor presidente.

Señor presidente del Consell.

Señoras y señores diputados.

Muy brevemente porque hay poco tiempo y ya están sus señorías cansados. Aquí presentamos tres propuestas de resolución, que me imagino que van a ser respaldadas por todo el pleno de las Cortes, porque son tres propuestas absolutamente de compromiso de la Conselleria de Sanidad con los profesionales sanitarios para implantar la carrera profesional. Algo que es una reivindicación insistente de los profesionales sanitarios. Y además, en nuestra propuesta de resolución, decimos que la carrera profesional surja de un amplio consenso entre todos los colectivos implicados.

La Conselleria de Sanidad está realizando una labor importante para mejorar las condiciones del personal sanitario. Más de 50.000 profesionales trabajan en nuestros centros tanto de primaria como de especializada, y, desde luego, se están aplicando nuevos conceptos retributivos. Pero insisto, señorías, existe esta demanda por el sector y no sería entendido, pienso, fuera de esta Cámara ni dentro de ella, el que ustedes no la apoyaran.

Desde luego hay otra, hemos planteado también otra propuesta que es la cofinanciación del nuevo hospital de La Fe. Es una propuesta absolutamente lógica, ya que tenemos el precedente de que el gobierno central ha anunciado la cofinanciación de un hospital similar, cual es el hospital de Asturias, gobernado eso sí, por el Partido Socialista. Y entendemos que en justa reciprocidad, ya que los valencianos vamos a pagar parte de ese hospital, sería lógico también que los asturianos y el resto de los españoles pagaran parte del nuevo hospital de La Fe.

Y a su vez planteamos también otra iniciativa, señorías, que también es absolutamente justa, y lo único que pretende es la modernización de nuestra justicia. La implantación del proyecto LexNet y la exigencia justa de que se cumpla la creación de los juzgados que están solicitados para nuestra comunidad. Como saben sus señorías el sistema LexNet lo que pretende es el que se puedan mandar a través de los profesionales documentación a través del correo electrónico.

Nada más y muchas gracias. Y desde luego esperando el voto favorable tanto del Grupo Socialista como de Izquierda Unida. (*Aplaudiments*)

El señor president:

Muchas gracias, don Antonio. (*Se senten veus*: Muy bien)

A continuación tiene la palabra para el turno en contra, la ilustre diputada del Grupo Parlamentario Socialista doña Encarna Llinares. (*Remors*)

La senyora Llinares Cuesta:

Gracias, señor presidente.

Señorías.

La verdad es que uno no tiene calificativos cuando se sube aquí a presentar estas propuestas y la justificación

para pedir el apoyo. Esta mañana el Grupo Parlamentario Socialista ha presentado una propuesta para adecuación de recursos humanos, para que se implantase la carrera profesional, pero con consignación presupuestaria de diez millones de euros, porque eso sí que es un compromiso real, y el Partido Popular ha votado en contra.

La carrera profesional claro que es una necesidad pero hay que pasar de las palabras a los hechos. Desde el año 1995 la vienen prometiendo el Partido Popular. En el año 2002-2003 el anterior conseller de Sanidad, el señor Castellano, asumió el compromiso de implantarla. Topó con el conseller de Economía y Hacienda, señor Rambla, que no tenía ni un duro. Y ahora la cuestión es que el señor conseller de Sanidad pues no le garantiza el señor conseller de Economía y Hacienda el dinero. Esa es la realidad dura y pura.

Por lo tanto, no nos parece tolerable (*Remors*) no nos parece tolerable, que usted venga aquí a jugar con algo tan importante como son las expectativas de los profesionales. Profesionales abandonados y maltratados por el Partido Popular. Y se lo digo alto y claro y además con tristeza, con tristeza. Porque solamente se acuerdan de los profesionales sanitarios en los debates que hay en estas Cortes, pero a la hora de la realidad los presupuestos dicen lo que a este gobierno le importan los profesionales.

Mire, hemos pasado del año 99, en el presupuesto de la Conselleria de Sanidad del 43,9% para políticas de personal al 40,6 en el año 2005. Esos son los datos serios y rigurosos, y que ponen y demuestran lo que al Partido Popular y al gobierno del señor Camps, que dice que en los dos años ha hecho tantísimas cosas, lo que le importan los profesionales sanitarios.

Hay otro tema que de verdad creo que es muy importante. Porque ustedes, y vuelvo a insistir en lo que he dicho esta mañana, este gobierno y el Partido Popular están gravemente enfermos. Gravemente enfermos porque tienen unas ausencias y las ausencias es algo descrito como enfermedad. Ustedes, cuando hablan de cofinanciar La Fe, manipulan los datos y faltan a la verdad. Por algo muy sencillo, ustedes saben que en nuestra comunidad las transferencias sanitarias fueron en el año 87. Las transferencias de Asturias, como las de Cantabria, fueron en el año 2002. Y había un compromiso del señor Aznar para cofinanciar, junto con las transferencias sanitarias, estos dos hospitales.

Y el presidente José Luis Rodríguez Zapatero, con la seriedad, el rigor y la responsabilidad...

El señor president:

Señora Llinares...

La senyora Llinares Cuesta:

...de un gobierno, ha cumplido los compromisos...

El señor president:

...Señora Llinares...

La senyora Llinares Cuesta:

...del anterior gobierno, señor Aznar. (*Aplaudiments*)

Ustedes lo que tienen que hacer es aprender un poco, un poco de responsabilidad...

El senyor president:

...Señora Llinares...

La senyora Llinares Cuesta:

...de transparencia, de seriedad y de rigor para mejorar de verdad las condiciones de vida...

El senyor president:

...Señora Llinares

La senyora Llinares Cuesta:

...de los valencianos y de las valencianas. Terminó, señor presidente...

El senyor president:

La presencia...

La senyora Llinares Cuesta:

Y bueno, lo de la última propuesta está muy bien la informatización de los juzgados, pero en sanidad hablamos de *off line* y la gente no tiene a nadie que le levante el teléfono para coger una cita. Esperemos que en los juzgados no pase lo mismo que pasa en la Conselleria de Sanidad.

Muchas gracias.

(*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señora Llinares.

Tiene la palabra don Antonio Clemente.

El senyor Clemente Olivert:

Muchas gracias, señor presidente.

Señoras y señores diputados.

Mire señora Linares, realidades. Hemos aumentado desde el año 95 la plantilla de personal en un 23%. Vamos a reducir la interinidad a un 3%. La más baja de toda España. Su sectarismo y su soberbia política, señora Llinares, realmente no tiene límites. Le hemos planteado tres propuestas, tres propuestas que ustedes podían asumir, y como una patalita han dicho, como no han votado las nuestras entonces nosotros no votamos las suyas. Lo tienen muy difícil para explicar delante de los profesionales sanitarios esa postura de soberbia y esa postura de intransigencia. Ustedes, los socialistas valencianos, espero que Izquierda Unida no, no van a apoyar una importante reivindicación de todos los profesionales de la sanidad valenciana.

Y desde luego, lo de la financiación, realmente que usted se encierre en que no quieren que exista una cofinanciación por parte de su señor Zapatero del hospital... (*Remors*) Presidente! (*Remors*) Le he puesto al señor Zapatero, sí, presidente... (*Se sent una veu*: señor Rodríguez) (*Remors*) Bueno, pues... señor Rodríguez Zapatero. El que exista. No entiendo el por qué ustedes tienen que defender los intereses del hospital de Asturias y no defender los intereses de La Fe. Por qué defienden ustedes los intereses de fuera de España y no defienden los intereses de los valencianos.

Nada más y muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor Clemente.

Señores, que tenemos que continuar.

Señora Llinares, tiene usted la palabra.

La senyora Llinares Cuesta:

Gracias, señor presidente.

Mire, señor Clemente, no se puede estar instalado en la mentira permanentemente que es lo que hace usted y este gobierno. La temporalidad del personal de la Conselleria de Sanidad es del 56%, la más alta de toda la Generalitat Valenciana. Eso son datos de la Sindicatura de Cuentas. Supongo que serán fiables, supongo. Para nosotros son desde luego fiables.

Le voy a decir más, insisto, el presidente José Luis Rodríguez Zapatero, con su responsabilidad, solamente ha hecho que cumplir el compromiso del señor Aznar. ¿Por qué ustedes cuando vino aquí la exministra en el año 2003, y fue a poner la primera piedra del hospital La Fe, que estaba el presidente Camps y el señor Rambla, no pidieron ni un duro para ese hospital? (*Remors*) Porque si ustedes lo hubiesen pedido, hoy, el gobierno, como ha hecho con Asturias y con Cantabria, hubiera puesto una partida para ese hospital.

Por lo tanto no se puede frivolar, no se puede mentir, no se puede jugar con los intereses verdaderos de los valencianos y las valencianas que son la salud de las personas. Es intolerable lo que este gobierno está haciendo con la salud de los valencianos. Y somos la última comunidad de España en salud bucodental. Las listas de espera, ¿dónde está la garantía de no demora?...

El senyor president:

Señora Llinares...

La senyora Llinares Cuesta:

...han votado en contra...

El senyor president:

...Señora Llinares...

La senyora Llinares Cuesta:

...si los pacientes tengan una cita cierta porque hay listas cerradas, y ustedes ocultan información. ¿Qué es lo que más saben hacer? Falta de transparencia y ocultar información.

(*Se senten veus*: Muy bien) (*Remors*) (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Bien. A continuación, y en cuanto nos lo permita el marcador, vamos a votar las... propuestas de resolución número 35.306, 35.307 y 35.308. Podemos votarlas todas juntas? Perdón, señor Oltra.

El senyor Oltra i Soler:

Demanaíem votació separada de la 308. Gràcies.

El senyor president:

Bien. Votamos la 306 y 3078 en primer lugar. Comienza

la votación. Resultado de la votación: 46 votos a favor, 37 votos en contra.

Y ahora procedemos a la votación de la 35.308. Comienza la votación. Resultado de la votación: 45 votos a favor, 33 votos en contra y 6 abstenciones... y un constipado.

Bien. Ahora vamos a debatir la propuesta de resolución número 35.279, que presenta el Grupo la Entesa y que defiende doña Dolors Pérez. Por favor, tiene la palabra, Dolors.

La senyora Pérez i Martí:

Gràcies, senyor president.

Senyories, m'agradaria que férem una... que mentalment férem una xicoteta radiografia del conjunt del País Valencià, en el que a terra... dedicada a l'agricultura, es referix.

Aviam, imaginem-se vostés, tenim en estos moments 800.000 hectàrees dedicades al cultiu de productes agraris, i de les quals en tenim 380.000 dedicades al regadiu. Cada any, des de l'any 1995, cada any anem perdent 7.000 agricultors al camp valencià, el que suposa que n'hi ha una quantitat de terres que s'abandonen, i que lògicament és un perill per a les terres que hi ha al voltant, i a més és un perill perquè fa desaparèixer una política mediambiental que havia d'estar clara al País Valencià.

Però tot això va unit que cada any solament són 300 els jòvens que accedixen per a treballar al camp valencià. I n'hi ha molts més que es volen dedicar a esta activitat tan digna, com és la de treballar la terra, però tenen molts entrebancs. Primer, tenen poques ajudes que venen d'Europa, són insuficients, i, després, no hi ha cap tipus d'ajuda des d'ací, el País Valencià, i es tractaria aquesta proposta de tindre en compte els mateixos: primer, perquè els joves significa que existix un relleu generacional per al camp valencià; segon, perquè ens fa falta; tercera, perquè el repte és de l'agricultura en este moment, han de ser molt valents, molt arriscats, i les persones grans no volen continuar en eixes línies d'actuació.

La problemàtica dels joves és: les poques ajudes europees, el preu de la terra, que s'ha quadruplicat últimament i a causa dels PAI, dels "pi" i dels "poi", doncs, cada vegada la terra val més diners i un agricultor amb voluntat de voler treballar la terra li és molt difícil arribar a ella; la inversió que han de fer en tecnologia, la inversió en investigació... Per tant, nosaltres estímem, sense cap tipus d'acritud, que les Corts Valencianes han d'instar el Govern Valencià –i eixa és la proposta que fem– perquè impulse aquest un pla jove agrari amb la fi de produir un adequat relleu generacional i evitar la pèrdua de terres dedicades al cultiu.

Senyories, aquesta és una assignatura pendent que les Corts Valencianes tenen en el món agrari, però una assignatura que també té el govern. Quan parlem de l'agricultura ens oblidem d'una part important,...

El senyor president:

Dolors...

La senyora Pérez i Martí:

...que eixa part important –acabe, senyor president– són els joves. I jo estic convençuda que vostés estaran disposats a acceptar aquesta proposta de resolució.

El senyor president:

Muchas gracias, señora Pérez.

Tiene la palabra el ilustre diputado don Joaquín Soler.

El senyor Soler Garibo:

Gràcies, senyor president.

Senyor president del Consell.

Senyora Pérez, vosté ha fet una proposta, pense que molt legítima, però jo diria que l'ha feta d'una manera molt còmoda, a penes dos renglons i mig, doncs, en un parell de minuts o tres ha acabat de fer-la, i això és molt més complicat del que vosté vol fer. És una proposta raquítica, pobra, insuficient, superficial i, com dic, en dons renglons i mig ha acabat.

Mire, jo li diria que la conselleria ja està actuant sobre eixa problemàtica que vosté nomena, la problemàtica que vosté diu la compartim i prova evident és que el Consell ja està actuant sobre eixa problemàtica. Mire, en el marc del pla Millorar s'està ja impulsant un pla destinat als joves agricultors, de fet, amb data 15 de febrer de 2005 tingué lloc la celebració de la primera reunió de la de la taula joves agricultors, que donà lloc a una altra sèrie de reunions que els continguts es concretaran en el pròxim mes d'octubre, d'acord amb el calendari previst en el pla Millorar.

Per tant, no es tracta d'impulsar el Pla jove agrari, sinó de continuar amb el pla d'agricultors joves ja iniciat en el marc del pla Millorar. En el mencionat pla es contemplen una sèrie de taules en les que se seguen l'administració i el sector. Doncs, bé, hi ha una taula concreta sobre agricultors joves, i en ella participen tots aquells que tenen alguna cosa que aportar: agricultors, sindicats, cooperatives, comerç, etcètera, on es fa –en eixa taula– una radiografia del sector, on s'obté informació i es proposen les actuacions a curt, mig i llarg termini.

Mire, el pla Millorar contempla plans –en plural, utilitze el plural a consciència– per a la instal·lació de joves de qualsevol origen en el medi rural. És dir, que no sols la taula de joves agricultors en el pla Millorar va dedicada a eixe objectiu, sinó que en tot el global del pla hi ha altres mesures que van encaminades també a aconseguir el mateix objectiu. Mire, dins del pla Millorar hi ha ajudes de fins el 80% de la inversió per a joves que s'instal·len en una explotació o cultiu en comú, el mateix val per al sector de la vinya, del vi, dels cítrics, etcètera. Mire, també es pot accedir a subvencions fins el 40% per a mecanització i renovació de maquinària, que també és un al·licient per als joves que vulguen mecanitzar i aplicar les tècniques més novedoses. A més, tot l'esforç que es fa en I+D+I també incidix en els joves agricultors.

En definitiva, des del Govern Valencià, des de la conselleria...

El senyor president:

Cuando pueda, señor Soler.

El senyor Soler Garibo:

...–acabe, senyor president– s'està actuant en dos fronts: directament en la taula de joves agricultors (*el senyor president colpeja amb la maceta*), i, d'una forma no tan directa, en molts apartats del pla Millorar. No obstant això, jo li he oferit abans una transaccional, vosté l'ha estudiada i m'ha dit que no l'acceptava, de totes formes jo li la conti-

nue oferint.

Res més i moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Tiene la palabra la señora Pérez.

La senyora Pérez i Martí:

Gràcies, senyor president.

Senyor Soler, el pla Millorar no se sap encara quin pla és. El pla Millorar no existix. El pla Millorar és un titular de premsa. El pla Millorar anirà fent-se i estic convençuda que amb tota la bona voluntat del món. És més, inclús pot ser, fins i tot, bo, però no existix, no existix. I un pla Millorar que no sabem ni com és ni la partida pressupostària que va a tindre, no podem tindre'l en compte. Quan la conselleria tinga el pla i ens el participe, comentarem sobre el pla, i, si cal, en privat.

I després, dir-li, senyor Soler, que les evidències són clares: qui està al costat dels joves agricultors i qui està en contra. I, a més, vull acabar dient-li que en esta vida no ofèn qui vol, sinó qui pot. I vosté hauria de nàixer com a mínim tres vegades més per a mi ofendre'm.

Gràcies, senyor president.

El senyor president:

Muchas gracias, señora Pérez.

Tiene la palabra, el señor Soler.

El senyor Soler Garibo:

Gràcies, senyor president.

Este diputat no té la percepció d'haver ofés a la seua senyoria. No obstant això, si en alguna cosa l'he ofesa, si en alguna cosa l'he ofesa, no tinc inconvenient que es retire del *Diari de Sessions* perquè jo no tinc la percepció d'haver-la ofés.

De totes formes, mire, vosté sí que ha dit que no n'hi ha, que el pla Millorar no era res. Doncs, bé, un conseller del Govern Valencià que és seriós ho va anunciar en roda de premsa. Jo li he dit allò de la taula, la taula de joves agricultors ja ha fet una reunió, el dia 11 d'octubre en farà una altra. Això no és fum, això és treballar. Allò de vosté, allò de vosté, és possible que siga per ahí, si s'ha ofés vosté, allò dels dos renglons i mig, si és per ahí, jo no tinc eixa percepció, és la veritat. Vosté ha fet dos renglons i mig.

I el pla Millorar és un pla complet, fet amb molt de treball, amb molta seriositat i amb molt de rigor per al Govern Valencià. I vosté mateixa comprovarà conforme s'aplique com va a millorar l'agricultura valenciana i, fonamentalment, la dels joves agricultors.

Vosté parlava de diners, els diners..., espere's un poquet i en els pressupostos faça vosté una esmena i no es preocupe que el pla Millorar, quan vinguen els pressupostos a esta cambra dins de poques setmanes, el pla Millorar tindrà dotació pressupostària.

Res més i moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor Soler.

Bien, vamos a proceder a la votación de la enmienda 35.279. Comienza la votación. Resultado de la votación: 35 votos a favor, 44 votos en contra.

Procedemos al debate de las propuestas 35.309, 35.310 y 35.311. La defiende del diputado del Grupo Popular, el ilustre señor don Fernando Modrego.

El senyor Modrego Caballero:

Señor presidente.

Señorías.

Me corresponde defender tres propuestas de resolución, la 309, 310 y 311, que desde el Grupo Popular entendemos que pueden ser perfectamente asumidas por los miembros de esta cámara.

En la primera se propone que el Consell inste al gobierno de España a que transfiera los fondos de la Agencia estatal de alquiler de vivienda a la Comunidad Valenciana, a la correspondiente Agencia Valenciana de Alquiler Infovivienda. Esta última institución, la Agencia Valenciana, dispone de prácticamente 11.000 viviendas, de las que están alquiladas prácticamente 10.000, y está concediendo 1.100 ayudas económicas para acceso de viviendas de alquiler. Además, en un primer año de funcionamiento, nada menos que ha tramitado el alquiler de 260 viviendas y ha ofertado otras 100. Frente a eso, la agencia estatal únicamente dispone de 1.500 viviendas para todo el territorio de España. Yo creo que eso francamente es una pérdida de criterio, de oportunidad o de racionalizar los recursos, y es también francamente contradictorio con las competencias que hay de vivienda a nivel estatal que tienen que ser desarrolladas por la Comunidad Valenciana.

Por lo tanto, como en su momento ya se transfirieron las viviendas del antiguo Mopu a las distintas comunidades para su gestión, yo creo que plantear estas dos oficinas realmente no tiene mucho sentido, es una propuesta coherente y perfectamente puede ser asumida por los miembros de la cámara.

En la misma línea, podemos decir que la segunda proposición, la 310, que insta al gobierno a en tres meses finalizar la ejecución de los consorcios de residuos en toda la Comunidad Valenciana. Yo creo que ha habido una implicación importante de los distintos partidos a nivel de toda la comunidad, que hay un acuerdo que, salvo Izquierda Unida, han firmado todos los partidos de la comunidad y es muy positivo que en un problema ambiental tan importante como el de los residuos llegue a su conclusión con la participación de todos cuando ya se está en ese camino.

Y la tercera yo creo que es una propuesta totalmente coherente también con lo que deseamos todos los partidos. La propuesta dice concretamente que "el gobierno de la nación satisfaga el caudal ecológico de los sistemas húmedos de la Comunidad Valenciana". Yo creo que ese es un deseo que se ha expresado por todos los partidos repetidamente en esta cámara, yo creo que es una propuesta además que, por decirlo así, muy aséptica, no plantea que se satisfagan ni con el trasvase del Ebro ni con desaladoras, deja libertad a lo que sería el ministerio, a la Confederación Hidrográfica, que tiene la responsabilidad precisamente de mantener esos caudales por los medios que estime correspondientes, desde luego no desde la inacción y desde no resolver este problema, pero ya que tiene las competencias y ha planteado determinadas actuaciones, pues, yo creo que es el momento oportuno para que estas Cortes, desde luego, expresen su defensa de esos valores ambientales de nuestra comunidad, que son fundamentales en nuestro patrimonio histórico-cultural y en nuestra propia esencia, y que exijamos a quien tiene la competencia, al gobierno, que lo cumpla.

Creo, por lo tanto, que estas tres propuestas pueden ser

perfectamente asumidas por los grupos de esta cámara.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)
(*Ocupa la presidència la vicepresidenta primera, senyora Rosa María Barrieras Mombriu*)

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor diputat.
En representació del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, té la paraula el senyor Arnal.

El senyor Arnal i Ibáñez:

Bé, senyor Modrego, sobre mesures de foment de lloguer no direm res en contra, naturalment. Tot el que siguen mesures de fomentar el lloguer les defensarem. El que volem és denunciar la insuficiència de les mesures que impulsa el PP ací a la Comunitat Valenciana, al País Valencià, i denunciar també les enormes dificultats que tenen les valencianes i els valencians per trobar una vivenda digna i assequible econòmica, una vivenda protegida. Mentre estan fent-se més vivendes que mai en la història del País Valencià, les valencianes i els valencians tenen més dificultats que mai, en la història recent del nostre país, per aconseguir una vivenda en eixes condicions.

Sobre el tema dels consorcis, evidentment tampoc podem dir res en contra perquè es constitueixen el més prompte possible, ja fa molt de temps que haurien de constituir-se, que es constitueixen, però el que sí que aprofitem per a dir és que no ens agrada, no estem d'acord amb la zonificació que han fet vostés de la planificació dels residus. Ja ho explicarem més a fons quan entre específicament en la meua proposta al respecte. Però entenem que la zonificació que s'ha fet és inadequada perquè són zones –ho hem repetit– massa extenses, massa grans i això comporta molts problemes; problemes que faran fracassar l'aplicació pràctica d'estes zonificacions en molts punts, si no es rectifica, que encara hi ha temps per a rectificar.

Les zones de residus massa grans impliquen infraestructures de tractament massa grans i que són més ineficients, que generen més problemes ambientals, sanitaris i socials; impliquen abocadors massa grans que multipliquen també els impactes negatius ambientals i socials, i també impliquen transportar a distàncies massa grans els residus, cosa que, a més de problemes, incrementa el cost, i no hi ha limitacions a eixe transport excessiu.

Tot açò dificulta, com he dit, l'acceptació de les infraestructures per part dels afectats, dels municipis i dels col·lectius ciutadans que admeten, normalment admeten el tractament dels residus propis o de la seua comarca o l'àrea pròxima, però en prou de raó es neguen a rebre els fems que procedixen de molt lluny, com en la seua zonificació passarà, perquè es multiplica innecessàriament els impactes negatius.

I sobre l'última proposta dels cabals ecològics de les zones humides, em quede perplex. No entenc la seua proposta. Què significa? Quan puga, ara després de la rèplica, m'ho aclarix, per favor. És que no l'entenc. No sé què significa textualment el que vosté diu. És una proposició per tant ambigua, indefinida, sense concreció i que, tal com està redactada, jo és que no l'entenc.

Però el que no comprenc ja és com parla el PP de cabal ecològic si estan negant-se reiteradament que s'establisca un cabal ecològic al Xúquer. És que al Xúquer ni a cap riu valencià. Cap riu valencià, ni el Túria, ni els Millars, ni el Palància, ni el Vinalopó, ningú d'ells, ningú té un cabal

ecològic establert. I vostés no simplement fan res perquè es propose, sinó que s'oposen que es propose en el cas específic del Xúquer que, com sap vosté perfectament, vostés defensen que arribe a la seua desembocadura sense res d'aigua. I ahir escoltàvem paraules d'eixe tipus, que no els importa que arribe sense gens d'aigua...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyoria, vaja finalitzant.

El senyor Arnal i Ibáñez:

...al final a la desembocadura del riu Xúquer, el més important dels rius valencians.

La senyora vicepresidenta primera:

Moltíssimes gràcies.

Per a rèplica, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Modrego.

El senyor Modrego Caballero:

Gracias, señora presidenta.

Bien, señalar respecto del punto 1, cuando ha hablado de la insuficiencia de las actuaciones en alquiler, señalar que esta oficina de la Comunidad Valenciana precisamente es de las más efectivas, es pionera y de las más efectivas en el conjunto de España, la que más viviendas tiene en alquiler de toda España. Es evidente que es insuficiente en cuanto haya una demanda de un ciudadano. Y ese compromiso de actuación está por parte del gobierno valenciano en su compromiso de cumplir con la construcción de 100.000 viviendas e incrementar el tema de alquiler.

Quando habla usted de los planes zonales. Bueno, yo creo que ese es un debate bastante claro, y yo creo que los valencianos entienden por su multiplicación, nada menos que 380 municipios ya están en trámite de incorporarse a los consorcios, que precisamente esa planificación con la exposición al público y por la aprobación de todos... y los informes de los agentes afectados, pues es la adecuada. Usted podrá tener otro criterio, pero desde luego dos instalaciones le puedo decir por criterio territorial con sus accesos e instalaciones eléctricas, ámbitos de afección, afecciones posibles, afecciones al medio natural tiene más impacto que una de una escala mayor...

La senyora vicepresidenta primera:

Señoría, por favor.

El senyor Modrego Caballero:

... eso no lo entienden.

Y, en tercer lugar, señalar que, bueno, yo creo que es evidente que usted conoce y no quiere reconocerlo en este momento quien tiene la responsabilidad de garantizar los caudales ecológicos que están marcados en los planes de cuenca, que están aprobados por los organismos correspondientes, y que corresponde precisamente al gestor del agua, que es la Confederación, en su caso del Júcar y del Segura, que debe garantizar esos caudales ecológicos. Y no entiendo como usted en este momento dice que no lo entiende para no tener que apoyar esta propuesta.

Gracias, señor presidente.

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor diputat.

Té la paraula l'il·lustre diputat senyor Arnal.

El senyor Arnal i Ibáñez:

Sí, continue sense entendre la redacció literal de la proposta. Diu: "el govern de la nació satisfaga el cabal ecològic". Què vol dir això de satisfer el cabal ecològic. I, sens dubte, em ratifique que efectivament vostés volen deixar sense aigua al final del tram, el tram final del Xúquer en la seua desembocadura que, com sap, és una àrea de gran valor ecològic i que a més, segons la normativa europea, segons la directiva europea d'habitats, hauria de garantir-se en tot el seu recorregut del riu el cabal ecològic. Però vostés saben perfectament que ni l'estan defensant ni el van posar en el Pla de conca, i per això s'ha de revisar entre altres coses. I que a més vostés reclamen en el seu transvasament des de Cortes, que aixina no tindrà aigua.

Però, clar, això és coherent en la seua visió de defensa de les àrees humides que davant, per exemple, la situació crítica de l'Albufera vostés diuen que estan millor que mai, quan hi ha tots els informes científics que diuen que està molt amenaçada, molt degradada. I permeten, per exemple, la urbanització de l'Albufera d'Orpesa o de Rabassa...

(Ocupa la presidència el president, senyor Julio de España Moya)

El senyor president:

Muchas gracias, señor Arnal.

El senyor Arnal i Ibáñez:

I fins i tot diuen, va dir ahir en boca del seu president Camps –que està ací–, ell pensa que és un malbaratament que un riu porte aigua fins a la mar, cosa que posa de manifest la solemne ignorància ambiental i el menyspreu al medi ambient del senyor Camps, perquè, sens dubte, els rius han de portar aigua fins el final, almenys el cabal ecològic, perquè sinó es degrada el valor ecològic de... *(el senyor president desconnecta el micròfon de la trona).*

El senyor president:

Muchas gracias, señor Arnal.

Procedemos a la votación de las proposiciones 35.309, 35.310 y 35.311. Sí, por favor, señora Escudero.

La senyora Escudero Pitarch:

Per favor, per separat la 35.310.

El senyor president:

La 10 fóra.

Bien, vamos a votar entonces primero la 35.309 y la 35.311. Comenzamos votando primero la 35.309 y la 35.311 *(remors).*

Perdón. Joan Antoni.

El senyor Oltra i Soler:

Es que volíem separar la 35.311.

El senyor president:

Bien, no hay ningún problema.

La 9, votamos la 9. Comienza la votación de la 35.309. Resultado de la votación: 46 votos a favor, 30 en contra y 5 abstenciones.

Ahora procedemos a votar la 35.310. Comienza la votación. Resultado de la votación: 45 votos a favor, 2 en contra y 34 abstenciones.

Y ahora votamos la 11, 35.311. Comienza la votación. Resultado de la votación: 45 votos a favor, 36 votos en contra.

Ahora debatimos las propuestas 35.312, 35.313 y 35.314, del Grupo Popular. Y defiende las propuestas la ilustre diputada doña Carolina Salvador.

La senyora Salvador Moliner:

Gràcies, senyor president.

Senyores diputades, senyors diputats.

El Grup Parlamentari Popular ha presentat tres propostes de resolució, dins d'este debat de política general, que va exposar ahir el nostre president, el president Paco Camps. Estes propostes van encaminades, totes tres, de cara a fer una magnificació del que és l'esforç que està fent este govern, el nostre govern, per reforçar i ampliar la presència tant nacional com internacional de la nostra comunitat.

La primera proposta de resolució és la presentació del Projecte de llei d'ordenació del teatre i de la dansa. Com vostés saben, l'evolució institucional en l'àmbit del teatre i de la dansa en la Comunitat Valenciana partix de la seua creació el 1987 de l'Institut Valencià de les Arts Escèniques, Cinematografia i Música, entitat que va cobrir una primera etapa en la dansa i el teatre valencians fins a la seua substitució el 1994 per l'entitat Teatres de la Generalitat Valenciana, dins de la qual es va crear el Centre Coreogràfic, que serà el que en matèria d'arts teatrals i coreografia ha vingut atenent amb caràcter exclusiu el desenrotllament i la progressiva implantació de la dansa a la nostra societat.

Així, i amb l'ànim de respondre a la realitat vigent de continuar amb el procés de desenrotllament i vertebració social, cultural i artística de les arts escèniques, es requereix la consagració dels principis que han de regir la gestió política de la política teatral i de la dansa, de manera que es dote al sector i a la societat en general d'un marc d'actuació que contribuïska a impulsar a les nostres arts escèniques a objectius més ambiciosos, i també que responga a les quotes d'evolució, de producció, d'exhibició i de resposta del públic de les diferents disciplines que, mitjançant l'entitat Teatres de la Generalitat Valenciana, s'ha vingut desenrotllant.

En la segona proposta, les Corts Valencianes insten el Consell que demane al govern de la nació el suport a la seua petició per a la celebració en la Comunitat Valenciana dels Jocs Europeus el 2010. Com va avançar ahir el nostre president, la celebració dels primers Jocs Europeus en el 2010 suposarà per a la nostra comunitat donar un pas més en l'avantguarda esportiva i social, convertint-nos en el referent internacional de l'esport i la consideració de la nostra regió com organitzadora d'esdeveniments esportius de primera magnitud. I per això els demanem d'anar-hi tots junts per a aconseguir-ho.

En tota esta línia, la celebració de la 32 edició de l'*America's Cup* a la Comunitat Valenciana l'any 2007, jun-

tament amb les regates prèvies, constitueix un dels més grans esdeveniments internacionals que mai no s'albergat a la Comunitat Valenciana, tenint en compte l'impacte social, econòmic i mediàtic d'este esdeveniment esportiu.

La Comunitat Valenciana no pot deixar passar una oportunitat com esta per aprofitar l'impacte d'este esdeveniment, per incrementar els coneixements externs de la nostra societat, de la seua realitat i dels seus interessos i projectes. I per tot això, esta, la tercera proposta de resolució del nostre grup, on les Corts insten el Consell a desplegar, a través d'una entitat creada expressament amb este objectiu, totes les accions de promoció i comunicació estratègica que incrementen i reforcen la imatge de la Comunitat Valenciana, tant a nivell nacional com internacional.

Totes les accions de promoció i comunicació que es puguen portar a terme dins d'esta entitat, contribuirán al coneixement de la comunitat fora de les nostres fronteres, i ahora servirà per a obrir les portes als productes valencians en tot el món.

Sincerament, senyories, espere i crec que la resta de grups d'esta cambra recolzaran estes propostes, perquè crec que són una resposta als anhels que tots tenim per la nostra comunitat.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señora Salvador.

Tiene la palabra, para el turno de réplica, el ilustre diputado del Grupo Socialista, don José Camarasa.

El senyor Camarasa Albertos:

Gracias, señor presidente.

Señora Salvador, pedía usted el voto, el voto positivo a los Juegos Europeos. Pero, a pesar de que el presidente en su intervención hablaba, creo recordar, de que se habían realizado pesquisas ante 35 países, la verdad es que poco más pudo decir el presidente, quizá por el tiempo que tenía que desplegar toda la serie de condiciones.

A nosotros nos gustaría conocer un poco más en qué consistían las pesquisas, sobre todo, fundamentalmente, porque nosotros no somos contrarios a unos juegos europeos, vaya por delante. Pero quizá podía haber una cierta interferencia con la posición que viene manteniendo el Ayuntamiento de Valencia, la posición que defendía la alcaldesa Rita Barberá, respecto a los Juegos Mundiales. A ver, lo digo yo porque vayamos con un poco de precaución a ver si han hablado ustedes, porque sabe que hay una cierta tendencia de los países que si apoyan un evento deportivo, generalmente no apoyan el otro. Y lo digo porque, desgraciadamente, no tuvimos los mundiales que habíamos pedido y quedamos en volver a pedirlos para el 2010. A ver si vamos a tener una acumulación (*veus*), 2011, una acumulación de peticiones, y eso puede interferir una cosa y la otra. Eso por delante.

La otra es que, en realidad, y a pesar de que esta mañana le preguntaba al señor conseller de Educación y Cultura y del ramo que me explicara un poco la cosa, quizá no ha querido dar pistas o no sabía mucho más, y decía que eso iba a ser una especie de juegos –lo digo con respeto, eh, lo digo con respeto–, que era una especie de juegos asiáticos, una especie... Sí, sí, lo he dicho con todo el respeto. Sí. Que era una especie de juegos asiáticos. Y yo me preguntaba y decía, bueno, hemos hablado con el Comité Olímpico Español, con el Comité Olímpico Internacional, se han

hablado con las federaciones, no se ha hablado con las federaciones. Y todo eso teniendo en cuenta además que, evidentemente, el Plan de instalaciones deportivas que usted ha derivado al 2007, no sé si se va a juntar con éste, tiene que ver, estamos en la primera fase de esos 400 millones que ustedes dijeron que iban a dar. Es decir, un poco un *totum revolutum* que nos hace preguntarnos si esto está hormado, si a parte de las pesquisas, que yo considero que pueden ser indagatorias, me imagino, hay algún compromiso firme, si tenemos ya alguna referencia del Comité Olímpico. En fin, si sabemos algo. Y ahora me imagino que ustedes nos lo podrán decir.

Y sobre la otra parte, de su otra propuesta de resolución, ésta es que, perdone que se lo diga, me da un poco de risa. Quiero decir, las Cortes instan al Consell a desplegar, a través de una entidad creada expresamente con este objetivo, todas las acciones de promoción y comunicación. Yo creo que, aunque ustedes no lo dicen, deben de referirse a la sociedad de promoción estratégica de la Comunidad Valenciana. La cuarta sociedad, institución, dedicada a promocionar, difundir la Comunidad Valenciana. El Ivex, la Agencia Valenciana de Inversiones, la Agencia Valenciana de Turismo, la Sociedad Promoción, la Fundación Comunidad Valenciana Región Europea. Cuatro o cinco instituciones para lo mismo.

Señor presidente y señora Salvador, ¿no sé cómo tenemos que hacerlo? Si nos dicen cómo podemos ayudar a desplegar, pues a lo mejor lo podemos entender. Pero, mire usted, aquí venimos a hacer propuestas. De palmeros, en alguna ocasión también nos toca hacerlo, a usted, a mí y a todos los que estamos. Pero de palmeros gratuitos, es que la verdad es que no la entendía, y se lo preguntaba a usted también esta mañana: ¿qué es “ayudar a desplegar”? Eso lo tendrá que hacer el conseller González Pons, agrupando todo eso...

El senyor president:

Señor Camarasa, por favor.

El senyor Camarasa Albertos:

...y diciéndonos cómo se van a gastar los 100 millones de pesetas, diciendo qué estructura tiene, saliendo al exterior y difundiendo la imagen de la comunidad, y no, señora Salvador, como mucho nos tememos –termino en seguida, señor presidente–, utilizando los 100 millones con los que se dotan –100 millones de las antiguas pesetas–, con los que se dota esa sociedad, quizá para ganar adhesiones no precisamente de la promoción exterior, sino para ganar adhesiones en el elemento interior, en lo que son los elementos interiores de autopropaganda, autobombo y quizá de compra de voluntades.

Nada más y muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor Camarasa.
Tiene la palabra la señora Salvador.

La senyora Salvador Moliner:

Moltes gràcies, senyor president.

Mire, senyor Camarasa, vosté diu que l'hauria d'ajudar a entendre el que és “desplegar”. Jo crec que està prou clar. Nosaltres, el que estem intentant és ampliar la projecció de la

nostra comunitat per tot el món i, a més a més, rendibilitzar un esdeveniment de la importància que té la celebració de l'*America's Cup* en la Comunitat Valenciana que, no ho oblidem vostés, no ho oblidem!, marcarà una fita històrica perquè serà el principal esdeveniment que hi haurà a Europa i, a més, que només serà comparable, fins a final de la dècada, amb un altre esdeveniment ja a un altre nivell, com seran els Jocs Olímpics de Pequín del 2008. Jo crec que està prou clar el que deuen fer. Vosté diu que *palmeros* gratuïts no són. Ni vostés ni nosaltres som *palmeros* gratuïts. Hem d'actuar amb rigorositat i hem d'actuar pensant en la nostra comunitat. I això és el que demanem, que nos ajuden a ampliar eixes fronteres de la nostra comunitat, que la Comunitat Valenciana siga i estiga, internacionalment, on ha d'estar.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Señor Camarasa, tiene la palabra.

El senyor Camarasa Albertos:

Gracias, señor presidente.

Señora Salvador, yo creo que no me ha contestado usted a lo que yo preguntaba. Quería saber, por una parte, lo que eran los juegos europeos y, concretamente, quería conocer algunas de las pesquisas, no todas, que ha anunciado el presidente. Un poco, ¿con quién habían hablado?, ¿qué grado de compromiso tenían?, ¿si habían contactado con alguien en el Comité Olímpico Español?, ¿si tenía algún contacto con el yerno del señor Aznar –no sé si es Agbar– que sabe mucho de deporte y que podía haber allanado el camino? Esperaba que usted me dijera algo de eso pero no me lo ha dicho.

Pero, ya entrando en lo otro, ahora ya me dice usted algo más: que esto es para promocionar l'*America's Cup*. Yo había leído que esa sociedad era para promocionar toda la imagen de la Comunidad Valenciana. Porque si ahora me dice usted lo de l'*America's Cup*, ya vamos por la quinta, porque a eso hay que añadirle el Consorcio del 2007, donde está el gobierno, donde está el ayuntamiento, donde está el Consell. ¿Hasta dónde y hasta cuándo vamos a estar gastando dinero, autopromociando, autobombo, y dejando estructuras esenciales de esta comunidad hechas unos zorros?

Eso es lo que me pregunto y a lo que no estamos dispuestos a darle nuestros votos, señora Salvador, porque creemos que no es así, eso. "Ayudar a desplegar",...

El senyor president:

Muchas gracias, señor Camarasa.

El senyor Camarasa Albertos:

...que se despliegue el señor González Pons y todos sus asistentes, pero a nosotros que nos deje tranquilos. El *despliegamiento* que lo lleve a cabo él que para eso cobra y para eso tiene 100 millones de pesetas.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Camarasa.

El senyor Camarasa Albertos:

Nada más y muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Procedemos a la votación de las propuestas. ¿Por separado? Muy bien.

Pues, primero la 312. Comienza la votación. Resultado de la votación: 44 votos a favor, ningún voto en contra, 36 abstenciones.

La 313. Comienza la votación. Votos a favor, 75; no, ninguno, 5 abstenciones.

Y ahora la 314. Comienza la votación. Votos a favor, 44; en contra, 36; abstenciones, 0.

Pasamos a debatir la siguiente propuesta, que es la 35.285, que defiende el señor Carles Arnal por L'Entesa.

Tiene la palabra, señor Carles Arnal.

El senyor Arnal i Ibáñez:

En esta proposta els brindem, els proposem un pacte sobre els residus. Per què el proposem si fa mesos està parlant-se ja del pacte de residus del PP que promou el senyor Blasco? Perquè nosaltres pensem que el document que proposa el PP no és un veritable pacte. És, més bé, un xantatge. I, a més, no inclou mesures eficaces per avançar en la solució sostenible del problema dels residus.

En primer lloc, sabem que al País Valencià produïm una elevada quantitat de residus per càpita i que aquesta quantitat creix cada any de manera insostenible. Qualsevol enfocament racional de la solució passa per reduir-los, i açò ho diu fins i tot l'estratègia de sostenibilitat aprovada per vostés. Diu el pacte de Blasco alguna cosa concreta de la minimització de residus, de la reducció en origen? Doncs no, no n'hi ha cap compromís, cap objectiu, cap instrument. En tot el text no trobem la més mínima concreció. Ni tan sols una referència a una futura concreció, a un futur compromís. Res de res.

En segon lloc, sabem que és necessari partir d'una millor i més efectiva separació en origen i després una recollida selectiva generalitzada i a gran escala. Sabem que actualment la recollida selectiva no existix com a estratègia planificada. És pobra, és incompleta i absolutament voluntarista, la qual cosa vol dir que el que vol i pot, la fa, i el que no vol o no pot, no la fa, i tan feliços.

El resultat és una menor eficiència, una pobra eficiència en el tractament de les plantes; mala qualitat del compost obtingut, que després, a conseqüència té menys viabilitat econòmica i s'acumulen les plantes i, finalment, el resultat és també poca recuperació de materials i un gran volum, una gran part de rebuig.

Concreta el pacte alguna cosa respecte a la recollida selectiva? Doncs no. Alguna estratègia? Algunes línies d'actuació? No. Alguns objectius mínims? Ningun. Alguns compromisos de futur? Cap. Res de res. No aporta res.

En tercer lloc, en relació amb les plantes de residus, sabem que actualment el seu tractament és defectuós i genera molts problemes. I el seu ineficient treball va associat al fet que es tracte moltes voltes de macroplantes, conseqüència de la seua zonificació d'àrees massa grans, que tot açò repercuteix en un baix rendiment, en acumulacions de fem, en males olors, en fugues i escapaments de lixiviats que se reproduïxen constantment, i en diferents molèsties per als veïnes.

Com a conseqüència de tot açò, tenim un volum intolerable de rebuts que constitueixen aproximadament les tres quartes parts dels volums generats, tres quartes parts que són finalment el rebuig que hem de desfer-mos d'ell ente-

rrant-lo o cremant-lo.

Diu alguna cosa el pacte de Blasco en relació amb la disminució dels rebuigs?...

El senyor president:

Vaya terminando, por favor.

El senyor Arnal i Ibáñez:

...Doncs, absolutament res. I, a més, els fems estan viatjant a grans distàncies, molt lluny d'on se generen, generant molts més problemes, com a conseqüència d'aquesta mala planificació.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Arnal.

Tiene la palabra el señor don Javier Tomás, ilustre diputado del Grupo Popular.

El senyor Tomás Puchol:

Señorías, lo que usted ha presentado dice, respecto al diálogo, y..., o sea, lo pone en tela de juicio, y nosotros decimos que el Gobierno Valenciano ha dado muestras permanentes de facilitar el diálogo y el consenso con las fuerzas políticas, ofreciendo la firma del acuerdo marco sobre residuos a todas ellas. Y en este sentido hay que decir que este convenio ya ha sido suscrito por el PP, por el Pspv-Psoe, Bloc, además de por la Cierval.

No obstante, decirle que este acuerdo marco sigue abierto a la adhesión de cualquier otro grupo político y colectivo social. Además, decir que el diálogo queda aun todavía más patente en los consorcios resultantes de los planes zonales donde se encuentran representadas todas las fuerzas políticas municipales de sus respectivos ámbitos territoriales, así como las correspondientes diputaciones provinciales y la Generalidad Valenciana.

Respecto a las políticas de minimización y reducción de residuos decir que la Ley 10/2000, de residuos de la Comunidad Valenciana, lo recoge de manera expresa y, además, las posibles medidas de carácter fiscal deberían ser establecidas en su momento en los respectivos consorcios en condición de administración competente en su ámbito territorial, de forma que se ajuste mejor a las características concretas de cada zona.

Respecto a los programas de recogida selectiva decir que también se han suscrito convenios marco con Ecoembes y Ecovidrio, además de que tenemos a disposición de la totalidad de los habitantes de nuestro territorio, implantado un servicio de recogida selectiva.

La planificación y zonificación de la gestión, si nosotros siguiésemos su tesis, llegaríamos al absurdo de que cada municipio tiene que gestionar sus residuos. Creemos que la planificación y la zonificación es la correcta y, por eso precisamente, hay otras comunidades autónomas que abogan por un planteamiento análogo al que se está haciendo.

Respecto a las distancias máximas decirle que usted dice y habla de kilómetros y nosotros hablamos de tiempo, pero las distancias máximas están recogidas lo mismo que está recogido también lo que son los tamaños límite. Los tamaños límite..., los planes zonales concretan la dimensión concreta en función de las necesidades de cada zona. Además...

El senyor president:

Vaya terminando, don Javier.

El senyor Tomás Puchol:

...-gracias, presidente-, además de la primacía de los intereses públicos porque es una administración pública la que gestiona los planes zonales. Y luego hablaremos de lo que es la valorización de los residuos.

Gracias.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Tomás.

Tiene la palabra, para el turno de réplica, don Carles Arnal.

El senyor Arnal i Ibáñez:

Mire, senyor Tomás, vosté ho ha dit molt clarament. Vosté no proposava un consens sinó adhesions a un document fet i tancat. Que n'hi hagen adhesions, això és el seu concepte de diàleg.

Nosaltres, si signem una cosa, volem saber què signem. No volem signar un xec en blanc per a la política ambiental nefasta del senyor Blasco.

Naturalment, en els consorcis ja participarem. No queda altra opció, hem d'estar allí, evidentment, perquè no n'hi ha altra opció. I, per descomptat, vosté mateix no m'ha desmentit ningun dels arguments que li he posat.

La recollida selectiva no és tindre els tres contenidors de colors diferents, com vosté comprendrà. Això és el mínim. És una cosa que va més enllà. I, de moment, és voluntarista, com he dit.

Però bé, continuant amb el pla este que vostés li diuen "pacte", de l'única cosa que parla en concret és d'eixa zonificació que -torne a dir- abans ja he expressat per què considerem que és inadequada i que s'hauria de subdividir com a pas elemental.

Però apareix una cosa molt curiosa... Millor dit, no apareix una cosa molt important, no apareix la incineració en el pacte, no apareix, però sabem que els projectes van endavant...

El senyor president:

Vaya terminando, por favor.

El senyor Arnal i Ibáñez:

...Vostés mateixos estan rient-se del pacte que donen a signar quan la ferramenta més important per a desfer-se de la immensa majoria dels residus l'amaguen del pacte i la colen d'amagat. Vaja vergonya! Vostés mateixos boicotegen el seu pacte que diuen que proposen. La incineració és el fracàs de la política sostenible de gestió dels residus, i és on vostés volen encaminar la major part de la gestió. Vaja frau! Vaja pacte fals!

El senyor president:

Muchas gracias, señor Arnal.

Tiene la palabra el señor Tomás.

El senyor Tomás Puchol:

Sí, mire, jo, quan he llegit el que vostés han presentat,

dic: “Bé, açò, és que resulta que ja, per fi, han entés que en les coses que no valen, si pot ser s’han d’aprofitar”. I aleshores, hi ha, a part del que són residus sòlids que fan olor i tal, hi ha temes líquids, o siga, aigua, que abans, abans que no ho aprofite ningú, podríem aprofitar-lo mosatros. Però veig que no van per ahí.

Però li diré encara una cosa més respecte el que vosté ha dit dels incineradors. Dels incineradors li puc dir que la valorització...els incineradors són tècnicament viables i es topeten amb parades per la normativa vigent de la Unió Europea. Cosa diferent és que vosté vol, aixina, per *testiculina*, una exclusió justificada d’estes tecnologies, encara que siguen bones. Això és el que vostés volen. Però, sobretot, hi ha coses que, efectivament, es poden aprofitar abans de tirar-les; l’aigua també.

El senyor president:

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

Vamos a votar la propuesta 35.285. Comienza la votación. Resultado de la votación: 5 votos a favor, 45 votos en contra, 28 abstenciones.

Y llegamos al bloque final de propuestas que presenta el Grupo Parlamentario Popular. Son las propuestas 35.317 y 18, y las defiende doña Asunción Quinzá.

La senyora Quinzá Alegre:

Gracias, señor presidente.

Señor presidente de la Generalitat.

Señorías.

A estas alturas del debate, yo voy a procurar no cansarles. Y únicamente pedirles en nombre de mi grupo, del Grupo Parlamentario Popular, al resto de grupos de la cámara, que apoyen estas propuestas de resolución, como además no puede ser de otra manera, porque son del todo beneficiosas para nuestra comunidad y para nuestros pueblos.

La primera de las propuestas es apoyar el plan especial de mejora de los municipios que presentó ayer el Molt honorable president de la Generalitat, y que tiene por objeto la mejora de la calidad de vida de las poblaciones de nuestra comunidad, con una inversión de 250 millones de euros. Es decir, la Generalitat Valenciana va a destinar 250 millones de euros para hacer de nuestras ciudades y municipios unos lugares más accesibles y equipados, con más espacios verdes públicos de calidad.

El plan embellecerá, modernizará, rehabilitará y articulará los espacios urbanos de nuestros pueblos y ciudades, desde Vinaroz hasta Pilar de la Horadada. Este plan afecta a todos los municipios, a municipios grandes, pequeños, de la costa y del interior, reforzando y ampliando las líneas adecuadas para situar a la Comunidad Valenciana a la vanguardia de las regiones europeas. Esto, señorías, es apostar por nuestra comunidad, es apoyar a nuestros municipios y mejorar la calidad de vida de las valencianas y los valencianos.

La segunda de las propuestas es apoyar el plan de comarcas de interior, también anunciado ayer por el presidente de la Generalitat, con una inversión superior a los 7.300 millones de euros. Este plan de comarcas fue un compromiso del gobierno del presidente para potenciar todas las comarcas del interior de nuestra comunidad y así equipararlas a las más prósperas. El Partido Popular, fiel a sus compromisos, los cumple. Es una apuesta que busca reequilibrar el territorio y cohesionar el arco interno con el litoral. Así, ya se han puesto en marcha actuaciones estratégicas y se están elaborando en estos momentos otros acuerdos.

Yo espero, señorías, que sabiendo lo importante que es esto para nuestra comunidad, lo apoyen todos los grupos de la cámara. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señora Quinzá.

Tiene la palabra el ilustre diputado de la Entesa, don Joan Antoni Oltra.

El senyor Oltra i Soler:

Gràcies.

Bé, esta és l’última proposta de resolució que presenta el PP, d’este lot de propostes d’autobombo i de piloteig, que no valen absolutament per a res. I amb esta jo crec que han donat ja la nota final.

Perquè, clar, parlar d’unes quantitats tan desorbitades... jo crec que són tan desorbitades que en un primer moment la persona del PP que va fer la proposta inclús va posar 730 milions d’euros. Perquè això de 7.300 milions d’euros, que és més d’un bilió, li va paréixer tan exagerat segurament a eixa persona que no s’ho va creure. Aleshores, hi ha hagut de fer una correcció d’errors.

Mire, açò és un brindis al sol. El que passa és que vostés, com no tenen diners per a res, és un brindis amb la copa buida. I això, per al qui vulga creure’s la pel·lícula, que se la crega. Però açò forma part d’una altra maniobra de distracció i d’engany als municipis i a l’opinió pública valenciana. Això és el que hi ha darrere d’aquesta proposta. Perquè dir 250 milions d’euros, que ha de desenvolupar, per exemple, el conseller d’Infraestructures, que n’ha posat 30, 30 a soletes, un conseller que s’ha destacat fins ara perquè tots els pressupostos que presenta a meitat d’any són modificats amb reducció de les partides destinades als municipis... O siga, això, el qui s’ho crega, vaja, ho comprarà. Però vostés han perdut tota credibilitat en este aspecte. Pels seus fets els coneixeran. I vostés ja son coneguts a l’hora d’incompliments, d’incompliments rellevants a l’hora de potenciar els municipis.

Per tant, això forma d’una altra maniobra. Probablement també ha de vore amb el tema de les diputacions, un tema d’intentar controlar l’ajuda als pobles xicotets, sense passar per les diputacions que no controlen, Alacant i València, especialment.

Però això, senyora Quinzá, no és creïble en absolut. Són unes partides tan exagerades... és que s’han passat. Podien haver-ho fet d’una manera més discreta i a la millor el benefici del dubte haguera estat. Però ho han volgut fer tan en gran que és simplement increïble. I fiar-se de vostés, que fins l’any 2011 estaran... l’any 2011... vaja, quatre anys abans del 2011, vostés ja no estaran governant.

Per tant, què van a dir, que van a prometre a estes altres, si el que tenen l’obligació de fer...

El senyor president:

Muchas gracias, señor Oltra.

El senyor Oltra i Soler:

...el que tenen l’obligació de fer són incapaços de fer-ho?

El senyor president:

Tiene la palabra, para el turno de réplica, la señora

Quinzá.

La senyora Quinzá Alegre:

Gracias, señor presidente.

Señoría, una vez más han dicho ustedes no a la mejora de nuestros pueblos, una vez más han dicho no a la prosperidad de nuestras comarcas (*remors*), una vez más han dado ustedes la espalda a las valencianas y a los valencianos. Les están negando parques, les están negando jardines, zonas verdes, plazas públicas, zonas de convivencias... (*El señor presidente colpeja amb la maceta*)

Señorías, de su grupo no hay muchos alcaldes, pero pregúnteles a los alcaldes de su grupo si están de acuerdo o no están de acuerdo con estas ayudas. (*Remors*) Ustedes están negando ayudas a los municipios y están negando ayudas a las comarcas de interior, que son a las que más falta les hacen. Váyanse ustedes ahora al Rincón de Ademuz o a los Serranos y expliquen por qué votan que no a estas ayudas. (*Remors*)

Ustedes lo que pasa es que entienden la oposición como pura demagogia, ustedes entienden la oposición como decir no a todo lo que venga de manos del Partido Popular, aunque sea con eso decir no a las valencianas y a los valencianos. Pero estamos acostumbrados. (*S'escolta una veu que diu: "¡Muy bien!". Aplaudiments*)

El senyor president:

Tiene la palabra el señor Oltra.

El senyor Oltra i Soler:

Mire, senyora Quinzá, jo crec que és al contrari. Hem fet un

gran favor a tots els alcaldes, inclús als del seu partit, perquè no hem deixat que els enganyen, ho hem descobert. O siga, la trampa que vostés volen fer està descoberta. Això és tot mentida, pura *filfa* la proposta que vostés duen ahí. Si no tenen diners, no tenen diners quasi ni per a respirar, com s'atreixen a fer propostes de 7.300 milions? Jo crec que la correcció d'errors és un error. O siga, la correcció d'errors és un error. O siga, en tot cas, seria exagerat no haver-la corregit, però 7.300 milions d'euros, això és un disbarat. O siga, és que això ja no és una enganyifa, és que és un disbarat.

Això, si hi ha algun alcalde de vostés que s'ho creu, segurament va a perdre les eleccions, perquè eixe alcalde no té molt de trellat. Però això no s'ho pot creure absolutament ningú. S'han passat. O siga, tot en esta vida té un límit. I es pot enganyar i es pot dir el que es vulga, però tot té un límit. Per sort, jo crec que vostés mateixos s'han descobert. O siga, l'han volguda fer tan grossa, que això és que no cola. S'ha de fer un poquet més... que passe. Però és que és tan grossa que no pot passar.

Per tant, jo crec que fem un favor denunciant estes pràctiques, que a estes altures esta comunitat no es mereix. Vostés governen en un pla més seriós, més responsable, menys propagandístic i amb menys demagògia. Eixa és la necessitat que té... (*inintel·ligible*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor Oltra.

Pasamos a la votación de las dos propuestas. Comienza la votación. Resultado de la votación: 44 votos a favor i 33 votos en contra.

Se levanta la sesión.

DIARI DE SESSIONS DE LES CORTS
VALENCIANES

Subscripcions: Servici de Publicacions de les Corts, plaça
de Sant Llorenç,4. 46003 València. Telèfon 96 387 61 00
- [http:// www.cortsvalencianes.es](http://www.cortsvalencianes.es) -

Imprimix: Edimark S.L. - c / Borrasca 1, 46014 València
ISSN: 1133-2492
Dip. Leg.: V-1.013-1983

DIARIO DE SESIONES DE LAS CORTES
VALENCIANAS

Subscripciones: Servicio de Publicaciones de las Cortes,
Plaza San Lorenzo,4. 46003 Valencia. Teléfono: 96 387 61 00
- [http:// www.cortsvalencianes.es](http://www.cortsvalencianes.es) -

Imprime: Edimark S.L. - c / Borrasca 1, 46014 Valencia
ISSN: 1133-2492
Dip. Leg.: V-1.013-1983
